
BAKARA SÛRESİ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

Taşlanan şeytandan Allah'a sığınırım.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Rahmeti sonsuz, merhameti bol Allah'ın adıyla,

(Bakara 2/1)

الْم

ELİF! LÂM! MÎM!

(Bakara 2/2)

ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ

İşte, hiçbir şüphe içermeyen kitap budur. Kendilerini koruyanlar için bir rehberdir.

(Al-i İmran 3/138)

هَذَا بَيَانٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ

Bu, insanlık için bir açıklama, kendilerini koruyanlar için de bir rehber ve bir öğüttür.

(Yunus 10/37)

وَمَا كَانَ هَٰذَا الْقُرْآنُ أَن يَفْتَرَىٰ مِن دُونِ اللَّهِ وَلَكِن تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ
الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Bu Kuran, başkası tarafından uydurulup Allah'a mal edilmiş değildir. Lakin kendinden öncekileri doğrular ve o kitapları açıklar. İçinde hiçbir şüphe yoktur, varlıkların Rabbindendir.

(Meryem 19/76)

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِندَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَّرَدًّا

Allah doğru yola gelenlere rehberliğini arttırır. Islah eden kalıcı iyiliklerin, Rabbin katındaki sevabı ve neticesi daha hayırlıdır.

(Secde 32/2)

تَنْزِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Hiçbir şüphe içermeyen bu kitap, varlıkların Rabbi tarafından indirilmiştir.

(Neml 27/1)

طُسْ تِلْكَ آيَاتُ الْقُرْآنِ وَكِتَابٍ مُبِينٍ

TÂ! SÎN! Bunlar Kuran'ın; apaçık kitabın âyetleridir.

(Neml 27/2)

هُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ

Müminler için bir rehber ve müjdedir.

(Zümer 39/33)

وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

Doğrulukla gelen ve o doğruyu doğrulayanlar var ya işte kendilerini koruyanlar onlardır.

(Zümer 39/34)

لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذَلِكَ جَزَاُ الْمُحْسِنِينَ

Rableri katında, diledikleri her şey onlarındır. İşte güzel davrananların alacağı karşılık budur.

(Muhammed 47/17)

وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَاتَّيَهُمْ تَقْوَاهُمْ

Allah doğru yola gelenlere rehberliğini arttırır, onlara kendilerini koruma imkânları verir.

(Bakara 2/3)

الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ

Onlar içten inanıp güvenir, namazı düzgün ve sürekli kılar ve onları rızıklandırıdığımız şeylerden hayra harcarlar.

(Enfal 8/2)

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

Sadece ve sadece; Allah'ı hatırladıkları zaman yürekleri titreyen, Allah'ın âyetleri bağlantılarıyla okunduğunda imânı artan ve Rablerine dayananlar mümindir.

(Enfal 8/3)

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ

Onlar namazlarını düzgün ve sürekli kılar ve onları rızıklandırıdığımız şeylerden hayra harcarlar.

(Enfal 8/4)

أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ

Gerçek müminler işte onlardır. Onlar için Rableri katında dereceler, bağışlanma ve değerli bir rızık vardır.

(Hac 22/35)

الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّابِرِينَ عَلَىٰ مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ

Onlar, Allah'ı hatırladıklarında yürekleri titreyen, başlarına gelene sabreden, namazı düzgün ve sürekli kılan ve onları rızıklandığımız şeylerden hayra harcayan kimselerdir.

(Şûrâ 42/38)

وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ

Onlar, Rablerinin davetini kabul eden, namazı düzgün ve sürekli kılanlardır. Onların işleri, aralarında fikir alışverişiyledir ve onları rızıklandığımız şeylerden hayra harcarlar.

(Bakara 2/4)

وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ

Sana indirilene ve senden önce indirilenlere ve ahirete kesin olarak inanıp güvenirler.

(Nisa 4/162)

لَكِنِ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَٰئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا

Fakat onlardan sağlam bilgi sahibi olan, sana indirilene ve senden önce indirilenlere inanıp güvenen, namazı düzgün ve sürekli kılan, zekâtı veren, Allah'a ve ahiret gününe inanıp güvenenler var ya; işte onlara muhteşem bir ödül vereceğiz.

(Nisa 4/163)

إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَىٰ نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا

Biz, Nûh'a ve ondan sonra gelen nebîlere nasıl vahyettiysek sana da öyle vahyettik. İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakub'a, torunlarına, İsa'ya, Eyyub'a, Yunus'a, Harun'a ve Süleyman'a vahyetmiş ve Davud'a da bir zebur vermiştik.

(Nisa 4/165)

رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا

Elçileri müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik ki, o elçilerden sonra insanların Allah'a karşı bir delilleri kalmasın. Allah daima en üstündür, en doğru hüküm verendir.

(Enam 6/90)

أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدْيِهِمُ اقْتَدِهْ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ

İşte onlar, Allah'ın rehberlik ettiği kimselerdir. O halde, sen de onların rehberine uy! De ki: "Ben yaptığım bu iş için sizden bir ücret istemiyorum. O, herkes için sadece bir hatırlatmadır!"

(Bakara 2/5)

أُولَئِكَ عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

İşte onlar, Rablerinden bir rehber üzeredir. Kurtuluşa erecek olanlar da işte onlardır.

(Al-i İmran 3/104)

وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

İçinizde hayra davet eden, iyiliği emreden ve kötülükten meneden bir ümmet bulunsun. İşte onlar, kurtuluşa erecek olanlardır.

(Hac 22/77)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

Ey inanıp güvenenler! Rükû edin, secde edin ve Rabbinize kulluk edin! Hayırlı işler yapın ki, kurtuluşa eresiniz.

(Müminun 23/1)

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ

Müminler kesinlikle kurtuluşa ereceklerdir.

(Müminun 23/2)

الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ

Onlar namazlarında derin saygı içindedirler.

(Müminun 23/3)

وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ

Onlar boş şeylerden yüz çevirirler.

(Müminun 23/4)

وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ

Onlar zekât için çalışırlar.

(Müminun 23/5)

وَالَّذِينَ هُمْ لِأُفْوَاجِهِمْ حَافِظُونَ

Onlar edep yerlerini korurlar.

(Lokman 31/2)

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ

Bunlar, hikmetli kitabın âyetleridir.

(Lokman 31/3)

هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ

Güzel davrananlar için bir rehber ve bir ikramdır.

(Lokman 31/4)

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ

Onlar namazlarını düzgün ve sürekli kılan, zekâtı veren ve ahirete kesin olarak inanan kimselerdir.

(Lokman 31/5)

أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

İşte onlar, Rablerinden bir rehber üzeredir. Kurtuluşa erecek olanlar da işte onlardır.

(Bakara 2/6)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

İnkâr edenleri uyarsan da uyarmasan da, onlar için fark etmez; onlar inanıp güvenmezler.

(Al-i İmran 3/106)

يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

Bazı yüzlerin ağarıp bazı yüzlerin de kararacağı günde, yüzleri kararanlara şöyle denir: "Siz îmân ettikten sonra inkâr mı ettiniz? Kâfir olmanıza karşılık, tadın şu azabı!"

(Tevbe 9/66)

لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنَّ نَعْفَ عَنْ طَائِفَةٍ مِنْكُمْ نُعَذِّبُ طَائِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ

Hiç özür dilemeyin; siz îmân ettikten sonra inkâr ettiniz. İçinizden bir kesiminizi bağışlasak bile, bir kesiminize azap edeceğiz. Çünkü onlar suçludurlar.

(Kehf 18/57)

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا

Rabbînin âyetleri anlatılırken yüz çeviren ve elleriyle yaptıklarını unutan kişiden daha zâlim kim olabilir? Onu anlamasınlar diye kalpleri üzerine örtüler ve kulaklarının içine de bir ağırlık yerleştirmişiz. Onları doğru yol rehberine davet etsen de asla doğru yola gelmezler.

(Neml 27/13)

فَلَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَاتُنَا مُبْصِرَةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ

Her şeyi açıkça gösteren âyetlerimiz onlara gelince: “Bu apaçık bir büyüdür” dediler.

(Neml 27/14)

وَجَحَدُوا بِهَا وَاسْتَيْقَنَتْهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ

İçlerinde en küçük şüphe olmadığı halde zâlimliklerinden ve büyüklenmelerinden dolayı bile inkâr ettiler. Bak bakalım, o doğal düzeni bozanların sonu nasıl oldu?

(Yasin 36/7)

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَى أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

Onların çoğu, bu sözün gerçek olduğunu anladı ama inanıp güvenmiyorlar.

(Yasin 36/8)

إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ

Boyunlarına, çenelerine kadar dayanan demir halkalar takmışız, başları yukarı kalkıktır.

(Yasin 36/9)

وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ

Hem önlerine hem de arkalarına bir engel koyup kuşatmışız da göremiyorlar.

(Yasin 36/10)

وَسَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

Onları uyarsan da uyarmasan da fark etmez, inanıp güvenmezler!

(Bakara 2/7)

خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

Allah kalplerini ve kulaklarını mühürlemiş, gözleri de perdelidir. Onlara dehşetli bir azap vardır.

(İsra 17/45)

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا

Kuran okuduğun zaman, seninle ahirete inanıp güvenmeyenler arasına gizli bir örtü çekeriz.

(İsra 17/46)

وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوُوا عَلَى آدْبَارِهِمْ نُفُورًا

Anlamasınlar diye kalplerinin üstüne örtüler ve kulaklarına ağırlıklar yerleştiririz. Kuran’da Rabbinin birliğini hatırlattığın zaman nefretle arkalarını dönerler.

(Enam 6/25)

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا كَلًّا آيَةً لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّى إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

Onlardan seni dinleyenler de olur; anlamasınlar diye kalplerinin üzerinde katmanlar oluşturmuşuz, kulaklarında da ağırlık vardır. Bütün âyetleri görseler inanıp güvenmezler. Hatta sana geldiklerinde seninle tartışır. Âyetleri inkâr edenler derler ki: “Bu, öncekilerin yazılarından başka bir şey değildir!”

(Enam 6/110)

وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

Onların gözlerini ve gönüllerini çeviririz de daha önce inanmadıkları gibi olurlar. Onları azgınlıkları içinde bocalar halde bırakırız.

(Araf 7/179)

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ

Gerçekten de üretip çoğalttığımız cinlerin ve insanların çoğu cehennemliktir. Onların kalpleri vardır ama gerçeği kavramazlar, gözleri vardır ama ileriye görmezler, kulakları vardır ama dinlemezler. Onlar büyükbaş ve küçükbaş hayvanlar gibidirler. Aksine onlar daha şaşkındırlar. İşte onlar ne halde olduklarından habersizdirler.

(Lokman 31/7)

وَإِذَا تُلِّيَ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَلَّى مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا كَأَن فِي أُذُنِهِ قِرَآءٌ فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

Ona âyetlerimiz okunduğunda büyüklenir, sanki hiç duymamış, sanki kulaklarında ağırlık varmış gibi geri döner. Onu acıklı bir azapla müjdele!

(Fussilet 41/3)

كِتَابٌ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِّقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

Kitabın âyetleri, bilenler topluluğu için Arapça âyet kümeleri halinde açıklanmıştır.

(Fussilet 41/4)

بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

Müjdeci ve uyarıcıdır ama onların çoğu yüz çevirir; dinlemezler.

(Fussilet 41/5)

وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِّمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ إِنَّا نَحْمِلُ غَاَمْلُونَ

Derler ki: “Senin davetine kalplerimiz kapalı, kulaklarımız tıkalıdır; aramızda da perde var. Sen işine bak, biz zaten işimizi yapıyoruz.”

(Fussilet 41/44)

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَجَمِيًّا لَقَالُوا لَوْلَا فُصِّلَتْ آيَاتُهُ إِعْجَمِيٍّ وَعَرَبِيٍّ قُلٌ هُوَ لِّلَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشِفَاءٌ وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ فِي آذَانِهِمْ وَقْرٌ وَهُوَ عَلَيْهِمْ عَمًى أُولَٰئِكَ يُنَادَوْنَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيدٍ

Kuran’ı, yabancı bir dilde oluştursaydık derlerdi ki: “Âyetleri açıklansa ya! Arap’a hiç yabancı dil olur mu?” De ki: “O, inanıp güvenenler için bir rehber ve bir şifadır. İnanıp güvenmeyenlerin ona karşı kulakları tıkalı, gözleri kördür. Kendilerine uzak bir yerden seslenilen kişiler gibidirler.

(Casiye 45/23)

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ

Kendi arzusunu ilâh edineni gördün mü? Bilgili olmasına rağmen, Allah’a göre o yanlış yoldadır. Allah onun kulağını ve kalbini mühürlemiş, gözüne de perde çekmiştir. Allah rehberlik etmedikten sonra ona kim rehberlik edebilir, hâlâ hatırlamayacak mısınız?”

(Ahkaf 46/26)

وَلَقَدْ مَكَّنَّاهُمْ فِيمَا إِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا وَآفَئِدَةً فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ
سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ
مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ

Gerçekten de onlara, size vermediğimiz imkânlar vermiştik. Dinleyecek kulakları, basiretli gözleri ve gönülleri de vardı. Âyetlerimizi bile bile inkâr ettikleri için ne kulakları, ne gözleri ne de gönülleri işe yaramadı. Alaya aldıkları onları kuşatıverdi.

(Bakara 2/8)

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَيَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ

İnsanlardan bazıları da mümin olmadıkları halde: "Allah'a ve ahiret gününe îmân ettik" derler.

(Maide 5/41)

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ
وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّاعُونَ لِقَوْمٍ آخِرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ
يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا
وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ
لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

Ey elçi, kalpten inanıp güvenmedikleri halde ağızları ile: "Îmân ettik!" diyenlerin ve yahudilerin, kâfirlikte yarışması seni üzmesin. Onlar yalan için kulak kesilir, sana gelmeyen bir topluluk için dinler, kelimelerin anlamlarını yerlerinden kaydırırlar. "Size şu verilirse alın, verilmezse almayın" derler. Allah, kimi imtihan etmek isterse, sen onun için Allah'tan bir yetki alamazsın. Onlar, Allah'ın kalplerini temizlemek istemediği kimselerdir. Onlara bu dünyada rezillik, ahirette de dehşetli bir azap vardır.

(Maide 5/61)

وَإِذَا جَاؤُكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا
يَكْتُمُونَ

Size geldiklerinde: "Îmân ettik" derler, oysa kâfir girerler, kâfir çıkarlar. Allah onların neyi gizlediklerini en iyi bilendir.

(Yusuf 12/103)

وَمَا أَكْثَرُ النَّاسِ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ

Ne kadar çok istesen de, insanların çoğu inanıp güvenmezler.

(Nur 24/47)

وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ
بِالْمُؤْمِنِينَ

Kimileri: “Allah’a ve elçisine îmân ettik ve itaat ettik” derler. Sonra bunun arkasından onlardan bir takımı geri döner. Onlar mümin değildir.

(Bakara 2/9)

يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

Allah’ı ve îmân edenleri aldatmaya çalışırlar. Onlar sadece kendileri aldanırlar da farkına varmazlar.

(Nisa 4/142)

إِنَّ الْمُنَافِقِينَ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَادِعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالَى يُرَآؤُنَ
النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا

Gerçekten de münafıklar Allah’ı aldatmaya çalışırlar, hâlbuki aldanan onlardır. Namaza kalkarken üşenerek kalkar, insanlara gösteriş yaparlar. Allah’ı ancak arada sırada anarlar.

(Enfal 8/62)

وَأِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي آتَاكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ

Seni aldatmak isterlerse Allah sana yeter. Seni yardımıyla ve müminlerle destekleyen O’dur.

(Bakara 2/10)

فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ

Kalplerinde bir hastalık oluşur; Allah onlara bir hastalık daha ilave eder. Yalan söylemelerine karşılık hak ettikleri acıklı bir azaptır.

(Tevbe 9/124)

وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فزادتهم
إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ

Bir sûre indirilince bazıları: “Şimdi bu hanginizin îmânını arttırdı ki?” der. O, inanıp güvenenlerin îmânını artırır. Onu, birbirlerine müjdeliler.

(Tevbe 9/125)

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ

Kalplerinde hastalık olanların da pisliğine pislik katar. Onlar da kâfir olarak ölürlər.

(Nahl 16/105)

إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ

Allah'ın âyetlerine inanıp güvenmeyenler sadece yalan uydururlar. İşte onlar yalancılardır.

(Nahl 16/106)

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ
بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

Onlar, îmân ettikten sonra Allah'ı inkâr edenlerdir. Ancak, kalbi îmân ile dolu iken bu yalanı söylemeye zorlananlar bunun dışındadır. Fakat kim îmân ettikten sonra gönlünü kâfirlığe açarsa, artık Allah'ın öfkesi onların üzerinde olur. Onların hak ettiği dehşetli bir azaptır.

(Nahl 16/107)

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

Bu onların, dünya hayatını ahiretten daha çok sevmeleri sebebiyledir. Doğrusu Allah kâfirler topluluğuna rehberlik etmez.

(Nahl 16/108)

أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ

İşte onlar Allah'ın, kalpleri, kulakları ve gözleri üzerinde yeni bir yapı oluşturduğu kimselerdir. Onlar, ne halde olduklarından habersizdir.

(Nahl 16/109)

لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ

Hiç şüphe yok ki onlar ahirette kaybedeceklerdir.

(Muhammed 47/29)

أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَانَهُمْ

Yoksa kalplerinde hastalık olanlar, kinlerini Allah'ın ortaya çıkarmayacağını mı sanıyorlar?

(Muhammed 47/30)

وَلَوْ نَشَاءُ لَارَيْنَاكُمُ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسِيمَاهُمْ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ

İsteseydik onları sana gösterirdik, sen de yüzlerinden tanırdın. Ama onları, konuşma biçimlerinden tanıyabilirsin. Allah yaptıklarınızı bilir.

(Münafikun 63/3)

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا فَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ

Böyledir, çünkü onlar önce îmân ettiler, sonra inkâr ettiler. Ardından kalpleri üzerinde yeni bir yapı oluştu; artık anlamazlar.

(Bakara 2/11)

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ

Onlara: “Yeryüzünde doğal düzeni bozmayın!” denince: “Biz sadece düzeni sağlayan kimseleriz” derler.

(Bakara 2/204)

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ

İnsanlardan öylesi var ki, dünya hayatıyla ilgili sözleri seni şaşırtır. Kalbinde olana da Allah’ı şahit tutar. O, azılı düşmandır.

(Bakara 2/205)

وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ

Eline yetki geçince; yeryüzünde doğal düzeni bozmaya, kaynakları tüketmeye ve soykırım yapmaya çalışır. Allah doğal düzenin bozulmasını sevmez.

(Bakara 2/206)

وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ

Ona: "Allah'tan korkarak kendini koru!" denince, günahıyla üste çıkmaya başlar. Ona cehennem yeter. O ne kötü yerleşim yeridir.

(Şuara 26/150)

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

Artık Allah’tan korkarak kendinizi koruyun ve sözümü dinleyin!

(Şuara 26/151)

وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ

Aşırılık edenlerin emrine itaat etmeyin.

(Şuara 26/152)

الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ

Onlar yeryüzünde doğal düzeni bozarlar, düzeltmezler.

(Bakara 2/12)

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ

Dikkat edin, doğal düzeni bozanlar onlardır ama farkında olmazlar.

(Nisa 4/62)

فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءُوكَ يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّ آرَدْنَا إِلَّا
إِحْسَانًا وَتَوْفِيقًا

Kendi elleriyle yaptıkları yüzünden başlarına bir iş geldiğinde halleri ne olacak? O zaman sana gelip Allah’a yemin ederek diyecekler ki: “Biz sadece iyilik etmek ve arayı bulmak istemiştik.”

(Nisa 4/63)

أُولَئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا
بَلِيغًا

Onlar var ya onlar! Onların kalplerinde olanı Allah bilir. Onlara aldırma, öğüt ver. Onların içlerine işleyecek etkili sözler söyle.

(Bakara 2/13)

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنْتُمُ الْيَوْنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ
وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ

Onlara: “Diğer insanların îmân ettiği gibi inanıp güvenin!” denildiğinde: “O akılsızların îmân ettiği gibi mi inanıp güvenelim?” derler. Dikkat edin, asıl akılsızlar onlardır ama bilmezler.

(Enam 6/52)

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ
مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ

Sabah akşam dua edip Rablerinin yüzlerine bakmasını isteyenleri uzaklaştırma. Onların hesabı senden sorulmaz. Senin hesabın da onlardan sorulmaz. Onları uzaklaştırırsan zalimlerden olursun.

(Enam 6/53)

وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ
بِالشَّاكِرِينَ

Böylece: “Allah, aramızdan şunlara mı lütuf ve ikramda bulundu?” desinler diye onlardan kimilerini kimileriyle imtihan ederiz. Şükredenleri en iyi bilen, Allah değil midir?

(Şuara 26/111)

قَالُوا أَنْتُمْ لَكُمْ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَلُونَ

“Şu seviyesi düşükler peşindeyken sana inanıp güvenmemizi mi bekliyorsun?” dediler.

(Şuara 26/112)

قَالَ وَمَا عَلَّمِي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

De ki: “Onların ne yaptıkları konusunda bilgim yoktur.

(Şuara 26/113)

إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي لَوْ تَشْعُرُونَ

Onlara hesap soracak olan Rabbidir, keşke bunu anlarsanız!

(Şuara 26/114)

وَمَا أَنَا بِطَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ

Ben müminleri asla kovamam.”

(Bakara 2/14)

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَاوَا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزَؤُونَ

İnanıp güvenenlerle yüz yüze gelince: “İmân ettik” derler. Şeytanlarıyla baş başa kalınca: “Biz sizin yanınızdayız, onlarla sadece alay ediyoruz!” derler.

(Nisa 4/81)

وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبَيِّتُونَ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ وَكِيلًا

Sana: "Baş üstüne" derler, fakat yanından çıkınca içlerinden bir kesimi, geceleyin senin dediğinden başka şeyler tasarlarlar. Allah onların tasarladıklarını yazar. Onlara aldırma ve Allah'a dayan. Vekil olarak Allah yeter.

(Tevbe 9/65)

وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِؤْنَ

Ne yaptıklarını sorarsan: “Dalıp gitmişiz, sadece eğleniyoruz” derler. De ki: “Allah’ı, âyetlerini ve elçisini alaya alarak mı?”

(Bakara 2/15)

اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمْدُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

Azgınlıkları içinde bocalayıp dururlarken onlara süre vererek onlarla alay eden Allah’tır.

(Al-i İmran 3/178)

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُطَمِّلِي لَهُمْ خَيْرٌ لِّأَنفُسِهِمْ إِنَّمَا نُطَمِّلِي لَهُمْ لِيُزِدَادُوا إِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ

Kâfirler, onlara fırsat vermemizin kendileri için bir iyilik olduğunu sanmasınlar. Fırsatı, günahlarını artırsınlar diye veriyoruz. Onların hak ettiği alçaltan bir azaptır.

(İbrahim 14/42)

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ

Sakın Allah'ı, zâlimlerin yaptıklarından habersiz sanma. Sadece, onları gözlerin dona kalacağı güne kadar erteliyor.

(Bakara 2/16)

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَتْ تِجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ

Onlar, doğru yolu verip yanlış yolu satın alanlardır. Doğru yolda olmadan yaptıkları alışveriş kazanç getirmez.

(Bakara 2/86)

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخَفُفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

İşte bunlar, dünya hayatına karşılık ahiretlerini satmış kimselerdir. Onların azapları hafifletilmez, yardım da görmezler.

(Bakara 2/175)

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابُ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ

Onlar yanlış yolu doğru yola, azabı bağışlanmaya karşılık satın alanlardır. Ateşe ne kadar da dayanıklılarmış!

(Muhammed 47/25)

إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَىٰ لَهُمْ

Doğru yol rehberi, kendilerine iyice açıklandıktan sonra, arkalarını dönenleri şeytan aldatmış ve onlara umut vermiştir.

(Muhammed 47/26)

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ

Çünkü onlar, Allah'ın indirdiğini beğenmeyenlere: "Bazı işlerde size uyarız" derler. Allah onların gizlediklerini bilir.

(Muhammed 47/27)

فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَدْبَارَهُمْ

Melekler onları yüzlerine ve sırtlarına vurarak vefat ettirirken halleri nice olur?

(Muhammed 47/28)

ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا آسَخَطَ اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ

Böyledir, çünkü onlar Allah'ı kızdıracak şeye uyar, O'nu razı edecek şeyden hoşlanmazlar. Bu yüzden yaptıkları boşa gider.

(Bakara 2/17)

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ

Tıpkı bir ateş yakmak isteyen kişiye benzerler. Ateş çevrelerini aydınlatınca, Allah onların aydınlığını giderir ve onları karanlıklar içinde bırakır, göremezler.

(Nur 24/40)

أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لُجِّيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدَهُ لَمْ يَكْذِبْهَا وَمَنْ لَمْ يَجْعَلِ اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِنْ نُورٍ

Onların işleri dalgalı bir denizdeki karanlıklara da benzer; üzerlerini bir dalga örtmüştür. Üzerinde bir dalga daha, onun da üzerinde bir bulut vardır. Üst üste yığılmış karanlıklar! Elini kaldırsa göremeyecek gibidir. Allah'ın aydınlık vermediği kimsenin aydınlığı olmaz.

(Rad 13/19)

أَفَمَنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُوا الْأَلْبَابِ

Rabbinden sana indirilenin gerçek olduğunun bilincinde olan, ona karşı körlük edenle bir olur mu? Bunu, sadece akliselim olanlar hatırlar.

(Enam 6/39)

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُمُّ وَبُكْمٌ فِي الظُّلُمَاتِ مَنْ يَشَأِ اللَّهُ يُضِلَّهُ وَمَنْ يَشَأِ يُجْعَلْهُ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Âyetlerimizi yalanlayanlar, karanlıklar içinde kalan sağır ve dilsizler gibidirler. Allah isteyeniyi saptığı yolda bırakır, isteyeniyi de doğru yola iletir.

(Enam 6/122)

أَوْ مَنْ كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ
لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Ölüyken hayat verip insanlar arasında yolunu aydınlattığımız kişi, girdiği karanlıklardan çıkmayan kişi gibi olur mu? Kâfirlere yaptıkları işler, işte böyle süslü gösterilir.

(Bakara 2/18)

صُمُّ بُكْمٌ عُمَىٰ فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ

Sağır, dilsiz, kör kesilirler; artık dönmezler.

(Bakara 2/6)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

İnkâr edenleri uyarasan da uyarmasan da, onlar için fark etmez; onlar inanıp güvenmezler.

(Bakara 2/7)

خَتَمَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَعَلَىٰ سَمْعِهِمْ وَعَلَىٰ أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

Allah kalplerini ve kulaklarını mühürlemiş, gözleri de perdelidir. Onlara dehşetli bir azap vardır.

(Araf 7/179)

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا
يُبْصِرُونَ بِهَا وَلَهُمْ أُذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ أُولَٰئِكَ هُمُ
الْغَافِلُونَ

Gerçekten de üretilip çoğalttığımız cinlerin ve insanların çoğu cehennemliktir. Onların kalpleri vardır ama gerçeği kavramazlar, gözleri vardır ama ileriye görmezler, kulakları vardır ama dinlemezler. Onlar büyükbaş ve küçükbaş hayvanlar gibidirler. Aksine onlar daha şaşkındırlar. İşte onlar ne halde olduklarından habersizdirler.

(Ahkaf 46/26)

وَلَقَدْ مَكَّنَّاهُمْ فِيمَا إِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَآبْصَارًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ
سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ
مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤْنَ

Gerçekten de onlara, size vermediğimiz imkânlar vermiştik. Dinleyecek kulakları, basiretli gözleri ve gönülleri de vardı. Âyetlerimizi bile bile inkâr ettikleri için ne kulakları, ne gözleri ne de gönülleri işe yaramadı. Alaya aldıkları onları kuşatıverdi.

(Bakara 2/19)

أَوْ كَصَيِّبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ

Yahut karanlıkların her yanı kapladığı, göğün gürlediği ve şimşeklerin çıktığı bir yerde, bardaktan boşanırcasına yağmura tutulmuş birine benzerler; şiddetli sestən ölecekleri korkusuyla parmaklarını kulaklarına tıkarlar. Allah kâfirleri çepeçevre kuşatmıştır.

(Bakara 2/20)

يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ أَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشَوْا فِيهِ وَإِذَا أَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

O şimşek neredeyse gözlerini söküp çıkaracak gibi olur. Ne zaman önlerini aydınlatsa orada yürür, karanlık basınca da kalakalırlar. Allah isteseydi görme ve dinleme özelliklerini giderirdi. Şüphe yok ki Allah, her şeye bir ölçü koyandır.

(Yasin 36/66)

وَلَوْ نَشَاءُ لَطَمَسْنَا عَلَى أَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّرَاطَ فَأَنَّى يُبْصِرُونَ

İsteseydik gözlerini tamamen kör ederdik. Artık, yola koyulsalar da nasıl görecekler?

(Yasin 36/67)

وَلَوْ نَشَاءُ لَمَسَخْنَاهُمْ عَلَى مَكَانَتِهِمْ فَمَا اسْتَطَاعُوا مُضِيًّا وَلَا يَرْجِعُونَ

İsteseydik onları başka kalıba sokardık. Sonra ne yola devam edebilirler ne de geri dönebilirlerdi.

(Nur 24/35)

اللَّهُ نُورُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورِهِ كَمِشْكُوتٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيٌّ يُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبَارَكَةٍ زَيْتُونَةٍ لَا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِيءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

Allah göklerin ve yerin nurudur. O'nun nurunun örneği; duvarda bir oyuk, oyuğun içinde bir kandil, kandil camının içinde, cam da inciye andıran bir yıldız gibidir. Yakıtı, doğu tarafına da batı tarafına da ait olmayan bereketli zeytin ağacındandır. Yağı, neredeyse ateş almadan bile ışık saçır. Nur üstüne nur! Allah, isteyene rehberlik eder. Allah insanlara örnekler verir. Allah her şeyi bilir.

(Nur 24/43)

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَرْجِي سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُ ثُمَّ يَجْعَلُهُ رُكَّامًا فَتَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْ خِلَالِهِ وَيُنَزِّلُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ جِبَالٍ فِيهَا مِنْ بَرَدٍ فَيُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَصْرِفُهُ عَنِ مَنْ يَشَاءُ يَكَادُ سَنَا بَرْقِهِ يَذْهَبُ بِالْأَبْصَارِ

Hiç görmedin mi; Allah bulutları sürüklüyor, sonra bir birine kaynaştırıyor, sonra yığın haline getiriyor. Sonra arasından yağmur çıktığını görürsün. Gökte dağlar gibi bulutlardan dolu indirip onu istediğinin tepesine yağıdırıyor, istediğini de ondan öte çeviriyor. Onun şimşeginin parıltısı neredeyse gözleri alır.

(Bakara 2/21)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

Ey insanlar! Sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabbinize kulluk edin ki, kendinizi koruyasınız.

(Enam 6/102)

ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ

İşte Allah budur, sizin Rabbinizdir. O'ndan başka ilâh yoktur. O her şeyin yaratıcısıdır. O halde O'na kulluk edin. Her şey üzerinde vekil olan O'dur.

(Ankebut 29/16)

وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

İbrahim de bir gün halkına dedi ki: “Allah’a kulluk edin ve O’ndan korkarak kendinizi koruyun! Sizin için hayırlı olan budur; bunu bir bilseniz.

(Bakara 2/22)

الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

Yeryüzünü sizin için dayalı döşeli hale getiren, göğü de bina gibi yapılandıran O'dur. Gökten su indirir de onunla oluşan ürünlerden sizi rızıklandırır. Öyleyse bile bile, Allah’a benzer nitelikte varlıklar oluşturmayın.

(Bakara 2/165)

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرَوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ

Kimi insanlar Allah’a benzer nitelikler yükleyerek, O’nunla aralarına koyduklarını, Allah’ı sever gibi severler. İnanıp güvenenler ise en çok Allah’ı severler. O zâlimler bütün gücün Allah’a ait olduğunu ve Allah’ın azabının işledikleri suçun şiddetinde olacağını, o azabı gördüklerinde anlayacakları gibi keşke şimdiden anlasalar!

(Lokman 31/25)

وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

Onlara: "Gökleri ve yeri yaratan kimdir?" diye sorsan, kesinlikle: "Allah'tır" derler. De ki: "Yaptığı her şeyi mükemmel yapmak Allah'a özeldir" ama onların çoğu bilmez.

(Lokman 31/29)

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

Görmez misin Allah, geceyi gündüzün içine sokar, gündüzü de gecenin içine sokar. Güneşi ve ayı hizmete sokmuştur; her biri belirlenmiş eceline kadar akar gider. Şüphe yok ki Allah yaptığınız her şeyden haberdardır.

(Lokman 31/30)

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ

Böyledir, çünkü Allah gerçeğin ta kendisidir. Onunla araya koyup yalvardıkları ise uydurmadır. Şüphe yok ki Allah çok yücedir, çok büyüktür.

(Mümin 40/64)

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمُ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ

Allah, sizin için yeryüzünü yerleşmeye uygun kılan ve göğü bina gibi yapılandırandır. O, sizi en güzel biçimde biçimlendirmiş ve sizi tertemiz şeylerle rızıklandırmıştır. İşte o Allah'tır, sizin Rabbinizdir. Bütün varlıkların Rabbi Allah bereketin kaynağıdır.

(Bakara 2/23)

وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

Kulumuza indirdiğimizden şüpheniz varsa ondaki sûrelerden birine denk bir sûre getirin. Doğru söylüyorsanız, Allah ile aranızı koyduğunuz şahitlerinizi de çağırın!

(Yunus 10/37)

وَمَا كَانَ هَٰذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَىٰ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Bu Kuran, başkası tarafından uydurulup Allah'a mal edilmiş değildir. Lakin kendinden öncekileri doğrular ve o kitapları açıklar. İçinde hiçbir şüphe yoktur, varlıkların Rabbindendir.

(Yunus 10/38)

أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنِ اسْتِطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

Yoksa onu, o uydurdu mu diyorlar? De ki: “Doğru söylüyorsanız, Allah ile aranızda koyduklarınızdan çağırabileceğiniz herkesi çağırın da onun dengi bir sûre getirin.

(Bakara 2/24)

فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ

Bunu yapmazsanız ki asla yapamazsınız; o zaman yakıtı insanlar ve taşlar olan o ateşten kendinizi koruyun! Orası kâfirler için hazırlanmıştır.

(İsra 17/88)

قُلْ لِّئِنْ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا

De ki: “Bu Kuran’ın bir benzerini getirmek için insanlar ve cinler toplansalar benzerini getiremezler. Bütün güçlerini birleştirseler bile yapamazlar.”

(Tahrim 66/6)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَظٌ شِدَادٌ لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

Ey inanıp güvenenler! Yakıtı insanlar ve taşlar olan bir ateşe karşı kendinizi ve ailenizi koruyun. Orayı iri gövdeli, kaba ve sert tabiatlı melekler yönetirler. Onlar, Allah’ın emrine karşı gelmezler; kendilerine ne emredilmişse onu yaparlar.

(Bakara 2/25)

وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأَنُوتُوا بِهِ مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

İnanıp güvenen ve ıslah eden iyi işler yapanları müjdele! İçlerinden ırmaklar akan cennetler onlar içindir. Ne zaman oradan bir ürünle rızıklandırılırsalar: “Bu daha önce de rızıkımızdı” diyeceklerdir. Onlara verilenler öncekilere benzetilmiştir. Orada onlar için tertemiz eşler vardır. Onlar orada ölümsüz olarak kalacaklardır.

(Bakara 2/26)

إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ

Doğrusu Allah, ne bir sivrisineği ne de daha ötesini örnek vermekten çekinmez. İnanıp güvenenler bilirler ki o, Rableri tarafından verilmiş gerçek örnektir. Kâfirler ise şöyle derler: “Allah bu örnekle ne yapmak istiyor?” Bununla Allah, birçoğunu saptığı yolda bırakır, birçoğuna da rehberlik eder. Saptığı yolda bıraktıkları, sadece sınırı aşanlardır.

(İsra 17/89)

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا كُفُورًا

Kesinlikle bu Kuran’da insanlar için her türlü örneği değişik şekillerde açıkladık. Ama insanların çoğu, inkâr etmekte direttiler.

(Kehf 18/54)

وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ الْإِنْسَانُ أَكْثَرَ شَيْءٍ جَدَلًا

Biz bu Kuran’da, insanlar için her türlü örneği, değişik biçimlerde açıkladık. İnsan ise en çok tartışan varlık oldu.

(Hac 22/73)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضَرْبَ مَثَلٍ فَاسْتَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ

Ey insanlar! Size bir örnek veriliyor; iyi dinleyin. Allah ile aranızda koyduklarınız bir araya gelseler bir sinek bile yaratamazlar. Sinek onlardan bir şey kalsa geri alamazlar. İsteyen de güçsüz, istenen de.

(Hac 22/74)

مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ

Allah’a hak ettiği ölçüde değer vermediler. Şüphesiz ki, Allah daima en güçlüdür, en üstündür.

(Bakara 2/27)

الَّذِينَ يَنْقُضُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

Onlar, Allah’a verdikleri sözün kesinleşmesinden sonra, Allah’ın kurulmasını istediği bağı kopararak ve doğal düzeni bozarak sözlerinden cayanlardır. Kaybedenler işte onlardır.

(Maide 5/7)

وَاذْكُرُوا لِلّٰهِ نِعْمَةً اَلَيْكُمْ وَامِثَاقَهُ الَّذِي وَاتَّقَكُمْ بِهٖ اِذْ قُلْتُمْ سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا وَاتَّقُوا اللّٰهَ اِنَّ اللّٰهَ عَلِيْمٌ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ

Allah'ın size olan nimetini ve sizinle sözleştiği zaman O'na verdiğiniz sözü hatırlayın; hani “İşittik ve itaat ettik” demiştiniz. Allah korkusuyla kendinizi koruyun! Şüphesiz ki Allah sinelerin özünü bilir.

(Rad 13/25)

وَالَّذِيْنَ يَنْفُضُوْنَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ مِيْثَاقِهٖ وَيَقْطَعُوْنَ مَاۤ اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖ اَنْ يُّوْصَلَ وَيُفْسِدُوْنَ فِي الْاَرْضِۚ اُولٰٓئِكَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سَوَءُ الدَّارِۙ

Allah'a kesin söz verdikten sonra cayan, Allah'ın kurulmasını istediği bağı koparan ve doğal düzeni bozanlar var ya; işte onların karşılığı dışlanmadır, yurdun en kötüsü onlarındır.

(Bakara 2/28)

كَيْفَ تَكْفُرُوْنَ بِاللّٰهِ وَكُنْتُمْ اَمْوَاتًا فَاحْيَاكُمْ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيْكُمْ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ

Allah'a karşı nasıl nankörlük edersiniz! Hayatta değildiniz, O size hayat verdi. Sonra sizi öldürecek ve yeniden hayat verecektir. Sonunda O'na döndürüleceksiniz.

(İnsan 76/1)

هَلْ اَتٰى عَلَى الْاِنْسَانِ حِيْنٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُنْ شَيْئًا مَّذْكُوْرًا

İnsan henüz anılmaya değer bir şey değilken; üzerinden, zamandan bir devir geçti değil mi?

(İnsan 76/2)

اِنَّا خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ نُّطْفَةٍ اَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيْهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيْعًا بَصِيْرًا

Biz insanı, çok karışımı döllelenmiş yumurtadan yarattık. Yıpratıcı bir imtihandan geçireceğiz; o nedenle onu dinleyen ve gören bir varlık haline getirdik.

(Rum 30/11)

اللّٰهُ يَبْدُوْا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيْدُهُ ثُمَّ اِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ

Yaratmayı başlatan ve sonra tekrarlayan Allah'tır. Sonra O'na döndürüleceksiniz.

(Rum 30/40)

اللّٰهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُمِيْتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيْكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَّنْ يَّفْعَلُ مِنْ ذٰلِكُمْ مِنْ شَيْءٍ سُبْحٰنَهُ وَتَعَالٰى عَمَّا يُشْرِكُوْنَ

Sizi yaratan ve rızık veren Allah'tır. Sonra sizi öldürecek daha sonra size tekrar hayat verecektir. Ortak koştuklarınızdan hangisi bunlardan birini yapabilir? O, onların ortak koştuklarından uzak ve yücedir.

(Bakara 2/29)

هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّيْنَهَا سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

Yeryüzündeki her şeyi sizin için yaratan O'dur. Sonra göğe yönelmiş ve onları yedi gök olarak düzenlemiştir. Her şeyi bilen O'dur.

(Fussilet 41/9)

قُلْ أَنْتُمْ لَتَكْفُرُونَ بِالَّذِي خَلَقَ الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَنْدَادًا ذَلِكَ رَبُّ الْعَالَمِينَ

De ki: “Yeri iki günde yaratana benzer nitelikte varlıklar oluşturarak O’nu inkâr eden siz misiniz? İşte O, bütün varlıkların Rabbidir.”

(Fussilet 41/10)

وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِيَ مِنْ فَوْقِهَا وَبَارَكَ فِيهَا وَقَدَّرَ فِيهَا أَقْوَاتَهَا فِي أَرْبَعَةِ أَيَّامٍ سَوَاءً لِلنَّاسِ لِيْنِ

İçine, üstten itibaren sabit dağlar yerleştirip yeri bereketlendiren ve içinde her türden gıdanın ölçüsünü dört günde oluşturup, araştıranlar için dengeli bir şekilde yayan O'dur.

(Fussilet 41/11)

ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ

Aynı zamanda, duman halindeki göğe yönelmiş, ona ve yere: “Gönüllü veya zorunlu olarak gelin!” demişti; ikisi de: “Gönüllü olarak geldik!” demişlerdi.

(Fussilet 41/12)

فَقَضَيْنَا سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحٍ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

Ardından iki günde yedi göğü tamamlamış ve her bir gökte ona ait emri vahyetmiştir. En yakın göğü de yıldızlarla süslemiş ve korumuştur. İşte bu, daima en üstün olanın, her şeyi bilenin koyduğu ölçüdür.

(Bakara 2/30)

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَأِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ

Rabbin bir gün meleklerle: “Yeryüzünde muhalif bir varlık oluşturun” dedi. Melekler: “Orada doğal düzeni bozacak ve kan dökecek bir varlık mı oluşturun? Sen her yaptığını mükemmel yaparsın, Seni her türlü eksiklikten uzak tutarız, Senden dolayı onu temiz ve değerli sayarız” dediler. Allah: “Ben sizin bilmediklerinizi bilirim!” dedi.

(Hud 11/118)

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ

Rabbin isteseydi, elbette insanları bir tek ümmet yapardı. Onlar muhalif olmayı sürdüreceklerdir.

(Hud 11/119)

إِلَّا مَنْ رَحِمَ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

Sadece Rabbinin rahmet ettikleri muhalif olmazlar. O, insanları bunun için yaratmıştır. Rabbinin kelimesi tamamlandı: “Kesinlikle, cehennemin tamamını cinlerle ve insanlarla dolduracağım.”

(Bakara 2/31)

وَعَلَّمَ آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَائِكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

Âdem’e her varlığın ismini öğretti, sonra onları meleklerle gösterdi: “Söylediğiniz doğruysa, bana şunların isimlerini haber verin!” dedi.

(Rahman 55/1)

الرَّحْمَنُ

Rahmeti sonsuz olan,

(Rahman 55/2)

عَلَّمَ الْقُرْآنَ

Kuran’ı öğretti.

(Rahman 55/3)

خَلَقَ الْإِنْسَانَ

İnsanı yarattı.

(Rahman 55/4)

عَلَّمَهُ الْبَيَانَ

Ona kendini ifade etmeyi öğretti.

(Alak 96/4)

الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ

Öyle ki, kalemle öğretmiştir.

(Alak 96/5)

عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ

O insana, bilmediğini öğretmiştir.

(Bakara 2/32)

قَالُوا سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

Melekler: “Sen her türlü eksiklikten uzaksın, bizde senin öğrettiğin dışında bilgi olmaz. Çünkü her şeyi bilen ve en doğru hüküm veren Sensin” dediler.

(Bakara 2/33)

قَالَ يَا آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ غَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ

Allah: “Ey Âdem! Meleklerle şunların isimlerini haber ver!” dedi. Âdem onlara o isimleri haber verince: “Size dememiş miydim, Ben göklerin ve yerin gizli bilgilerini bilirim. Neyi açıkladığınızı ve içinde neyi gizlediğinizi bilirim” dedi.

(Bakara 2/34)

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ

Meleklerle: “Âdem’e secde edin!” dediğimizde, İblis hariç hemen secdeye kapandılar ama o büyüklenerek direndi ve kâfirlerden oldu.

(Hicr 15/28)

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَالِقٌ بَشَرًا مِنْ صَلْصَالٍ مِنْ حَمَإٍ مَسْنُونٍ

Bir zaman Rabbin meleklerle demişti ki: “Ben kurumuş, yılanıp kokuşmuş kara balçıktan bir beşer yaratacağım.

(Hicr 15/29)

فَإِذَا سَوَّيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ

Onu düzenleyip içine ruhumdan üflediğimde ona secde edin.”

(Hicr 15/30)

فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ

Sonra bütün melekler birlikte secde ettiler.

(Hicr 15/31)

إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ

İblis hariç; O secde edenlerle beraber olmamakta direndi.

(Sad 38/75)

قَالَ يَا إِبْلِيسُ مَا مَنَعَكَ أَنْ تَسْجُدَ لِمَا خَلَقْتُ بِإِيْدِي أَسْتَكْبَرْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْعَالِينَ

Allah ona: “İblis, ellerimle yarattığıma secde etmeni engelleyen ne oldu? Büyüklendin mi, yoksa kendini yüce görenlerden mi oldun?” dedi.

(Sad 38/76)

قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ

İblis: “Ben ondan hayırlıyım; beni ateşten yarattın ama onu çamurdan yarattın” dedi.

(Sad 38/77)

قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَإِنَّكَ رَجِيمٌ

Allah: “Çık burdan! Sen taşlananlardanısın.

(Sad 38/78)

وَأَنَّ عَلَيْكَ لَعْنَتِي إِلَى يَوْمِ الدِّينِ

Din gününe kadar dışlamam senin üzerinde olacaktır” dedi.

(İsra 17/61)

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ قَالَ ءَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتُ طِينًا

Bir zaman meleklerle: “Âdem’e secde edin!” dedik; İblis hariç hemen secde ettiler. İblis dedi ki: “Çamurdan yarattığına secde mi edeceğim?”

(İsra 17/62)

قَالَ أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا

Bu benden değerli kıldığını gördün mü? Bana kıyamet gününe kadar süre verirsen birazı dışında onun bütün soyunu kesinlikle kendime bağlarım” dedi.

(İsra 17/63)

قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ فَإِنَّ جَهَنَّمَ جَزَاؤُكُمْ جَزَاءً مَوْفُورًا

Allah dedi ki: “Git! Onlardan kim sana uyarısa hepinizin cezası cehennemdir; tam suça göre ceza.

(İsra 17/64)

وَاسْتَفْزِرْ مَنْ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعِدِّهِمْ وَمَا يَعْدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا عُرُورًا

Onlardan gücünün yettiğini sesinle yerinden oynat, atlılarını ve yayalarını toplayarak onların üzerine yüklen, mallarına ve çocuklarına ortak ol! Onlara vaatlerde bulun! Şeytan onlara, sadece aldatmak için vaatte bulunur.

(Bakara 2/35)

وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ

Dedik ki: “Ey Âdem! Sen ve eşin şu bahçeye yerleşin; istediğiniz yerden rahat rahat yiyin ama şu ağaca yaklaşmayın, yoksa zâlimlerden olursunuz.”

(Araf 7/10)

وَلَقَدْ مَكَنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ

Geçinebileceğiniz imkânlar oluşturarak sizi yeryüzüne yerleştirdik. Ne kadar az şükrediyorsunuz!

(Ta Ha 20/115)

وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَى آدَمَ مِنْ قَبْلُ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا

Doğrusu daha önce Âdem'den kesin söz almıştık, sonra unuttu. Onda bir kararlılık bulamadık.

(Ta Ha 20/116)

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى

Bir zaman meleklerle: “Âdem’e secde edin!” demiştik, hemen secdeye kapanmışlardı ama İblis hariç, o direndi.

(Ta Ha 20/117)

فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا يُخْرِجَنَّكَ مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَى

Dedik ki: “Bak Âdem! Bu sana da eşine de düşmandır. Sakın sizi bu bahçeden çıkarmasın, sonra mutsuz olursunuz.

(Ta Ha 20/118)

إِنَّ لَكَ أَلًا تَجُوعُ فِيهَا وَلَا تَعْرَى

Kuşkusuz burada ne aç ne de çıplak kalmazsın.

(Ta Ha 20/119)

وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَى

Gerçekten burada susuz da kalmazsın, güneşte de kalmazsın.”

(Ta Ha 20/120)

فَوَسْوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبُلَى

Şeytan hemen vesveseye girdi de dedi ki: “ Âdem! Sana ölümsüzlük ağacını ve yıpranmayan bir iktidarı göstereyim mi?”

(Ta Ha 20/121)

فَاَكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى

Sonunda ikisi de o ağaçtan yediler ve her birine diğerrinin bedeni göründü. Üzerlerini bahçenin yapraklarıyla örtmeye başladılar. Âdem, Rabbine karşı geldi ve azdı.

(Bakara 2/36)

فَازَلَهُمَا الشَّيْطَانُ عَنْهَا فَأَخْرَجَهُمَا مِمَّا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ

Sonra Şeytan, o ağaç yüzünden ayaklarını kaydırđı ve onları bulundukları yerden çıkardı. Onlara dedik ki: “Birbirinize düşman olarak, inin oradan! Sizin için bu topraklarda karar kılıp yerleşecek yer ve bir süreye kadar geçineceğiniz şeyler bulunacaktır.”

(Araf 7/22)

فَدَلَّيْهُمَا بِغُرُورٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَيْهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَمَا الشَّجَرَةِ وَأَقُلْ لَكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ مُبِينٌ

Böylece ikisini de kandırıp değerlerini düşürdü. İkisi de o ağaçtan tadınca bedenleri açıldı. Bahçedeki yaprakları üzerlerine koyup örtünmeye başladılar. Rableri onlara şöyle seslendi: “Size bu ağacı yasak etmedim mi? Şeytan sizin için apaçık bir düşmandır demedim mi?”

(Araf 7/23)

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

Dediler ki: “Rabbimiz! Biz kendimize zulmettik. Bizi bağışlamaz ve bize acımazsan, kaybedenlerden oluruz.”

(Araf 7/24)

قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ

Allah: “Birbirinize düşman olarak, inin oradan! Sizin için bu topraklarda karar kılıp yerleşecek yer ve bir süreye kadar da geçineceğiniz şeyler bulunacaktır.

(Araf 7/25)

قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ

Orada yaşayacaksınız, orada öleceksiniz, yine oradan çıkarılacaksınız” dedi.

(Araf 7/26)

يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي سَوَاتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسُ التَّقْوَى ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ
مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ

Ey Âdem'in çocukları! Size, bedeninizi örten, bir de sizi güzel gösteren elbise verdik. Sizi koruyan elbise; hayırlı olanı budur. Bunlar Allah'ın âyetleridir, belki hatırlarlar.

(Araf 7/27)

يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ آبَايَكُمْ مِنَ الْجَنَّةِ يُنَزِّعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا
لِيُرِيَهُمَا سَوَاتِهِمَا إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ
لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

Ey Âdem'in çocukları! Sakın Şeytan ana babanızı yaktığı gibi sizi de yakmasın. Bedenlerini kendilerine göstermek için onların elbiselerini sıyırmış ve o bahçeden çıkarmıştı. Çünkü o ve onun gibiler, sizin onları göremeyeceğiniz yerden sizi görürler. Biz şeytanları inanıp güvenmeyenlerin dostları yaptık.”

(Bakara 2/37)

فَتَلَقَّى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

Derken Âdem Rabbinden aldığı kelimelerle tevbe etti. Rabbi de tevbesini kabul etti. O, tevbeleri kabul edendir, merhameti boldur.

(Nisa 4/17)

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ
اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

Allah'ın kabul sözü verdiği tevbe, kendini tutamayarak kötülük işleyen sonra vakit geçirmeden hatasından dönenlerin tevbesidir. Allah, işte bunların tevbeleri kabul eder. Allah her şeyi bilendir, en doğru hüküm verendir.

(Araf 7/23)

قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

Dediler ki: “Rabbimiz! Biz kendimize zulmettik. Bizi bağışlamaz ve bize acımazsan, kaybedenlerden oluruz.”

(Ta Ha 20/122)

ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَىٰ

Sonra Rabbi onu seçti tevbesini kabul etti. Ona rehberlik etti.

(Şûrâ 42/25)

وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ

O, kullarının tevbesini kabul eden ve kötülüklerini affedendir. O, yaptığınız her şeyi bilir.

(Bakara 2/38)

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبَعَ هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Onlara şöyle dedik: “Oradan hep birlikte inin! Tarafımdan size bir rehber gelir de artık kim rehberime uyarsa; onların üzerinde bir korku olmaz ve onlar üzülmezler.

(Araf 7/35)

يَا بَنِي آدَمَ إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي فَمَنْ اتَّقَى وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Ey Âdemoğulları! İçinizden size âyetlerimi anlatan elçiler geldiğinde kim kendini korur ve düzeltirse, artık onların üzerinde bir korku olmaz ve onlar üzülmezler.

(Ta Ha 20/123)

قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى

Allah dedi ki: “Her ikinizde birbirinize düşman olarak inin oradan! Tarafımdan size bir rehber gelirden artık kim o rehberine uyarsa; asla sapmaz ve mutsuz olmaz.”

(Bakara 2/39)

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Âyetlerimizi inkâr edenler ve yalanlayanlar ise cehennem ahalisidir. Onlar orada ölümsüz olarak kalacaklardır.”

(Kehf 18/50)

وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفَتَتَّخِذُونَهُ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِي وَهُمْ لَكُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا

Bir gün meleklerle: "Âdem'e secde edin!" dedik, hemen secde ettiler. İblis hariç. Hâlbuki o da cinlerdendi ama Rabbinin emrinden çıktı. Şimdi onu ve soyunu, evliya/dostlarınız olarak benim aranızı mı koyuyorsunuz? Hâlbuki o size düşmandır. Zâlimler için ne kötü bir bedel!

(Kehf 18/53)

وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا

O suçlular ateşi görürler ve içine düşeceklerini anlarlar ama oradan dönme imkânı bulamazlar.

(Ta Ha 20/124)

وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمًى

Kim beni hatırlamaktan yüz çevirirse, kesinlikle ona dar bir yaşam alanı vardır. Kıyamet günü onu kör olarak toplar getiririz.”

(Ta Ha 20/125)

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا

Der ki: “Ey Rabbim! Beni neden kör olarak toplayıp getirdin, hâlbuki ben görüyordum?”

(Ta Ha 20/126)

قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيتَهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَى

Allah der ki: “İşte böyle, âyetlerimiz sana geldiğinde sen onları unuttun, bugün de aynı şekilde sen unutuluyorsun.”

(Ta Ha 20/127)

وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى

Rabbinin âyetlerine inanıp güvenmeyerek aşırı gidenleri işte böyle cezalandırırız. Ahiretteki azap ise daha şiddetli ve daha kalıcıdır.

(Bakara 2/40)

يَا بَنِي إِسْرَءِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ

Ey İsrailoğulları! Size verdiğim nimetleri hatırlayın. Bana verdiğiniz sözü yerine getirin ki, Ben de size verdiğim sözü yerine getireyim. Yalnız Benden korkun!

(Bakara 2/83)

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ

Bir gün İsrailoğullarından; “Allah’tan başkasına kulluk etmeyeceksiniz; ananıza babanıza, yakınlarınıza, yetimlere ve çaresizlere iyi davranacak, insanlarla güzel konuşacak, namazı düzgün ve sürekli kılacak ve zekâtı vereceksiniz” diye söz almıştık. Sonra pek azınız dışında hepiniz yüz çevirerek sözünüzden dönmüştünüz.

(Bakara 2/84)

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرَجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَسْهَوُونَ

Hani: “Birbirinizin kanını dökmeyeceksiniz, sizden olanları yurdunuzdan çıkarmayacaksınız!” diye de söz almıştık. Bunu da kabul etmişsiniz. Siz de buna şâhitsiniz.

(Bakara 2/85)

ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِنْ يَأْتُواكُمْ أُسَارَى تُفَادُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يُرَدُّونَ إِلَى أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

Artık siz öyle bir haldesiniz ki; birbirinizi öldürüyor, içinizden birtakım insanları yurtlarından çıkarıyor, o insanlara karşı günah işleme ve düşmanlık konusunda birbirinize destek veriyorsunuz. Esir olarak geldiklerinde de fidye verip kurtarıyorsunuz. Oysa onları çıkarmanız size zaten yasaktır. Siz kitabın bir bölümüne inanıyor, bir bölümünü inkâr mı ediyorsunuz? İçinizden bunu yapanın cezası, şu hayatta rezil olmaktan başka nedir? Böyleleri kıyamet günü de azabın en şiddetlisine çarptırılırlar. Allah, yaptığınız hiçbir şeyden habersiz değildir.

(Maide 5/12)

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

Gerçek şu ki, Allah, içlerinden on iki temsilci çıkararak İsrailoğullarından söz almış ve demişti ki: “Şüphesiz Ben sizinle beraberim. Eğer namazı düzgün ve sürekli kılar, zekâtı verir, elçilerime inanıp güvenir, onların değerini bilir, Allah’a güzel bir borç verirsiniz; kötülüklerinizi örter, sizi altlarından ırmaklar akan cennetlere sokarım. Bundan böyle kim inkâr ederse, düzgün yoldan sapmış olur.”

(Maide 5/13)

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

Verdikleri sözden dönmelerinden dolayı onları dışladık, kalplerini katılaştırdık. Kelimelerin asıl anlamlarını kaydırıyor, hatırlamaları gerekenlerin bir kısmını unutuyorlardı. Pek azı dışında onlardan hep hainlik göreceksin. Sen onları affet ve yeni bir sayfa aç. Çünkü Allah güzel davrananları sever.

(Maide 5/20)

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَآتَاكُمْ مَا لَمْ يُوْتِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ

Bir gün Musa halkına dedi ki: “Ey halkım, Allah’ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın; hani içinizden nebîler çıkarmış ve sizi yöneticiler yapmıştı. Bu âlemde kimseye vermediğini size vermişti.

(Secde 32/24)

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ

Âyetlerimize kesin olarak inanıp sabrettikleri zaman, onların içlerinden emrimizle yol gösteren önderler yapmıştık.

(Casiye 45/16)

وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ
عَلَى الْعَالَمِينَ

Şurası kesin ki İsrailoğullarına kitap, hikmet ve nebîlik vermiştik. Onları temiz şeylerle rızıklandırmış ve herkesten üstün kılmıştık.

(Bakara 2/41)

وَأْمِنُوا بِمَا أُنزِلَتْ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا
قَلِيلًا وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ

Yanınızda olanı doğrulayıcı olarak indirdiğime îmân edin. Onu inkâr edenlerin ilki olmayın! Âyetlerimi geçici bir çıkara karşılık satmayın! Sadece Benden korkarak kendinizi koruyun!

(Al-i İmran 3/3)

نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ

Gerçekleri içeren ve kendinden öncekileri doğrulayan bu kitabı sana, O indirmiştir. Tevrat'ı ve İncil'i de O indirmiştir.

(Al-i İmran 3/4)

مِّن قَبْلُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَأَنزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ
عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ

Daha önce de insanlar için doğruyu yanlıştan ayıran bir rehber indirmiştir. Allah'ın âyetlerini inkâr edenlerin cezası şiddetlidir. Allah daima en üstündür, intikam sahibidir.

(Al-i İmran 3/77)

إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا
يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

Doğrusu, Allah'a verdikleri sözü ve ettikleri yemini, geçici bir çıkara karşılık satanların ahirette alacağı bir şey olmaz. Kıyamet günü Allah, onlarla konuşmaz, yüzlerine bakmaz ve onları arındırmaz. Onlara acıklı bir azap vardır.

(Al-i İmran 3/187)

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ
ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبُخْسَ مَا يَشْتَرُونَ

Allah, kendilerine kitap verilenlerden kesin söz aldığı anda: “Bu kitabı insanlara açık açık anlatacaksınız, asla gizlemeyeceksiniz!” dedi. Verdikleri sözü arkalarına attılar ve karşılığında geçici bir çıkar aldılar. Aldıkları şey, ne kötüdür!

(Al-i İmran 3/199)

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

Kitaplarında uzman olanların içinde; Allah'a, size indirilene ve kendilerine indirilmiş olana inanıp güvenen, Allah'a karşı derin saygı duyanlar da vardır. Onlar Allah'ın âyetlerini geçici bir çıkara karşılık değişmezler. Onların Rableri katında ödülleri vardır. Doğrusu Allah hesabı çabuk görür.

(Yunus 10/37)

وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقَ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Bu Kuran, başkası tarafından uydurulup Allah'a mal edilmiş değildir. Lakin kendinden öncekileri doğrular ve o kitapları açıklar. İçinde hiçbir şüphe yoktur, varlıkların Rabbindendir.

(Nahl 16/95)

وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

Allah için verdiğiniz sözü geçici bir çıkara değiştirmeyin. Bilirsiniz sizin için hayırlı olan, ancak Allah katında olandır.

(Nahl 16/96)

مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَّ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Sizin yanınızda olan tükenir, Allah katındakiler ise kalıcıdır. Sabredenlerin ödülünü yaptıklarının en güzeline göre veririz.

(Kasas 28/51)

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

Biz onlar için, o sözleri ilişkilendirdik ki, belki hatırlarlar.

(Kasas 28/52)

الَّذِينَ اتَّيْنَاهُمْ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ

Bundan önce kendilerine kitap verdiklerimiz buna da inanıp güvenirler.

(Kasas 28/53)

وَإِذَا يُنْتَلَى عَلَيْهِمْ قَالُوا أَمَّا بِإِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ

Kitap onlara bağlantılarıyla okununca derler ki: “Biz ona inandık. O, Rabbimizden gelen gerçektir. Şüphesiz biz daha önce de teslim olmuştuk.”

(Bakara 2/42)

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

Gerçeğe uydurma elbisesi giydirmeyin ve gerçeği bile bile gizlemeyin!

(Al-i İmran 3/70)

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَسْهَدُونَ

Ey kitaplarında uzman olanlar! Siz şahit olduğunuz halde, Allah'ın âyetlerini ne diye inkâr ediyorsunuz?

(Al-i İmran 3/71)

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

Ey kitaplarında uzman olanlar! Gerçeğe neden uydurma elbisesi giydiriyor, bile bile gerçeği gizliyorsunuz?

(İsra 17/81)

وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا

De ki: “Gerçek geldi, uydurma yok oldu. Zaten uydurma olan yok olmaya mahkûmdur.”

(Kehf 18/56)

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَمَا أُنْذِرُوا هُزُوعًا

Biz elçileri sırf müjdeciler ve uyarıcılar olarak göndeririz. Onları inkâr edenler, âyetlerimi ve yapılan uyarıları alaya alır, uydurmalarla, o gerçeği ortadan kaldırmaya çalışırlar.

(Enbiya 21/18)

بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمْ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ

Tam tersine, gerçeği uydurma olanın üstüne atarız, onun beynini dağıtır; uydurma olan bir anda yok olup gider. Yaptığımız nitelemelerden dolayı vay halinize!

(Mümin 40/5)

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ كُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَادَلُوا بِالْبَاطِلِ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْنَاهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ

Onlardan önce Nûh'un halkı ve arkalarından gelenler de yalanladılar. Her ümmet kendi uydurmalarıyla bu gerçeği ortadan kaldırmak için mücadeleye girerek, kendilerine gelen elçiye avuçlarının içine almaya çalıştı. Ben de onları oradan aldım. Cezalandırmam nasılmış?

(Bakara 2/43)

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاكِعِينَ

Namazı düzgün ve sürekli kılın, zekâtı verin; rükû edenlerle birlikte rükû edin!

(Al-i İmran 3/43)

يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ

Ey Meryem! Rabbine içten boyun eğ, secdeye kapan ve rükû edenlerle birlikte rükû et!”

(Hac 22/77)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

Ey inanıp güvenenler! Rükû edin, secde edin ve Rabbinize kulluk edin! Hayırlı işler yapın ki, kurtuluşa eresiniz.

(Bakara 2/44)

اتَّامِرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنَسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

İnsanlara erdemli olmayı emredip kendinizi unutuyor musunuz? Bir de kitabı bağlantılarıyla okuyorsunuz. Hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?

(Araf 7/169)

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا وَإِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلَهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالذَّارُ الْأَخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

Onlardan sonra yerlerine geçenler o kitaba mirasçı oldular. Şu en düşük olanın geçici menfaatine yapışır, “Allah bizi bağışlayacaktır” derlerdi. Onlara ona benzer bir menfaat daha gelse onu da alırlardı. Allah’a karşı yalnızca gerçeği söyleyeceklerine dair o kitapta onlardan bir söz alınmamış mıydı? Üstelik onda olan bilgiye de sahiplerdi. Kendilerini koruyanlar için hayırlı olan ahiret yurdu. Hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?

(Araf 7/170)

وَالَّذِينَ يُمْسِكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نُضِيعُ أَجْرَ الْمُصْلِحِينَ

Kitaba sınıksı sarılıp namazı düzgün ve sürekli kılanlara gelince; biz iyilikle düzeltmeye çalışanların ödülünü asla zayıf etmeyiz.

(Bakara 2/45)

وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ

Sabırla ve namazla yardım isteyin. Bu, Allah’a derin saygı duyanlardan başkasına ağır gelir.

(Ta Ha 20/130)

فَاصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ أَنْأَى اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَى

Onlar ne derlerse desinler, sen sabret. Güneşin doğuşundan önce, batmasından önce ve gecenin bölümlerinde her şeyi mükemmel yaptığından dolayı Rabbine ibadet et. Gündüzün bölümlerinde de ibadet et; belki memnun olursun.

(Araf 7/128)

قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ

Musa halkına dedi ki: “Yardımlı Allah’tan isteyin ve sabredin! Yeryüzü Allah’ındır. Kullarından istediğini oraya mirasçı kılar. Mutlu son, kendilerini koruyanların olacaktır.”

(Bakara 2/46)

الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

Onlar, Rabbleriyle yüzleşeceklerini ve O’na döneceklerini anlayanlardır.

(Bakara 2/156)

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

Onlar, başlarına bir şey gelince şöyle derler: “Biz, Allah’a aitiz, biz O’na döneceğiz.”

(Müminun 23/57)

إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ

Gerçekten Rablerine duydukları derin saygıdan dolayı hassas davrananlar,

(Müminun 23/58)

وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ

Rablerinin âyetlerine inanıp güvenenler,

(Müminun 23/59)

وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ

Rablerine ortak koşmayanlar,

(Müminun 23/60)

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجِلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَى رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ

Rablerine dönecekleri için verdiklerini, kalpleri titreyerek verenler var ya;

(Müminun 23/61)

أُولَٰئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ

işte hayırlarda yarışanlar onlardır. Onlar hep öndedirler.

(Bakara 2/47)

يَا بَنِي إِسْرَءِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

Ey İsrailoğulları! Size ettiğim iyilikleri ve sizi herkesten üstün kıldığımı hatırlayın.

(İsra 17/70)

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ
عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا

Âdemoğullarını çok değerli kıldık; onları karada ve denizde taşıdık; onlara temiz rızıklar verdik. Onları, yarattıklarımızın birçoğundan üstün kıldık.

(Maide 5/20)

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ
مُلُوكًا وَأَتَيْكُمْ مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ

Bir gün Musa halkına dedi ki: “Ey halkım, Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın; hani içinizden nebiler çıkarmış ve sizi yöneticiler yapmıştı. Bu âlemde kimseye vermediğini size vermişti.

(Araf 7/140)

قَالَ أَغَيْرَ اللَّهِ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

Dedi ki: “Size Allah’tan başka bir ilâh mı ararım? Hâlbuki o sizi herkesten üstün kılmıştır.”

(Secde 32/23)

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنِي إِسْرَءِيلَ

Kuşkusuz biz Musa'ya kitap vermiştik. Hiç şüphen olmasın ki, sen de öyle bir kitaba kavuşacaksın. Onu İsrailoğulları için bir rehber yapmıştık.

(Secde 32/24)

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أُمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ

Âyetlerimize kesin olarak inanıp sabrettikleri zaman, onların içlerinden emrimizle yol gösteren önderler yapmıştık.

(Duhan 44/30)

وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ

Gerçek şu ki, İsrailoğullarını aşağılayıcı azaptan Biz kurtardık.

(Duhan 44/31)

مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَالِيًا مِنَ الْمُسْرِفِينَ

Firavun’dan. Çünkü o, kendini yüce gören ve aşırı gidenlerden biriydi.

(Duhan 44/32)

وَلَقَدْ اخْتَرْنَا هُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ

Aslında onları bir ilimle herkese tercih etmiştik.

(Duhan 44/33)

وَأَتَيْنَاهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُّبِينٌ

Onlara açık bir imtihan olan âyetlerden vermiştik.

(Casiye 45/16)

وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ

Şurası kesin ki İsrailoğullarına kitap, hikmet ve nebîlik vermiştik. Onları temiz şeylerle rızıklandırmış ve herkesten üstün kalmıştık.

(Bakara 2/48)

وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

Öyle bir günden kendinizi koruyun ki; o gün kimse kimsenin yerine bedel ödemeyecek, kimseden şefaât kabul edilmeyecek, kimseden tazminat alınmayacak ve kimseye yardım edilmeyecektir.

(Enam 6/51)

وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

Rablerinin huzurunda toplanacakları için korkanları sana vahyedilenle uyar. Orada onların ne bir velisi ne de şefaâtçileri olmayacaktır. Belki kendilerini korurlar.

(Zümer 39/43)

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ قُلْ أُولَؤْكَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ

Yoksa onlar, Allah ile aralarına girecek şefaâtçiler mi buldular? De ki: “Ya onların bir yetkileri yoksa, ya akıllarını kullanmıyorlarsa?”

(Zümer 39/44)

قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

De ki: “Şefaât tümüyle Allah’a aittir. Göklerin ve yerin bütün yetkileri O’ndadır. Sonunda O’na döndürüleceksiniz.”

(Mümin 40/18)

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْأَزْفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَظْمِينٍَّ مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ

Yaklaşmakta olan o gün konusunda onları uyar. O, yüreklerin ağıza geleceği, boğazların düğümleneceği gündür. Zâlimler için ne bir can yoldaşı ne de sözü dinlenecek bir şefaatçi olmayacaktır.

(Bakara 2/49)

وَإِذْ نَجَّيْنَاكَ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكَ سُوءَ الْعَذَابِ يُدَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ

Hani sizi Firavun hanedanından kurtarmıştık. Size en ağır cezayı vermeye çalışıyor, oğullarınızı boğazlıyor, kadınlarınızı sağ bırakıyorlardı. İşin içinde, Rabbinizden dehşetli bir imtihan vardı.

(İbrahim 14/6)

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكَ سُوءَ الْعَذَابِ وَيُذَبِّحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ

Bir gün Musa halkına şöyle demişti: “Allah’ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın; hani sizi Firavun hanedanından kurtarmıştı. Onlar size en ağır işkenceyi uyguluyor, oğullarınızı boğazlıyor, kadınlarınızı sağ bırakıyorlardı. İşin içinde, Rabbinizden dehşetli bir imtihan vardı.”

(Kasas 28/4)

إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ أَهْلَهَا شِيْعًا يَسْتَضِعُّ طَائِفَةً مِنْهُمْ يُذَبِّحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ

Gerçek şu ki Firavun, o ülkede baskıcı bir yönetim kurmuş ve halkını farklı kişilerin taraftarları şeklinde bölmüştü. Onlardan bir bölüğünü güçsüzleştirmeye çalışıyor, oğullarını boğazlatıp kadınlarını sağ bırakıyordu. Çünkü o doğal düzeni bozanlardan biriydi.

(Duhan 44/17)

وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ

Onlardan önce Firavun’un halkını da imtihan etmiştik; onlara da değerli bir elçi gelmişti:

(Duhan 44/18)

أَنْ أَدُّوا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

“Allah’ın kullarını bana verin. Ben size gönderilen güvenilir bir elçiyim.

(Duhan 44/19)

وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِنِّي آتِيكُمْ بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ

Sakın Allah’a karşı büyüklenmeyin; çünkü size açık bir yetki ile geldim.

(Duhan 44/20)

وَإِنِّي عُدْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُمُونِ

Beni taşa tutmanızdan benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a sığındım.

(Duhan 44/21)

وَإِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا لِي فَاعْتَزْلُونِ

Eğer inanıp güvenmediyseniz, benden uzak durun.”

(Duhan 44/22)

فَدَعَا رَبَّهُ أَنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُجْرِمُونَ

Ardından Rabbine seslenerek: “Bunlar kesinlikle suçlu bir topluluk” dedi.

(Duhan 44/23)

فَأَسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ

Kullarımla birlikte gece yola çık, mutlaka takip edileceksiniz.

(Duhan 44/24)

وَاتْرُكِ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُغْرَقُونَ

Denizi de olduğu gibi bırak. Çünkü onlar, boğulacak bir ordudur.

(Duhan 44/25)

كَمْ تَرَكَوْا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ

Arkalarında nice bahçeler, pınarlar bıraktılar,

(Duhan 44/26)

وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ

nice ekinler ve görkemli konaklar,

(Duhan 44/27)

وَنَعْمَةٍ كَانُوا فِيهَا فَاكِهِينَ

zevk aldıkları nice nimetler...

(Duhan 44/28)

كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ

İşte böyle, Biz de onları başka bir topluma miras bıraktık.

(Duhan 44/29)

فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ

Onlara ne gök ağladı, ne de yer. Onlara yeni bir fırsat da verilmedi.

(Duhan 44/30)

وَلَقَدْ نَجَّيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينِ

Gerçek şu ki, İsrailoğullarını aşağılayıcı azaptan Biz kurtardık.

(Duhan 44/31)

مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَالِيًا مِنَ الْمُسْرِفِينَ

Firavun'dan. Çünkü o, kendini yüce gören ve aşırı gidenlerden biriydi.

(Bakara 2/50)

وَإِذْ فَرَقْنَا بِكُمُ الْبَحْرَ فَأَنْجَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ

Hani denizi ikiye ayırıp sizi kurtarmıştık, Firavun hanedanını gözünüzün önünde boğmuştuk.

(Şuara 26/57)

فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَغُيُونٍ

Böylece onları bahçelerden ve pınar başlarından çıkardık.

(Şuara 26/58)

وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ

Hazinelere ve değerli makamlardan da...

(Şuara 26/59)

كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَءِيلَ

İşte böyle, bunları İsrailoğullarına miras bıraktık.

(Şuara 26/60)

فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ

Gün doğarken onların peşine düştüler.

(Şuara 26/61)

فَلَمَّا تَرَاءَ الْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَابُ مُوسَى إِنَّا لَمُدْرِكُونَ

İki topluluk birbirini görünce, Musa'nın beraberindekiler: "Kesinlikle yakalanacağız!" dediler.

(Şuara 26/62)

قَالَ كَلَّا إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ

Musa dedi ki: "Asla! Çünkü Rabbim benimledir, bana yol gösterecektir."

(Şuara 26/63)

فَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ

Bunun üzerine Musa'ya: "Âsân ile denize vur!" diye vahyettik. Vurunca, deniz hemen ikiye ayrıldı. Her parçası heybetli bir dağ gibi oldu.

(Şuara 26/64)

وَأَزَلْفْنَا ثَمَّ الْآخِرِينَ

Diğerlerini de oraya yaklaştırdık.

(Şuara 26/65)

وَأَنْجَيْنَا مُوسَى وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ

Musa'yı ve beraberinde olan herkesi kurtardık.

(Şuara 26/66)

ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخِرِينَ

Sonra diğerlerini suda boğduk.

(Şuara 26/67)

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ

İşte bunda mutlaka bir âyet/ibret vardır ama onların çoğu mümin olmadı.

(Araf 7/137)

وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا
وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَى عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَّرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ
فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ

Bereketlerle doldurduğumuz o toprakların doğusunu ve batısını da ezmeye çalıştıkları halka miras bıraktık. Sabretmeleri sebebiyle Rabbinin İsrailoğulları hakkındaki kelimesi tamamlanmış oldu. Firavun'un ve halkının yaptıkları işleri ve yükselttikleri bütün değerleri de yerle bir ettik.

(Araf 7/138)

وَجَاوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ

İsrailoğullarını denizden geçirdik. Derken putlara tapan bir topluluğa rastladılar ve dediler ki: “Musa! Onların ilâhları gibi bir ilâh da bize yapsana!” Dedi ki: “Siz gerçekten cahil bir topluluksunuz.

(Bakara 2/51)

وَإِذْ وَاَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ

Musa ile kırk geceliğine sözleştiğimizde, onun arkasından buzağıyı ilâh edindiniz. Siz zâlimlersiniz.

(Araf 7/142)

وَلَوْ عَدَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ فَتَمَّ مِيقَاتُ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ

Musa ile otuz geceliğine sözleşmiştik; buna on gece daha kattık. Böylece Rabbinin belirlediği vakit kırk geceyi buldu. Musa kardeşi Harun’a dedi ki: “Halkım içinde benim halifem ol, yerime geç. Doğal düzeni koru, doğal düzeni bozanların yoluna uyma.”

(Araf 7/148)

وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ

Musa’nın halkı, ondan sonra süs eşyalarından boğa gibi böğüren bir buzağı yaptılar. Onun kendileriyle konuşmadığını ve onlara yol göstermediğini görmüyorlar mıydı? Onu ilâh edindiler ve zâlim oldular.

(Ta Ha 20/83)

وَمَا أَغْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يَا مُوسَىٰ

“Ey Musa! Seni halkından acele ettiren neydi?”

(Ta Ha 20/84)

قَالَ هُمْ أُولَاءِ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ

“Onlar benim yolumdalar. Rabbim! Seni razı etmek için acele ettim” dedi.

(Ta Ha 20/85)

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ

Allah dedi ki: “Ama senden sonra halkını yakıcı bir imtihana soktuk. Sâmirî onları saptırdı.”

(Ta Ha 20/86)

فَرَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ يَا قَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدًّا حَسَنًا أَفَطَالَ
عَلَيْكُمْ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمْ مَوْعِدِي

Musa öfkeli ve üzüntülü bir şekilde halkına döndü. Dedi ki: “Ey halkım! Rabbiniz size güzel bir söz vermedi mi? O sözün üzerinden çok mu zaman geçti? Yoksa Rabbinizin öfkesinin üzerinize çökmesini istediniz de onun için mi bana verdiğiniz sözden döndünüz?”

(Ta Ha 20/87)

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلَكِنَا وَلَكِنَّا حُمِّلْنَا أَوْزَارًا مِنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَى
السَّامِرِيُّ

Dediler ki: “Sana verdiğimiz sözden kendi isteğimizle dönmedik. Fakat bize o halktan kalan süs eşyaları yüklendi. Onları attık. Sâmirî de aynı şekilde attı.”

(Ta Ha 20/88)

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَى فَنَسِيَ

Sonra Sâmirî onlara böğürebilen bir buzağı heykeli çıkarmıştı. Bunun üzerine şöyle demişlerdi: “Bu sizin ilâhınızdır. Musa’nın da ilâhıdır ama o unuttu.”

(Ta Ha 20/89)

أَفَلَا يَرَوْنَ إِلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا

Tek bir sözle olsun, kendilerine karşılık veremediğini görmüyorlar mıydı? Onlara ne bir zarar verebilirdi ne de bir fayda!

(Araf 7/149)

وَلَمَّا سُقِطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ
مِنَ الْخَاسِرِينَ

Akıllarını başlarına alınca gerçekten sapmış olduklarını gördüler ve dediler ki: “Rabbimiz eğer bize merhamet etmez ve bağışlamazsan, kesinlikle kaybedenlerden oluruz.”

(Bakara 2/52)

ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

Belki şükredersiniz diye bundan sonra sizi affetmiştik.

(Bakara 2/53)

وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

Bir de Musa’ya kitabı; doğru ile yanlış ayırmanın ölçüsünü vermiştik, belki doğru yolu bulursunuz.

(Al-i İmran 3/3)

نَزَّلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ

Gerçekleri içeren ve kendinden öncekileri doğrulayan bu kitabı sana, O indirmiştir. Tevrat'ı ve İncil'i de O indirmiştir.

(Al-i İmran 3/4)

مِنْ قَبْلُ هُدًى لِلنَّاسِ وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ

Daha önce de insanlar için doğruyu yanlıştan ayıran bir rehber indirmiştir. Allah'ın âyetlerini inkâr edenlerin cezası şiddetlidir. Allah daima en üstündür, intikam sahibidir.

(İsra 17/2)

وَاتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنِي إِسْرَءِيلَ أَلَّا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونِي وَكِيلًا

Musa'ya kitabı verdik ve onu İsrailoğullarına rehber kıldık. Ey İsrailoğulları! Bu, benimle kendi aranızda bir vekil koymayasınız, diyerdir.

(Enbiya 21/48)

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءً وَذِكْرًا لِّلْمُتَّقِينَ

Kuşkusuz Musa ile Harun'a doğruyu yanlıştan ayıran kitabı, kendilerini koruyanlar için bir nur ve bir hatırlatma olsun diye verdik.

(Bakara 2/54)

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنَّكُمْ ظَلَمْتُمْ أَنْفُسَكُمْ بِاتِّخَاذِكُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا إِلَى بَارِئِكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ عِنْدَ بَارِئِكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

Musa halkına şöyle seslenmişti: “Ey halkım! Buzağıyı ilâh edinmekle kendinize zulmettiniz. Her birinizi farklı özelliklerde yaratana yönelip tevbe ederek egolarınızı öldürün. Her birinizi farklı özelliklerde yaratmanın katında hayırlı olan budur.” Allah da tevbenizi kabul etmişti. Çünkü O, tevbeleri kabul edendir, merhameti boldur.

(Bakara 2/92)

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ

Musa size apaçık belgelerle gelmişti. Yanınızdan ayrılmasının ardından buzağıyı ilâh edinmiştiniz, siz zâlimlersiniz.

(Bakara 2/93)

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمَعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَنشَرِبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِسْمَايَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيمَانُكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

Bir gün Tur'u üstünüze kaldırarak sizden kesin söz almış: "Size verdiğimizizi sıkı tutun ve dinleyin!" demiştik. Siz de: "Dinledik ve sıkı sarıldık/ısyan ettik" demiştiniz. Oysa inkâr etmeniz sebebiyle buzağı tutkusu içinize işlemişti. De ki: "Kendinizi mümin sayıyorsanız, îmânınız size ne kötü şey emrediyor!"

(Araf 7/148)

وَاتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَى مِنْ بَعْدِهِ مِنْ خُلِيِّهِمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ أَلَمْ يَرَوْا أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ

Musa'nın halkı, ondan sonra süs eşyalarından boğa gibi böğüren bir buzağı yaptılar. Onun kendileriyle konuşmadığını ve onlara yol göstermediğini görmüyorlar mıydı? Onu ilâh edindiler ve zâlim oldular.

(Araf 7/152)

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَذَلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ

Gerçek şu ki, buzağıyı ilâh edinenlere Rablerinin öfkesi ve dünya hayatında bir alçaklık vardır. İftiracıları işte böyle cezalandırırız.

(Araf 7/153)

وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَحِيمٌ

Kötü işler yapan, sonra tevbe eden, ondan sonra da Allah'a inanıp güvenenlere gelince; elbette Rabbin çok bağışlayandır, merhameti boldur.

(Ta Ha 20/95)

قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ

Musa: "Ey Sâmirî! Senin derdin neydi?" dedi.

(Ta Ha 20/96)

قَالَ بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي

Sâmirî dedi ki: "Ben onların göremediklerini gördüm de elçinin yolundan bir kısmını çıkarıp attım. Canım böyle istedi."

(Ta Ha 20/97)

قَالَ فَاذْهَبْ فَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسَ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ تُخْلَفَهُ وَانْظُرْ إِلَى إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا

Musa: “Git burdan!” dedi. “Artık bu hayatta sana düşen: “Dokunmayın!” demendir. Ayrıca senin için kaçılmayacak bir gün de var. Şimdi, karşısında saygıyla durmaya devam ettiğin ilâhına bak! Onu, kesinlikle yakıp eritecek, sonra denize savuracağız.

(Bakara 2/55)

وَإِذْ قُلْنَا يَا مُوسَى لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى نَرَى اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْكُمُ الصَّاعِقَةُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ

Bir gün: “Bak Musa! Allah’ı apaçık görene kadar sana inanıp güvenmeyeceğiz” demiştiniz. Bunun üzerine, o korkunç ses sizi sarsmıştı da bakakalmıştınız.

(Nisa 4/153)

يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَى أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ فَقَالُوا أَرَنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمْ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ وَإِنَّا مُوسَى سُلْطَانًا مُبِينًا

Kitaplarında uzman olanlar ister ki, onlara gökten bir kitap indiresin. Musa'dan bunun daha büyüğünü istemişler ve "Bize Allah'ı apaçık göstere!" demişlerdi. Zulmetmelerinden ötürü onları yıldırım çarpmıştı. Sonra onlara onca âyet/ mucize gelmiş ama yine de o buzağıya sarılmışlardı. Daha sonra onları bundan dolayı da affetmiş ve Musa'ya apaçık bir yetki vermişti.

(Rad 13/13)

وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجَادِلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْمِحَالِ

Her şeyi mükemmel yapmasından dolayı, gök gürültüsü ve melekler de korkudan O’nu her türlü eksiklikten uzak tutarlar. Yıldırımları O gönderir ve onunla istediği kişiyi çarpar. Onlar, Allah hakkında tartışıp duruyorlar. O’nun darbesi çok şiddetlidir.

(Bakara 2/56)

ثُمَّ بَعَثْنَاكَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

Sonra ölümünüzün ardından sizi diriltmiştik, belki şükredersiniz.

(Araf 7/143)

وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي إِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرَانِي وَلَكِنْ
انْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا
وَكُفَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ

Musa belirlenen yere gelip de, Rabbi onunla konuşunca dedi ki: “Rabbim! Bana kendini göster de Sana bakayım.” Rabbi dedi ki: “Beni göremezsin, ama şu dağa bak; eğer yerinde kalabilirse daha sonra beni görürsün.” Rabbi dağa görünür görünmez orasını dümdüz etti. Musa düşüp bayıldı. Kendine gelince dedi ki: “Sen her türlü eksiklikten uzaksın, ben tevbe ederek Sana yöneldim. Ben müminlerin öncüsüyüm.”

(Araf 7/144)

قَالَ يَا مُوسَى إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَبِكَلَامِي فَخُذْ مَا آتَيْتُكَ وَكُنْ مِنَ
الشَّاكِرِينَ

Allah dedi ki: “Musa! Sana elçilik görevi vererek ve seninle konuşarak seni insanlar üzerine seçtim. O halde, sana verdiğimi al ve şükredenlerden ol!”

(Bakara 2/57)

وَضَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ الْغَمَامَ وَأَنزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوَى كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا
ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

Bir de bulutları üzerinize gölgelik yapmış, kudret helvası ve bıldırcın indirmiş: “Sizi rızıklandırdığımız şeylerin temizlerinden yiyin” demiştik. Onlar bize zulmetmediler; ama kendilerine zulmediyorlardı.

(Ta Ha 20/80)

يَا بَنِي إِسْرَءِيلَ قَدْ أَنجَيْنَاكُم مِّنْ عَدُوِّكُمْ وَوَعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمُ
الْمَنَّ وَالسَّلْوَى

Ey İsrailoğulları! Sizi düşmanınızdan kurtarmış ve Tur’un sağ yamacında sizinle sözleşmiştik. Üzerinize de kudret helvası ile bıldırcın indirmiştik.

(Ta Ha 20/81)

كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي وَمَن يَحِلَّ عَلَيْهِ
غَضَبِي فَقَدْ هَوَى

Size verdiğimiz rızıkların temiz olanlarından yiyin. Ama azgınlık etmeyin, yoksa öfkemi hak edersiniz. Kim öfkemi hak ederse yıkılıp gider.

(Bakara 2/58)

وَإِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا
حِطَّةً نَعْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ

Bir gün şöyle demiştik: “Şu şehre girin de istediğiniz yerden rahat rahat yiyin. Secde ederek kapıdan girin ve: “Hatalıyız!” deyin ki, hatalarınızı bağışlayalım. Güzel davrananlara ikramımız artacaktır.”

(Nisa 4/154)

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي
السَّبْتِ وَآخَذْنَا مِنْهُم مِيثَاقًا غَلِيظًا

Onlardan kesin söz almak için Tur’u üzerlerine kaldırmıştık. Bir de onlara: "O kapıdan secde ederek girin!" demiştik. Yine onlara: "Cumartesi yasağını çiğnemeyin!" demiş ve onlardan sağlam bir söz almıştık.

(Nisa 4/155)

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكَفَرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ
بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا

Sözlerinden dönmeleri, Allah'ın âyetlerini inkâr etmeleri, nebîleri haksız yere öldürmeleri ve "Bizim kalplerimiz kapalı!" demeleri yüzünden cezalarını buldular. Aksine, inkâr etmeleri sebebiyle, Allah onların kalplerinde yeni bir yapı oluşturmuştur. Pek azı hariç inanıp güvenmezler.

(Araf 7/161)

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ
سُجَّدًا نَعْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَاتِكُمْ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ

Bir gün onlara şöyle denmişti: “Bu şehre yerleşin. İsteddiğiniz yerden yiyin. “Hatalıyız!” deyin ve kapısından secde ederek girin ki, hatalarınızı bağışlayalım. Güzel davrananlara ikramımız artacaktır.”

(Araf 7/162)

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ السَّمَاءِ بِمَا
كَانُوا يَظْلِمُونَ

İçlerinden zulmedenler, sözü kendilerine söylenenden başkasıyla değiştirdiler. Zulmetmelerine karşılık biz de onların üzerine gökten bir pislik gönderdik.

(Bakara 2/59)

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ السَّمَاءِ بِمَا
كَانُوا يَفْسُقُونَ

Zulmedenler, sözü kendilerine söylenenden başkasıyla değiştirdiler. Biz de sınırı aşmalarına karşılık, zulmedenlere gökten bir pislik indirdik.

(Maide 5/21)

يَا قَوْمِ ادْخُلُوا الْأَرْضَ الْمُقَدَّسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْتَدُّوا عَلَى أَدْبَارِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا
خَاسِرِينَ

Ey Halkım! Allah'ın size yazdığı şu tertemiz yere girin; arkanıza dönmeyin, yoksa kaybedenlere dönüşürsünüz.”

(Maide 5/22)

قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَبَّارِينَ وَإِنَّا لَنَدْخُلُهَا حَتَّى يَخْرُجُوا مِنْهَا فَإِنْ يَخْرُجُوا
مِنْهَا فَإِنَّا دَاخِلُونَ

Dediler ki: “Bak Musa! Orada çok zorba bir halk var. Onlar oradan çıkmadıkça biz asla girmeyeceğiz. Ne zaman oradan çıkarlarsa, ancak o zaman gireriz.”

(Maide 5/23)

قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا ادْخُلُوا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ
فَأَنْتُمْ غَالِبُونَ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

O korkanlardan Allah'ın nimet verdiği iki kişi dedi ki: “Onlara şu kapıdan hücum edin; oradan girerseniz galip gelirsiniz. Eğer müminseniz, yalnız Allah'a dayanın.”

(Maide 5/24)

قَالُوا يَا مُوسَى إِنَّا لَنَدْخُلُهَا أَبَدًا مَا دَامُوا فِيهَا فَاذْهَبْ أَنْتَ وَرَبُّكَ فَقَاتِلَا إِنَّا هَاهُنَا
قَاعِدُونَ

Dediler ki: “Bak Musa! Onlar orada olduğu müddetçe biz asla oraya girmeyiz. Sen ve Rabbin gidin, savaşın. Biz burada oturuyoruz.”

(Maide 5/25)

قَالَ رَبِّ إِنِّي لَا أَمْلِكُ إِلَّا نَفْسِي وَأَخِي فَافْرُقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ

Musa dedi ki: “Ey Rabbim! Benim gücüm sadece kendime ve kardeşime yeter. Artık bizimle o sınırı aşanlar topluluğunun arasını ayır.”

(Maide 5/26)

قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ
الْفَاسِقِينَ

Allah dedi ki: “Artık orası kırk yıl onlara haram kılınmıştır. Oturdıkları yerde şaşkın şaşkın dönüp dolaşınsınlar. Sakın o sınırı aşanlar topluluğuna üzülme.”

(Bakara 2/60)

وَإِذِ اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ كُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ

Bir gün Musa, halkı için su istedi. “Âsânı şu taşla vur!” dedik, oradan on iki pınar fışkırdı. Herkes su içeceği yeri öğrendi. Allah’ın verdiği rızıktan yiyin, için ama ortalığı birbirine katıp doğal düzeni bozmayın!

(Araf 7/160)

وَقَطَّعْنَاهُمْ اثْنَتَيْ عَشْرَةَ أَسْبَاطًا أُمَمًا وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذِ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرَبَهُمْ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوَىٰ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

Onları her biri ayrı bir ümmet olacak şekilde on iki sülaleye ayırmıştık. Halkı ondan su isteyince: “Âsânı şu taşla vur!” diye vahyettik; taştan on iki pınar fışkırdı. Herkes su içeceği yeri öğrendi. Üzerlerine bulutları gölgelik yaptık. Onlara kudret helvası ile bildircin indirdik. “Size verdiğimiz rızıkların temizlerinden yiyin” dedik. Onlar bize zulmetmediler, aksine kendilerine zulmediyorlardı.

(Maide 5/12)

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَرْتُمْهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

Gerçek şu ki, Allah, içlerinden on iki temsilci çıkararak İsrailoğullarından söz almış ve demişti ki: “Şüphesiz Ben sizinle beraberim. Eğer namazı düzgün ve sürekli kılar, zekâtı verir, elçilerime inanıp güvenir, onların değerini bilir, Allah’a güzel bir borç verirsiniz; kötülüklerinizi örter, sizi altlarından ırmaklar akan cennetlere sokarım. Bundan böyle kim inkâr ederse, düzgün yoldan sapmış olur.”

(Bakara 2/61)

وَإِذْ قُلْتُمْ يَا مُوسَى لَنْ نَصْبِرَ عَلَى طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْبِئُ
الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصِلَهَا قَالَ أَنْتُمْ تُبْذِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَى
بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ إِهْبِطُوا مِصْرًا فَإِنَّ لَكُمْ مَا سَأَلْتُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاوُ
بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّ بِغَيْرِ الْحَقِّ ذَلِكَ
بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ

Bir zaman da şöyle demiştiniz: “Ey Musa! Tek çeşit yemeğe katlanamayacağız; Rabbine dua et
de bize toprak ürünlerinden sebze, salatalık, sarımsak, mercimek ve soğan bitirsin!” O da:
“Hayırlı olanı düşük seviyede olanla değiştirmek mi istiyorsunuz? İnin Mısır’a, istediğiniz şeyler
orada var!” dedi. Başlarına sefillik ve çaresizlik çökmüş, Allah’ın öfkesiyle yıkılmışlardı. Öyle
olmuştu; çünkü Allah’ın âyetlerini inkâr ediyor ve nebîlerini haksız yere öldürüyorlardı. Öyle
olmuştu; çünkü isyan ediyor ve yasakları çiğniyorlardı.

(Al-i İmran 3/21)

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّ بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ
مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

Gerçek şu ki Allah’ın âyetlerini inkâr edenlere, nebîlerini haksız yere öldürenlere ve insanlardan adaleti
emredenleri öldürenlere; onlara acıklı azabı müjdele!

(Nisa 4/155)

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكَفَرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ
بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا

Sözlerinden dönmeleri, Allah’ın âyetlerini inkâr etmeleri, nebîleri haksız yere öldürmeleri ve "Bizim kalplerimiz
kapalı!" demeleri yüzünden cezalarını buldular. Aksine, inkâr etmeleri sebebiyle, Allah onların kalplerinde yeni
bir yapı oluşturmuştur. Pek azı hariç inanıp güvenmezler.

(Ta Ha 20/80)

يَا بَنِي إِسْرَءِيلَ قَدْ أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ وَوَعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكُمْ
الْمَنَّ وَالسَّلْوى

Ey İsrailoğulları! Sizi düşmanınızdan kurtarmış ve Tur’un sağ yamacında sizinle sözleşmiştik. Üzerinize de
kudret helvası ile bildircin indirmiştik.

(Ta Ha 20/81)

كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي وَمَنْ يَحِلِّ عَلَيْهِ
غَضَبِي فَقَدْ هَوَى

Size verdiğimiz rızıkların temiz olanlarından yiyin. Ama azgınlık etmeyin, yoksa öfkemi hak edersiniz. Kim
öfkemi hak ederse yıkılıp gider.

(Bakara 2/62)

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَى وَالصَّابِئِينَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Şüphe yok ki, îmân edenler ile yahudi, hristiyan ve sabîilerden kim Allah'a ve ahiret gününe inanıp güvenir ve ıslah eden iyi işler yaparsa, onların ödülleri Rableri katındadır. Onların üzerinde bir korku olmaz ve onlar üzülmezler.

(Maide 5/69)

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ وَالنَّصَارَى مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Îmân edenler ile yahudiler, sâbiiler ve hristiyanlar var ya; Onlardan her kim Allah'a ve ahiret gününe inanıp güvenerek ıslah eden iyi işler yaparsa, onların üzerinde bir korku olmaz ve onlar üzülmezler.

(Hac 22/17)

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ وَالنَّصَارَى وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ
اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

Îmân edenler ile yahudiler, sâbiiler, hristiyanlar, mecûsiler ve bir de Allah'a ortak koşanlar var ya; kuşkusuz Allah kıyamet günü onların arasını ayıracaktır. Allah, her şeye şahittir.

(Bakara 2/63)

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ

Bir gün Tûr'u üstünüze kaldırarak sizden kesin söz almıştık: "Size verdiğimizizi sıkı tutun, onda olanı hatırlayın ki kendinizi koruyabilesiniz!" demiştik.

(Bakara 2/93)

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ

Bir gün Tur'u üstünüze kaldırarak sizden kesin söz almış: "Size verdiğimizizi sıkı tutun ve dinleyin!" demiştik. Siz de: "Dinledik ve sıkı sarıldık/isyan ettik" demiştiniz. Oysa inkâr etmeniz sebebiyle buzağı tutkusu içinize işlemişti. De ki: "Kendinizi mümin sayıyorsanız, îmânınız size ne kötü şey emrediyor!"

(Nisa 4/46)

مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمَعٍ وَرَاعِنَا لَيًّا بِالسِّنِّهِمْ وَطَعْنًا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاسْمَعْ وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَقْوَمٌ وَلَكِنْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا

Kimi yahudiler kelimeleri başka anlamlara çekerek; "Dinledik sana sarıldık/dinledik yakana sarıldık", "Sana "dinle!" demek haddimize değil ama dinle!/Dinlemezsin ya, dinle!" bir de "Bize çoban ol!" derler. Bunu dillerini sivriltilip dine saldırma maksadıyla yaparlar. Eğer bunların yerine "Bizi dinle!", "Dinledik ve itaat ettik", bir de "Bizi gözet!" deselerdi elbette daha hayırlı ve daha sağlam olurdu. Ama inkâr etmeleri sebebiyle Allah onları dışladı. Pek azı dışında artık onlar inanıp güvenmezler.

(Bakara 2/64)

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ

Sonra bunun ardından yüz çevirmiştiniz. Eğer üzerinizde Allah'ın lütfu ve rahmeti olmasaydı, kaybedenlerden olurdunuz.

(Nisa 4/154)

وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِيثَاقِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا

Onlardan kesin söz almak için Tur'u üzerlerine kaldırmıştık. Bir de onlara: "O kapıdan secde ederek girin!" demiştik. Yine onlara: "Cumartesi yasağını çiğnemeyin!" demiş ve onlardan sağlam bir söz almıştık.

(Nisa 4/155)

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكُفْرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا

Sözlerinden dönmeleri, Allah'ın âyetlerini inkâr etmeleri, nebîleri haksız yere öldürmeleri ve "Bizim kalplerimiz kapalı!" demeleri yüzünden cezalarını buldular. Aksine, inkâr etmeleri sebebiyle, Allah onların kalplerinde yeni bir yapı oluşturmuştur. Pek azı hariç inanıp güvenmezler.

(Bakara 2/65)

وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ فَقُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ

İçinizden cumartesi yasağını çiğneyenleri elbette bilirsiniz. Onlara: "Aşağılık maymunlar olun!" demiştik.

(Araf 7/163)

وَسَلُّهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

Onlara deniz kıyısındaki şehri sor; hani cumartesi yasağını çiğniyorlardı. Cumartesi günleri balıklar sürülerle geliyor, diğer günlerde gelmiyorlardı. Sınırı aştıkları için, böylece onları yıpratıcı bir imtihandan geçiriyorduk.

(Araf 7/164)

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعْذِرَةً إِلَى رَبِّكُم وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

Hani, içlerinden bir ümmete: “Allah’ın helak edeceği ya da ağır azaba uğratacağı bir topluluğa ne diye öğüt veriyorsunuz?” dendiğinde: “Rabbimize karşı bir mazeret olsun. Belki kendilerini korurlar” demişlerdi.

(Araf 7/165)

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ

Ne zaman kendilerine hatırlatılanları unuttular biz de kötülükten menedenleri kurtardık. Zulmedenleri de sınırı aşmalarına karşılık çetin bir azaba çarptırdık.

(Araf 7/166)

فَلَمَّا عَتَوْا عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ

Menedildiklerinden vazgeçmeyince onlara: “Aşağılık maymunlar olun!” dedik.

(Bakara 2/66)

فَجَعَلْنَاهَا نَكَالًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

Bunu, o gün görenlere ve arkadan gelenlere bir ders, kendilerini koruyanlara bir öğüt olsun diye yapmıştık.

(Nisa 4/47)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ آمِنُوا بِمَا نَزَّلْنَا مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَطْمِسَ وُجُوهًا فَنَرُدَّهَا عَلَى أَدْبَارِهَا أَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعَنَّا أَصْحَابَ السَّبْتِ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا

Ey kendilerine kitap verilenler! Yanınızda olanı doğrulayıcı olarak indirdiğimize inanıp güvenin, yoksa itibarınızı yok eder, sizi yüzünüze bakılmaz hale getiririz veya cumartesi yasağını çiğneyen ahaliyi dışladığımız gibi sizi de dışlarız. Allah’ın emri daima yerine gelir.

(Nur 24/34)

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَمَثَلًا مِنَ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ

Gerçekten de size açıklayıcı âyetler, sizden önce yaşayanlardan örnekler, kendilerini koruyanlar için de öğütler indirdik.

(Bakara 2/67)

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا هُزُوًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ

Bir gün Musa halkına: “Allah bir sığır kesmenizi emrediyor” dedi. “Sen bizimle alay mı ediyorsun?” dediler. O da: “Cahillerden olmaktan Allah’a sığınırım!” dedi.

(Bakara 2/68)

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِضٌ وَلَا بِكْرٌ عَوَانٌ بَيْنَ ذَلِكَ فافْعَلُوا مَا تُؤْمَرُونَ

“Bizim için Rabbine dua et, bize onun ne olduğunu açıklasın” dediler. Dedi ki: “O diyor ki; ne yaşı ne körpe, ikisinin ortası bir sığır. Haydi, emri yerine getirin!”

(Bakara 2/69)

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْنُهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ صَفَرَاءُ فَاقِعٌ لَوْنُهَا تَسُرُّ النَّاظِرِينَ

“Bizim için Rabbine dua et, bize onun ne renk olduğunu da açıklasın” dediler. Dedi ki: “O diyor ki; o lekeli ve parlak sarı renkte bir sığırdır, bakanlara zevk verir.”

(Bakara 2/70)

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ إِنَّ الْبَقَرَ تَشَابَهَ عَلَيْنَا وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ

“Bizim için Rabbine dua et, onun nasıl bir şey olduğunu iyice açıklasın. O sığır bize tanıdık geldi. Biz inşallah onu buluruz” dediler.

(Bakara 2/71)

قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا ذَلُولَ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا الْآنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبَحُوهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ

Dedi ki: “Rabbim diyor ki; O sığır ne koşulup toprağı sürmüş ne de ekin sulamıştır. Salmadır, alacası da yoktur.” “İşte, şimdi gerçeği getirdin!” dediler ve sığırı kestiler. Neredeyse yapamayacaklardı.

(Bakara 2/72)

وَإِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسًا فَادَرَأْتُمْ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجٌ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ

Bir gün bir kişiyi öldürüp suçu birbirinize atmıştınız. Allah bütün gizlediklerinizi ortaya çıkaracaktır.

(Yasin 36/65)

الْيَوْمَ نَخْتِمُ عَلَىٰ أَفْوَاهِهِمْ وَتُكَلِّمُنَا أَيْدِيهِمْ وَتَشْهَدُ أَرْجُلُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ

O gün ağızlarına mühür basarız da kazandıklarını elleri bize söyler, ayakları da şahitlik eder.

(Fussilet 41/20)

حَتَّىٰ إِذَا مَا جَاؤُهَا شَهِدَ عَلَيْهِمْ سَمْعُهُمْ وَأَبْصَارُهُمْ وَجُلُودُهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Ateş için bir araya getirilince kulakları, gözleri ve derileri, yaptıkları hakkında aleyhlerinde şahitlik edecektir.

(Fussilet 41/21)

وَقَالُوا لِجُلُودِهِمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقَنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

Derilerine: “Niye aleyhimizde şahitlik ettiniz?” diye soracaklar, onlar da: “Her şeyi konuşturan Allah, bizi de konuşturdu. Sizi ilkin yaratan O’dur; O’na döndürüleceksiniz” diyecekler.

(Fussilet 41/22)

وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ

Kulaklarınızın, gözlerinizin ve derilerinizin aleyhinizde şahitlik etmesine karşı önlem almıyordunuz. Fakat zannediyordunuz ki, Allah yaptıklarınızın birçoğunu bilmez.

(Bakara 2/73)

فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا كَذَلِكَ يُحْيِي اللَّهُ الْمَوْتَىٰ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

“Ölenin parçalarını birleştirin!” demiştik. Allah ölümlere, işte böyle hayat verir. Size âyetlerini gösteriyor ki aklınızı kullanasınız.

(Bakara 2/259)

أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَىٰ قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّىٰ يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتَ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ إِلَىٰ طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانْظُرْ إِلَىٰ حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانْظُرْ إِلَىٰ الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Yahut şu kişi gibisini görmedin mi ki, tavanları üstüne çökmüş bir şehre uğramıştı da: “Allah burayı ölümünden sonra nasıl diriltecek?” demişti. Allah onu yüz yıl süreyle öldürdü, sonra diriltti. “Ne kadar kaldın?” diye sordu: “Bir gün kaldım, belki bir günden de az!” dedi. Allah dedi ki: “Yok, tam yüz yıl kaldın! Yiyeceğine ve içeceğine bak, hiç bozulmamış! Bir de eşeğine bak! Bu, seni insanlara bir âyet yapmak içindir. Şimdi de kemiklere bak, onu yerden nasıl kaldıracacağız, sonra nasıl ete büründüreceğiz!” Bütün bunlar ona açıklanınca dedi ki:

“Öğrendim, kesinlikle Allah her şeye bir ölçü koyandır.”

(Bakara 2/260)

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أَوَلَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِنْ لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَىٰ كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

Bir gün İbrahim dedi ki: “Rabbim! Ölüleri nasıl dirilttiğini bana gösterir misin?” Allah: “Yoksa inanmadın mı?” dedi. İbrahim: “Evet inandım, lâkin kalbimin tatmin olması için” dedi. Allah: “Öyleyse dört kuş tut, kendine alıştır, sonra her dağın üzerine onlardan bir parça koy. Daha sonra onları çağır, bütün güçleriyle sana geleceklerdir. İyi bil ki; Allah daima en üstündür, en doğru hüküm verendir” dedi.

(Bakara 2/74)

ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنَّ مِنَ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَشَّقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنَّ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

Bütün bunların ardından yine de kalpleriniz katılaştı; artık o kalp taş gibi, hatta daha da katıdır. Çünkü öyle taşlar vardır ki ondan ırmaklar fışkırır. Çatlayıp içinden su çıkan, Allah’a duyduğu derin saygıdan yuvarlanan taşlar da vardır. Allah, yaptığınız hiçbir şeyden habersiz değildir.

(Zümer 39/22)

أَفَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِنْ رَبِّهِ فَوَيْلٌ لِلْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

Allah göğsünü İslam’a açtığı için, Rabbinin verdiği aydınlığa kavuşan kişi, başkasıyla bir olur mu? Allah’ı hatırlama konusunda kalpleri katılaşılanlara yazıklar olsun! Onlar apaçık bir yanlışın içindedir.

(Hadid 57/16)

الَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ

İmân edenlerin, Allah’ı hatırlamakla ve Hak’tan inene duydukları saygıyla kalplerinin yumuşama zamanı gelmedi mi? Sakın daha önce kendilerine kitap verilenler gibi olmasınlar; üzerlerinden uzun zaman geçmişti de kalpleri katılaştı. Onların çoğu sınırı aşmıştır.

(Bakara 2/75)

أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

Şimdi bunların size inanıp güvenmelerini mi bekliyorsunuz? İçlerinden bir takımı Allah’ın sözünü dinler, akıllarına da yatar, sonra anlamını değiştirerek başka tarafa çekerler. Bunu bile bile yaparlar.

(Nisa 4/46)

مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمِعٍ وَرَاعِنَا لَيًّا بِالسِّنِّهِمْ وَطَعْنًا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاسْمَعْ وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَقْوَمٌ وَلَكِنْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا

Kimi yahudiler kelimeleri başka anlamlara çekerek; “Dinledik sana sarıldık/dinledik yakana sarıldık”, “Sana “dinle!” demek haddimize değil ama dinle!/Dinlemezsin ya, dinle!” bir de “Bize çoban ol!” derler. Bunu dillerini sivriltilip dine saldırma maksadıyla yaparlar. Eğer bunların yerine “Bizi dinle!”, “Dinledik ve itaat ettik”, bir de “Bizi gözet!” deselerdi elbette daha hayırlı ve daha sağlam olurdu. Ama inkâr etmeleri sebebiyle Allah onları dışladı. Pek azı dışında artık onlar inanıp güvenmezler.

(Maide 5/41)

يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ لَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ مِنَ الَّذِينَ قَالُوا آمَنَّا بِأَفْوَاهِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ هَادُوا سَمَّاعُونَ لِلْكَذِبِ سَمَّاعُونَ لِقَوْمٍ آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَوَاضِعِهِ يَقُولُونَ إِنْ أُوتِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا وَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يُطَهِّرْ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

Ey elçi, kalpten inanıp güvenmedikleri halde ağızları ile: “Îmân ettik!” diyenlerin ve yahudilerin, kâfırlıkta yarışması seni üzmesin. Onlar yalan için kulak kesilir, sana gelmeyen bir topluluk için dinler, kelimelerin anlamlarını yerlerinden kaydırırlar. “Size şu verilirse alın, verilmezse almayın” derler. Allah, kimi imtihan etmek isterse, sen onun için Allah’tan bir yetki alamazsın. Onlar, Allah’ın kalplerini temizlemek istemediği kimselerdir. Onlara bu dünyada rezillik, ahirette de dehşetli bir azap vardır.

(Bakara 2/76)

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَا بِغَضِهمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا اتَّحَدَّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

Îmân edenlerle karşılaşınca: “Îmân ettik!” derler. Birbirleriyle baş başa kalınca da: “Allah’ın size açıkladığı şeyi onlara mı söylüyorsunuz? Rabbinizin katında size karşı delil getirsinler diye mi? Hiç aklınızı kullanmaz mısınız?” derler.

(Bakara 2/14)

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَا إِلَى شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزَؤُنَ

İnanıp güvenenlerle yüz yüze gelince: “Îmân ettik” derler. Şeytanlarıyla baş başa kalınca: “Biz sizin yanınızdayız, onlarla sadece alay ediyoruz!” derler.

(Al-i İmran 3/69)

وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

Kitaplarında uzman olanların bir kesimi, sizi sapıtılabilmeyi çok ister. Sadece kendilerini saptırlar ama farkında olmazlar.

(Al-i İmran 3/70)

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ

Ey kitaplarında uzman olanlar! Siz şahit olduğunuz halde, Allah'ın âyetlerini ne diye inkâr ediyorsunuz?

(Al-i İmran 3/71)

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

Ey kitaplarında uzman olanlar! Gerçeğe neden uydurma elbisesi giydiriyor, bile bile gerçeği gizliyorsunuz?

(Al-i İmran 3/72)

وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمِنُوا بِالَّذِي أُنْزِلَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَجْهَ النَّهَارِ
وَاكْفُرُوا آخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

Kitaplarında uzman olanlardan bir kesimi dedi ki: “İmân edenlere indirilene, günün başında imân edin, sonunda inkâr edin; belki dönerler.

(Maide 5/61)

وَإِذَا جَاؤُكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكَفْرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا
يَكْتُمُونَ

Size geldiklerinde: “İmân ettik” derler, oysa kâfir girerler, kâfir çıkarlar. Allah onların neyi gizlediklerini en iyi bilendir.

(Bakara 2/77)

أَوْ لَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ

Bilmezler mi? Allah onların gizlediklerini de bilir, açıkladıklarını da!

(Hud 11/5)

أَلَا إِنَّهُمْ يَتَّبِعُونَ صُدُورَهُمْ لَيَسْتَخْفُوا مِنْهُ إِلَّا جِئْنَ يَسْتَنْصِفُونَ ثِيَابَهُمْ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا
يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

Bilin ki onlar, O'ndan gizlenmek için göğüslerini iki büklüm ederler. Yine bilin ki örtülerine büründükleri zaman neyi gizlediklerini ve neyi açıkladıklarını O bilir. Çünkü O, sinelerin özünü bilir.

(Nahl 16/23)

لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ

Allah, onların neyi gizlediklerini ve neyi açıkladıklarını bilir; bunda zerre kadar şüphe olmaz. O, kendini büyük görenleri sevmez.

(Bakara 2/78)

وَمِنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانِيٍّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ

Onların bir kısmı ümmîdir; kitabı değil, onunla ilgili kurguları bilir ve sadece zanna dayanırlar.

(Al-i İmran 3/20)

فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ
ءَأَسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

Seninle tartışılırsa da ki: "Ben her şeyimle Allah'a teslim oldum; bana uyanlar da öyle!" Kendilerine kitap verilenler ile önceki kitaplardan bilgisi olmayanlara da ki: "Siz de teslim oldunuz mu?" Eğer teslim olurlarsa, doğru yola gelmiş olurlar. Eğer yüz çevirirlerse, sana düşen yalnızca bildirmektir. Allah kullarını görmektedir.

(Enam 6/116)

وَإِنْ تُطِغْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ
إِلَّا يَخْرُصُونَ

Yeryüzündekilerin çoğuna uyarsan, seni Allah'ın yolundan saptırlar. Onlar sadece zanna uyarlar ve sadece atarlar.

(Cuma 62/2)

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

Kitaptan bilgisi olmayanların içinden bir elçi çıkaran Allah'tır. O elçi onlara, O'nun âyetlerini bağlantılarıyla okur, kitabı ve hikmeti öğreterek onları geliştirir. Hâlbuki daha önce onlar apaçık bir yanlışın içindeydiler.

(Cuma 62/3)

وَأَخْرَيْنَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Bunları, henüz onlara katılmamış başkalarına da öğretecektir. O, daima en üstündür, en doğru hüküm verendir.

(Bakara 2/79)

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيُشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا
فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ

Fakat elleriyle kitap yazan, sonra geçici bir çıkar için: "Bu, Allah katındandır!" diyenlerin vay haline! Onların hem yazdıklarından dolayı, hem de kazandıklarından dolayı vay haline!

(Bakara 2/174)

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

Allah'ın indirdiği kitaptan bir şey gizleyen ve karşılığında geçici bir çıkar kazananlar, karınlarına sadece ateş doldururlar. Allah Kıyamet günü onlarla konuşmaz ve onları arındırmaz. Onların hak ettiği acıklı bir azaptır.

(Al-i İmran 3/78)

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُؤْنَ أَلْسِنَتَهُم بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ

Onlardan bir takımı kitaptan sanmanız için dillerini eğip бүkerler, ama o kitaptan değildir. “O Allah katındandır” derler, ama o Allah katından değildir. Allah’a karşı bile yalan söylerler.

(Al-i İmran 3/187)

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبُئْسَ مَا يَشْتَرُونَ

Allah, kendilerine kitap verilenlerden kesin söz aldığında: “Bu kitabı insanlara açık açık anlatacaksınız, asla gizlemeyeceksiniz!” dedi. Verdikleri sözü arkalarına attılar ve karşılığında geçici bir çıkar aldılar. Aldıkları şey, ne kötüdür!

(Enam 6/93)

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ أَخْرَجُوا أَنْفُسَكُمْ الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنْتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ

Bir yalanla Allah’a iftira edenden veya kendisine bir şey vahyedilmemişken: “Bana vahiy geldi” diyenden yahut “Allah’ın indirdiği gibisini ben de indireceğim” diyenden daha zâlim kim olabilir? Ölümün bütün etkileri ortaya çıktığında o zâlimleri bir görsen; melekler ellerini uzatıp derler ki: “Çıkarın canlarınızı! Bugün, Allah’a karşı gerçek dışı şeyler söylemiş olmanıza ve büyüklük taslayarak âyetlerinden uzaklaşmanıza karşılık alçaltan bir azapla cezalandırılacaksınız.

(Bakara 2/80)

وَقَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً قُلْ اتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

“Ateş bize, peş peşe birkaç gün dışında dokunmaz!” derler. De ki: “Allah katından söz mü aldınız? Eğer öyleyse Allah sözünden dönmez. Yoksa Allah hakkında bilmediğiniz şeyler mi söylüyorsunuz?

(Al-i İmran 3/23)

لَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيبًا مِّنَ الْكِتَابِ يُدْعَوْنَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِنْهُمْ وَهُمْ مُّعْرِضُونَ

Allah'ın kitabından nasip verilenleri görmedin mi? Aralarında hükmü kitap versin diye Allah'ın kitabına davet edilince onlardan bir bölümü yüz çevirerek dönüyorlar.

(Al-i İmran 3/24)

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَن تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

Bunun sebebi: “O ateş bizi yaksa yaksa peş peşe birkaç gün yakar!” demeleridir. Dinleri konusunda uydurdıkları şeyler, onları aldatmaktadır.

(Bakara 2/81)

بَلَىٰ مَنْ كَسَبَ سَيِّئَةً وَأَحَاطَتْ بِهِ خَاطِئَتُهُ فَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Evet! Kazancı kötülük olan ve hata üstüne hata yapanlar cehennem ahalisidirler, orada ölümsüz olarak kalırlar.

(Bakara 2/257)

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Allah inanıp güvenenlerin velisi/dostudur; onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. Kâfirlerin evliyası/ dostları ise azgınlardır; onları aydınlıktan çıkarıp karanlıklara sokarlar. Onlar ateş ahalisidir, orada ölümsüz olarak kalacaklardır.

(Müminun 23/103)

وَمَنْ حَقَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ

Kimin de tartısı hafif gelirse onlar kendileri kaybeder, cehennemde ölümsüz olarak kalırlar.

(Müminun 23/104)

تَلْفَحُ وُجُوهَهُمُ النَّارُ وَهُمْ فِيهَا كَالْحُورِ

Yüzlerini ateş yalar, onların orada dişleri ortaya çıkar.

(Haşr 59/20)

لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ

Ateş ahalisi ile cennet ahalisi bir değildir. Cennet ahalisinin tamamı başarılı olmuş kimselerdir.

(Bakara 2/82)

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Allah’a inanıp güvenen ve ıslah eden iyi işler yapanlar cennet ahalisidir. Onlar orada ölümsüz olarak kalırlar.

(Araf 7/42)

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

İnanıp güvenen ve ıslah eden iyi işler yapanlara gelince-ki biz kimseye gücünün üzerinde bir yük yüklemeyiz-böyleleri cennet ahalisidir; onlar orada ölümsüzdürler.

(Yunus 10/26)

لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ وَلَا يَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَلَا ذِلَّةٌ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Güzel davrananlara daha güzeli ve daha fazlası vardır. Yüzlerinde ne bir kara leke ne de bir alçaklık izi olmaz. İşte bunlar cennet ahalisidir; onlar orada ölümsüzdürler.

(Bakara 2/83)

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَٰءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ
وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا
قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنْتُمْ مُّعْرِضُونَ

Bir gün İsrailoğullarından; “Allah’tan başkasına kulluk etmeyeceksiniz; ananıza babanıza, yakınlarınıza, yetimlere ve çaresizlere iyi davranacak, insanlarla güzel konuşacak, namazı düzgün ve sürekli kılacak ve zekâtı vereceksiniz” diye söz almıştık. Sonra pek azınız dışında hepiniz yüz çevirerek sözünüzden dönmüştünüz.

(Bakara 2/84)

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرَجُونَ أَنْفُسُكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ
وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ

Hani: “Birbirinizin kanını dökmeyeceksiniz, sizden olanları yurdundan çıkarmayacaksınız!” diye de söz almıştık. Bunu da kabul etmişsiniz. Siz de buna şahitsiniz.

(Maide 5/12)

وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ إِنِّي مَعَكُمْ
لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَآتَيْتُمُ الزَّكَاةَ وَآمَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا
حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ
ذَلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

Gerçek şu ki, Allah, içlerinden on iki temsilci çıkararak İsrailoğullarından söz almış ve demişti ki: “Şüphesiz Ben sizinle beraberim. Eğer namazı düzgün ve sürekli kılar, zekâtı verir, elçilerime inanıp güvenir, onların değerini bilir, Allah’a güzel bir borç verirsiniz; kötülüklerinizi örter, sizi altlarından ırmaklar akan cennetlere sokarım. Bundan böyle kim inkâr ederse, düzgün yoldan sapmış olur.”

(Maide 5/13)

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا
حَظًّا مِمَّا ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُمْ
وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

Verdikleri sözden dönmelerinden dolayı onları dışladık, kalplerini katılaştırdık. Kelimelerin asıl anlamlarını kaydırıyor, hatırlamaları gerekenlerin bir kısmını unutuyorlardı. Pek azı dışında onlardan hep hainlik göreceksin. Sen onları affet ve yeni bir sayfa aç. Çünkü Allah güzel davrananları sever.

(Bakara 2/85)

ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقُولُونَ أَنفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ فَرِيقًا مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ
بِالْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَإِنْ يَأْتُواكُمْ أُسَارَى تُفَادُوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إِخْرَاجُهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ
بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَى أَشَدِّ الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

Artık siz öyle bir haldesiniz ki; birbirinizi öldürüyor, içinizden birtakım insanları yurtlarından çıkarıyor, o insanlara karşı günah işleme ve düşmanlık konusunda birbirinize destek veriyorsunuz. Esir olarak geldiklerinde de fidye verip kurtarıyorsunuz. Oysa onları çıkarmanız size zaten yasaktır. Siz kitabın bir bölümüne inanıyor, bir bölümünü inkâr mı ediyorsunuz? İçinizden bunu yapanın cezası, şu hayatta rezil olmaktan başka nedir? Böyleleri kıyamet günü de azabın en şiddetlisine çarptırılırlar. Allah, yaptığınız hiçbir şeyden habersiz değildir.

(Bakara 2/44)

اتَّقُوا اللَّهَ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

İnsanlara erdemli olmayı emredip kendinizi unutuyor musunuz? Bir de kitabı bağlantılarıyla okuyorsunuz. Hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?

(Cuma 62/5)

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ
الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

Kendilerine Tevrat yüklenen ama onun sorumluluklarını yüklenmeyenler, kitap yüklü eşek gibidirler. Allah'ın âyetleri karşısında yalanlayan bu topluluk, ne kötü örnektir. Allah, zâlimler topluluğuna rehberlik etmez.

(Bakara 2/86)

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

İşte bunlar, dünya hayatına karşılık ahiretlerini satmış kimselerdir. Onların azapları hafifletilmez, yardım da görmezler.

(Bakara 2/16)

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَتْ تِجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ

Onlar, doğru yolu verip yanlış yolu satın alanlardır. Doğru yolda olmadan yaptıkları alışveriş kazanç getirmez.

(Bakara 2/175)

أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابُ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ

Onlar yanlış yolu doğru yola, azabı bağışlanmaya karşılık satın alanlardır. Ateşe ne kadar da dayanıklılarmış!

(İbrahim 14/3)

الَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا
أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ

Onlar, dünya hayatını ahiretten çok seven, Allah yolundan engelleyen ve o yolda kolayca anlaşılamayacak bir çarpıtma oluşturmak isteyen kimselerdir. İşte onlar derin bir sapma içindedir.

(İbrahim 14/4)

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا بِلِسَانٍ قَوْمِهِ لِيُبَيِّنَ لَهُمْ فَيُضِلَّ اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ
يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Biz her elçiyi ancak kendi halkının dili ile gönderdik ki her şeyi onlara iyice açıklasın. Bundan sonra Allah, isteyeniyi saptığı yolda bırakır, isteyeneye de rehberlik eder. O daima en üstündür, en doğru hüküm verendir.

(Nahl 16/104)

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

Allah'ın âyetlerine inanıp güvenmeyenlere, Allah asla rehberlik etmez. Onların hak ettiği acıklı bir azaptır.

(Nahl 16/105)

إِنَّمَا يَفْتَرِي الْكَذِبَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَاذِبُونَ

Allah'ın âyetlerine inanıp güvenmeyenler sadece yalan uydururlar. İşte onlar yalancılardır.

(Nahl 16/106)

مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِهِ إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ
بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

Onlar, îmân ettikten sonra Allah'ı inkâr edenlerdir. Ancak, kalbi îmân ile dolu iken bu yalanı söylemeye zorlananlar bunun dışındadır. Fakat kim îmân ettikten sonra, inkâr ederek gönlünü kâfirliğe açarsa, artık Allah'ın öfkesi onların üzerinde olur. Onların hak ettiği dehşetli bir azaptır.

(Nahl 16/107)

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحَبُّوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

Bu onların, dünya hayatını ahiretten daha çok sevmeleri sebebiyledir. Doğrusu Allah kâfirler topluluğuna rehberlik etmez.

(Nahl 16/108)

أُولَئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ

İşte onlar Allah'ın, kalpleri, kulakları ve gözleri üzerinde yeni bir yapı oluşturduğu kimselerdir. Onlar, ne halde olduklarından habersizdir.

(Nahl 16/109)

لَا جَرَمَ أَنَّهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمُ الْخَاسِرُونَ

Hiç şüphe yok ki onlar ahirette kaybedeceklerdir.

(Bakara 2/87)

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ
وَإَيْدِنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِيقًا
كَذَّبْتُمْ وَفَرِيقًا تَقْتُلُونَ

Musa'ya kitabı vermiş, ardından da onun izinden giden elçiler göndermiştik. Meryem oğlu İsa'ya da açık belgeler vermiş, onu Kutsal Ruh ile güçlendirmiştik. Hoşunuza gitmeyen bir şeyle gelen her elçiye karşı büyüklenmeli miydiniz? Kimini yalanlayıp, kimini de öldürmeli miydiniz?

(Nisa 4/155)

فَبِمَا نَقْضِهِمْ مِيثَاقَهُمْ وَكَفَرِهِمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ
بَلْ طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا

Sözlerinden dönmeleri, Allah'ın âyetlerini inkâr etmeleri, nebîleri haksız yere öldürmeleri ve "Bizim kalplerimiz kapalı!" demeleri yüzünden cezalarını buldular. Aksine, inkâr etmeleri sebebiyle, Allah onların kalplerinde yeni bir yapı oluşturmuştur. Pek azı hariç inanıp güvenmezler.

(Maide 5/70)

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَارْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رَسُولًا قُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى
أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ

İsrailoğullarından kesin söz aldık, onlara elçiler gönderdik. Ama bir elçi onlara, ne zaman hoşlanmadıkları bir şey getirse; kimini yalanladılar, kimini de öldürdüler.

(Bakara 2/88)

وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَّا يُؤْمِنُونَ

“Bizim kalplerimiz kapalı!” dediler. Aksine, inkâr etmeleri sebebiyle Allah onları dışladı. Artık pek azı inanıp güvenir.

(Enam 6/25)

وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ
يَرَوْا كَلَّ آيَةٍ لَا يُؤْمِنُوا بِهَا حَتَّى إِذَا جَاءُوكَ يُجَادِلُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا
أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ

Onlardan seni dinleyenler de olur; anlamasınlar diye kalplerinin üzerinde katmanlar oluşturmuşuz, kulaklarında da ağırlık vardır. Bütün âyetleri görseler inanıp güvenmezler. Hatta sana geldiklerinde seninle tartışır. Âyetleri inkâr edenler derler ki: “Bu, öncekilerin yazılarından başka bir şey değildir!”

(Enam 6/26)

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْوُونَ عَنْهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

Onlar, insanları Kuran’dan engeller, kendileri de ondan uzak dururlar. Ama sadece kendilerini tüketirler de farkında bile olmazlar.

(Enam 6/27)

وَلَوْ تَرَى إِذْ وُقِفُوا عَلَى النَّارِ فَقَالُوا يَا لَيْتَنَا نُرَدُّ وَلَا نُكَذِّبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ

Ateşin önünde durduruldukları gün onları bir görsen! Derler ki: “Ah, keşke geri gönderilsek de Rabbimizin âyetlerini bir daha yalanlamasak, biz de müminlerden olsak!”

(Enam 6/28)

بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ

Aksine, daha önce gizledikleri şey ortaya çıkar. Ama geriye gönderilseler, kendilerine konan yasaklara geri dönerler. Çünkü onlar yalancılardır.

(İsra 17/45)

وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا

Kuran okuduğun zaman, seninle ahirete inanıp güvenmeyenler arasına gizli bir örtü çekeriz.

(İsra 17/46)

وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلَى أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا

Anlamasınlar diye kalplerinin üstüne örtüler ve kulaklarına ağırlıklar yerleştiririz. Kuran’da Rabbinin birliğini hatırlattığın zaman nefretle arkalarını dönerler.

(Kehf 18/57)

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسِيَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَنْ يَهْتَدُوا إِذًا أَبَدًا

Rabbinin âyetleri anlatılırken yüz çeviren ve elleriyle yaptıklarını unutan kişiden daha zâlim kim olabilir? Onu anlamasınlar diye kalpleri üzerine örtüler ve kulaklarının içine de bir ağırlık yerleştirmişiz. Onları doğru yol rehberine davet etsen de asla doğru yola gelmezler.

(Fussilet 41/3)

كِتَابٌ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

Kitabın âyetleri, bilenler topluluğu için Arapça âyet kümeleri halinde açıklanmıştır.

(Fussilet 41/4)

بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

Müjdeci ve uyarıcıdır ama onların çoğu yüz çevirir; dinlemezler.

(Fussilet 41/5)

وَقَالُوا قُلُوبُنَا فِي أَكِنَّةٍ مِمَّا تَدْعُونَا إِلَيْهِ وَفِي آذَانِنَا وَقْرٌ وَمِنْ بَيْنِنَا وَبَيْنِكَ حِجَابٌ فَاعْمَلْ إِنَّا نَحْمِلُ غَاْمُنَا

Derler ki: “Senin davetine kalplerimiz kapalı, kulaklarımız tıkalıdır; aramızda da perde var. Sen işine bak, biz zaten işimizi yapıyoruz.”

(Bakara 2/89)

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ

Nihayet onlara Allah katından, yanlarındakini doğrulayan bir kitap geldi. Önceleri kâfirlere karşı önlerinin bu kitapla açılmasını beklemlerine rağmen, tanıdıkları kitap gelince onu inkâr ettiler. Allah'ın dışlaması böylesi kâfirleredir.

(Bakara 2/101)

وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَانْتَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

Allah katından yanlarındakini doğrulayan bir kitap gelince, kendilerine kitap verilenlerden bir kısmı, Allah'ın kitabını sanki hiç bilmiyorlarmış gibi arkalarına attılar.

(Enam 6/20)

الَّذِينَ اتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبْنَاءَهُمْ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

Kendilerine kitap verdiklerimiz onu kendi oğullarını tanıdıkları gibi tanırlar. Kendilerini kaybedenler, inanıp güvenecek değillerdir.

(Beyyine 98/1)

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُنْفَكِّينَ حَتَّى تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ

Kitaplarında uzman olanlardan inkâr edenler ve Allah'a ortak koşanlar, kendilerine o beyyine gelinceye kadar ayrılığa düşecek değillerdi.

(Beyyine 98/2)

رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً

Beyyine; tertemiz sayfaları bağlantılarıyla okuyan Allah'ın elçisidir.

(Beyyine 98/3)

فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ

O sayfalarda dosdoğru hükümler yazılıdır.

(Beyyine 98/4)

وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ

Kendilerine kitap verilenler, onlara beyyine gelinceye kadar bölünüp parçalanmadılar.

(Beyyine 98/5)

وَمَا أَمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ
وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ

Hâlbuki onlara, yaratılışa uygun dine bir şey katmadan Allah'a kulluk etmeleri, namazı düzgün ve sürekli kılmaları, zekâtı vermeleri dışında bir emir verilmedi. Doğru din işte budur!

(Bakara 2/90)

بِئْسَمَا اسْتَرَوْا بِهٖ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَعِثْنَا أَنْ يُنْزَلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ
يَشَاءُ مِنْ عِبَادَةٍ فَبَاؤُا بِغَضَبٍ عَلَى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ

Allah'ın kullarından istediğine, lütfundan indirmesini kısılandıkları için, Allah'ın indirdiğini inkâr edenler, kendilerini ne kötü satmış oldular! Öfke üzerine öfkeye uğradılar. Kâfirler için alçaltan bir azap vardır.

(Bakara 2/213)

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ
لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ
الْبَيِّنَاتُ بَعِثْنَا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي
مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

İnsanlar tek bir ümmetti. Ardından Allah müjde veren ve uyarılarda bulunan nebîler görevlendirmiş; onlarla birlikte gerçekleri içeren kitap da indirmiştir ki, anlaşmazlığa düştükleri konularda insanlar arasında onunla hükmetsinler. Anlaşmazlığa düşenler kendilerine kitap verilenlerden başkası olmaz. Bu da açık âyetler geldikten sonra birbirlerine duydukları kıskançlık nedeniyle arzuladıkları aşırılıklardan kaynaklanır. Sonra Allah anlaşmazlığa düştükleri şey hakkında, inanıp güvenenleri izniyle gerçeğe ulaştırır. Allah isteyen doğru yola iletir.

(Al-i İmran 3/19)

إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ
بَعِثْنَا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

Allah katında din, İslam'dır. Kendilerine kitap verilenler, bu bilgi geldikten sonra, aralarındaki kıskançlıktan kaynaklanan aşırılıkları yüzünden anlaşmazlık çıkarırlar. Kim Allah'ın âyetlerini inkâr ederse, Allah onun hesabını çabuk görür.

(Enam 6/124)

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَى مِثْلَ مَا أُوتِيَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَلَمْ نَعْلَمْ حَيْثُ
يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا
يَمْكُرُونَ

Onlara bir âyet gelince şöyle derler: "Allah'ın elçilerine verilenin aynısı bize de verilmedikçe inanıp güvenmeyiz." Allah elçiliğini kime vereceğini çok iyi bilir. Suçlulara, kurdukları plan yüzünden Allah katında küçük düşme ve şiddetli bir azap isabet edecektir.

(Şûrâ 42/14)

وَمَا تَفَرَّقُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًّا بَيْنَهُمْ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى لَفُضِي بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ

Kendilerine bu bilgi geldikten sonra sadece, birbirlerini kıskanmalarından dolayı anlaşmazlığa düştüler. Belirlenmiş ecellerine kadar Rabbinden bir kelime geçmiş olmasaydı mutlaka aralarındaki hüküm yerine getirilirdi. Doğrusu onlardan sonra kitaba mirasçı olanlar derin bir şüphe içindedirler.

(Casiye 45/16)

وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

Şurası kesin ki İsrailoğullarına kitap, hikmet ve nebîlik vermiştik. Onları temiz şeylerle rızıklandırmış ve herkesten üstün kılmıştık.

(Casiye 45/17)

وَأَتَيْنَاهُمُ بَيِّنَاتٍ مِنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًّا بَيْنَهُمْ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

Onlara, görevleri hakkında açık belgeler vermiştik. Ama onlar, kendilerine o bilgi geldikten sonra birbirlerini kıskanmalarından dolayı anlaşmazlığa düştüler. Senin Rabbin, anlaşamadıkları konularda kıyamet günü aralarındaki hükmünü yerine getirecektir.

(Bakara 2/91)

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُوْمِنُ بِمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

Onlara: “Allah’ın indirdiğine inanıp güvenin!” denince: “Biz bize indirilene inanıp güveniriz!” der, gerisini inkâr ederler. Hâlbuki o, tümüyle gerçektir ve yanlarındakini doğrular. De ki: “Eğer müminseniz Allah’ın nebîlerini niçin öldürüyordunuz?”

(Bakara 2/40)

يَا بَنِي إِسْرَءِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ

Ey İsrailoğulları! Size verdiğim nimetleri hatırlayın. Bana verdiğiniz sözü yerine getirin ki, Ben de size verdiğim sözü yerine getireyim. Yalnız Benden korkun!

(Bakara 2/41)

وَآمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ

Yanınızda olanı doğrulayıcı olarak indirdiğime îman edin. Onu inkâr edenlerin ilki olmayın! Âyetlerimi geçici bir çıkara karşılık satmayın! Sadece Benden korkarak kendinizi koruyun!

(Bakara 2/42)

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

Gerçeğe uydurma elbisesi giydirmeyin ve gerçeği bile bile gizlemeyin!

(Al-i İmran 3/21)

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّ بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ
مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

Gerçek şu ki Allah'ın âyetlerini inkâr edenlere, nebîlerini haksız yere öldürenlere ve insanlardan adaleti emredenleri öldürenlere; onlara acıklı azabı müjdele!

(Al-i İmran 3/22)

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ

Yaptıkları, dünyada da ahirette de boşa çıkacak olanlar onlardır. Onlara yardım edecek hiç kimse de olmayacaktır.

(Maide 5/70)

لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَارْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رَسُولًا كُلَّمَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى
أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ

İsrailoğullarından kesin söz aldık, onlara elçiler gönderdik. Ama bir elçi onlara, ne zaman hoşlanmadıkları bir şey getirse; kimini yalanladılar, kimini de öldürdüler.

(Bakara 2/92)

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَىٰ بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ

Musa size apaçık belgelerle gelmişti. Yanınızdan ayrılmasının ardından buzağıyı ilâh edinmiştiniz, siz zâlimlersiniz.

(Ta Ha 20/83)

وَمَا أَعْجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يَا مُوسَىٰ

“Ey Musa! Seni halkından acele ettiren neydi?”

(Ta Ha 20/84)

قَالَ هُمْ أُولَاءِ عَلَىٰ أَثَرِي وَعَجِلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ

“Onlar benim yolumdalar. Rabbim! Seni razı etmek için acele ettim” dedi.

(Ta Ha 20/85)

قَالَ فَإِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ

Allah dedi ki: “Ama senden sonra halkını yakıcı bir imtihana soktuk. Sâmîrî onları saptırdı.”

(Ta Ha 20/86)

فَرَجَعَ مُوسَى إِلَى قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ يَا قَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعْدًا حَسَنًا أَفَطَالَ عَلَيْكُمُ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَخْلَفْتُمْ مَوْعِدِي

Musa öfkeli ve üzüntülü bir şekilde halkına döndü. Dedi ki: “Ey halkım! Rabbiniz size güzel bir söz vermedi mi? O sözün üzerinden çok mu zaman geçti? Yoksa Rabbinizin öfkesinin üzerinize çökmesini istediniz de onun için mi bana verdiğiniz sözden döndünüz?”

(Ta Ha 20/87)

قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا وَلَكِنَّا حُمِّلْنَا أَوْزَارًا مِنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَى السَّامِرِيُّ

Dediler ki: “Sana verdiğimiz sözden kendi isteğimizle dönmedik. Fakat bize o halktan kalan süs eşyaları yüklendi. Onları attık. Sâmirî de aynı şekilde attı.”

(Ta Ha 20/88)

فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَى فَنَسِيَ

Sonra Sâmirî onlara böğürebilen bir buzağı heykeli çıkarmıştı. Bunun üzerine şöyle demişlerdi: “Bu sizin ilâhınızdır. Musa’nın da ilâhıdır ama o unuttu.”

(Ta Ha 20/89)

أَفَلَا يَرَوْنَ إِلَّا يَرْجِعُ إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا

Tek bir sözle olsun, kendilerine karşılık veremediğini görmüyorlar mıydı? Onlara ne bir zarar verebilirdi ne de bir fayda!

(Ta Ha 20/90)

وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي

Üstelik Harun şöyle demişti: “Ey halkım! Siz bununla sadece imtihandan geçiriliyorsunuz. Şüphe yok ki sizin Rabbiniz Rahman’dır. Artık bana uyun ve emrime itaat edin.”

(Ta Ha 20/91)

قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّى يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَى

Onlar ise: “Musa dönüp gelene kadar ondan ayrılmayacağız” demişlerdi.

(Bakara 2/93)

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمَعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِسْمَايَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيْمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

Bir gün Tur'u üstünüze kaldırarak sizden kesin söz almış: "Size verdiğimizı sıkı tutun ve dinleyin!" demiştik. Siz de: "Dinledik ve sıkı sarıldık/isyan ettik" demiştiniz. Oysa inkâr etmeniz sebebiyle buzağı tutkusu içinize işlemiştı. De ki: "Kendinizi mümin sayıyorsanız, îmânınız size ne kötü şey emrediyor!"

(Bakara 2/285)

أَمِنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَكَاتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

Elçi, Rabbinden kendisine indirilene inanıp güvenmiştir, müminler de öyle! Her biri Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve elçilerine inanıp güvenir; "Onun elçileri arasında ayırım yapmayız" derler: "Dinledik ve itaat ettik! Bağışla bizi ey Rabbimiz! Dönüp varılacak yer Senin huzurundur."

(Nisa 4/46)

مِنَ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمَعٍ وَرَاعِنَا لَيًّا بِالسِّنِّتِهِمْ وَطَعْنًا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاسْمَعْ وَأَنْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَقْوَمَ وَلَكِنْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا

Kimi yahudiler kelimeleri başka anlamlara çekerek; "Dinledik sana sarıldık/dinledik yakana sarıldık", "Sana "dinle!" demek haddimize değil ama dinle!/Dinlemezsin ya, dinle!" bir de "Bize çoban ol!" derler. Bunu dillerini sivriltip dine saldırma maksadıyla yaparlar. Eğer bunların yerine "Bizi dinle!", "Dinledik ve itaat ettik", bir de "Bizi gözet!" deselerdi elbette daha hayırlı ve daha sağlam olurdu. Ama inkâr etmeleri sebebiyle Allah onları dışladı. Pek azı dışında artık onlar inanıp güvenmezler.

(Araf 7/171)

وَإِذْ نَتَقْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَظَنُّوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَادْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

Bir gün o dağı adeta bir gölgelik gibi üzerlerine kaldırdık; başlarına düşeceğini sandılar. "Size verdiğimizı sıkı tutun. İçindekileri hatırlayın ki kendinizi koruyabilesiniz" dedik.

(Araf 7/152)

إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ

Gerçek şu ki, buzağıyı ilâh edinenlere Rablerinin öfkesi ve dünya hayatında bir alçaklık vardır. İftiracıları işte böyle cezalandırırız.

(Bakara 2/94)

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمُ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

De ki: “Ahiret yurdu, Allah katında başka insanlara değil de sadece size aitse, eğer doğru söylüyorsanız, ölümü dileyin!”

(Bakara 2/111)

وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارَى تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

Yahudiler: “Yahudi olandan başkası cennete giremez” dediler. Hristiyanlar da: “Hristiyan olandan başkası cennete giremez” dediler. Bu onların kuruntusudur. De ki: “Eğer doğru söylüyorsanız delilinizi getirin!”

(Bakara 2/135)

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

Yahudiler: “Yahudi olun ki doğru yolda olasınız”, Hristiyanlar: “Hristiyan olun ki doğru yolda olasınız” derler. De ki: “Bilakis, İbrahim’in yaratılışa uygun yaşama biçimine uyun! O, Allah’a ortak koşanlardan olmadı.”

(Bakara 2/95)

وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

Elleriyle önceden yaptıkları yüzünden ölmeyi asla dileyemezler. O zâlimleri bilen Allah’tır.

(Cuma 62/5)

مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا التَّوْرَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

Kendilerine Tevrat yüklenen ama onun sorumluluklarını yüklenmeyenler, kitap yüklü eşek gibidirler. Allah’ın âyetleri karşısında yalanlayan bu topluluk, ne kötü örnektir. Allah, zâlimler topluluğuna rehberlik etmez.

(Cuma 62/6)

قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

De ki: “Ey yahudiler! Siz, Allah’ın diğer insanlardan daha yakın dostuysanız, eğer doğru söylüyorsanız, ölümünüzü dileyin.

(Cuma 62/7)

وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيَهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

Elleriyle önceden yaptıkları sebebiyle ölümü hiç bir zaman dileyemezler. O zâlimleri bilen Allah’tır.

(Cuma 62/8)

قُلْ إِنَّ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَىٰ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

De ki: “Kendisinden kaçtığınız ölüm sizi yakalayacaktır. Sonra, gizli ve açık her şeyi bilene döndürüleceksiniz, O size yaptıklarınızı bildirecektir.”

(Bakara 2/96)

وَلَتَجِدَنَّهُمْ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَىٰ حَيَاتِهِ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ
سَنَةٍ وَمَا هُوَ بِمُزَحَّزِّجٍ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ

Kesin olarak göreceksin ki insanların içinde yaşamaya en düşkün olanlar onlardır; Allah’a ortak koşanlardan bile! İsterler ki ömürleri bin sene olsun. O kadar ömür verilse bile, bu onları azaptan uzaklaştıracak değildir. Yaptıkları her şeyi gören Allah’tır.

(Kaf 50/16)

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعْلَمُ مَا تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ

Şüphesiz ki insanı Biz yarattık; içinden neler geçtiğini biliriz. Biz ona sinir uçlarından da yakınız.

(Kaf 50/17)

إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِّيَانِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ

Sağında ve solunda oturan iki alıcı, kayıt alırken;

(Kaf 50/18)

مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ

ne söylerse söylesin, bir gözcü de mutlaka yanında olur.

(Kaf 50/19)

وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذَلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ

Ölüm sarhoşluğu, o gerçeği getirir; işte kaçıp durduğun şey!

(Kaf 50/20)

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ذَلِكَ يَوْمُ الْوَعِيدِ

Sura üflenir; işte bu vadedilen gündür.

(Kaf 50/21)

وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ

Herkes yanında, bir sevk edici bir de şahit ile gelir.

(Kaf 50/22)

لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ

“Gerçekten sen bu konuda gaflet içindeydin; şimdi perdeni açtık; artık bugün gözün keskindir.”

(Kaf 50/23)

وَقَالَ قَرِينُهُ هَذَا مَا لَدَيَّ عَتِيدٌ

Yanındaki ona der ki: “İşte bendeki tüm kayıtlar!”

(Kaf 50/24)

الْقِيَا فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِدٍ

Âyetleri inkâr eden bütün inatçıları cehenneme atın!

(Kaf 50/25)

مَنَاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُرِيبٍ

Hayra engel olup duranı; saldırgan ve şüphe içinde olanı da.

(Kaf 50/26)

الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَأَلْقِيَاهُ فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ

Allah ile beraber başka bir ilâh oluşturanı ise en şiddetli azaba atın!

(Bakara 2/97)

قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ

De ki: “Kim Cebrail’e düşmanlık ederse bilsin ki kendinden öncekileri doğrulayan ve inanıp güvenenlere müjde veren bu rehberi o, senin kalbine Allah’ın izni ile indirmiştir.”

(Nahl 16/102)

قُلْ نَزَّلَهُ رُوحُ الْقُدُسِ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ لِيُثَبِّتَ الَّذِينَ آمَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُسْلِمِينَ

De ki: “Kutsal Ruh, onu Rabbinden, gerçek olarak indirdi ki, inananların güvenini sağlamlaştırsın, tam teslim olanlar için bir rehber ve bir müjde olsun.

(Şuara 26/192)

وَإِنَّهُ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ

Kesinlikle o, varlıkların Rabbinin indirmesidir.

(Şuara 26/193)

نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ

Onu, güvenilir Ruh indirmiştir.

(Şuara 26/194)

عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنْذِرِينَ

Uyarıcılardan olman için senin kalbine indirmiştir.

(Ahkaf 46/11)

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ
فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ

İnkâr edenler, inanıp güvenenler için dediler ki: “İnanıp güvendikleri iyi bir şey olsaydı ona uymakta bizi geçemezlerdi!” Onunla yola gelmedikleri için: “Bu, eski bir iftiradır!” diyeceklerdir.

(Ahkaf 46/12)

وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَى إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِسَانَا عَرَبِيًّا لِنُنْذِرَ الَّذِينَ
ظَلَمُوا وَبُشْرَى لِلْمُحْسِنِينَ

Ondan önce de bir rehber ve bir rahmet olan Musa’nın kitabı vardı. Onu doğrulayan bu kitap da Arap diliyle indirilmiştir ki zulmedenleri uyarın ve güzel davrananlar için de bir müjde olsun.

(Bakara 2/98)

مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ

Kim Allah’a, meleklerine, elçilerine, Cebrail’e ve Mikail’e düşman olursa, Allah da o kâfirlere düşman olur.

(Bakara 2/99)

وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا إِلَّا الْفَاسِقُونَ

Sana birbirini açıklayan âyetler indirdik. Sınırı aşanlar dışında hiç kimse onları inkâr etmez.

(Yunus 10/15)

وَإِذَا تُتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا أَنتَ بَقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِّلْهُ
قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَائِي نَفْسِي إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَى إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ
عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ

Âyetlerimiz, birbirini açıklayacak şekilde bağlantılarıyla okununca, bizimle karşılaşmayı beklemeyenler derler ki: “Bize başka bir âyet kümesi getir ya da bunu değiştir. De ki: “Onu kendiliğimden değiştirmem mümkün değildir. Ben sadece bana vahyedilene uyarım. Eğer Rabbime karşı gelirim dehşetli bir günün azabından korkarım.”

(Ankebut 29/49)

بَلْ هُوَ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ

Aksine o; kendilerine ilim verilmiş olanların içine işleyen, birbirini açıklayan âyetlerden oluşur. Zâlimlerden başka hiç kimse âyetlerimizi bile bile inkâr etmez.

(Fussilet 41/3)

كِتَابٌ فُصِّلَتْ آيَاتُهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

Kitabın âyetleri, bilenler topluluğu için Arapça âyet kümeleri halinde açıklanmıştır.

(Fussilet 41/4)

بَشِيرًا وَنَذِيرًا فَأَعْرَضَ أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

Müjdeci ve uyarıcıdır ama onların çoğu yüz çevirir; dinlemezler.

(Bakara 2/100)

أَوْكَلَمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَبَذَهُ فَرِيقٌ مِنْهُمْ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

Onlar ne zaman bir anlaşma yapsalar, yine onlardan bir grup anlaşmayı bozmadı mı? Aslında onların çoğu inanıp güvenmez.

(Bakara 2/40)

يَا بَنِي إِسْرَءِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي أَوْفِ بِعَهْدِكُمْ وَإِيَّايَ فَارْهَبُونِ

Ey İsrailoğulları! Size verdiğim nimetleri hatırlayın. Bana verdiğiniz sözü yerine getirin ki, Ben de size verdiğim sözü yerine getireyim. Yalnız Benden korkun!

(Bakara 2/41)

وَأْمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ

Yanınızda olanı doğrulayıcı olarak indirdiğime îman edin. Onu inkâr edenlerin ilki olmayın! Âyetlerimi geçici bir çıkara karşılık satmayın! Sadece Benden korkarak kendinizi koruyun!

(Enfal 8/55)

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

Allah katında canlıların en kötüsü inkâr edenlerdir. Çünkü onlar, inanıp güvenmezler.

(Enfal 8/56)

الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ

Kendileriyle yaptığın antlaşmadan sonra, her defasında sorumsuzca antlaşmalarını bozarlar.

(Bakara 2/101)

وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

Allah katından yanlarındakini doğrulayan bir kitap gelince, kendilerine kitap verilenlerden bir kısmı, Allah'ın kitabını sanki hiç bilmiyorlarmış gibi arkalarına attılar.

(Bakara 2/89)

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ

Nihayet onlara Allah katından, yanlarındakini doğrulayan bir kitap geldi. Önceleri kâfirlere karşı önlerinin bu kitapla açılmasını beklemelerine rağmen, tanıdıkları kitap gelince onu inkâr ettiler. Allah'ın dışlaması böylesi kâfirlere aittir.

(Bakara 2/90)

بِئْسَمَا اشْتَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَعِثْنَا أَنْ يُنَزِّلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ فَبَآؤُا بِغَضَبٍ عَلَى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ

Allah'ın kullarından istediğine, lütfundan indirmesini kışkırdıkları için, Allah'ın indirdiğini inkâr edenler, kendilerini ne kötü satmış oldular! Öfke üzerine öfkeye uğradılar. Kâfirler için alçaltan bir azap vardır.

(Bakara 2/91)

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُوْمِنُ بِمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَيَكْفُرُونَ بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

Onlara: “Allah'ın indirdiğine inanıp güvenin!” denince: “Biz bize indirilene inanıp güveniriz!” der, gerisini inkâr ederler. Hâlbuki o, tümüyle gerçektir ve yanlarındakini doğrular. De ki: “Eğer müminseniz Allah'ın nebilerini niçin öldürüyordunuz?”

(Şuara 26/196)

وَإِنَّهُ لَفِي زُبُرِ الْأَوَّلِينَ

Elbette o, öncekilerin zeburlarında da vardır.

(Şuara 26/197)

أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَءِيلَ

İsrailoğulları bilginlerinin onu bilmesi, onlar için bir âyet/delil değil midir?

(Ahkaf 46/10)

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَهِيدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى مِثْلِهِ
فَأَمَنْ وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

De ki: “Gördünüz mü, eğer o Allah katından ise; üstelik İsrailoğullarından bir şahit de bunun ellerindekinin benzeri olduğuna şahitlik edip ona îmân ettiği halde, hâlâ büyülenerek inkâr ediyorsanız?” Doğrusu Allah zâlimler topluluğuna rehberlik etmez.”

(Bakara 2/102)

وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَى مُلْكٍ سُلَيْمٍ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمٌ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا
يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ
مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ
وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ
وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ
كَانُوا يَعْلَمُونَ

Süleyman’ın iktidarı aleyhine şeytanların bağlantı kurup okudukları şeylere uydular. Süleyman kâfir olmamıştı ama büyü yapmayı insanlara öğreten o şeytanlar kâfir olmuşlardı. Bir de vaktiyle Bâbil’de o iki melikin, Hârût ile Mârût’un başına gelenlerin arkasına düştüler. Hâlbuki onlar: “Biz büyük bir fitneye düşürüldük, sakın kâfir olmayın!” demeden kimseye bir şey öğretmezlerdi. Ama bunlar o ikisinden, kişi ile eşinin arasını ayıracak şeyler öğrenirlerdi. Oysa Allah’ın izni olmadan onunla kimseye zarar verebilecek değillerdi. Bunlar faydası olmayan, zararlı şeyleri öğreniyorlar. Çok iyi biliyorlar ki, bunları satanların ahirette ellerine bir şey geçmez. Kendilerini ne kötü satıyorlar! Keşke bunu bilseler!

(Araf 7/115)

قَالُوا يَا مُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ نَحْنُ الْمُلْقِينَ

Dediler ki: “Musa! Önce sen mi atarsın, yoksa biz mi atalım?”

(Araf 7/116)

قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِسِحْرِ عَظِيمٍ

Musa: “Siz atın!” dedi. Atınca insanların gözlerini boyadılar. Onları dehşete düşürdüler. Müthiş bir göz boyaması meydana getirdiler.

(Araf 7/117)

وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ

Musa’ya: “Değneğini at!” diye vahyettik. Bir de ne görsünler! Değnek, büyücülerin uydurdukları şeyleri yutuyor.

(Araf 7/118)

فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Böylece gerçek ortaya çıktı ve büyücülerin yaptıkları iptal oldu.

(Yunus 10/81)

فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ

Onlar atınca Musa dedi ki: “Sizin getirdiğiniz göz boyamadır. Allah onu mutlaka iptal edecektir. Çünkü Allah doğal düzeni bozanların işini düzeltmez.

(Hac 22/53)

لِيَجْعَلَ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فِتْنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ

Bu, şeytanın attığıyla, kalplerinde hastalık olanlar ile kalpleri katı olanları imtihan etmek içindir. Gerçekten de zâlimler, derin bir ayrılık içindedirler.

(Hac 22/54)

وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادٍ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Bir de kendilerine ilim verilenlerin, Rabbinden gelenin gerçek olduğunu bilmelerini, inanıp güvenmelerini ve kalplerinin yatışmasını sağlamak içindir. Elbette Allah inanıp güvenenleri doğru yola iletir.

(Sad 38/30)

وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمَانَ نِعَمَ الْعَبْدِ إِنَّهُ أَوَّابٌ

Davud’a Süleyman’ı bağışladık; o ne güzel kuldu! Daima Bize yönelirdi.

(Neml 27/15)

وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا وَقَالَا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ

Davud’a ve Süleyman’a gerçekten bir ilim vermiştik. Onlar da: “Her şeyi mükemmel yapmak, bizi mümin kullarının birçoğundan üstün kılan Allah’a özeldir” dediler.

(Bakara 2/103)

وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

Eğer inanıp güvenir ve kendilerini korurlarsa, Allah katından alacakları karşılık elbette hayırlı olur. Keşke bilseler!

(Maide 5/65)

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكَفَّرْنَا عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَدْخَلْنَاهُمْ جَنَّاتِ النَّعِيمِ

Kitaplarında uzman olanlar, inanıp güvenseler ve kendilerini korusalardı, elbette onların kötülüklerini örter ve onları nimetlerle dolu cennetlere sokardık.

(Maide 5/66)

وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ

Eğer onlar; Tevrat'ı, İncil'i ve Rableri tarafından kendilerine indirileni uygulasalardı, mutlaka üstlerinden ve ayaklarının altından verilenleri yerlerdi. Aralarında hakka uygun davranan bir ümmet var ama onlardan çoğunun yaptığı ne kötüdür!

(Bakara 2/104)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا انْظُرْنَا وَاسْمَعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ

Ey inanıp güvenenler! “Bizi gü!” demeyin, “Bizi gözet!” deyin ve dinleyin. Kâfirler için acıklı bir azap vardır.

(Nisa 4/46)

مَنْ الَّذِينَ هَادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمَعٍ وَرَاعِنَا لَيًّا بِالسِّنِّتِهِمْ وَطَعْنًا فِي الدِّينِ وَلَوْ أَنَّهُمْ قَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَاسْمَعْ وَانْظُرْنَا لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَقْوَمٌ وَلَكِنْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا

Kimi yahudiler kelimeleri başka anlamlara çekerek; “Dinledik sana sarıldık/dinledik yakana sarıldık”, “Sana “dinle!” demek haddimize değil ama dinle!/Dinlemezsin ya, dinle!” bir de “Bize çoban ol!” derler. Bunu dillerini sivriltilip dine saldırma maksadıyla yaparlar. Eğer bunların yerine “Bizi dinle!”, “Dinledik ve itaat ettik”, bir de “Bizi gözet!” deselerdi elbette daha hayırlı ve daha sağlam olurdu. Ama inkâr etmeleri sebebiyle Allah onları dışladı. Pek azı dışında artık onlar inanıp güvenmezler.

(Bakara 2/285)

أَمَّنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلُّ أَمَّنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

Elçi, Rabbinden kendisine indirilene inanıp güvenmiştir, müminler de öyle! Her biri Allah’a, meleklerine, kitaplarına ve elçilerine inanıp güvenir; “Onun elçileri arasında ayırım yapmayız” derler: “Dinledik ve itaat ettik! Bağışla bizi ey Rabbimiz! Dönüp varılacak yer Senin huzurundur.”

(Bakara 2/105)

مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

Kitaplarında uzman olanların kâfir olanları ve Allah’a ortak koşanlar, Rabbinizden size bir hayrın indirilmesini istemezler. Allah, rahmetini istediği kişiye has kılar. Allah muazzam lütuf sahibidir.

(Al-i İmran 3/69)

وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّوكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ

Kitaplarında uzman olanların bir kesimi, sizi sapıtrabilmeyi çok ister. Sadece kendilerini saptırırlar ama farkında olmazlar.

(Al-i İmran 3/72)

وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمِنُوا بِالَّذِي أُنْزِلَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَجْهَ النَّهَارِ وَاکْفُرُوا آخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

Kitaplarında uzman olanlardan bir kesimi dedi ki: “İmân edenlere indirilene, günün başında imân edin, sonunda inkâr edin; belki dönerler.

(Al-i İmran 3/119)

هَآ أَنْتُمْ أَوْلَاءُ نُحِبُّوهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

Bakın, siz öyle kimselersiniz ki tutar onları seversiniz, onlar sizi sevmezler. Siz bütün kitaplara imân edersiniz, onlar sizinle karşılaşınca “İmân ettik!” der, kendi başlarına kalınca öfkelerinden tırnaklarını yerler. Onlara de ki: “Öfkenizle ölün!” Şüphesiz ki Allah sinelerin özünü bilir.

(Al-i İmran 3/120)

إِنْ تَمَسَسَكُمْ حَسَنَةٌ تَسُوهُمْ وَإِنْ تُصِيبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ

Size bir iyilik dokunsa bu, onları üzer. Başınıza bir kötülük gelse ona da sevinirler. Sabırlı olur ve kendinizi korursanız düzenlerinin size bir zararı olmaz. Şüphe yok ki, Allah yaptıklarını çepeçevre kuşatır.

(Bakara 2/106)

مَا نُنَسِّخُ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Biz bir âyeti nesheder veya unutturursak, yerine ya daha hayırlısını ya da dengini getiririz. Bilmez misin, Allah her şeye bir ölçü koyandır.

(Nahl 16/101)

وَإِذَا بَدَّلْنَا آيَةً مَكَانَ آيَةٍ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُنَزِّلُ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

Allah neyi indireceğini çok iyi bildiği halde, bir âyetin yerine başka bir âyeti koyduğumuzda sana dediler ki: “Sen sadece iftiracısın.” Aksine, onların çoğu bilmez.

(Hucurat 49/16)

قُلْ أَتَعْلَمُونَ اللَّهَ بِدِينِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

De ki: “Dininizi Allah’a mı öğretiyorsunuz?” Allah göklerde ve yerde olanları bilir. Allah her şeyi bilendir.

(Âlâ 87/6)

سَنُقَرِّئُكَ فَلَا تَنْسَى

Sana okuyacağımızı asla unutmayacaksın.

(Âlâ 87/7)

إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَى

Allah isterse başka! Çünkü O, açık olanı da bilir, gizli olanı da.

(Bakara 2/107)

أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

Bilmez misin, göklerde ve yerde tüm yetkiler Allah’a aittir. Allah ile aranızda girecek bir veli/dost ve yardımcı da yoktur.

(Nisa 4/131)

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا

Göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi Allah’ındır. Sizden önce kendilerine kitap verilenlere ve size tavsiyemiz: “Allah korkusuyla kendinizi koruyun! Eğer inkâr ederseniz bilin ki, göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi Allah’ındır. Allah’ın hiçbir şeye ihtiyacı yoktur, her yaptığını mükemmel yapar.”

(Hud 11/113)

وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ

Sakin zulmedenlere yaslanmayın; yoksa o ateş sizi de yakar. Allah ile aranızda girecek evliya/dostlar da yoktur. Sonra yardım da göremezsiniz.

(Bakara 2/108)

أَمْ تَرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ
فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ

Yoksa size gelen elçiden, daha önce Musa'dan istenene benzer bir talepte mi bulunmak istiyorsunuz? Kim inkârı, îmâna değişirse düzgün yoldan sapmış olur.

(Nisa 4/153)

يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ أَنْ تُنَزِّلَ عَلَيْهِمْ كِتَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا مُوسَىٰ أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ
فَقَالُوا أَرِنَا اللَّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْهُمُ الصَّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ
الْبَيِّنَاتُ فَعَفَوْنَا عَنْ ذَلِكَ وَأَتَيْنَا مُوسَىٰ سُلْطَانًا مُبِينًا

Kitaplarında uzman olanlar ister ki, onlara gökten bir kitap indiresin. Musa'dan bunun daha büyüğünü istemişler ve "Bize Allah'ı apaçık göstere!" demişlerdi. Zulmetmelerinden ötürü onları yıldırım çarpmıştı. Sonra onlara onca âyet/ mucize gelmiş ama yine de o buzağıya sarılmışlardı. Daha sonra onları bundan dolayı da affetmiş ve Musa'ya apaçık bir yetki vermiştik.

(Maide 5/77)

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ
قَبْلُ وَأَضَلُّوا كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ

De ki: "Ey Kitaplarında uzman olanlar! Dininizde haktan ayrılarak, haddinizi aşmayın. Evvelce sapmış, birçoklarını da saptırmış bir topluluğun arzusuna uymayın. Onlar, düzgün yoldan sapmışlardır.

(Maide 5/101)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ تُبْدَ لَكُمْ تَسْأَلُكُمْ وَإِنْ تَسْأَلُوا عَنْهَا حِينَ
يُنَزَّلُ الْقُرْآنُ تُبْدَ لَكُمْ عَفَا اللَّهُ عَنْهَا وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ

Ey inanıp güvenenler! Açıklandığında hoşunuza gitmeyecek şeyleri sormayın. Eğer Kuran indirilirken sorarsanız size açıklanır. Allah sizi onlardan sorumlu tutmamıştır. Allah çok bağışlayandır, çok yumuşak davranandır.

(Maide 5/102)

قَدْ سَأَلَهَا قَوْمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ ثُمَّ أَصْبَحُوا بِهَا كَافِرِينَ

Sizden önce bir topluluk böyle şeyler sormuşlar sonra o yüzden kâfir olmuşlardı.

(Bakara 2/109)

وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُم مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِّنْ
بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ

Kitaplarında uzman olanlardan birçoğu, îmânınızdan sonra kâfirlîge geri dönmenizi isterler.
Bunu, gerçekleri bütün açıklığı ile gördükten sonra, içlerinde oluşan kıskançlıktan dolayı
yaparlar. Onları affedin ve Allah'ın emri gelinceye kadar yeni bir sayfa açın. Elbette Allah, her
şeye bir ölçü koyandır.

(Al-i İmran 3/100)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا فَرِيقًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُم بَعْدَ إِيمَانِكُمْ
كَافِرِينَ

Ey inanıp güvenenler! Kendilerine kitap verilenlerin bir kesimine itaat ederseniz, sizi îmânınızdan döndürerek
kâfir yaparlar.

(Al-i İmran 3/149)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوكُم عَلَىٰ آعْقَابِكُمْ فَتَنَقَلِبُوا خَاسِرِينَ

Ey inanıp güvenenler! Kâfirlere itaat ederseniz, sizi gerisin geri çevirirler; kaybedersiniz.

(Bakara 2/110)

وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا
تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

Namazı düzgün ve sürekli kılın, zekâtı verin. Kendiniz için önceden yaptığınız her hayrın
karşılığını Allah'ın katında bulursunuz. Şüphesiz Allah yaptığınız her şeyi görendir.

(Ta Ha 20/131)

وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ
رَبِّكَ خَيْرٌ وَابْقَىٰ

Onlardan kimini imtihan etmek için çiftler çiftler yararlandığımız, dünya hayatının süslerine, gözünü dikme.
Rabbinin vereceği rızık daha hayırlı ve daha kalıcıdır.

(Ta Ha 20/132)

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَىٰ

Ailene namazı emret, sen de sabırla namaza devam et. Senden rızık istemez, sana rızık veririz. Mutlu son,
kendilerini koruyanlar içindir.

(Bakara 2/111)

وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارَى تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ
إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

Yahudiler: “Yahudi olandan başkası cennete giremez” dediler. Hristiyanlar da: “Hristiyan olandan başkası cennete giremez” dediler. Bu onların kuruntusudur. De ki: “Eğer doğru söylüyorsanız delilinizi getirin!”

(Bakara 2/94)

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمُ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَتَّعُوا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ

De ki: “Ahiret yurdu, Allah katında başka insanlara değil de sadece size aitse, eğer doğru söylüyorsanız, ölümü dileyin!”

(Bakara 2/95)

وَلَنْ يَتَمَتَّعُوا أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ إِلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

Elleriyle önceden yaptıkları yüzünden ölmeyi asla dileyemezler. O zâlimleri bilen Allah’tır.

(Nisa 4/123)

لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ يَعْمَلْ سَوَاءً يُجْزَ بِهِ وَلَا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا

Ne sizin kurgularınız ne de kitaplarında uzman olanların kurguları geçerlidir. Kötülüğü kim yaparsa cezasını görür. O, Allah ile arasına girecek bir veli/dost ve bir yardımcı da bulamaz.

(Maide 5/18)

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُم بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ
مِمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
وَالِيهِ الْمَصِيرُ

Yahudiler ve hristiyanlar: “Biz, Allah’ın oğulları ve sevdiği kimseleriz” dediler. De ki: “Madem öyle, Allah günahlarınızdan dolayı niçin size azap ediyor?” Hayır, siz de onun yarattığı birer beşersiniz. Allah, affedilmeyi isteyen affeder, azabını hak edene de azap eder. Göklerde, yerde ve bu ikisinin arasında tüm yetkiler Allah’ındır. Dönüp varılacak yer, O’nun huzurudur.

(Bakara 2/112)

بَلَى مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
يَحْزَنُونَ

Evet! Kim güzel davranarak kendini Allah’a tam teslim ederse, alacağı karşılık Rabbinin katındadır. Onların üzerinde bir korku olmaz, onlar üzülmezler.

(Bakara 2/62)

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَى وَالصَّابِئِينَ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Şüphe yok ki, îmân edenler ile yahudi, hristiyan ve sabîlerden kim Allah'a ve ahiret gününe inanıp güvenir ve
islah eden iyi işler yaparsa, onların ödülleri Rableri katındadır. Onların üzerinde bir korku olmaz ve onlar
üzülmezler.

(Nisa 4/124)

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا
يُظْلَمُونَ نَقِيرًا

İster erkek ister kadın olsun, kim mümin olarak islah eden iyi işler yaparsa, cennete işte onlar gireceklerdir.
Onlara zerre kadar haksızlık yapılmayacaktır.

(Nisa 4/125)

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ
إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا

Kimin dini, güzel davranarak kendini Allah'a teslim eden ve İbrahim'in yaratılışa uygun yaşama biçimine uyan
kişinin dininden daha güzel olabilir? Allah, İbrahim'i dost edinmiştir.

(Lokman 31/22)

وَمَنْ يُسْلِمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ
الْأُمُورِ

Kim güzel davranarak kendini Allah'a teslim ederse, en sağlam kulpa yapışmış demektir. İşlerin sonu Allah'a
varır.

(Bakara 2/113)

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصَارَىٰ لَيْسَتِ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ
وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

Kitabı bağlantılarıyla okudukları halde, yahudiler: “Hristiyanların bir temeli yoktur”,
hristiyanlar da: “Yahudilerin bir temeli yoktur” derler. Bilmeyenler de böyle söylerler. Allah,
anlaşamadıkları konularda kıyamet günü aralarında hüküm verecektir.

(Maide 5/68)

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

De ki: “Ey kitaplarında uzman olanlar! Tevrat’ı, İncil’i ve Rabbinizden size indirilmiş olanı tam olarak uygulamadıkça bir temeliniz olmaz.” Rabbinden sana indirilen, onlardan çoğunun azgınlığını ve inkârını arttıracaktır. O kâfirler topluluğuna sakın üzülme.

(Zümer 39/46)

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

De ki: “Göklerin ve yerin yaratıcısı, gizli ve açık her şeyi bilen Allah’ım! Kullarının anlaşılmadıkları her konuda, aralarında hüküm verecek olan Sensin.”

(Bakara 2/114)

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ

Allah’a secde edilen yerlerde, Allah’ın adının anılmasını engelleyen ve orayı harabeye çevirmeye çalışan kişinin yaptığından daha büyük zulmü kim yapabilir? Onlar, korkuya kapılmadan oralara giremezler. Onlara bu dünyada rezillik, ahirette ise dehşetli bir azap vardır.

(Hac 22/25)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَاكِفُ فِيهِ وَالْبَادِ وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِالْحَادِ بِظُلْمٍ نُذِقْهُ مِنْ عَذَابِ إِلِيمٍ

Şüphesiz ki inkâr edenlere, Allah’ın yolundan; orada yaşayan veya dışarıdan gelen her insan için eşit kıldığımız Mescid-i Haram’dan engelleyenlere ve kim ki orada zulmederek haktan uzaklaşmak isterse ona, acıklı bir azap tattıracağız.

(Hac 22/39)

أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بِنَاهُمْ ظُلُمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ

Kendilerine savaş açılanlara, zulme uğramaları sebebiyle savaş izni verildi. Elbette Allah, onlara yardımın ölçüsünü belirlemiştir.

(Hac 22/40)

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ
بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهْجَمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا
وَلَيُنْصِرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ

Onlar sırf : “Rabbimiz Allah’tır” dedikleri için haksız yere yurtlarından çıkarılanlardır. Eğer Allah, insanların bir kısmını diğer bir kısmıyla engellemese; manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah’ın adı çokça anılan mescitler kesinlikle yerle bir edilirdi. Allah’a, yardım edene, Allah elbette yardım eder. Gerçek şu ki, Allah daima en güçlüdür, en üstündür.

(Hac 22/41)

الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَآمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا
عَنِ الْمُنْكَرِ وَاللَّهُ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ

Onlar öyle kimselerdir ki, onlara yeryüzünde imkân versek, namazı düzgün ve sürekli kılar, zekâtı verir, iyiliği emreder, kötülükten menederler. İşlerin sonu Allah’a varır.

(Bakara 2/115)

وَاللَّهُ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

Doğu da batı da Allah’ındır. Ne tarafa dönseniz, Allah ile yüz yüze gelirsiniz. Şüphesiz ilmiyle her şeyi kuşatan Allah’tır.

(Bakara 2/142)

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلِيَهُمْ عَنِ قِبْلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ
وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

İnsanlardan kimi akılsızlar diyecekler ki: “Bunları yöneldikleri kıbleden çeviren nedir ki?” De ki: “Doğu da Allah’ındır, batı da! O, isteyen doğru yola iletir.”

(Araf 7/29)

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا
بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ

De ki: “Rabbim hakka uygun davranmamı emretmiştir. Secde edilen her yerde yüzünüzü doğrudan O’na çevirin, dinine bir şey katmadan yalnız O’na davet edin. Sizi nasıl başlattıysa dönüşünüz de öyle olacaktır.”

(Bakara 2/116)

وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَانِتُونَ

“Allah çocuk edindi!” dediler. O her türlü eksiklikten uzaktır! Aksine, göklerde ve yerde olan her şey O’nundur, hepsi O’na gönülden boyun eğer.

(Enam 6/101)

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَتَى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ
بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

Gökleri ve yeri, örneği yokken yaratan O'dur. Eşi olmadığı halde çocuğu nasıl olabilir? Her şeyi O yaratmıştır ve her şeyi O bilir.

(Tevbe 9/30)

وَقَالَتِ الْيَهُودُ عِزَّى بْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ
يُضَاهَوْنَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلٍ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَتَى يُؤْفَكُونَ

Yahudiler: “Üzeyir Allah’ın oğludur” dediler. Hristiyanlar da: “Mesih Allah’ın oğludur” dediler. Bunlar, onların dillerine doladıkları boş sözlerdir. Önceki kâfirlerin ağızı ile konuşuyorlar. Allah canlarını alsın! Nasıl sürükleniyorlar?

(Meryem 19/88)

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا

“Rahman çocuk edindi” dediler.

(Meryem 19/89)

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا

Gerçekten çok çirkin bir şey iddia ettiler.

(Meryem 19/90)

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَتَنْشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًّا

Ondan dolayı neredeyse gökler çatlayacak, yer yarılacak ve dağlar yıkılacaktı;

(Meryem 19/91)

أَنْ دَعَوْا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا

Rahman hakkında çocuk iddia ettikleri için.

(Meryem 19/92)

وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا

Rahman’a çocuk edinmek yakışmaz.

(Meryem 19/93)

إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي الرَّحْمَنِ عَبْدًا

Göklerde ve yerde kim varsa hepsi ancak kul olarak Rahman’ın huzuruna gelirler.

(Bakara 2/117)

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

Gökleri ve yeri, örneksiz yaratan O'dur. Bir şeyin olmasına karar verdiği zaman sadece "Ol!" der, o da oluşur.

(Al-i İmran 3/47)

قَالَتْ رَبِّ أَنَّىٰ يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَٰلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

Meryem: "Rabbim! Benim nasıl çocuğum olur? Bana erkek dokunmadı ki!" dedi. "Evet, öyle!" dedi. Allah istediğini yaratır. Bir işe karar verdi mi sadece: "Ol!" der, o da oluşur."

(Meryem 19/35)

مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَانَهُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

Allah'ın çocuk edinmesi olacak iş değildir. O, her türlü eksiklikten uzaktır. Allah bir işe karar verdiği zaman sadece: "Ol!" der o da hemen oluşur.

(Bakara 2/118)

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ كَذَٰلِكَ قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ

Bilmeyenler: "Allah bizimle de konuşsa veya bize de bir âyet/ mucize gelse ya!" derler. Öncekiler de öyle derlerdi, kalpleri birbirine benzedi. Biz âyetleri, ancak onlara inancı kesin olan bir topluluğa açıklarız.

(Enam 6/124)

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّىٰ نُؤْتَىٰ مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ أَلَمْ يَعْلَمْ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ أَجْرَمُوا صَغَارٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ بِمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ

Onlara bir âyet gelince şöyle derler: "Allah'ın elçilerine verilenin aynısı bize de verilmedikçe inanıp güvenmeyiz." Allah elçiliğini kime vereceğini çok iyi bilir. Suçlulara, kurdukları plan yüzünden Allah katında küçük düşme ve şiddetli bir azap isabet edecektir.

(Enam 6/111)

وَلَوْ أَنَّا نَزَّلْنَاهُ إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَىٰ وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ

Biz onlara melekleri indirsek, ölüler onlarla konuşsa ve her şeyi karşılarında toplansak, yine de inanıp güvenmezler; Allah isterse başka. Ama onların çoğu cahilce davranır.

(Bakara 2/119)

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تُسْأَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ

Seni müjdeleyesin ve uyarasın diye elçi gönderdik. Cehennem halkından sen sorumlu tutulmayacaksın.

(Sebe 34/28)

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

Biz seni bütün insanlığa, bir müjdecisi ve bir uyarıcı olarak gönderdik ama insanların çoğu bilmez.

(Fatır 35/24)

إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ

Şüphesiz seni gerçek ile bir müjdecisi ve bir uyarıcı olarak gönderdik. İçinden bir uyarıcı gelip geçmeyen bir ümmet yoktur.

(Bakara 2/120)

وَلَنْ تَرْضَى عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَى حَتَّى تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنْ هَدَى اللَّهُ هُوَ الْهُدَى وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

Yaşama biçimlerine uyana kadar yahudisi de hristiyanı da senden asla razı olmaz. De ki: “Doğru yol Allah’ın gösterdiği yoldur.” Sana bu bilgi geldikten sonra tutar da onların azrularına uyarasan, Allah’ın ne dostluğunu ne de yardımını göremezsın.

(Maide 5/48)

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَيْتُكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

Gerçekleri içeren bu kitabı sana, kendinden öncekileri doğrulayıcı ve koruyucu özellikte indirdik. O halde aralarında Allah’ın indirdiği ile hüküm ver. Sana gelen gerçekleri bırakıp onların arzularına uyma. Hepiniz için bir yol ve bir yöntem oluşturduk. Allah isteseydi, sizi tek bir ümmet yapardı. Böyle olması, verdiği şeylerle sizi yıpratıcı bir imtihandan geçirmek içindir. Siz hayırlarda yarışın. Hep birlikte dönüp geleceğiniz yer Allah’ın huzurudur. Anlaşmazlığa düştüğünüz konuları size bildirecektir.

(Maide 5/49)

وَأَنْ احْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ

Aralarında Allah’ın indirdiği ile hüküm ver; onların arzularına uyma. Onlara karşı dikkatli ol! Allah’ın sana indirdiklerinin herhangi birinden uzaklaştırıp seni fitneye düşürebilirler. Yüz çevirirlerse bil ki bazı günahları sebebiyle Allah, onların başına bir şey gelmesini istiyordur. Zaten insanların çoğu sınıra aşılmıştır.

(Rad 13/37)

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ

İşte böyle; Biz onu Arapça hükümler olarak indirdik. Bu bilgi sana geldikten sonra onların arzularına uyarsan, Allah senin için bir veli ve bir koruyucu olmaz.

(Şûrâ 42/15)

فَلِذَلِكَ فَادْعُ وَاسْتَقِمْ كَمَا أُمِرْتَ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَقُلْ آمَنْتُ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ وَأُمِرْتُ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمْ اللَّهُ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا حُجَّةَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

İşte bu yüzden sen davetini yap ve emrolunduğun gibi dosdoğru ol, onların arzularına da uyma. De ki: "Allah'ın indirdiği her kitaba îmân ederim. Ben aranızda adaletli davranma emri aldım. Allah bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbinizdir. Bizim yaptığımız bizim, sizin yaptığınız sizindir. Bizimle sizin aranızda belgeye de ihtiyaç yoktur. Bizi bir araya getirecek olan Allah'tır. Dönüş O'nadır."

(Bakara 2/121)

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

Kendilerine verdiğimiz kitabı bağlantılarıyla birlikte hakkını vererek okuyanlar var ya! Onlar bu kitaba da inanıp güvenirler. Onu inkâr edenler ise kaybedenlerdir.

(Al-i İmran 3/199)

وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتَرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ

Kitaplarında uzman olanların içinde; Allah'a, size indirilene ve kendilerine indirilmiş olana inanıp güvenen, Allah'a karşı derin saygı duyanlar da vardır. Onlar Allah'ın âyetlerini geçici bir çıkara karşılık değişmezler. Onların Rableri katında ödülleri vardır. Doğrusu Allah hesabı çabuk görür.

(Maide 5/83)

وَإِذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمَّا عَرَفُوا مِنَ الْحَقِّ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ

Onlar, elçiye indirileni dinlediklerinde tanıdıkları gerçeklerden dolayı gözleri yaşarır. Derler ki: "Rabbimiz! İmân ettik; bizi de şahitlerle birlikte yaz.

(Maide 5/84)

وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ وَنَطْمَعُ أَنْ يُدْخِلَنَا رَبُّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ

Rabbimizin bizi sâlihler topluluğuna katmasını umarken, Allah'a ve bize gelen bu gerçeğe neden inanıp güvenmeyelim?"

(Rad 13/36)

وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَفْرَحُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يُنْكِرُ بَعْضَهُ قُلْ إِنَّمَا أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أُشْرِكَ بِهِ إِلَيْهِ أَدْعُوا وَإِلَيْهِ مَاب

Kendilerine kitap verdiklerimiz, sana indirilenle sevinirler. İçlerinde, onun bir kısmından hoşlanmayan topluluklar vardır. De ki: “Bana emredilen, yalnız Allah’a kulluk etmem ve O’na ortak koşmamamdır. Ben Allah’a davet ederim; varıp gideceğim yer O’nun huzurudur.”

(Kasas 28/51)

وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

Biz onlar için, o sözleri ilişkilendirdik ki, belki hatırlarlar.

(Kasas 28/52)

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ

Bundan önce kendilerine kitap verdiklerimiz buna da inanıp güvenirler.

(Kasas 28/53)

وَإِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ

Kitap onlara bağlantılarıyla okununca derler ki: “Biz ona inandık. O, Rabbimizden gelen gerçektir. Şüphesiz biz daha önce de teslim olmuştuk.”

(Ankebut 29/47)

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا الْكَافِرُونَ

Onlara indirdiğimiz gibi sana da kitap indirdik. Kendilerine kitap verdiklerimiz, bu kitaba inanırlar. Çevrendekilerden de ona inanacaklar vardır. Kâfirlerden başkası âyetlerimizi bile bile inkâr etmez.

(Bakara 2/122)

يَا بَنِي إِسْرَءِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

Ey İsrailoğulları! Size verdiğim onca nimeti ve sizi herkesten üstün kıldığımı hatırlayın!

(Maide 5/20)

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَآتَاكُمْ مَا لَمْ يُؤْتِ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ

Bir gün Musa halkına dedi ki: “Ey halkım, Allah’ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın; hani içinizden nebîler çıkarmış ve sizi yöneticiler yapmıştı. Bu âlemde kimseye vermediğini size vermişti.

(Araf 7/140)

قَالَ أَغَيَّرَ اللَّهُ أَبْغِيكُمْ إِلَهًا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ

Dedi ki: “Size Allah’tan başka bir ilâh mı ararım? Hâlbuki o sizi herkesten üstün kılmıştır.”

(İsra 17/70)

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ
عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا

Âdemoğullarını çok değerli kıldık; onları karada ve denizde taşıdık; onlara temiz rızıklar verdik. Onları, yarattıklarımızın birçoğundan üstün kıldık.

(Secde 32/23)

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ هُدًى لِبَنِي إِسْرَءِيلَ

Kuşkusuz biz Musa'ya kitap vermiştik. Hiç şüphen olmasın ki, sen de öyle bir kitaba kavuşacaksın. Onu İsrailoğulları için bir rehber yapmıştık.

(Secde 32/24)

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَيْمَةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يُوقِنُونَ

Âyetlerimize kesin olarak inanıp sabrettikleri zaman, onların içlerinden emrimizle yol gösteren önderler yapmıştık.

(Duhan 44/32)

وَلَقَدْ اخْتَرْنَا لَهُمْ عَلَى عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ

Aslında onları bir ilimle herkese tercih etmiştik.

(Duhan 44/33)

وَأَتَيْنَاهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُبِينٌ

Onlara açık bir imtihan olan âyetlerden vermiştik.

(Casiye 45/16)

وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ
عَلَى الْعَالَمِينَ

Şurası kesin ki İsrailoğullarına kitap, hikmet ve nebilik vermiştik. Onları temiz şeylerle rızıklandırmış ve herkesten üstün kılmıştık.

(Bakara 2/123)

وَأَنْتَقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ

Öyle bir günden kendinizi koruyun ki; o gün kimse kimsenin yerine bir şeyin cezasını çekmeyecek, kimseden bir bedel kabul edilmeyecek, şefaatin kimseye faydası olmayacak ve kimseye yardım edilmeyecektir.

(Enam 6/51)

وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

Rablerinin huzurunda toplanacakları için korkanları sana vahyedilenle uyar. Orada onların ne bir velisi ne de şefaatchileri olmayacaktır. Belki kendilerini korurlar.

(Zümer 39/43)

أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ قُلْ أُولَٰؤُكَانُوا لَا يَمْلِكُونَ شَيْئًا وَلَا يَعْقِلُونَ

Yoksa onlar, Allah ile aralarına girecek şefaatchiler mi buldular? De ki: “Ya onların bir yetkileri yoksa, ya akıllarını kullanmıyorlarsa?”

(Zümer 39/44)

قُلْ لِلَّهِ الشَّفَاعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

De ki: “Şefaate tümüyle Allah’a aittir. Göklerin ve yerin bütün yetkileri O’ndadır. Sonunda O’na döndürüleceksiniz.”

(Mümin 40/18)

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْأَرْفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ لَدَى الْحَنَاجِرِ كَاطِمِينَ مَّا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ

Yaklaşmakta olan o gün konusunda onları uyar. O, yüreklerin ağıza geleceği, boğazların düğümleneceği gündür. Zâlimler için ne bir can yoldaşı ne de sözü dinlenecek bir şefaatchi olmayacaktır.

(Bakara 2/124)

وَإِذِ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ

Bir zamanlar Rabbi, İbrahim’i kelimelerle imtihan etmiş, o da tam başarı göstermişti. Rabbi ona: “Seni insanlara önder yapacağım!” dedi. O: “Soyumdan da!” deyince: “Zâlimler sözümün kapsamına girmez!” dedi.

(Zuhruf 43/26)

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِمَّا تَعْبُدُونَ

Bir gün İbrahim, babasına ve halkına şöyle demişti: “Kesinlikle, ben sizin kulluk ettiklerinizden uzağım.

(Zuhruf 43/27)

إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِ

Beni yaratan hariç. O, bana doğru yolu gösterecektir.”

(Zuhruf 43/28)

وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

O kelimeyi ardından gelenler arasında kalıcı kıldık, belki dönerler.

(Enbiya 21/67)

أَفِ لَكُمْ وَلِمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

Öf! Size de Allah ile araya koyarak kulluk ettiğiniz şeylere de. Hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?”

(Enbiya 21/68)

قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ فَاعِلِينَ

Dediler ki: “Bir şey yapacaksanız, yakın şunu! Yakın da ilâhlarınıza destek verin.”

(Enbiya 21/69)

قُلْنَا يَا نَارُ كُونِي بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَى إِبْرَاهِيمَ

“Ey ateş! İbrahim için serin ve güvenli ol!” dedik.

(Enbiya 21/70)

وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ

Ona karşı bir düzen kurmak istediler. Biz de onları en büyük hüsrana uğrattık.

(Enbiya 21/71)

وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِلْعَالَمِينَ

Hem İbrahim’i hem de Lût’u kurtarıp herkes için bereketli kıldığımız o yere getirdik.

(Saffat 37/99)

وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَى رَبِّي سَيَهْدِينِ

İbrahim dedi ki: “Ben Rabbime gidiyorum; o bana doğru yolu gösterecektir.

(Saffat 37/100)

رَبِّ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ

Ya Rab! Bana sâlihlerden birini bağışla.”

(Saffat 37/101)

فَبَشِّرْ نَاهُ بِغُلَامٍ حَلِيمٍ

Biz de ona, yumuşak huylu bir erkek çocuğu müjdesi verdik.

(Saffat 37/102)

فَلَمَّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْيَ قَالَ يَا بُنَيَّ إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْبَحُكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَرَى قَالَ
يَا أَبَتِ افْعَلْ مَا تُؤْمَرُ سَتَجِدُنِي إِن شَاءَ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ

Kendisiyle beraber çalışacak yaşa gelince oğluna dedi ki: “Yavrucuğum, gerçekten rüyamda seni boğazladığımı görüyorum. Düşün bakalım, görüşün nedir?” Dedi ki: “Babacığım, sana ne emrediliyorsa onu yap. İnşallah, beni sabredenlerden bulacaksın.”

(Saffat 37/103)

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِينِ

Ne zaman ki ikisi de Allah’a teslim oldu; İbrahim onu, alnı yere gelecek şekilde yatırdı.

(Saffat 37/104)

وَنَادَيْنَاهُ أَن يَا إِبْرَاهِيمُ

Ona; “Ey İbrahim!” diye seslendik.

(Saffat 37/105)

قَدْ صَدَّقْتَ الرُّءْيَا إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

“Rüyayı doğruladın. Biz güzel davrananları işte böyle ödüllendiririz.

(Saffat 37/106)

إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْبَلَاءُ الْمُبِينُ

Gerçekten bu, yıpratıcılığı açık bir imtihandı.”

(Saffat 37/107)

وَفَدَيْنَاهُ بِذَبْحٍ عَظِيمٍ

Kesilecek heybetli bir hayvanı onun fidyesi olarak verdik.

(Saffat 37/108)

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ

Sonrakiler arasında, onun hakkında bıraktığımız;

(Saffat 37/109)

سَلَامٌ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ

İbrahim'e selâm olsun!

(Saffat 37/110)

كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

Biz güzel davrananları işte böyle ödüllendiririz.

(Saffat 37/111)

إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

Çünkü o, mümin kullarımızdandı.

(Saffat 37/112)

وَبَشِّرْنَاهُ بِإِسْحَقَ نَبِيًّا مِّنَ الصَّالِحِينَ

Sâlihlerden bir nebî olarak ona İshak'ı müjdeledik.

(Saffat 37/113)

وَبَارَكْنَا عَلَيْهِ وَآلَىٰ إِسْحَقَ وَمِنَ ذُرِّيَّتِهِمَا مُحْسِنٌ وَظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ مُبِينٌ

Ona ve İshak'a bereket verdik. İkisinin soyundan da güzel davranan olduğu gibi kendine açıkça zulmeden de oldu.

(Hadid 57/26)

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُّهُتَدٍ وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ فَاسِقُونَ

Gerçek şu ki Nûh'u ve İbrahim'i elçi olarak gönderdik. İkisinin soyundan gelenlere de nebilik ve kitap verdik. O iki soydan gelenlerin bir kısmı doğru yoldadır, birçoğu da sınırı aşmıştır.

(Bakara 2/125)

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنَّ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ

Hani, Beyt'i insanların toplanacakları ve güven içinde olacakları bir yer yapmıştık. İbrahim'in ibadet için durduğu yerleri, ibadet yerleri edinin. Evimi, tavaf edenler, itikâfta bulunanlar, rükû ve secde edenler için tertemiz tutmaları konusunda İbrahim ve İsmail ile anlaştık.

(Al-i İmran 3/96)

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ

Şüphesiz ki insanlar için kurulan ilk ev, Mekke'dedir. Bereketlidir ve herkes için doğru yönü gösterir.

(Al-i İmran 3/97)

فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنْ
اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ

Orada İbrahim'in ibadet için durduğu yerlerin apaçık işaretleri vardır. Oraya giren kişi, güvende olur. İnsanlardan bir yolunu bulabilenlerin, Allah için Beyt'i hacetmeleri gerekir. Kim inkâr ederse bilsin ki Allah'ın hiçbir şeye ihtiyacı yoktur.

(Hac 22/26)

وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ بِي شَيْئًا وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ
وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ

İbrahim'e Beyt'in yerini gösterdiğimiz zaman: "Bana hiçbir şeyi ortak koşma; tavaf edenler, kıyam, rükû ve secde edenler için evimi temiz tut!" demiştik.

(Hac 22/27)

وَإِذْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ

İnsanların içinde hacca ilan et ki yürüyerek veya bitkin binekler üzerinde bütün derin vadilerden geçerek sana gelsinler.

(Bakara 2/126)

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ فَأُمَتِّعُهُ قَلِيلًا ثُمَّ أَضْطَرُّهُ إِلَى عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ

Bir gün İbrahim dedi ki: "Rabbim, burayı güvenli bir belde kıl! Halkından Allah'a ve ahiret gününe inanıp güvenenleri, ürünlerden rızıklandır!" Allah dedi ki: "İnkâr edeni de az bir süre yararlandırır, sonra onu ateş azabına mahkûm ederim. Ne kötü hale gelmektir o!"

(İbrahim 14/35)

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ

Bir gün İbrahim dedi ki: "Rabbim! Burayı güvenli bir belde kıl. Beni ve çocuklarımı putlara tapmaktan uzak eyle!"

(Şûrâ 42/20)

مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا
وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ

Kim ahiret için yatırım yapmak isterse onun yatırımına katkıda bulunuruz. Kim de dünya için yatırım yapmak isterse, ona da ondan veririz ama onun ahirette alacağı bir şey kalmaz.

(Bakara 2/127)

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

İbrahim, İsmail ile beraber Kâbe'nin temellerini yükselttiği sırada: "Rabbimiz bunu bizden kabul et; çünkü Sen her şeyi dinleyen, her şeyi bilensin!

(İbrahim 14/37)

رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بِوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْئِدَةً مِنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ

Rabbimiz! Ben soyumdan bir kısmını Senin dokunulmaz kıldığın evinin yanında, çorak bir vadiye yerleştirdim. Rabbimiz bunu namazı düzgün ve sürekli kılsınlar diye yaptım. İnsanlardan kiminin gönlünü onlara meylettir. Bir de onları ürünlerden rızıklandır, belki şükrederler.

(İbrahim 14/38)

رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ

Rabbimiz! Biz neyi gizlese ve neyi açıklasak Sen bilirsin. Yerde ve gökte hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz.

(Bakara 2/128)

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

Rabbimiz! İkimizi sana tam teslim olmuş kişiler yap, soyumuzdan da sana tam teslim olmuş bir ümmet oluştur! Bize, hac ve umre ibadetlerini yapacağımız yerleri göster ve tevhemizi kabul et! Çünkü Sen tevbeleri kabul edensin, çok merhametlisin!

(İbrahim 14/40)

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ

Rabbim! Beni ve soyumdan gelenleri namazı düzgün ve sürekli kılanlardan eyle. Rabbimiz, duamı kabul eyle!

(İbrahim 14/41)

رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ

Rabbimiz! Hesap günü beni, ana babamı ve müminleri bağışla."

(Hac 22/27)

وَإِذْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ

İnsanların içinde hacca ilan et ki yürüyerek veya bitkin binekler üzerinde bütün derin vadilerden geçerek sana gelsinler;

(Hac 22/28)

لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ
الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا أَوَّلِي الْأَنْعَامِ الْفَقِيرَ

kendilerine olan faydalarına şahit olmak ve Allah'ın onları rızıklandığı koyun, keçi, sığır, deve cinsi hayvanlar üzerine, bilinen günlerde onun adını anarak kurban kesmek için. Onlardan siz yiyin, muhtaç ve kötü durumda olana da yedirin.

(Hac 22/29)

ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلْيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ

Sonra görevlerini tamamlasınlar; Arafat ve Müzdelife vakfelerini yapsınlar, adaklarını yerine getirsinsinler ve Beyti Atık'te tavaf yapsınlar.

(Hac 22/30)

ذَلِكَ وَمَنْ يُعِظْ حُرْمَاتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَأُحِلَّتْ لَكُمْ الْآنْعَامُ إِلَّا مَا يُتْلَى
عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ

Böyledir; kim Allah'ın dokunulmaz kıldığı şeylere saygı gösterirse Rabbinin katında onun için hayırlı olur. Size okunanlar hariç; koyun, keçi, sığır, deve size helâl kılınmıştır. O putların pisliğinden uzak durun! Gerçek dışı sözlerden de uzak durun!

(Bakara 2/129)

رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ
إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Rabbimiz! Bunların içinden bir elçi çıkar da onlara Senin âyetlerini bağlantılarıyla okusun. Kitabı ve hikmeti öğretsin ve onları geliştiresin. Çünkü Sen, daima en üstünsün, en doğru hüküm verensin.”

(Bakara 2/151)

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ

Nitekim size içinizden bir elçi gönderdik. O size âyetlerimizi bağlantılarıyla okur, sizi geliştirir, size kitabı ve hikmeti öğretir, size bilmediklerinizi öğretir.

(Al-i İmran 3/164)

لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ
وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

Gerçek şu ki, Allah içlerinden bir elçi çıkararak bu müminlere iyilikte bulundu. Bu elçi onlara O'nun âyetlerini bağlantılarıyla okur, onları geliştirir, onlara kitabı ve hikmeti öğretir. Onlar daha önce apaçık bir yanlışın içindeydiler.

(Cuma 62/2)

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

Kitaptan bilgisi olmayanların içinden bir elçi çıkaran Allah'tır. O elçi onlara, O'nun âyetlerini bağlantılarıyla okur, kitabı ve hikmeti öğreterek onları geliştirir. Hâlbuki daha önce onlar apaçık bir yanlışın içindeydiler.

(Cuma 62/3)

وَأَخْرَيْنَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Bunları, henüz onlara katılmamış başkalarına da öğretecektir. O, daima en üstündür, en doğru hüküm verendir.

(Bakara 2/130)

وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ

Kendi değerini düşüren akılsızdan başka kim İbrahim'in yaşama biçimine kayıtsız kalabilir? Biz onu dünyada seçkin kıldık. O, ahirette de sâlihlerden olacaktır.

(Bakara 2/13)

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ امْنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنْتُمُ الَّذِينَ آمَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ

Onlara: "Diğer insanların îmân ettiği gibi inanıp güvenin!" denildiğinde: "O akılsızların îmân ettiği gibi mi inanıp güvenelim?" derler. Dikkat edin, asıl akılsızlar onlardır ama bilmezler.

(Al-i İmran 3/67)

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

İbrahim, ne yahudi ne de hristiyandı. O, yaratılışına yönelmiş, Allah'a tam teslim olmuştu. O, Allah'a ortak koşanlardan olmadı.

(Al-i İmran 3/68)

إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ

İnsanların İbrahim'e en yakın olanı, onun izinden gidenler ile bu nebî ve ona inanıp güvenenlerdir. Allah müminlerin velisi/dostudur.

(Al-i İmran 3/95)

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

De ki: "Allah doğruları söyler; İbrahim'in yaratılışa uygun yaşama biçimine uyun. O, Allah'a ortak koşanlardan olmadı."

(Nahl 16/120)

إِنَّ إِبْرَاهِيمَ كَانَ أُمَّةً قَانِتًا لِلَّهِ حَنِيفًا وَلَمْ يَكُ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

Kuşkusuz İbrahim tek başına bir ümmetti. Allah’a boyun eğdi, hep yaratılışa yöneldi. O, Allah’a ortak koşanlardan değildi.”

(Nahl 16/121)

شَاكِرًا لِأَنْعُمِهِ إِجْتَبَايَهُ وَهَدِيَهُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Nimetlerine şükrettiği için Allah onu seçti ve onu doğru yola iletti.

(Nahl 16/122)

وَأَتَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ

Ona bu dünyada iyilik ve güzellik verdik. O, ahirette de elbette sâlihlerdendir.

(Nahl 16/123)

ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

Sonra sana da şunu vahyettik: “İbrahim’in yaratılışa uygun yaşama biçimine uy! O Allah’a ortak koşanlardan olmadı.”

(Bakara 2/131)

إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

Rabbi ona: “Teslim ol!” dediğinde: “Varlıkların Rabbine teslim oldum!” demişti.

(Al-i İmran 3/20)

فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِّي وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ
ءَأَسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

Seninle tartışılırsa de ki: “Ben her şeyimle Allah’a teslim oldum; bana uyanlar da öyle!” Kendilerine kitap verilenler ile önceki kitaplardan bilgisi olmayanlara de ki: "Siz de teslim oldunuz mu?" Eğer teslim olurlarsa, doğru yola gelmiş olurlar. Eğer yüz çevirirlerse, sana düşen yalnızca bildirmektir. Allah kullarını görmektedir.

(Al-i İmran 3/102)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

Ey inanıp güvenenler! Allah’tan hakkıyla korkarak kendinizi koruyun! Ölünceye kadar Allah’a tam teslim olmaya devam edin!"

(Bakara 2/132)

وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا
وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

İbrahim, bunu oğullarına da vasiyet etmişti. Yakup da öyle yaptı. Dedi ki: “Oğullarım! Allah sizin için bu dini seçti, o halde sakın Allah’a tam teslim olmadan ölmeyin.”

(Bakara 2/133)

أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ
الْهَكَ وَالْهَ أَبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًا وَاحِدًا وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

Yâkub’un ölmek üzere iken ne yaptığına şahit oldunuz mu? Oğullarına: “Benden sonra neye kulluk edeceksiniz?” diye sordu. Onlar: “Senin ilâhına; ataların İbrahim, İsmail ve İshak’ın tek ilâhına kulluk edeceğiz. Biz O’na tam teslim olduk!” dediler.

(Al-i İmran 3/84)

قُلْ أَمَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ
لَهُ مُسْلِمُونَ

De ki: "Biz Allah'a îmân ettik; bize indirilene, İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakup'a ve torunlarına indirilene, Musa'ya ve İsa'ya verilmiş olana; nebilere Rableri tarafından verilenlerin hepsine inanıp güvendik. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırmayız. Biz ona tam teslim olduk."

(Yusuf 12/38)

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِي إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ مَا كَانَ لَنَا أَنْ نُشْرِكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ذَلِكَ
مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ

Ben atalarım İbrahim’in, İshak’ın ve Yakup’un yaşama biçimine uymuş bulunuyorum. Biz herhangi bir şeyi Allah’a ortak koşamayız. İşte bu, Allah’ın bize ve bütün insanlara olan büyük lütfudur. Ama insanların çoğu şükretmez.

(Bakara 2/134)

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Onlar gelip geçmiş bir ümmettir. Onların kazandığı onlara, sizin kazandığınız size! Onların yaptıkları size sorulmayacaktır.

(Bakara 2/135)

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

Yahudiler: “Yahudi olun ki doğru yolda olabilirsiniz”, Hristiyanlar: “Hristiyan olun ki doğru yolda olabilirsiniz” derler. De ki: “Bilakis, İbrahim’in yaratılışa uygun yaşama biçimine uyun! O, Allah’a ortak koşanlardan olmadı.”

(Bakara 2/140)

أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ أَعَلَيْكُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

Yoksa İbrahim, İsmail, İshak, Yakup ve torunlarının yahudi veya hristiyan olduklarını mı söylüyorsunuz? De ki: “Siz mi iyi bilirsiniz, Allah mı?” Allah katından yanında bulunan bir şahitliği gizleyenden daha zâlim kim olabilir? Allah yaptığımız hiçbir şeyden habersiz değildir.

(Al-i İmran 3/95)

قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

De ki: "Allah doğruları söyler; İbrahim’in yaratılışa uygun yaşama biçimine uyun. O, Allah’a ortak koşanlardan olmadı.”

(Rum 30/30)

فَاقْمْ وْجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

Sen yüzünü bu yaratılış dinine çevir. Allah, insanları o kanuna göre yaratmıştır. Allah’ın yarattığının yerini tutacak bir şey yoktur. Doğru din budur, ama insanların çoğu bilmez.

(Rum 30/31)

مُنِيبِينَ إِلَيْهِ وَاتَّقُوهُ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ

O’na yönelen kişiler olun ve O’dan korkarak kendinizi koruyun. Namazı düzgün ve sürekli kılın. Sakın, Allah’a ortak koşanlardan olmayın!

(Bakara 2/136)

قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

Siz şöyle söyleyin: “Biz Allah’a îmân ettik; bize indirilene, İbrahim’e, İsmail’e, İshak’a, Yakub’a ve torunlarına indirilene, Musa’ya ve İsa’ya verilene ve Rableri tarafından nebîlere verilenlere inanıp güvendik. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırmayız. Biz O’na tam teslim olduk.”

(Al-i İmran 3/84)

قُلْ أَمَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ
لَهُ مُسْلِمُونَ

De ki: "Biz Allah'a îmân ettik; bize indirilene, İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakup'a ve torunlarına indirilene, Musa'ya ve İsa'ya verilmiş olana; nebilere Rableri tarafından verilenlerin hepsine inanıp güvendik. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırmayız. Biz ona tam teslim olduk."

(Ankebut 29/46)

وَلَا تُجَادِلُوا أَهْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا أَمَّا بِالَّذِي
أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَأُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَالْهَذَا وَهَذَا وَاحِدٌ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

Zulmedenleri dışında, kitaplarında uzman olanlarla en güzel yöntemle mücadele edin. Onlara deyin ki: "Biz, bize indirilene de size indirilene de îmân ettik. Bizim ilâhımızla sizin ilâhınız birdir. Biz O'na tam teslim olduk."

(Bakara 2/137)

فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ مَا آمَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ
وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

Onlar da sizin îmân ettiğiniz gibi îmân etseler, doğru yola gelmiş olurlar. Dönerlerse, ancak ayrılık içindedirler. Onlara karşı Allah sana yetecektir. Her şeyi dinleyen ve bilen O'dur.

(Bakara 2/13)

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ
وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ

Onlara: "Diğer insanların îmân ettiği gibi inanıp güvenin!" denildiğinde: "O akılsızların îmân ettiği gibi mi inanıp güvenelim?" derler. Dikkat edin, asıl akılsızlar onlardır ama bilmezler.

(Al-i İmran 3/64)

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ
شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا
مُسْلِمُونَ

De ki: "Ey kitaplarında uzman olanlar! Sizinle bizim aramızda ortak olan şu söze gelin: Allah'tan başkasına kulluk etmeyelim. Ona hiçbir şeyi ortak koşmayalım. Birimiz, birilerini Allah ile araya koyarak rabler edinmesin." Dönerlerse deyin ki: "Şâhit olun, biz Allah'a tam teslim olduk."

(Al-i İmran 3/85)

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

Kim İslâm'dan başka bir din arayışına girerse, ondan asla kabul edilmez. O, ahirette kaybedenlerden olur.

(Nisa 4/150)

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ
بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا

Doğrusu, Allah'ı ve elçilerini inkâr eden, Allah ile elçilerinin arasını ayırmak isteyen, bazılarını inanır, bazılarını inkâr ederiz diyen ve ikisi arasında bir yol tutmak isteyenler...

(Nisa 4/151)

أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا

İşte gerçek kâfirler onlardır. O kâfirlere alçaltan bir azap hazırladık.

(Nisa 4/152)

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُم بِ
وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

Allah'a ve elçilerine inanıp güvenen, Allah ile elçilerinin arasını ayırmayanlara gelince, işte onlara ödülleri verilecektir. Allah çok bağışlayandır, merhameti boldur.

(Bakara 2/138)

صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ

“Allah'ın boyası! Kimin boyası, Allah'ın boyasından daha güzeldir? Biz O'na kulluk edenleriz.”

(Nisa 4/125)

وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَاتَّخَذَ اللَّهُ
إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا

Kimin dini, güzel davranarak kendini Allah'a teslim eden ve İbrahim'in yaratılışa uygun yaşama biçimine uyan kişinin dininden daha güzel olabilir? Allah, İbrahim'i dost edinmiştir.

(Fussilet 41/33)

وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا وَقَالَ إِنَّنِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ

Allah'a davet eden, ıslah eden iyi işler yapan ve "Ben Allah'a tam teslim olanlardanım!" diyenden daha güzel sözlü kim olabilir?

(Rum 30/30)

فَاقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ
الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

Sen yüzünü bu yaratılış dinine çevir. Allah, insanları o kanuna göre yaratmıştır. Allah'ın yarattığının yerini tutacak bir şey yoktur. Doğru din budur, ama insanların çoğu bilmez.

(Beyyine 98/5)

وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ
وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ

Hâlbuki onlara, yaratılışa uygun dine bir şey katmadan Allah'a kulluk etmeleri, namazı düzgün ve sürekli kılmaları, zekâtı vermeleri dışında bir emir verilmedi. Doğru din işte budur!

(Bakara 2/139)

قُلْ أَتَحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ

De ki: “Bizimle Allah hakkında mı tartışıyorsunuz? O bizim Rabbimiz olduğu gibi sizin de Rabbinizdir. Bizim yaptıklarımız bize, sizin yaptıklarınız da sizedir. Biz dinine bir şey katmadan sadece O'na bağlananlarız.”

(Al-i İmran 3/20)

فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ
ءَاسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ

Seninle tartışılarsa de ki: “Ben her şeyimle Allah'a teslim oldum; bana uyanlar da öyle!” Kendilerine kitap verilenler ile önceki kitaplardan bilgisi olmayanlara de ki: "Siz de teslim oldunuz mu?" Eğer teslim olurlarsa, doğru yola gelmiş olurlar. Eğer yüz çevirirlerse, sana düşen yalnızca bildirmektir. Allah kullarını görmektedir.

(Enam 6/80)

وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ أَتُحَاجُّونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدِينِ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ
رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ

Halkı ona kanıt getirmeye çalıştı. İbrahim dedi ki: "Benimle Allah hakkında tartışıyorsunuz öyle mi? Hem de O bana doğru yolu göstermişken! O'na ortak koştuklarınızdan korkmam. Rabbim isterse başka. Rabbim, her şeyi ilmiyle kuşatır. Hiç hatırlamıyor musunuz?

(Bakara 2/140)

أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا يَهُودًا أَوْ نَصَارَى
قُلْ أَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمْ اللَّهُ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا
تَعْمَلُونَ

Yoksa İbrahim, İsmail, İshak, Yakup ve torunlarının yahudi veya hristiyan olduklarını mı söylüyorsunuz? De ki: “Siz mi iyi bilirsiniz, Allah mı?” Allah katından yanında bulunan bir şahitliği gizleyenden daha zâlim kim olabilir? Allah yaptığınız hiçbir şeyden habersiz değildir.

(Al-i İmran 3/65)

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنْزِلَتِ التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

Ey kitaplarında uzman olanlar! Tevrat da İncil de ondan sonra indirildiği halde, İbrahim hakkında ne diye tartışıyorsunuz? Hiç aklınızı kullanmaz mısınız?

(Al-i İmran 3/66)

هَآ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ حَاجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

Hadi bildiğiniz konularda tartıştınız. Peki, hakkında bilginiz olmayan bir konuda ne diye tartışıyorsunuz? Her şeyi bilen Allah'tır, siz bilmezsiniz.

(Al-i İmran 3/67)

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ

İbrahim, ne yahudi ne de hristiyandı. O, yaratılışına yönelmiş, Allah'a tam teslim olmuştu. O, Allah'a ortak koşanlardan olmadı.

(Al-i İmran 3/68)

إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ

İnsanların İbrahim'e en yakın olanı, onun izinden gidenler ile bu nebî ve ona inanıp güvenenlerdir. Allah müminlerin velisi/dostudur.

(Bakara 2/131)

إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ

Rabbi ona: "Teslim ol!" dediğinde: "Varlıkların Rabbine teslim oldum!" demişti.

(Bakara 2/132)

وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمْ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

İbrahim, bunu oğullarına da vasiyet etmişti. Yakup da öyle yaptı. Dedi ki: "Oğullarım! Allah sizin için bu dini seçti, o halde sakın Allah'a tam teslim olmadan ölmeyin."

(Bakara 2/141)

تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ وَلكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Onlar gelip geçmiş bir ümmettir. Onların kazandığı onlara, sizin kazandığınız sizedir. Onların yaptıkları size sorulmayacaktır.

(Bakara 2/142)

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلَّيَهُمْ عَنْ قِبَلَتِهِمُ الَّتِي كَانُوا عَلَيْهَا قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ
وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

İnsanlardan kimi akılsızlar diyecekler ki: “Bunları yöneldikleri kibleden çeviren nedir ki?” De
ki: “Doğu da Allah’ındır, batı da! O, isteyen doğru yola iletir.”

(Bakara 2/177)

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى
وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ
وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ
الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

Erdemli olmak, yüzünüzü doğu ve batı tarafına çevirmek değildir. Erdemli kişi; Allah’a, ahiret gününe, meleklerle, kitaplara ve nebîlere inanıp güvenen kişidir. Böyle biri, sevmesine rağmen malını; yakınları, yetimler, çaresizler, yolcular, isteyenler ve bir de boyunduruk altındakiler için verir. Namazı düzgün ve sürekli kılar, zekâtı verir. Bunlar anlaşma yaptıkları zaman yükümlülüklerini yerine getirirler. Maddi sıkıntılara, bedensel sıkıntılara, bir de ani baskılara sabrederler. İşte özü sözü doğru olanlar... İşte kendilerini koruyanlar bunlardır.

(Bakara 2/115)

وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُولُوا فَثَمَّ وَجْهُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

Doğu da batı da Allah’ındır. Ne tarafa dönseniz, Allah ile yüz yüze gelirsiniz. Şüphesiz ilmiyle her şeyi kuşatan Allah’tır.

(Bakara 2/143)

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا
وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعِ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ
وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّكُمْ إِيْمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ
لَرُؤُوفٌ رَحِيمٌ

İşte böyle! Sizi ortada bir ümmet yaptık ki insanlara şahit olasınız, elçi de size şahit olsun. Yönelmekte olduğun kibleyi, sırf elçiye uyanla gerisin geri döneni bilelim diye yaptık. Onun değişmesi, rehberi Allah olanlardan başkasına ağır gelir. Allah îmânınızı boşa çıkaracak değildir. Şüphesiz ki Allah, insanlara karşı çok şefkatli çok merhametlidir.

(Al-i İmran 3/104)

وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ
هُمُ الْمُفْلِحُونَ

İçinizde hayra davet eden, iyiliği emreden ve kötülükten meneden bir ümmet bulunsun. İşte onlar, kurtuluşa erecek olanlardır.

(Al-i İmran 3/105)

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

Kendilerine açık belgeler geldikten sonra anlaşmazlığa düşerek bölünüp parçalananlar gibi olmayın. Dehşetli azabı hak edenler işte onlardır.

(Bakara 2/144)

قَدْ نَرَى تَقَلُّبَ وَجْهِكَ فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ

Yüzünü sık sık gökyüzüne çevirdiğini görüyoruz. Seni razı olacağın kibleye elbette çevireceğiz. Artık yüzünü Mescid-i Haram tarafına çevir! Siz de nerede olursanız olun, yüzünüzü onun tarafına çevirin! Kendilerine kitap verilenler iyi bilirler ki o gerçek, Rablerindendir. Allah yaptıkları hiçbir şeyden habersiz değildir.

(Bakara 2/149)

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

Nereden çıkarsan, yüzünü Mescid-i Haram tarafına çevir. Şüphesiz o gerçek, Rabbindendir. Allah yaptığınızı hiçbir şeyden habersiz değildir.

(Bakara 2/150)

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَا تَمْنَعِي نِعْمَتِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

Nereden çıkarsan, yüzünü Mescid-i Haram tarafına çevir. Nerede olursanız olun, yüzünüzü onun bulunduğu yöne çevirin ki onlardan zulmedenleri hariç, insanların size karşı bir delili kalmasın. Onlardan çekinmeyin, Benden çekinin. Bu, size olan nimetimi tamamlamam içindir. Belki doğru yolu bulursunuz.

(Bakara 2/145)

وَلَيْنُ اتَّبَعَتِ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَا تَبِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ

Kendilerine kitap verilenlere bütün âyetleri delil getirsen de senin kiblene uymayı kabul etmezler. Sen de onların kiblesine uyacak değilsin. Onlardan hiçbirini bir diğersinin kiblesine de uymaz. Sana gelen bu bilgidan sonra onların arzularına uyarsan, o zaman kesinlikle zâlimlerden olursun.

(Bakara 2/120)

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ قُلْ إِنَّ هُدَىٰ اللَّهِ هُوَ الْهُدَىٰ
وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ

Yaşama biçimlerine uyana kadar yahudisi de hristiyanı da senden asla razı olmaz. De ki: “Doğru yol Allah’ın gösterdiği yoldur.” Sana bu bilgi geldikten sonra tutar da onların arzularına uyarsan, Allah’ın ne dostluğunu ne de yardımını göremezsin.

(Rad 13/37)

وَكَذَٰلِكَ أَنْزَلْنَاهُ حُكْمًا وَعَرَبِيًّا وَلَئِنْ اتَّبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ

İşte böyle; Biz onu Arapça hükümler olarak indirdik. Bu bilgi sana geldikten sonra onların arzularına uyarsan, Allah senin için bir veli ve bir koruyucu olmaz.

(Bakara 2/146)

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ

Kendilerine kitap verdiklerimiz onu, kendi oğullarını tanıdıkları gibi tanırlar. Ama onların bir kesimi bu gerçeği bile bile gizlerler.

(Bakara 2/42)

وَلَا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُوا الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

Gerçeğe uydurma elbisesi giydirmeyin ve gerçeği bile bile gizlemeyin!

(Bakara 2/44)

اتَّأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ

İnsanlara erdemli olmayı emredip kendinizi unutuyor musunuz? Bir de kitabı bağlantılarıyla okuyorsunuz. Hâlâ aklınızı kullanmayacak mısınız?

(Sebe 34/5)

وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعَاجِزِينَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ أَلِيمٌ

Âyetlerimizi aciz bırakmaya çalışanlara, azabın en pisi ve en acısı vardır.

(Sebe 34/6)

وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ
الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

Kendilerine ilim verilenler; Rabbinden sana indirilenin gerçekleri içerdiğini, daima en üstün olanın, her yaptığını mükemmel yapanın doğru yoluna ilettiğini göreceklerdir.

(Bakara 2/147)

الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

Gerçek, Rabbinden gelendir. Sakın tereddüt edenlerden olma!

(Nisa 4/170)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

Ey insanlar! Elçi, Rabbinizden size gerçek olanı getirdi; ona inanıp güvenin ki sizin için hayırlı olsun. Eğer inkâr ederseniz bilin ki, göklerde ve yerde ne varsa Allah'ındır. Allah her şeyi bilir, daima en doğru hükmü verir.

(Enam 6/114)

أَفَعَيِّرَ اللَّهُ أَبْنَعِي حَكَمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ اتَّيْنَاهُمْ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ

"Allah'tan başka bir hakem mi ararım? Kitabı bize tüm ayrıntılarıyla açıklanmış olarak indiren O'dur." Kendilerine kitap verdiklerimiz bilirler ki o, bütün gerçekleri gösterecek şekilde Rabbin tarafından indirilmiştir. Sakın bu konuda tereddüt edenlerden olma!

(Yunus 10/108)

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَى فَإِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ

De ki: "Ey insanlar! Size Rabbinizden gerçek geldi. Artık kim yola gelirse sadece kendisi için gelir, kim de yoldan saparsa sadece kendi aleyhine sapar. Ben sizin vekiliniz değilim."

(Yunus 10/109)

وَاتَّبِعْ مَا يُوحَىٰ إِلَيْكَ وَاصْبِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ

Sen, sana vahyedilene uy ve Allah hükmünü verinceye kadar sabret! O hüküm verenlerin en hayırlısıdır.

(Bakara 2/148)

وَلِكُلِّ وُجْهَةٌ هُوَ مُوَلِّيُّهَا فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Herkesin bir hedefi vardır ve ona yönelir. Siz, hayırlarda yarışın. Nerede olursanız olun, Allah sizi bir araya getirecektir. Şüphesiz Allah her şeye bir ölçü koyandır.

(Al-i İmran 3/133)

وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ

Rabbiniz tarafından bağışlanmak ve genişliği göklerle yer kadar olan cenneti kazanmak için yarışın. Orası, kendilerini koruyanlar için hazırlanmıştır.

(Maide 5/48)

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَيْتُكُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

Gerçekleri içeren bu kitabı sana, kendinden öncekileri doğrulayıcı ve koruyucu özellikte indirdik. O halde aralarında Allah'ın indirdiği ile hüküm ver. Sana gelen gerçekleri bırakıp onların arzularına uyma. Hepiniz için bir yol ve bir yöntem oluşturduk. Allah isteseydi, sizi tek bir ümmet yapardı. Böyle olması, verdiği şeylerle sizi yıpratıcı bir imtihandan geçirmek içindir. Siz hayırlarda yarışın. Hep birlikte dönüp geleceğiniz yer Allah'ın huzurudur. Anlaşmazlığa düştüğünüz konuları size bildirecektir.

(Bakara 2/149)

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لِلْحَقِّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ

Nereden çıkarsan, yüzünü Mescid-i Haram tarafına çevir. Şüphesiz o gerçek, Rabbindendir. Allah yaptığınız hiçbir şeyden habersiz değildir.

(Araf 7/29)

قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ

De ki: “Rabbim hakka uygun davranmamı emretmiştir. Secde edilen her yerde yüzünüzü doğrudan O’na çevirin, dinine bir şey katmadan yalnız O’na davet edin. Sizi nasıl başlattıysa dönüşünüz de öyle olacaktır.”

(Araf 7/30)

فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ

Bir kesim doğru yoldadır. Bir kesim de sapmayı hak eder. Onlar şeytanları Allah ile aralarında evliya/dostlar edinir, üstelik doğru yolda olduklarını sanırlar.

(Bakara 2/150)

وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَا تَمْنَعَتْنِي عَلَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

Nereden çıkarsan, yüzünü Mescid-i Haram tarafına çevir. Nerede olursanız olun, yüzünüzü onun bulunduğu yöne çevirin ki onlardan zulmedenleri hariç, insanların size karşı bir delili kalmasın. Onlardan çekinmeyin, Benden çekinin. Bu, size olan nimetimi tamamlamam içindir. Belki doğru yolu bulursunuz.

(Bakara 2/151)

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ

Nitekim size içinizden bir elçi gönderdik. O size âyetlerimizi bağlantılarıyla okur, sizi geliştirir, size kitabı ve hikmeti öğretir, size bilmediklerinizi öğretir.

(Bakara 2/129)

رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Rabbimiz! Bunların içinden bir elçi çıkar da onlara Senin âyetlerini bağlantılarıyla okusun. Kitabı ve hikmeti öğretsin ve onları geliştiresin. Çünkü Sen, daima en üstünsün, en doğru hüküm verensin.”

(Cuma 62/2)

هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ

Kitaptan bilgisi olmayanların içinden bir elçi çıkaran Allah’tır. O elçi onlara, O’nun âyetlerini bağlantılarıyla okur, kitabı ve hikmeti öğreterek onları geliştirir. Hâlbuki daha önce onlar apaçık bir yanlışın içindeydiler.

(Cuma 62/3)

وَأَخْرَجَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

Bunları, henüz onlara katılmamış başkalarına da öğretecektir. O, daima en üstündür, en doğru hüküm verendir.

(Cuma 62/4)

ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

İşte bu, Allah’ın lütfudur. Onu istediğine verir. Allah, muazzam lütuf sahibidir.

(Bakara 2/152)

فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ

Beni hatırlayın ki Ben de size hatırlatayım! Bana şükredin, nankörlük etmeyin!

(İbrahim 14/7)

وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ

Hani Rabbiniz size duyurmuştu: “Eğer şükrederseniz, sizin için mutlaka artıracam. Nankörlük ederseniz, hiç kuşkusuz azabım şiddetlidir.”

(Nisa 4/147)

مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِنْ شَكَرْتُمْ وَآمَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا

Eğer şükreder ve îmân ederseniz, Allah size azap edip ne yapsın? Allah şükürün karşılığını verendir, her şeyi bilendir.

(Rad 13/28)

الَّذِينَ آمَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ

Onlar inanıp güvenen ve kalpleri sadece Allah'ı hatırlamakla tatmin olanlardır. Dikkat edin! Kalpler sadece Allah'ı hatırlamakla tatmin olur.

(Ta Ha 20/14)

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي

Benim! Evet, kesinlikle Allah Benim; Benden başka ilâh yoktur. Sadece Bana kulluk et ve Beni hatırlamak için namaz kıl!

(Ankebut 29/45)

أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ

Kitaptan sana vahyedileni bağlantılarıyla oku, namazı düzgün ve sürekli kıl. Gerçekten namaz utanç veren her şeyden ve kötülükten meneder. En büyük amacı, Allah'ı hatırlatmasıdır. Allah, ne yaptığınızı bilir.

(Ahzab 33/41)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا

Ey inanıp güvenenler! Allah'ı çok anarak hatırlayın.

(Haşr 59/19)

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ

Allah'ı unutanlar gibi olmayın. Allah böylelerine kendilerini unutturur. Onlar sınırı aşmış kimselerdir.

(Bakara 2/153)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ

Ey inanıp güvenenler! Sabırla ve namazla yardım isteyin! Allah sabredenlerle beraberdir.

(Bakara 2/45)

وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ

Sabırla ve namazla yardım isteyin. Bu, Allah'a derin saygı duyanlardan başkasına ağır gelir.

(Bakara 2/46)

الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

Onlar, Rableriyle yüzleşeceklerini ve O'na döneceklerini anlayanlardır.

(Bakara 2/154)

وَلَا تَقُولُوا لِمَن يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِن لَّا تَشْعُرُونَ

Allah yolunda öldürülenlere “ölüler” demeyin! Onlar diridirler, fakat siz farkında değilsiniz.

(Al-i İmran 3/169)

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ

Sakın, Allah yolunda öldürülenleri ölüler sanmayın! Onlar, diridirler; Rableri katında rızıklandırılırlar.

(Tevbe 9/111)

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِالَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

Kuşkusuz Allah, inanıp güvenenlerin canlarını ve mallarını cennete karşılık satın almıştır. Allah yolunda çarpışır; öldürürler ve öldürülürler. Bu, Allah'ın Tevrat'ta, İncil'de ve Kuran'da verdiği gerçek vaattir. Sözünü Allah'tan daha iyi tutan kimdir? Öyleyse O'nunla yaptığımız alışverişten dolayı sevinin. Bu, muhteşem bir başarıdır.

(Bakara 2/155)

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ

Sizi mutlaka korku ve açlık türünden bir şeyle; mallardan, canlardan ve ürünlerden eksiltmekle yıpratıcı bir imtihana sokacağız. Sabredenleri müjdele!

(Bakara 2/214)

أَمْ حَسِبْتُمْ أَن تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُم مَّثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ

Sizden öncekilerin başlarına gelenlerin bir benzeri sizin başınıza da gelmeden cennete girebileceğinizi mi sanıyorsunuz? Onlara zorluklar, sıkıntılar ve zararlar dokunmuş ve öylesine sarsılmışlardı ki, Allah'ın elçisi ve beraberindekiler: “Allah'ın yardımı ne zaman?” diyecek hale gelmişlerdi. Bilin ki, Allah'ın yardımı yakındır.

(Al-i İmran 3/142)

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصَّابِرِينَ

Yoksa Allah içinizden, elinden gelen bütün gayreti gösterenleri bilmeden ve sabredenleri de bilmeden cennete gireceğinizi mi sanmıştınız?

(Al-i İmran 3/186)

لَتُبْلَوْنَ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزَمِ الْأُمُورِ

Mallarınız ve canlarınız konusunda yıpratıcı bir imtihandan geçirileceğiniz kesindir. Sizden önce kendilerine kitap verilenlerden ve Allah’a ortak koşanlardan çok üzücü sözler işiteceğiniz de kesindir. Kendinizi koruyarak sabrederseniz bilin ki bu, kararlılık gerektiren işlerdendir.

(Ankebut 29/2)

أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ

İnsanlar, sadece “İmân ettik” dediler diye zorlu imtihanlardan geçirilmeden bırakılacaklarını mı sanıyorlar?

(Ankebut 29/3)

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ

Biz onlardan öncekileri de zorlu imtihanlardan geçirdik. Allah, özü sözü doğru olanları elbette bilecektir. Elbette yalancıları da bilecektir.

(Enbiya 21/35)

كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ

Her can, ölümü tadacaktır. Sizi imtihan etmek için, şerle de hayırla da zor bir denemeden geçireceğiz. Huzurumuza döndürüleceksiniz.

(Bakara 2/156)

الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

Onlar, başlarına bir şey gelince şöyle derler: “Biz, Allah’a aitiz, biz O’na döneceğiz.”

(Bakara 2/45)

وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ

Sabırla ve namazla yardım isteyin. Bu, Allah’a derin saygı duyanlardan başkasına ağır gelir.

(Bakara 2/46)

الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ

Onlar, Rableriyle yüzleşeceklerini ve O’na döneceklerini anlayanlardır.

(Müminun 23/57)

إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ

Gerçekten Rablerine duydukları derin saygıdan dolayı hassas davrananlar,

(Müminun 23/58)

وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ

Rablerinin âyetlerine inanıp güvenenler,

(Müminun 23/59)

وَالَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِمْ لَا يُشْرِكُونَ

Rablerine ortak koşmayanlar,

(Müminun 23/60)

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ وَجَلَةٌ أَنَّهُمْ إِلَى رَبِّهِمْ رَاجِعُونَ

Rablerine dönecekleri için verdiklerini, kalpleri titreyerek verenler var ya;

(Müminun 23/61)

أُولَئِكَ يُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَهُمْ لَهَا سَابِقُونَ

işte hayırlarda yarışanlar onlardır. Onlar hep öndedirler.

(Bakara 2/157)

أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ

Rablerinin sürekli desteği ve rahmeti onlarıdır. Doğru yolda olanlar işte onlardır.

(Maide 5/16)

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ
وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Allah, rızasına uyanlara o kitapla güvenlik ve esenlik yollarını gösterir, izniyle onları karanlıklardan aydınlığa çıkarıp doğru yola iletir.

(Ahzab 33/43)

هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ
رَحِيمًا

O ve melekleri, sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için size sürekli destek verir. Müminlere merhameti boldur.”

(Bakara 2/158)

إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ

Safâ ile Merve, Allah'a kulluğun sembollerindendir. Kim hac veya umre niyetiyle Kâbe'yi tavaf ederse, o ikisini sa'y etmesinde bir günah yoktur. Kim bir hayrı içinden gelerek yaparsa, bilsin ki Allah şükrün karşılığını verendir, her şeyi bilendir.

(Bakara 2/125)

وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا مِن مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ أَنْ طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ

Hani, Beyt'i insanların toplanacakları ve güven içinde olacakları bir yer yapmıştık. İbrahim'in ibadet için durduğu yerleri, ibadet yerleri edinin. Evimi, tavaf edenler, itikâfta bulunanlar, rükû ve secde edenler için tertemiz tutmaları konusunda İbrahim ve İsmail ile anlaştık.

(Bakara 2/196)

وَاتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُخْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِقُوا رُءُوسَكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلَهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

Hacı ve umreyi Allah için tamamlayın. Eğer engellenecek olursanız, kolayınızda olan bir kurban kesin. Kurban kesme zamanı gelinceye kadar da başlarınızı tıraş etmeyin. İçinizden biri hasta olur veya başında bir rahatsızlık bulunur da tıraş olursa fidye olarak ya oruç tutması ya sadaka vermesi ya da kurban kesmesi gerekir. Güven içinde olursanız, hacca kadar umreden yararlanan kişi, kolayında olan bir kurban keser. Bulamayan, üç gün hacda, yedi gün de geri döndüğünde oruç tutar. Tamamı on gün eder. Bu, ailesi Mescid-i Haram civarında oturmayanlar içindir. Allah korkusuyla kendinizi koruyun! Bilin ki, Allah'ın cezası şiddetlidir.

(Bakara 2/159)

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ

İndirdiğimiz açık ve yol gösterici ayetleri, insanlar için bu kitapta açıkça ortaya koymamızdan sonra gizleyenler var ya! İşte Allah onları dışlar, dışlayacak olanlar da dışlarlar.

(Bakara 2/174)

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

Allah'ın indirdiği kitaptan bir şey gizleyen ve karşılığında geçici bir çıkar kazananlar, karınlarına sadece ateş doldururlar. Allah Kıyamet günü onlarla konuşmaz ve onları arındırmaz. Onların hak ettiği acıklı bir azaptır.

(Al-i İmran 3/187)

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبُخْسَ مَا يَشْتَرُونَ

Allah, kendilerine kitap verilenlerden kesin söz aldığında: “Bu kitabı insanlara açık açık anlatacaksınız, asla gizlemeyeceksiniz!” dedi. Verdikleri sözü arkalarına attılar ve karşılığında geçici bir çıkar aldılar. Aldıkları şey, ne kötüdür!

(Bakara 2/160)

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

Ancak tevbe ederek kendini düzelten ve gizlediklerini açıklayanlar hariç; onların tevbesini kabul ederim. Tevbeleri kabul eden ve merhameti bol olan Benim.

(Nisa 4/17)

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَٰئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

Allah’ın kabul sözü verdiği tevbe, kendini tutamayarak kötülük işleyen sonra vakit geçirmeden hatasından dönenlerin tevbesidir. Allah, işte bunların tevbelerini kabul eder. Allah her şeyi bilendir, en doğru hüküm verendir.

(Nisa 4/18)

وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْإِنِّ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

Kötülükleri işlemeye devam eden, ölüm gelip çattınca da: "Ben şimdi tevbe ettim" diyenlerin tevbesi, tevbe değildir. Kâfir olarak ölenlerin tevbesi de tevbe değildir. Onlar için acıklı bir azap hazırladık.

(Nisa 4/146)

إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا

Ancak tevbe eden, kendilerini düzelten, Allah’a sıkı sarılan ve dinini sadece Allah’a has kılanlar başka. Onlar, müminlerle beraberdirler. Allah, müminlere muhteşem bir ödül verecektir.

(Nisa 4/147)

مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِن شَكَرْتُمْ وَآمَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا

Eğer şükreder ve îmân ederseniz, Allah size azap edip ne yapsın? Allah şükürün karşılığını verendir, her şeyi bilendir.

(Bakara 2/161)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَٰئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

Şüphe yok ki, kâfir olan ve kâfir olarak ölenleri; Allah, melekleri ve bütün insanlar dışlayacaktır.

(Al-i İmran 3/86)

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيْمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

Elçinin hak olduğuna ve her şeyi açıkça ortaya koyan belgeleri getirdiğine şahit olup imân ettikten sonra, bütün bunları inkâr ederek kâfir olan bir topluluğa, Allah nasıl rehberlik eder? Allah, zâlimler topluluğuna rehberlik etmez.

(Al-i İmran 3/87)

أُولَٰئِكَ جَزَاءُ هُمُ أَنْ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ

İşte onların cezası; Allah, melekler ve bütün insanlar tarafından dışlanmaktadır.

(Bakara 2/162)

خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ

Sürekli dışlanmışlık içinde kalırlar. Azapları hafifletilmez ve yüzlerine bakılmaz.

(Nahl 16/84)

وَيَوْمَ نَبْعَثُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا ثُمَّ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ

Her ümmetten bir şahit çıkardığımız gün, artık kâfirlere herhangi bir izin verilmeyecek, özür dilemeleri de istenmeyecektir.

(Nahl 16/85)

وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ

Zulmedenler, o azabı gördükleri zaman artık azapları hafifletilmez ve kendilerine göz açtırılmaz.

(Fatır 35/36)

وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا
كَذَٰلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَافُورٍ

İnkâr edenlerin payına düşen cehennem ateşidir. Ölümüne hükmedilmez ki ölsünler; kendilerinden cehennemin azabı da hafifletilmez. Nankörlük eden herkesi işte böyle cezalandırırız.

(Ahzab 33/64)

إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ لَهُمْ سَعِيرًا

Şüphesiz ki, Allah inkâr edenleri dışlamış ve onlara alevli bir ateş hazırlamıştır.

(Hud 11/99)

وَأَتَّبِعُوا فِي هَذِهِ لَعْنَةً وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَنْسَ الرِّفْدُ الْمَرْفُودُ

Onlar burada da kıyamet gününde de dışlanmaya tâbidir. Ne kötü yardımdır o yardım!

(Nisa 4/52)

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ نَصِيرًا

Onlar, Allah'ın dışladığı kimselerdir. Allah kimi dışlarsa artık ona yardım edecek birini bulamazsın.

(Bakara 2/163)

وَالْهُكْمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

Sizin ilâhınız, bir tek ilâhtır. O'ndan başka ilâh yoktur. O'nun rahmeti sonsuz, merhameti boldur.

(Nahl 16/22)

الْهُكْمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ فَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ

Sizin ilâhınız bir tek ilâhtır. Ahirete inanıp güvenmeyenlerin kalpleri, kendilerini yalanlar. Onlar, kendilerini büyük gören kimselerdir.

(Nahl 16/23)

لَا جَرَمَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْتَكْبِرِينَ

Allah, onların neyi gizlediklerini ve neyi açıkladıklarını bilir; bunda zerre kadar şüphe olmaz. O, kendini büyük görenleri sevmez.

(Bakara 2/164)

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

Gerçekten göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün art arda gelişinde, insanlara yararlı şeyleri denizde taşıyıp götüren gemilerde, Allah'ın gökten indirdiği suda, onunla ölü toprağı diriltmesinde, bütün canlıları yeryüzüne yaymasında, rüzgârların farklı yönlerde esmesinde, gök ile yer arasında görevli bulutlarda, aklını kullanan bir topluluk için âyetler vardır.

(Al-i İmran 3/190)

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ

Göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün art arda gelişinde, aklıselim olanlar için âyetler vardır.

(Al-i İmran 3/191)

الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

Onlar; ayakta, oturuşlarda ve yanları üzerinde iken Allah'ı anarlar. Bir de göklerin ve yerin yaratılışını düşünürler. Derler ki: "Rabbimiz! Sen bunu boşuna yaratmadın, Sen her türlü eksiklikten uzaksın, bizi o ateşin azabından koru!

(Yusuf 12/105)

وَكَايْنٍ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ

Göklerde ve yerde nice âyetler var ama yanlarından geçerler de onlardan yüz çevirirler.

(Fussilet 41/53)

سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

Onlara, çevrelerinde ve kendi içlerinde olan âyetlerimizi göstereceğiz ki sonunda gerçek, onlar açısından iyice ortaya çıksın. Rabbinin her şeye şahit olması yetmez mi?

(Casiye 45/3)

إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِلْمُؤْمِنِينَ

Müminler için göklerde ve yerde mutlaka âyetler vardır.

(Casiye 45/4)

وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُتُّ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ

Sizin yaratılışınızda ve canlıların dağılımında, ikna olmak isteyen bir topluluk için âyetler vardır.

(Casiye 45/5)

وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ آيَاتٌ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

Gece ile gündüzün art arda gelişinde, Allah'ın gökten indirdiği rızık kaynağında, onunla ölümünün ardından toprağı diriltmesinde ve rüzgârların değişik yönlerden esmesinde aklını kullanan bir topluluk için âyetler vardır.

(Casiye 45/6)

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعَدَ اللَّهُ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ

Bunlar, sana bağlantılarıyla okuduğumuz, tümüyle gerçekleri içeren, Allah'ın âyetleridir. Allah'a ve âyetlerine inanıp güvenmedikten sonra artık hangi söze inanıp güvenecekler?

(Bakara 2/165)

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا إِذْ يَرُونَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعَذَابِ

Kimi insanlar Allah'a benzer nitelikler yükleyerek, O'nunla aralarına koyduklarını, Allah'ı sever gibi severler. İnanıp güvenenler ise en çok Allah'ı severler. O zâlimler bütün gücün Allah'a ait olduğunu ve Allah'ın azabının işledikleri suçun şiddetinde olacağını, o azabı gördüklerinde anlayacakları gibi keşke şimdiden anlasalar!

(Tevbe 9/31)

اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ

İlim ve din bilginlerini Allah ile aralarına koyup Rabler edindiler. Meryem oğlu Mesih'i de öyle. Oysa onlara verilen emir, sadece tek bir ilâha kulluk etmeleridir. O'ndan başka ilâh yoktur. O, onların ortak koştuklarından uzaktır.

(Zümer 39/3)

إِلَّا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ

Bilin ki Allah'ın dini, katışıksız dindir. Allah ile aralarına evliya/dostlar yerleştirenler şöyle derler: “Bizim bunlara kulluk etmemiz, sırf bizi Allah'a yaklaştırsınlar diyedir.” Şüphesiz Allah, onların anlaşılmadıkları her konudaki hükmünü verecektir. Doğrusu Allah, yalancı ve nankör birine rehberlik etmez.

(Zümer 39/8)

وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ ضُرٌّ دَعَا رَبَّهُ مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نِسِيًّا مَا كَانَ يَدْعُو إِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَنْدَادًا لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ

İnsan, başı sıkışınca dönüp Rabbine yalvarır. Sonra Allah, iyilik yaparak ona bir fırsat verse daha önce yalvardığını unuttur da insanları Allah yolundan saptırmak için Allah'a benzer nitelikte varlıklar oluşturur. De ki: “Bir süre nankörlüğünün tadını çıkar. Çünkü sen, o ateşin ahalisindensin.”

(Ahkaf 46/28)

فَلَوْلَا نَصَرَ هُمْ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْتَرُونَ

Kendilerine daha yakın görerek, Allah ile aralarına koydukları ilâhları onlara yardım etseydi ya! Aksine onlardan kayboldular. Bu, onların uydurdukları iftiradır.

(Bakara 2/166)

إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ

Arkasından gidilen kişiler o gün, kendilerini takip edenleri terk ederler. Artık azabı görmüşler ve aralarındaki bütün bağlar kopmuştur.

(Sebe 34/31)

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ نُؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَى إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِنْدَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ الْقَوْلُ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ

Kâfirler: "Bu Kuran'a da bundan önceki kitaplara da inanıp güvenecek değiliz" dediler. Bu zâlimleri, Rablerinin huzurunda durduruldukları zaman bir görsen! Birbirlerine laf atarlar. Zayıf düşürülenler, büyüklük taslayanlara derler ki: "Siz olmasaydınız biz kesinlikle mümin olurduk."

(Sebe 34/32)

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا أَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ عَنِ الْهُدَى بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنْتُمْ مُجْرِمِينَ

Büyüklük taslayanlar da zayıf düşürülenlere derler ki: "O rehber geldikten sonra sizi ondan biz mi engelledik? Aksine suçlu olan sizlersiniz."

(Sebe 34/33)

وَقَالَ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ أَنْدَادًا وَأَسَرُّوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَالَ فِي أَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Zayıf düşürülenler büyüklük taslayanlara: "Hayır! Sizler, gece gündüz plan yaparak Allah'ı inkâr etmemizi ve O'na benzer nitelikte varlıklar oluşturmamızı emrediyordunuz" derler. Boyunlarına taktığımız demir halkalar içinde o azabı görünce de pişmanlıklarını gizlerler. Yaptıklarından başkasıyla mı cezalandırılacaklar?

(Haşr 59/16)

كَمَثَلِ الشَّيْطَانِ إِذْ قَالَ لِلْإِنْسَانِ اكْفُرْ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيءٌ مِنْكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ رَبَّ الْعَالَمِينَ

Bunlar şeytan gibidirler; şeytan insana: "İnkâr et!" der, o da inkâr ederse, şeytan der ki: "Benim seninle ilgim olmaz; ben varlıkların Rabbi Allah'tan korkarım."

(Kehf 18/52)

وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا

"Bana ortak koştuklarınızı çağırın" diyeceği gün, onları çağıracaklar ama cevap vermeyeceklerdir. Aralarında bir uçurum oluşturmuşuzdur.

(Kehf 18/53)

وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا

O suçlular ateşi görürler ve içine düşeceklerini anlarlar ama oradan dönme imkânı bulamazlar.

(Bakara 2/167)

وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا لَوْ أَنَّا كَرَّرَ فَتَنَّا رَبَّنَا مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ

Onları takip edenler şöyle derler: "Keşke elimizde bir fırsat olsa da bunların bizden uzak durdukları gibi biz de onlardan uzak dursak!" Allah, yaptıklarını onlara, içlerini yakacak şekilde gösterecektir. Artık o ateşten çıkacak değillerdir.

(Furkan 25/27)

وَيَوْمَ يَعِضُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا

Zâlim, o gün iki elini ısırarak diyecek ki: "Keşke, elçi ile birlikte bir yola girseydim.

(Furkan 25/28)

يَا وَيْلَتَى لَيْتَنِي لَمْ أَتَّخِذْ فُلَانًا خَلِيلًا

Yazık oldu bana. Keşke falanı dost edinmeseydim.

(Ahzab 33/66)

يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَا لَيْتَنَّا أَطَعْنَا اللَّهَ وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ

Yüzleri ateşte çevrildiği gün diyecekler ki: "Ah! Keşke, Allah'a itaat etseydik ve elçiye itaat etseydik!"

(Ahzab 33/67)

وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلَا

Derler ki: "Rabbimiz! Biz liderlerimize ve büyüklerimize itaat ettik, onlar da bizi yoldan saptırdılar.

(Bakara 2/168)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِمَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ
عَدُوٌّ مُبِينٌ

Ey insanlar! Yeryüzündeki şeylerin helâl ve temiz olanlarından yiye! Şeytanın adımlarını takip etmeyin! Çünkü o sizin için apaçık bir düşmandır.

(Bakara 2/208)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ
مُبِينٌ

Ey inanıp güvenenler, topluca tam bir teslimiyet içine girin! Şeytanın adımlarını takip etmeyin! Çünkü o sizin için apaçık bir düşmandır.

(Enam 6/141)

وَهُوَ الَّذِي أَنشَأَ جَنَّاتٍ مَعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُ
وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ
حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ

Çardaklı ve çardaksız bahçeleri, yemesi farklı hurmaları ve ekinleri, birbirine benzeyen ve benzemeyen zeytinleri ve narları var eden O'dur. Bunlar ürün verince ürünlerinden yiye. Hasat gününde de O'nun hakkını verin. İsraf etmeyin, çünkü O israf edenleri sevmez.

(Enam 6/142)

وَمِنَ الْأَنْعَامِ حَمُولَةٌ وَفَرَشَاتٌ كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ
عَدُوٌّ مُبِينٌ

Hayvanlardan bazıları yük taşımak, bazıları da binmek içindir. Allah'ın sizi rızıklandığı şeyleri yiye. Şeytanın adımlarını takip etmeyin. Çünkü O sizin için apaçık bir düşmandır.

(Maide 5/87)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحَرِّمُوا طَيِّبَاتِ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْمُعْتَدِينَ

Ey inanıp güvenenler! Allah'ın size helâl kıldığı şeylerden hoşunuza gidenleri kendinize yasaklamayın. Yasakları da çiğnemeyin. Allah, yasakları çiğneyenleri sevmez.

(Maide 5/88)

وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ

Allah'ın sizi helâl ve temiz olarak rızıklandığı şeylerden yiye ve sayesinde müminler olduğunuz Allah'tan korkarak kendinizi koruyun!

(Ta Ha 20/81)

كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبِي وَمَنْ يَحِلَّ عَلَيْهِ
غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ

Size verdiğimiz rızıkların temiz olanlarından yiyin. Ama azgınlık etmeyin, yoksa öfkemi hak edersiniz. Kim öfkemi hak ederse yıkılıp gider.

(Bakara 2/169)

إِنَّمَا يَأْمُرُكُم بِالسُّوءِ وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

O size ancak, kötü ve utanç verici şeyler yapmanızı ve Allah hakkında bilmediğiniz şeyler söylemenizi emreder.

(Araf 7/28)

وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آبَاءَنَا وَاللَّهُ أَمَرَنَا بِهَا قُلْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ
اتَّقُوا اللَّهَ مَا لَا تَعْلَمُونَ

Utanç verici bir şey yaptıklarında: “Atalarımızdan böyle gördük. Allah bize böyle emretmiştir” derler. De ki: “Allah utanç verici şeyler emretmez. Allah hakkında bilmediğiniz şeyler mi söylüyorsunuz?”

(Araf 7/30)

فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّهْتَدُونَ

Bir kesim doğru yoldadır. Bir kesim de sapmayı hak eder. Onlar şeytanları Allah ile aralarında evliya/dostlar edinir, üstelik doğru yolda olduklarını sanırlar.

(Araf 7/33)

قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ
تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ

De ki: “Rabbim ancak; açık ve gizli bütün fuhuş çeşitlerini, günah işlemeyi, haksız saldırıyı, Allah’ın hakkında kesin delil indirmediği bir şeyi ona ortak koşmanızı ve Allah hakkında bilmediğiniz şeyleri söylemenizi haram kılmıştır.”

(Nur 24/21)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ
بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ
اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

Ey inanıp güvenenler! Şeytanın izinden gitmeyin. Şeytan, izinden gidene utanç verici şeyler yapmasını ve kötülüğü emreder. Allah’ın lütfu ve rahmeti olmasaydı hiçbiriniz kendini arındırıp geliştiremezdi. Ama Allah, isteyen arındırıp geliştirir. Her şeyi dinleyen ve bilen Allah’tır.

(Bakara 2/170)

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ

Onlara: “Allah’ın indirdiğine uyun!” denince: “Hayır! Biz atalarımızı hangi yolda bulduysak ona uyarız!” derler. Ya ataları akıllarını kullanmamışsa, ya doğru yolda değillerse?

(Maide 5/104)

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ

Onlara: "Allah’ın indirdiğine ve elçisine gelin" dendiği zaman: "Atalarımızı üzerinde bulduğumuz bize yeter" derler. Ya ataları akıllarını kullanmamışsa, ya doğru yolda değillerse?

(Kasas 28/36)

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُفْتَرًى وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ

Musa apaçık belgelerimizi onlara gösterince: “Bunlar uydurulmuş büyüden başka bir şey değildir. Böylesini önceki atalarımızdan da duymadık” dediler.

(Lokman 31/21)

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوَلَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ

Onlara: "Allah’ın indirdiğine uyun!" denince: "Atalarımızı üzerinde bulduğumuza uyarız" derler. Şeytan, atalarını alevli ateşin azabına çağırmış olsa da mı?

(Zuhruf 43/23)

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰ آثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ

Hep böyle oldu; senden önce de hangi yerleşim merkezine bir uyarıcı gönderdiysek oranın şımartılmış olanları dediler ki: “Biz atalarımızı bir ümmet üzere bulduk. Biz elbette onların izindeyiz, onlara uyarız.”

(Bakara 2/171)

وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمُّ بُكْمٌ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

Allah’ın indirdiğini inkâr edenlerin durumu, çağırma ve bağıрма dışında bir anlam veremediği sese karşı öten karganın durumu gibidir. Sağır, dilsiz ve kör kesilirler; artık akıllarını kullanmazlar.

(Bakara 2/172)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ

Ey inanın güvenenler! Sizi rızıklandırdığımız şeylerin temizlerinden yiye ve Allah'a şükredin! Eğer sadece O'na kulluk ediyorsanız.

(İbrahim 14/7)

وَإِذ تَأَذَّنَ رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابِي لَشَدِيدٌ

Hani Rabbiniz size duyurmuştu: “Eğer şükrederseniz, sizin için mutlaka artıracam. Nankörlük ederseniz, hiç kuşkusuz azabım şiddetlidir.”

(Nahl 16/114)

فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ

O halde, Allah'ın size verdiği rızık helâl ve temiz olanlarını yiye ve Allah'a şükredin! Eğer sadece O'na kulluk ediyorsanız.

(Bakara 2/173)

إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَنَازِيرِ وَمَا أَهَلَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَن اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

O size sadece ölüyü, kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilmiş olanı haram kılmıştır. Kim mecbur kalır da taşkınlık ve saldırganlık etmezse, ona bir günah yoktur. Şüphesiz ki Allah çok bağışlayandır, merhameti boldur.

(Maide 5/3)

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخَنَازِيرِ وَمَا أَهَلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَامِ ذَلِكُمْ فِسْقٌ الْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

Size haram kılınanlar; ölü, kan, domuz eti ve Allah'tan başkası adına kesilmiş olanlardır. Boğulan, vurulan, düşen, boynuzlanan ve yırtıcılar tarafından yenen hayvanlar, ölmeden keserseniz haram olmazlar. Putlar adına kesilenler ile çekilişle kısımet aramanız da size haramdır. Bütün bunlar sınırı aşmaktır. İnkâr edenler, bugün dininizden ümitlerini kesmişlerdir. Sakın onlardan çekinmeyin, Benden çekinin! Bugün dininizi olgunlaştırdım ve size olan nimetimi tamamladım. Sizin için din olarak İslâm'dan razı oldum. Her kim günaha eğilimi olmadan açlıktan dolayı mecbur kalırsa bilsin ki; Allah çok bağışlayandır, merhameti boldur.

(Enam 6/145)

قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا
مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خِنْزِيرٍ فَإِنَّهُ رَجْسٌ أَوْ فَسَقًا أَهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ
وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

De ki: “Bana gelen vahiyde yiyecek kişiye yemesi haram kılınmış bir şey bulamıyorum; ölü, kan, domuz eti -ki o bir pisliktir- ya da sınırı aşmak için Allah’tan başkasının adı anılarak kesilen hariç. Kim mecbur kalır da taşkınlık ve saldırganlık etmezse bilsin ki, Rabbin çok bağışlayandır, merhameti boldur.”

(Bakara 2/174)

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي
بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

Allah’ın indirdiği kitaptan bir şey gizleyen ve karşılığında geçici bir çıkar kazananlar, karınlarına sadece ateş doldururlar. Allah Kıyamet günü onlarla konuşmaz ve onları arındırmaz. Onların hak ettiği acıklı bir azaptır.

(Al-i İmran 3/187)

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ
ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبُيِّنَ مَا يَشْتَرُونَ

Allah, kendilerine kitap verilenlerden kesin söz aldığı anda: “Bu kitabı insanlara açık açık anlatacaksınız, asla gizlemeyeceksiniz!” dedi. Verdikleri sözü arkalarına attılar ve karşılığında geçici bir çıkar aldılar. Aldıkları şey, ne kötüdür!

(Maide 5/44)

إِنَّا أَنْزَلْنَا التَّوْرَةَ فِيهَا هُدًى وَنُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ هَادُوا
وَالرَّبَّانِيُّونَ وَالْأَحْبَارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا
النَّاسَ وَاخْشَوْا اللَّهَ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا قَلِيلًا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ
الْكَافِرُونَ

Kuşkusuz içinde bir rehber ve nur olan Tevrat’ı biz indirdik. Allah’a teslim olmuş nebîler, yahudiler arasında onunla hükmederlerdi. Kendilerini Rabblerine adayanlar ve âlimler ise kendilerinden Allah’ın kitabını korumaları istenmesi sebebiyle onunla hükmederler ve ona şahit olurlardı. Siz, insanlardan çekinmeyin; Benden çekinin! Âyetlerimi az bir karşılığa değişmeyin. Kim Allah’ın indirdiği ile hükmetmezse, işte onlar kâfirlerdir.

(Bakara 2/175)

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ وَالْعَذَابِ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ

Onlar yanlış yolu doğru yola, azabı bağışlanmaya karşılık satın alanlardır. Ateşe ne kadar da dayanıklı olmuş!

(Bakara 2/16)

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبِحَتْ تِجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ

Onlar, doğru yolu verip yanlış yolu satın alanlardır. Doğru yolda olmadan yaptıkları alışveriş kazanç getirmez.

(Nisa 4/115)

وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ ۖ وَسَاءَتْ مَصِيرًا

Doğru yol kendisi için apaçık belli olduktan sonra kim bu elçiden ayrılır ve müminlerin yolundan başka bir yola girerse, onu yöneldiği yöne döndürür ve cehenneme yaslarız. Ne kötü hale gelmektir o!

(Bakara 2/176)

ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ

Böyledir! Gerçekleri içeren bu kitabı Allah indirmiştir. Kitaba muhalefet edenler ise derin bir ayrılık içindedirler.

(Fussilet 41/52)

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ

De ki: “Düşünsenize, eğer o Allah katındansa, siz de onu inkâr ediyorsanız; kim, derin bir ayrılık içinde olandan daha fazla sapmış olabilir?”

(Fussilet 41/53)

سَنُرِيهِمْ آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ ۖ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

Onlara, çevrelerinde ve kendi içlerinde olan âyetlerimizi göstereceğiz ki sonunda gerçek, onlar açısından iyice ortaya çıksın. Rabbinin her şeye şahit olması yetmez mi?

(Bakara 2/177)

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَىٰ حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ
وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا ۚ وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَجِينَ الْبَأْسِ ۚ أُولَٰئِكَ
الَّذِينَ صَدَقُوا ۖ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

Erdemli olmak, yüzünüzü doğu ve batı tarafına çevirmek değildir. Erdemli kişi; Allah’a, ahiret gününe, meleklerle, kitaplara ve nebîlere inanıp güvenen kişidir. Böyle biri, sevmesine rağmen malını; yakınları, yetimler, çaresizler, yolcular, isteyenler ve bir de boyunduruk altındakiler için verir. Namazı düzgün ve sürekli kılar, zekâtı verir. Bunlar anlaşma yaptıkları zaman yükümlülüklerini yerine getirirler. Maddi sıkıntılara, bedensel sıkıntılara, bir de ani baskınlara sabrederler. İşte özü sözü doğru olanlar... İşte kendilerini koruyanlar bunlardır.

(Bakara 2/115)

وَلِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ فَأَيْنَمَا تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهَ اللّٰهِ إِنَّ اللّٰهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

Doğu da batı da Allah'ındır. Ne tarafa dönseniz, Allah ile yüz yüze gelirsiniz. Şüphesiz ilmiyle her şeyi kuşatan Allah'tır.

(Tevbe 9/19)

أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ كَمَنْ أَمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللّٰهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

Siz, hacılara su vermeyi ve Mescid-i Haram'a hizmeti, Allah'a ve ahiret gününe inanıp güvenen ve Allah yolunda elinden gelen bütün gayreti gösteren kimsenin yaptığı ile bir mi tutuyorsunuz? Bunlar, Allah katında bir olmazlar. Allah zâlimler topluluğuna rehberlik etmez.

(Bakara 2/178)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْحُرِّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثَىٰ بِالْأُنْثَىٰ فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبَاعُ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ فَمَنْ اعْتَدَىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَعَلُهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ

Ey inanıp güvenenler! Öldürülenler konusunda kısas üzerinize farz kılındı. Hüre karşılık hür, esire karşılık esir, kadına karşılık kadın kısas edilir. Kim öldürülenin kardeşi tarafından bir bedel karşılığı bağışlanırsa, gereğini dinen iyiliğe uygun olan örfe göre yerine getirsin ve bedeli güzelce ödesin. Böyle olması, Rabbiniz tarafından yapılmış bir hafifletme ve bir rahmettir. Kim bundan sonra da düşmanlığı sürdürürse, ona acı bir azap vardır.

(Nisa 4/92)

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَدَّقُوا فَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَّكُمْ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ وَإِنْ كَانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ فَدِيَةٌ مُّسَلَّمَةٌ إِلَىٰ أَهْلِهِ وَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ تَوْبَةً مِنَ اللّٰهِ وَكَانَ اللّٰهُ عَلِيمًا حَكِيمًا

Bir müminin bir mümini öldürmeye hakkı yoktur; hatayla olursa başka. Kim bir mümini hatayla öldürürse, bir mümin esiri özgürleştirilmesi ve öldürülenin ailesine diyet ödemesi gerekir; bağışlarsa başka. Eğer öldürülen mümin, size düşman olan topluluktan ise, mümin bir esiri özgürleştirmek gerekir. Eğer aranızda anlaşma olan bir topluluktan ise, ailesine diyet ödemek ve bir mümin esiri özgürleştirmek gerekir. Bulamayan üst üste iki ay oruç tutar. Bu, Allah tarafından tevbesinin kabulü içindir. Allah her şeyi bilendir, en doğru hükmü verendir.

(Nisa 4/93)

وَمَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا مُّتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللّٰهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا

Kim bir mümini kasten öldürürse, cezası, içinde ölmek üzere kalacağı cehennemdir. Allah ona öfkelenmiş, onu dışlamış ve onun için dehşetli bir azap hazırlamıştır.

(Maide 5/32)

مَنْ أَجَلَ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ إِنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمُسْرِفُونَ

Bu sebeple İsrailoğullarına şunu yazdık; Kim, adam öldürmemiş veya yeryüzünde doğal düzeni bozmamış birini öldürürse bütün insanları öldürmüş gibi olur. Kim de bir hayatı kurtarırsa bütün insanların hayatını kurtarmış gibi olur. Elçilerimiz onlara, açık belgelerle gelmişlerdi. Buna rağmen onların çoğu yeryüzünde aşırı gitmişlerdi.

(Maide 5/45)

وَكَتَبْنَا عَلَيْهِمْ فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ بِالْأَنْفِ وَالْأُذُنَ بِالْأُذُنِ وَالسِّنَّ بِالسِّنِّ وَالْجُرُوحَ قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارَةٌ لَهُ وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

Onlara o kitapta şunu yazdık: Cana can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş ve her yaraya karşılık kısas gerekir. Kim onu sadakasına sayarak bağışlarsa bu kendisi için keffâret olur. Kim Allah'ın indirdiği ile hükmetmezse, işte onlar zâlimlerdir.

(Bakara 2/106)

مَا نُنَسِخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Biz bir âyeti nesheder veya unutturursak, yerine daha hayırlısını ya da dengini getiririz. Bilmez misin, Allah her şeye bir ölçü koyandır.

(İsra 17/33)

وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَنْ قَتَلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلِيٍّ سُلْطَانًا فَلَا يُسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا

Allah'ın dokunulmaz kıldığı cana kıymayın; haklı sebeple olursa başka. Kim haksız yere öldürülürse onun velisine yetki verdik. O da katili öldürme işinde aşırıya kaçmasın çünkü o yardım görmüştür.

(Bakara 2/179)

وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَا أُولِي الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

Kısasta sizin için hayat vardır. Ey akliselim olanlar! Belki kendinizi korursunuz.

(Nahl 16/126)

وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَعَاقِبُوا بِمِثْلِ مَا عُوقِبْتُمْ بِهِ وَلَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَيْرٌ لِلصَّابِرِينَ

Eğer ceza vermek isterseniz size ne yapıldıysa onun dengiyle ceza verin. Sabredecek olursanız, sabredenler için o daha hayırlıdır.

(Şûrâ 42/40)

وَجَزَا سَيِّئَةً سَيِّئَةً مِّثْلَهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ

Bir kötülüğün cezası, onun dengi bir kötülüktür. Kim affeder de arayı düzeltirse karşılığını Allah verir. Çünkü O, haksızlık edenleri sevmez.

(Şûrâ 42/41)

وَلَمَنْ أَنْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ

Her kim, haksızlığa uğradıktan sonra hakkını alacak olsa, artık onların aleyhine bir yol yoktur.

(Zümer 39/18)

الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمْ أُولُوا
الْأَلْبَابِ

Onlar, sözü dinleyip en güzeline uyanlardır. Onlar, Allah'ın rehberlik ettiği kimselerdir. İşte aklıselim olanlar onlardır.

(Bakara 2/180)

كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةَ لِلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ
بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ

Sizden birinize ölüm gelir de geriye mal bırakmış olursa o malı; anası, babası ve en yakınları arasında, dinen belirlenen ölçüye göre pay etme görevi size farz kılınmıştır. Bu, kendilerini koruyanların üzerine bir sorumluluktur.

(Nisa 4/33)

وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِي مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلَّذِينَ عَقَدْتَ أَيْمَانُكُمْ فَأَتَوْهُمْ
نَصِيبُهُمْ إِنْ اللَّهُ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا

Herkese, ana baba ve akrabalarının bıraktıklarına mirasçı olma hakkı tanıdık. Kendileriyle güçlü sözleşme yaptığınız eşlerinize de paylarını verin. Şüphesiz ki, Allah her şeye şahittir.

(Nisa 4/7)

لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ
وَالْأَقْرَبُونَ مِمَّا قَلَّ مِنْهُ أَوْ كَثُرَ نَصِيبًا مَفْرُوضًا

Ana baba ve en yakınların bıraktıklarından erkeklerin payı vardır. Ana baba ve en yakınların bıraktıklarından kadınların da payı vardır. Az veya çok olsun, paylar farz olarak belirlenmiştir.

(Nisa 4/8)

وَإِذَا حَضَرَ الْقِسْمَةَ أُولُو الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينُ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا

Mirasın paylaşılması sırasında akrabalar, yetimler ve çaresizler de hazır bulunursa, onları da ondan rızıklandırın ve onlara, dinen uygun örfen iyi sözler söyleyin.

(Nisa 4/9)

وَلْيَخْشَ الَّذِينَ لَوْ تَرَكَوْا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّيَّةً ضِعَافًا خَافُوا عَلَيْهِمْ فَلْيَتَّقُوا اللَّهَ وَلْيَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا

Arkalarında, soylarından zayıf kimseler bıraktıkları takdirde, onlar için endişe edecek olanlar, kendilerini, miras bırakan kişinin yerine koyarak Allah'tan korksunlar da yanlış anlaşılmayı engelleyecek bir söz söylesinler.

(Nisa 4/10)

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا

Şüphesiz ki, yetimlerin mallarını haksız yere yiyenlerin yedikleri, ancak ve ancak karınlarında bir ateştir, onlar yakında alevli ateşe yaslanacaklardır.

(Nisa 4/11)

يُوصِيكُمُ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ لِلذَّكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثِيَيْنِ فَإِنْ كُنَّ نِسَاءً فَوْقَ اثْنَتَيْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثَا مَا تَرَكَ وَإِنْ كَانَتْ وَاحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَلِأَبَوَيْهِ لِكُلِّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا السُّدُسُ مِمَّا تَرَكَ إِنْ كَانَ لَهُ وَلَدٌ فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ آبَاؤُهُ فَلِلثَّلَتِ إِنْ كَانَ لَهُ إِخْوَةٌ فَلِلْأُمِّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِي بِهَا أَوْ دَيْنٍ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ لَا تَدْرُونَ أَيُّهُمْ أَقْرَبُ لَكُمْ نَفَعًا فَرِيضَةٌ مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا

Allah evladınız konusunda size görev yükler; erkeğin payı, iki kızın payı kadardır. Eğer kızlar ikinin üzerinde ise, bıraktığının üçte ikisi onlarındır; şâyet bir kız ise yarısı onundur. Ana babadan her birine, ölenin çocuğu varsa altıda bir verilir. Ölenin çocuğu olmaz, anası babası ona varis olursa anasına üçte bir pay verilir. Kardeşleri varsa, altıda biri annesindir. Bunlar, yaptığı vasiyetin yerine getirilmesinden veya borcunun ödenmesinden sonra olur. Babalarınız ve oğullarınız... Onlardan hangisinin faydalı olma bakımından size daha yakın olduğunu bilemezsiniz. Paylar Allah tarafından belirlenmiştir. Şüphe yok ki Allah; her şeyi bilendir, en doğru hükmü verendir.

(Nisa 4/12)

وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَنَّ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوَصِّينَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكَتُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمَّا تَرَكَتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تَوْصُونَ بِهَا أَوْ دَيْنٍ وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُورِثُ كَلَالَةً أَوْ امْرَأَةٌ وَلَهُ أَخٌ أَوْ أُخْتُ فَلِكُلِّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ فَإِنْ كَانُوا أَكْثَرَ مِنْ ذَلِكَ فَهُمْ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصَى بِهَا أَوْ دَيْنٍ غَيْرَ مُضَارٍّ وَصِيَّةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَلِيمٌ

Hanımlarınızın çocukları yoksa, bıraktıklarının yarısı sizindir, çocukları varsa, bıraktıklarının dörtte biri sizindir. Bunlar, yaptığı vasiyetin yerine getirilmesinden veya borcunun ödenmesinden sonra olur. Sizin çocuğunuz yoksa ettiğiniz vasiyet veya borç çıktıktan sonra bıraktıklarınızın dörtte biri hanımlarınızdır; çocuğunuz varsa, bıraktıklarınızın sekizde biri onlarındır. Miras bırakan erkek veya kadın ana tarafından kelâle olur, anası ve evladı olmaz erkek veya kız kardeşi bulunursa her birinin payı altıda birdir. Bunlar birden fazla iseler, mirasın üçte birini eşit olarak paylaşırlar. Paylaşım, mirasçıya zarar vermeyecek şekilde yapılan vasiyetten veya borçtan sonra olur. Bu, Allah'ın size yüklediği görevdir. Allah her şeyi bilendir, çok yumuşak davranandır.

(Nisa 4/176)

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنْ امْرُؤٌ هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتُ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا إِنْ لَمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِنْ كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الثُّلُثَانِ مِمَّا تَرَكَ وَإِنْ كَانُوا إِخْوَةً رِجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيْنِ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ أَنْ تَضِلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

Senden fetva istiyorlar. De ki: "Kelâle konusundaki fetvayı size Allah veriyor; bir kimse ölür, çocuğu olmaz, tek bir kız kardeşi bulunursa, bıraktığı mirasın yarısı ona kalır. Kız kardeş ölür de çocuğu bulunmazsa, erkek kardeş onun bütün mirasını alır. Kız kardeşler iki tane ise, mirasın üçte ikisi onlarındır. Mirasçılar; erkek ve kız kardeşler ise erkek, iki kıza eşit pay alır. Yanılırsınız diye, Allah size açıklıyor. Allah her şeyi bilendir.

(Bakara 2/181)

فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

Bunu duyduktan sonra payları kim değiştirirse, günahı değiştirenlerindir. Şüphesiz Allah her şeyi dinleyen ve her şeyi bilendir.

(Bakara 2/159)

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ

İndirdiğimiz açık ve yol gösterici ayetleri, insanlar için bu kitapta açıkça ortaya koymamızdan sonra gizleyenler var ya! İşte Allah onları dışlar, dışlayacak olanlar da dışlarlar.

(Bakara 2/174)

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

Allah'ın indirdiği kitaptan bir şey gizleyen ve karşılığında geçici bir çıkar kazananlar, karınlarına sadece ateş doldururlar. Allah Kıyamet günü onlarla konuşmaz ve onları arındırmaz. Onların hak ettiği acıklı bir azaptır.

(Bakara 2/182)

فَمَنْ خَافَ مِنْ مَوْصٍ جَنَفًا أَوْ إِثْمًا فَأَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

Mirası paylaştıran kişi, bir tarafa meyletmekten veya günaha girmekten korkar da mirasçıları uzlaştırırsa, günah işlemiş olmaz. Elbette Allah çok bağışlayandır, merhameti boldur.

(Nisa 4/13)

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَٰلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

Bunlar Allah'ın koyduğu sınırlarıdır. Kim Allah'a ve elçisine itaat ederse onu, ölmek üzere kalacağı ve altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. Muhteşem başarı işte budur!

(Nisa 4/14)

وَمَنْ يَعِصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ

Kim Allah'a ve elçisine isyan ederse, onu ölmek üzere kalacağı bir ateşe sokar. Onun için alçaltan bir azap vardır.

(Bakara 2/183)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

Ey inanıp güvenenler! Oruç, sizden öncekilerin üzerine farz kılındığı gibi sizin üzerinize de farz kılındı ki kendinizi koruyasınız.

(Bakara 2/21)

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

Ey insanlar! Sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabbinize kulluk edin ki, kendinizi koruyasınız.

(Haşr 59/18)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مِمَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

Ey inanıp güvenenler! Allah korkusuyla kendinizi koruyun! Herkes yarın için ne hazırladığına baksın; Allah korkusuyla kendinizi koruyun! Şüphesiz ki Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

(Bakara 2/184)

أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامٍ مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

Orucu peş peşe eklenmiş sayılı günlerde tutun. Sizden kim hasta veya yolculuk halinde olursa, tutamadığı günler sayısınca diğer günlerde tutsun. Oruç tutmaya gücü yetenlerin bir çaresizi doyuracak kadar da fidye vermesi gerekir. Kim bir hayrı içinden gelerek daha fazlasıyla yaparsa, o, onun için daha hayırlı olur. Bilseniz oruç tutmanız sizin için daha hayırlıdır.

(Bakara 2/185)

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَيْكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

Ramazan ayı; insanlar için bir rehber olan, Hüda'dan apaçık delillerle doğru ve yanlış birbirinden ayıran Kuran'ın indirildiği ayıdır. Sizden kim o aya şahit olursa, onu oruçlu geçirsin. Kim de hasta yahut yolculuk halinde olursa, o günlerin sayısı kadar diğer günlerde oruç tutsun. Allah sizin için kolaylık ister, zorluk istemez. Bunlar, sayıyı tamamlamanız, size rehberlik etmesine karşılık Allah'ın büyüklüğünü dile getirmeniz ve O'na şükretmeniz içindir.

(Rad 13/7)

وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ

İnkâr edenler derler ki: “Ona Rabbinden bir âyet/ mucize indirilseydi ya!” Sen sadece bir uyarıcısın. Her toplumun bir rehberi vardır.

(İsra 17/111)

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وَلِيٌّ مِنَ الذَّلِيلِ وَكَبِّرْهُ تَكْبِيرًا

De ki: “Her yaptığını mükemmel yapmak Allah’a özeldir. Çocuk edinmemiştir. Yetkilerinde ortağı yoktur. Acziyetten dolayı edindiği bir velisi de yoktur. O’nun büyüklüğünü dile getir!”

(Bakara 2/186)

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ

Kullarım Beni sana sorarlarsa, kesinlikle Ben çok yakıным. Beni davet edenin davetini kabul ederim. Onlar da Benim davetimi kabul etsinler ve Bana inanıp güvensinler ki, olgunlaşabilsinler.

(Bakara 2/187)

أَحَلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصِّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ كُنْتُمْ تَخْتَانُونَ أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالآنَ بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتِمُّوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرَبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ

Oruç gecelerinde kadınlarınızla yakınlaşmak size helâl kılındı. Onlar sizin için bir elbise, siz de onlar için bir elbisesiniz. Allah kendinize ihanet ettiğinizi bildi de yüzünüze baktı ve sizi affetti. Artık onlarla birleşebilir ve Allah'ın sizin için yazdığını arayabilirsiniz. Fecrin olduğu tarafta, ak çizgi kara çizgiden size göre tam seçilinceye kadar yiyin, için; sonra orucu geceye kadar tamamlayın. Mescitlerde itikâf halinde iken kadınlarınızla birleşmeyin. Bunlar Allah'ın koyduğu sınırlardır, onlara yaklaşmayın. Allah âyetlerini insanlara böyle açıklar ki, kendilerini korusunlar.

(Bakara 2/222)

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى فَاعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ

Sana kadınlardaki âdet ve lohusalık hallerini soruyorlar. De ki: O haller bir eziyettir. Âdet ve lohusalık süresince kadınları rahat bırakın. Temizleninceye kadar da yakınlaşmayın. İyice temizlendiklerinde Allah'ın emrettiği yerden yakınlaşın. Allah tevbe edenleri sever, iyice temizlenenleri de sever.

(Bakara 2/223)

نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَاتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُلَاقُوهُ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

Kadınlarınız sizin için ekim yeridir. Ekim yerinize nasıl isterseniz öyle gelin, kendiniz için ön hazırlık yapın. Allah'tan korkun ve O'nunla karşılaşacağınızı bilin. Müminleri müjdele!

(Şûrâ 42/49)

لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إُنَاثًا وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذَّكَورَ

Göklerin ve yerin bütün yetkileri Allah'a aittir. O, istediğini yaratır; istediğine kız çocuk bahşeder, istediğine de erkek çocuk bahşeder.

(Şûrâ 42/50)

أَوْ يُزَوِّجُهُمْ ذُكْرَانًا وَإِنَاثًا وَيَجْعَلُ مَنْ يَشَاءُ عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ

Yahut onları erkek ve kız olmak üzere çift verir. İstedikini de kısır kılar. Çünkü O, her şeyi bilen ve her şeye bir ölçü koyandır.

(Bakara 2/188)

وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتَذَلُّوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِنْ أَمْوَالِ
النَّاسِ بِالْإِثْمِ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

Mallarınızı aranızda uydurma yollarla yemeyin. Bile bile günaha girip insanların mallarından
bir parça yemek için malınızı yetkililere vermeyin.

(Nisa 4/29)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ
مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا

Ey inanınp güvenenler, mallarınızı aranızda uydurma yollarla değil, karşılıklı rızaya dayalı ticaretle yiyin de
kendinizi öldürmeyin. Şüphesiz ki, Allah'ın size karşı merhameti boldur.

(Tevbe 9/34)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ
وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

Ey inanınp güvenenler! İlim ve din bilginlerinin birçoğu insanların mallarını uydurma yollarla yer ve onları Allah
yolundan engellerler. Altını ve gümüşü kasalarda saklayıp da Allah yolunda harcamayanları acıklı bir azap ile
müjdele!

(Bakara 2/189)

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِبُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ
ظُهُورِهَا وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقَى وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

Sana hilâlleri soruyorlar. De ki: “Onlar insanlar ve hac için vakit ölçüleridir. Erdem, evleri
arkalarından dolaşmanız değildir. Erdem, kendini korumaktır. Evlere kapılarından girin. Allah
korkusuyla kendinizi koruyun ki kurtuluşa eresiniz.”

(Rahman 55/5)

الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ

Güneş ve ay, bir hesaba göredir.

(Yasin 36/38)

وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَهَا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ

Güneş yörüngesinde akıp gider. İşte bu; daima en üstün olanın, her şeyi bilen koyduğu ölçüdür.

(Yasin 36/39)

وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ

Ay'ı da kuru hurma salkımı sapı gibi olana kadar evre evre ölçülendirdik.

(Yunus 10/5)

هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ
وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

Güneşi bir ışık kaynağı, ayı da bir yansıtıcı yapan O'dur. Yılların sayısını ve hesabını bilmeniz için onu evre evre ölçülendirmiştir. Allah'ın yarattığı şeyler, sadece gerçektir. O, âyetlerini bilen bir topluluk için açıklar.

(Bakara 2/177)

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّنَ وَآتَى الْمَالَ عَلَىٰ حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ
وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَٰئِكَ
الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

Erdemli olmak, yüzünüzü doğu ve batı tarafına çevirmek değildir. Erdemli kişi; Allah'a, ahiret gününe, meleklerle, kitaplara ve nebîlere inanıp güvenen kişidir. Böyle biri, sevmesine rağmen malını; yakınları, yetimler, çaresizler, yolcular, isteyenler ve bir de boyunduruk altındakiler için verir. Namazı düzgün ve sürekli kılar, zekâtı verir. Bunlar anlaşma yaptıkları zaman yükümlülüklerini yerine getirirler. Maddî sıkıntılara, bedensel sıkıntılara, bir de ani baskılara sabrederler. İşte özü sözü doğru olanlar... İşte kendilerini koruyanlar bunlardır.

(Nur 24/27)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّىٰ تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا
ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ

Müminler! Kendi evlerinizden başka evlere kendinizi tanıtıp izin almadan ve orada olanlara selâm vermeden girmeyin, sizin için hayırlısı budur. Belki hatırlarsınız.

(Nur 24/28)

فَإِنْ لَمْ تَجِدُوا فِيهَا أَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوهَا حَتَّىٰ يُؤْذَنَ لَكُمْ وَإِنْ قِيلَ لَكُمْ ارْجِعُوا فَارْجِعُوا
هُوَ أَزْكَىٰ لَكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ

Orada kimseyi bulamazsanız izin verilinceye kadar içeri girmeyin. Size geri dönün denirse dönün. Sizin için en temiz budur. Allah ne yaptığınızı bilir.

(Nur 24/61)

لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرَجٌ وَلَا عَلَى أَنْفُسِكُمْ أَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ آبَائِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أُمَّهَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ إِخْوَانِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَعْمَامِكُمْ أَوْ بُيُوتِ عَمَّاتِكُمْ أَوْ بُيُوتِ أَخَوَالِكُمْ أَوْ بُيُوتِ خَالَاتِكُمْ أَوْ مَا مَلَكَتُمْ مَفَاتِحَهُ أَوْ صَدِيقَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا أَوْ أَشْتَاتًا فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبَارَكَةٌ طَيِّبَةٌ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

Köre sıkıntı yoktur, topala sıkıntı yoktur, hastaya sıkıntı yoktur. Siz de; kendi evlerinizde, babalarınızın evlerinde, annelerinizin evlerinde, erkek kardeşlerinizin evlerinde, kız kardeşlerinizin evlerinde, amcalarınızın evlerinde, halalarınızın evlerinde, dayılarınızın evlerinde, teyzelerinizin evlerinde, anahtarı sizde olanlarda veya arkadaşınızın evinde yiyip içebilirsiniz. Bir arada veya ayrı ayrı yiyip içmeniz de bir günah yoktur. Evlere girdiğiniz vakit Allah'tan bereket ve güzellik dileği ile birbirinize selâm verin. Allah size âyetlerini işte böyle açıklar, umulur ki aklınızı kullanırsınız.

(Bakara 2/190)

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

Allah yolunda, sizinle savaşanlarla savaşın ama saldırganlık etmeyin. Çünkü Allah saldırganlık edenleri sevmez.

(Nisa 4/75)

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا

Size ne oluyor ki, Allah yolunda; ezilen erkekler ve kadınlar ile çocuklar uğrunda savaşmıyorsunuz! Hâlbuki onlar: "Rabbimiz! Halkı zâlim olan bu şehirden bizi çıkar, bize katından bir veli/dost gönder, bize katından bir yardımcı gönder" diyorlar.

(Nisa 4/76)

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا

İnanıp güvenenler Allah'ın yolunda savaşır, inkâr edenler ise azgınlara yolunda savaşır. Siz, şeytanın dostlarıyla savaşın. Şeytanın kurduğu düzen zayıftır.

(Nisa 4/84)

فَقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تُكَلَّفُ إِلَّا نَفْسُكَ وَحَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَكْفِ بِكَ الْوَلَدِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنْكِيلًا

O halde sen Allah yolunda savaş! Sen sadece kendinden sorumlusun. Müminleri de teşvik et. Umulur ki, Allah o kâfirlerin baskını önler. Allah'ın baskını daha güçlü, caydırıcılığı daha kuvvetlidir.

(Nisa 4/94)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَتَبَيَّنُوا وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ أَلْقَى إِلَيْكُمُ السَّلَامَ
أَسَنتَ مُؤْمِنًا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَعِنْدَ اللَّهِ مَغَانِمُ كَثِيرَةٌ كَذَلِكَ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ
فَمَنْ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَتَبَيَّنُوا إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

Ey inanıp güvenenler! Allah yolunda sefere çıktığınızda, size teslim olduğunu bildiren birini iyice araştırın. Dünya hayatının geçici menfaatine göz dikerek ona: "Sen mümin değilsin!" demeyin. Allah katında pek çok ganimet vardır. Önceden siz de onlar gibiydiniz, Allah size ikramda bulundu. Öyleyse iyice araştırın. Kuşkusuz, Allah yapmakta olduklarınızdan haberdardır.

(Mümtehine 60/8)

لَا يَنْهَيْكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ
وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ

Allah, dininizden dolayı sizi öldürmeye kalkışmamış ve sizi yaşadığınız yerlerden çıkarmamış kimselere erdemli ve hakka uygun davranmanızı yasaklamaz. Allah hakka uygun davrananları sever.

(Mümtehine 60/9)

إِنَّمَا يَنْهَيْكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُمْ فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ وَظَاهَرُوا عَلَى
إِخْرَاجِكُمْ أَنْ تَوَلَّوهُمْ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

Allah'ın yasakladığı şey sadece, dininizden dolayı sizi öldürmeye kalkışanlara, sizi yaşadığınız yerden çıkaranlara ve çıkarılmanıza destek verenlere yakınlık göstermenizdir. Kim onlara yakınlık gösterirse, işte onlar zâlimlerdir.

(Bakara 2/191)

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقْبَلُوهُمْ وَآخَرُجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا
تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ
الْكَافِرِينَ

Savaş sırasında onları tespit ettiğiniz yerde öldürün. Sizi çıkardıkları yerden, siz de onları çıkarın. Fitne, adam öldürmekten ağır bir suçtur. Mescid-i Haram yanında onlarla savaşmayın, kendileri savaş açarlarsa başka. Eğer savaşırlarsa, onları öldürün. O kâfirlerin cezası işte böyledir.

(Tevbe 9/5)

فَإِذَا انسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُواهُمْ وَاحْصِرُواهُمْ
وَاقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ
غَفُورٌ رَحِيمٌ

Bu haram aylar çıkınca o müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün. Onları yakalayın, kuşatın ve onlar için her gözlem yerinde bekleyin. Ama tevbe eder, namazı düzgün ve sürekli kılar ve zekâtı da verirlerse artık onları serbest bırakın. Şüphesiz Allah çok bağışlayandır, merhameti boldur.

(Tevbe 9/6)

وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ

O müşriklerden biri yanına gelmek isterse ona güvence ver ki gelsin, Allah'ın kelâmını dinlesin. Sonra onu, kendini güvende gördüğü bölgeye ulaştır. Böyle yap, çünkü onlar bilmeyen bir topluluktur.

(Tevbe 9/7)

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ

Mescid-i Haram yanında yaptığınız antlaşmanın kapsamına girmeyen müşrikler lehine, Allah katında ve elçisi nezdinde verilmiş bir söz nasıl olabilir! Antlaşma yaptıklarınızdan size verdikleri sözde durmaya devam edenlere karşı siz de sözünüzde durun. Doğrusu Allah kendilerini koruyanları sever.

(Tevbe 9/8)

كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا وَلَا ذِمَّةً يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَهِهِمْ وَتَأْبَى قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ

Nasıl olabilir ki! Onlar size üstün gelseler ne akrabalık bağlarını gözetirler ne de sorumluluklarını. Kalpleri istemese de ağızlarıyla sizi razı etmeye çalışırlar. Onların çoğu, sınırı aşmıştır.

(Bakara 2/192)

فَإِنْ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

Savaşmaya son verirlerse bilin ki; Allah çok bağışlayandır, merhameti boldur.

(Nisa 4/90)

إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ أَوْ جَاؤُكُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يُقَاتِلُوكُمْ أَوْ يُقَاتِلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَيْكُمْ فَلَقَاتَلُوكُمْ فَإِنْ اعْتَزَلُوكُمْ فَلَمْ يُقَاتِلُوكُمْ وَأَلْفُوا إِلَيْكُمْ السَّلَامَ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا

Ancak sizinle antlaşması olan bir topluma sığınanlar ile sizinle savaşmayı veya kendi topluluklarıyla savaşmayı göze alamayarak size gelenler olursa durum başka. Allah isteseydi, onları üzerinize salardı da sizinle savaşırlardı. Eğer sizden uzak durur, sizinle savaşmaz, size barış teklif ederlerse; Allah, artık onların aleyhine bir yola izin vermez.

(Enfal 8/61)

وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلَامِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

Eğer barışa yanaşırlarsa, sen de barıştan yana ol ve Allah'a dayan. Çünkü O, her şeyi dinleyendir, bilendir.

(Bakara 2/193)

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنْ ائْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ

Onlarla savaşın ki fitne yok olsun ve Allah'ın dini hâkim olsun. Savaşmaktan geri dururlarsa, zâlimlerden başkasına düşmanlık edilmez.

(Enfal 8/25)

وَأَنْتَقُوا فِتْنَةً لَا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

Öyle bir fitneden kendinizi koruyun ki, içinizden sadece zulmedenlere isabet etmekle kalmaz. Bilin ki Allah'ın cezalandırması şiddetlidir.

(Enfal 8/39)

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ فَإِنْ ائْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

Onlarla savaşın ki fitne yok olsun ve Allah'ın dini tümüyle hâkim olsun. Savaşmayı bırakırlarsa, şüphesiz Allah onların ne yaptıklarını daima görür.

(Enfal 8/40)

وَإِنْ تَوَلَّوْا فَاَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلِيكُمْ نِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ

Dönerlerse bilin ki, Allah sizin Mevlânızdır. O ne güzel Mevlâ ve ne güzel yardımcısıdır!

(Enfal 8/57)

فَإِمَّا تَنْفِقْنَهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ مَنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَدْكُرُونَ

Onları savaşta yakalarsan öyle dağıt ki arkalarındakiler de dağılsınlar. Belki hatırlarlar.

(Enfal 8/62)

وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي آتَاكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ

Seni aldatmak isterlerse Allah sana yeter. Seni yardımla ve müminlerle destekleyen O'dur.

(Enfal 8/73)

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ

Kâfirlerden her biri diğerinin dostudur. Siz burada emredileni yapmazsanız orada bir fitne ve büyük bir fesat ortaya çıkar.

(Bakara 2/194)

الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتِ قِصَاصٌ فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ
بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

Haram aya saygı, haram aya saygı duyanlarla karşılıklıdır. Size kim saldırırsa, o saldırıya denk bir saldırı yapın. Allah korkusuyla kendinizi koruyun! İyi bilin ki Allah kendilerini koruyanlarla beraberdir.

(Bakara 2/217)

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ
وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ
يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ
وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ

Sana haram ayını, o ayda yapılan savaşı soruyorlar. De ki: “O ayda savaş büyük suçtur. Ama Allah yolundan engellemek, O’nu inkâr etmek ve Mescid-i Haram’ın halkını oradan çıkarmak, Allah katında daha büyük suçtur. O fitne adam öldürmekten beterdir. Güçleri yetse, dininizden döndürünceye kadar sizinle savaşsınlar. Sizden kim dininden döner ve kâfir olarak ölürse, işte onların yaptıkları dünyada da ahirette de boşa gider. Onlar cehennem ahalisidir, orada ölümsüz olarak kalacaklardır.”

(Tevbe 9/36)

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا
يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

Doğrusu Allah katında ayların sayısı on ikidir; Allah’ın kitabında, gökleri ve yeri yarattığı günden beri bunlardan dördü haram aylardır. İşte doğru din budur. O halde bu aylarda sakın kendinize zulmetmeyin. O müşrikler, nasıl sizinle topyekûn savaşıyorlarsa siz de onlarla topyekûn savaşın. İyi bilin ki, Allah kendilerini koruyanlarla beraberdir.

(Bakara 2/195)

وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

Allah yolunda harcama yapın da kendi ellerinizle kendinizi tehlikeye atmayın. Güzel davranın. Şüphe yok ki Allah güzel davrananları sever.

(Enfal 8/36)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ
حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ

İnkâr edenler, mallarını Allah yolundan engellemek için harcamaktadırlar, harcamaya da devam edeceklerdir. Sonra o mallar onlar için bir yürek acısı olacak ve mağlup olacaklardır. O kâfirler, cehennemde bir araya getirileceklerdir.

(Enfal 8/60)

وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ
وَأَخْرَيْنَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ
الْيُكْمَ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ

Siz de onlara karşı gücünüzün yettiği kadar kuvvet ve atlı birlikler hazırlayın ki Allah'ın düşmanını, kendi düşmanınızı ve ayrıca sizin bilmeyip de Allah'ın bildiği diğer düşmanları korkutasınız. Allah yolunda ne harcarsanız, size tam olarak ödenir. Haksızlığa uğratılmazsınız.

(Bakara 2/196)

وَاتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُخْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَخْلِقُوا رُءُوسَكُمْ
حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحَلَّهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ آدَى مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ
أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسْكَ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ فَمَنْ
لَمْ يَجِدْ فَصِيَامٌ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ
أَهْلَهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

Hacı ve umreyi Allah için tamamlayın. Eğer engellenecek olursanız, kolayınızda olan bir kurban kesin. Kurban kesme zamanı gelinceye kadar da başlarınızı tıraş etmeyin. İçinizden biri hasta olur veya başında bir rahatsızlık bulunur da tıraş olursa fidye olarak ya oruç tutması ya sadaka vermesi ya da kurban kesmesi gerekir. Güven içinde olursanız, hacca kadar umreden yararlanan kişi, kolayında olan bir kurban keser. Bulamayan, üç gün hacda, yedi gün de geri döndüğünde oruç tutar. Tamamı on gün eder. Bu, ailesi Mescid-i Haram civarında oturmayanlar içindir. Allah korkusuyla kendinizi koruyun! Bilin ki, Allah'ın cezası şiddetlidir.

(Bakara 2/158)

إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ
يَطُوفَ بِهِمَا وَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ

Safâ ile Merve, Allah'a kulluğun sembollerindendir. Kim hac veya umre niyetiyle Kâbe'yi tavaf ederse, o ikisini sa'y etmesinde bir günah yoktur. Kim bir hayrı içinden gelerek yaparsa, bilsin ki Allah şükürün karşılığını verendir, her şeyi bilendir.

(Maide 5/2)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا
أَمِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامَ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا
يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ أَنْ صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ
وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

Ey inanıp güvenenler! Allah'a kulluğun sembollerine, haram aylara, hacıların yanlarında getirdikleri kurbanlık hayvanlara, onlara takılan gerdanlıklara, Rablerinin lütfunu ve rızasını elde etmek için Kâbe'ye yönelenlere saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktığınızda avlanabilirsiniz. Mescid-i Haram'a girmenizi engellediler diye bir topluma olan nefretiniz, sizi saldırganlığa sürüklemesin. Erdemli olma ve kendinizi koruma konusunda birbirinizle yardımlaşın ama günah ve düşmanlık konusunda yardımlaşmayın. Allah korkusuyla kendinizi koruyun! Doğrusu Allah'ın cezası şiddetlidir.

(Maide 5/97)

جَعَلَ اللَّهُ الْكَعْبَةَ الْبَيْتَ الْحَرَامَ قِيَامًا لِلنَّاسِ وَالشَّهْرَ الْحَرَامَ وَالْهَدْيَ وَالْقَلَائِدَ ذَلِكَ
لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

Allah Kâbe'yi; o dokunulmaz evi, insanların dirliğine sebep kıldı. Haram ayını, boyunlarına gerdanlık bağlanmış veya bağlanmamış kurbanlıkları da. Bu, Allah'ın göklerde ve yerde olan her şeyi bildiğini öğrenmeniz içindir. Şüphe yok ki, Allah her şeyi bilir.

(Hac 22/34)

وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَإِلَهُكُمُ اللَّهُ
وَاحِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَبَشِّرِ الْمُخْبِتِينَ

Her ümmet için, onları rızıklandığımızı; koyun, keçi, sığır ve deve cinsinden hayvanlar üzerine Allah'ın adını anmayı bir ibadet kıldık. Hepinizin ilâhı bir tek ilâhtır, O'na tam teslim olun. Gönülden bağlananları müjdele!

(Bakara 2/197)

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفْتَ وَلَا فُسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي
الْحَجِّ وَمَا تَفَعَّلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَرَوُودُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِ يَا أُولِي
الْأَلْبَابِ

Hac ayları bilinen aylardır. Kim o aylarda hacca başlarsa, hac boyunca, cinsel içerikli davranışlarda bulunmak, sınırı aşmak ve kavga etmek yoktur. Hayır olarak ne yaparsanız, Allah onu bilir. Siz azık alın, en hayırlı azık Allah korkusuyla kendini korumaktır. Ey akliselim olanlar, Benden korkarak kendinizi koruyun!

(Maide 5/1)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَوْفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بَهِيمَةُ الْأَنْعَامِ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ غَيْرِ
مُجْلَىٰ الصَّيِّدِ وَأَنْتُمْ حُرُمٌ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ

Ey inanıp güvenenler! Sözleşmelerinizin gereğini yerine getirin. Size bağlantılarıyla okunacaklar hariç, büyükbaş ve küçükbaş hayvanlar size helâl kılınmıştır. İhramlı iken avlanmayı da helâl saymayın. Şüphesiz ki, Allah dilediği hükmü verir.

(Maide 5/2)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحِلُّوا شَعَائِرَ اللَّهِ وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقَلَائِدَ وَلَا
أَمِينَ الْبَيْتِ الْحَرَامَ يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَرِضْوَانًا وَإِذَا حَلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا وَلَا
يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ أَنْ صَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ أَنْ تَعْتَدُوا وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ
وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

Ey inanıp güvenenler! Allah'a kulluğun sembollerine, haram aylara, hacıların yanlarında getirdikleri kurbanlık hayvanlara, onlara takılan gerdanlıklara, Rablerinin lütfunu ve rızasını elde etmek için Kâbe'ye yönelenlere saygısızlık etmeyin. İhramdan çıktığınızda avlanabilirsiniz. Mescid-i Haram'a girmenizi engellediler diye bir topluma olan nefretiniz, sizi saldırganlığa sürüklemesin. Erdemli olma ve kendinizi koruma konusunda birbirinizle yardımlaşın ama günah ve düşmanlık konusunda yardımlaşmayın. Allah korkusuyla kendinizi koruyun! Doğrusu Allah'ın cezası şiddetlidir.

(Maide 5/3)

حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلَ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ
وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ
تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْوَاجِ ذَلِكُمْ فِسْقٌ الْيَوْمَ يَئِسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ
وَاحْشَوْنِ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا
فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

Size haram kılınanlar; ölü, kan, domuz eti ve Allah'tan başkası adına kesilmiş olanlardır. Boğulan, vurulan, düşen, boynuzlanan ve yırtıcılar tarafından yenilen hayvanlar, ölmeden keserseniz haram olmazlar. Putlar adına kesilenler ile çekilişle kismet aramanız da size haramdır. Bütün bunlar sınırı aşmaktır. İnkâr edenler, bugün dininizden ümitlerini kesmişlerdir. Sakın onlardan çekinmeyin, Benden çekinin! Bugün dininizi olgunlaştırdım ve size olan nimetimi tamamladım. Sizin için din olarak İslâm'dan razı oldum. Her kim günaha eğilimi olmadan açlıktan dolayı mecbur kalırsa bilsin ki; Allah çok bağışlayandır, merhameti boldur.

(Maide 5/96)

أَجَلٌ لَكُمْ صَيْدُ الْبَحْرِ وَطَعَامُهُ مَتَاعًا لَكُمْ وَلِلسَّيَّارَةِ وَحُرِّمَ عَلَيْكُمْ صَيْدُ الْبَرِّ مَا دُمْتُمْ
حُرُمًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

Deniz avı ve yiyeceği size helâl kılındı ki hem siz yararlanasınız hem de yolcular yararlansın. Kara avı ise ihramda olduğunuz sürece haram kılındı. Allah korkusuyla kendinizi koruyun! Öyle ki O'nun huzurunda toplanacaksınız.

(Bakara 2/198)

لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَاذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ
الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَيْكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الضَّالِّينَ

Hac aylarında Rabbinizin lütfundan payınızı aramanızın size bir günahı olmaz. Arafat'tan sel gibi aktığınız zaman Meş'ar-i Haram yanında Allah'ı anın. O size nasıl gösterdiyse, öyle anın. Siz, bundan önce yanlış yapanlardandınız.

(Hac 22/27)

وَإِذْنٌ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَى كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ

İnsanların içinde hacca ilan et ki yürüyerek veya bitkin binekler üzerinde bütün derin vadilerden geçerek sana gelsinler;

(Hac 22/28)

لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ
الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا أَوَائِلَ الْفَقِيرِ

kendilerine olan faydalarına şahit olmak ve Allah'ın onları rızıklandığı koyun, keçi, sığır, deve cinsi hayvanlar üzerine, bilinen günlerde onun adını anarak kurban kesmek için. Onlardan siz yiyecek, muhtaç ve kötü durumda olana da yedirin.

(Hac 22/29)

ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلْيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ

Sonra görevlerini tamamlasınlar; Arafat ve Müzdelife vakfelerini yapsınlar, adaklarını yerine getirsinler ve Beyti Atîk'te tavaf yapsınlar.

(Hac 22/30)

ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ حُرْمَاتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَأُحِلَّتْ لَكُمْ الْآنْعَامُ إِلَّا مَا يُنْتَلَىٰ عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ

Böyledir; kim Allah'ın dokunulmaz kıldığı şeylere saygı gösterirse Rabbinin katında onun için hayırlı olur. Size okunanlar hariç; koyun, keçi, siğir, deve size helâl kılınmıştır. O putların pisliğinden uzak durun! Gerçek dışı sözlerden de uzak durun!

(Al-i İmran 3/96)

إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ

Şüphesiz ki insanlar için kurulan ilk ev, Mekke'dedir. Bereketlidir ve herkes için doğru yönü gösterir.

(Al-i İmran 3/97)

فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ

Orada İbrahim'in ibadet için durduğu yerlerin apaçık işaretleri vardır. Oraya giren kişi, güvende olur. İnsanlardan bir yolunu bulabilenlerin, Allah için Beyt'i haccetmeleri gerekir. Kim inkâr ederse bilsin ki Allah'ın hiçbir şeyi ihtiyacı yoktur.

(Bakara 2/199)

ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

Sonra insanların aktıkları gibi siz de akın. Allah'tan bağışlanma dileyin. Şüphesiz ki Allah çok bağışlayandır, merhameti boldur.

(Bakara 2/127)

وَإِذْ يَرْفَعُ إِبْرَاهِيمُ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلُ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ

İbrahim, İsmail ile beraber Kâbe'nin temellerini yükselttiği sırada: "Rabbimiz bunu bizden kabul et; çünkü Sen her şeyi dinleyen, her şeyi bilensin!"

(Bakara 2/128)

رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ

Rabbimiz! İkimizi sana tam teslim olmuş kişiler yap, soyumuzdan da sana tam teslim olmuş bir ümmet oluştur!
Bize, hac ve umre ibadetlerini yapacağımız yerleri göster ve tevbemizi kabul et! Çünkü Sen tevbeleri kabul edensin, çok merhametlisin!

(Bakara 2/200)

فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَادْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَقٍ

İbadetlerinizi yerine getirirken Allah'ı, atalarınızı andığınız gibi, hatta daha güçlü anın. İnsanlardan kimi der ki: "Rabbimiz! Bize ne vereceksen, bu dünyada ver!" Onun ahirette bir alacağı olmaz.

(Ahzab 33/41)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا

Ey inanıp güvenenler! Allah'ı çok anarak hatırlayın.

(Ahzab 33/42)

وَسَبِّحْهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا

Sabah akşam ona ibadet edin.

(Hud 11/15)

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُخْسُونَ

Dünya hayatını ve süsünü isteyenlere yaptıkları işlerin karşılığını burada tamı tamına veririz. Burada onlardan bir kesinti yapılmaz.

(Hud 11/16)

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوا فِيهَا وَبَاطِلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

Onlar, ahirette ateşten başka alacağı kalmamış kimselerdir. Dünyada işledikleri boşa çıkmış ve bütün yaptıkları iptal olmuştur.

(Bakara 2/201)

وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ

Kimileri de şöyle der: "Rabbimiz! Bize bu dünyada iyilik ve güzellik ver, ahirette de iyilik ve güzellik ver. Bizi o ateşin azabından koru!"

(Furkan 25/65)

وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا

Onlar şöyle derler: “Ey Rabbimiz! Cehennem azabını bizden uzaklaştır. Kuşkusuz ki, onun azabı yakaladığını bırakmaz.

(Araf 7/156)

وَكَتُبْنَا لَهُ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هُنَا إِلَيْكَ قَالِ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَنْ أَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَاكُنْهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ

Bize dünyada da ahirette de iyi ve güzel şeyler yaz; biz Sana yöneldik.” Allah dedi ki: “İstediğim kişiyi azabıma uğrattırım, rahmetim ise her şeyi kapsar. Rahmetimi, kendini koruyanlar, zekât verenler ve âyetlerimize inanıp güvenenler için ayıracağım.”

(İsra 17/18)

مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ عَجَّلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلِيهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا

Kim hemen eline geçecek olanı isterse, ona bu dünyada istediğimiz kadarını verir, sonra kınanmış ve kovulmuş olarak kalacağı cehenneme atarız.

(İsra 17/19)

وَمَنْ أَرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا

Kim ahireti ister ve onun için gereği gibi çalışırsa o mümindir, işte böylelerinin çalışması teşekkürle değerlidir.

(Bakara 2/202)

أُولَٰئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ

İşte onlardan her birine kazandıklarından bir pay vardır. Allah hesabı çabuk görür.

(Şûrâ 42/20)

مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصِيبٍ

Kim ahiret için yatırım yapmak isterse onun yatırımına katkıda bulunuruz. Kim de dünya için yatırım yapmak isterse, ona da ondan veririz ama onun ahirette alacağı bir şey kalmaz.

(Necm 53/39)

وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ

İnsanın kendi çalışmasından başkası kendine ait değildir.

(Bakara 2/203)

وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

Allah'ı sayılı hac günlerinde de anın. Kim acele eder, iki günde dönerse, sevabında bir eksilme olmaz. Geciken kişinin de sevabında bir eksilme olmaz. Bu, kendilerini koruyanlar içindir. Allah korkusuyla kendinizi koruyun! İyi bilin ki, O'nun huzurunda toplanacaksınız.

(Hac 22/27)

وَإِذْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَىٰ كُلِّ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ

İnsanların içinde haccı ilan et ki yürüyerek veya bitkin binekler üzerinde bütün derin vadilerden geçerek sana gelsinler;

(Hac 22/28)

لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَعْلُومَاتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطْعُمُوا الْبَائِسَ الْفَقِيرَ

kendilerine olan faydalarına şahit olmak ve Allah'ın onları rızıklandığı koyun, keçi, sığır, deve cinsi hayvanlar üzerine, bilinen günlerde onun adını anarak kurban kesmek için. Onlardan siz yiyin, muhtaç ve kötü durumda olana da yedin.

(Hac 22/29)

ثُمَّ لِيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَلِيُوفُوا نُذُورَهُمْ وَلِيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتِيقِ

Sonra görevlerini tamamlasınlar; Arafat ve Müzdelife vakfelerini yapsınlar, adaklarını yerine getirsinler ve Beyti Atık'te tavaf yapsınlar.

(Hac 22/30)

ذَٰلِكَ وَمَنْ يُعْظَمْ حُرْمَاتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَأُحِلَّتْ لَكُمْ الْأَنْعَامُ إِلَّا مَا يُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ

Böyledir; kim Allah'ın dokunulmaz kıldığı şeylere saygı gösterirse Rabbinin katında onun için hayırlı olur. Size okunanlar hariç; koyun, keçi, sığır, deve size helâl kılınmıştır. O putların pisliğinden uzak durun! Gerçek dışı sözlerden de uzak durun!

(Bakara 2/204)

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَىٰ مَا فِي قَلْبِهِ وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ

İnsanlardan öylesi var ki, dünya hayatıyla ilgili sözleri seni şaşırtır. Kalbinde olana da Allah'ı şahit tutar. O, azılı düşmandır.

(Münafikun 63/1)

إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ قَالُوا نَشْهَدُ إِنَّكَ لَرَسُولُ اللَّهِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّكَ لَرَسُولُهُ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّ
الْمُنَافِقِينَ كَاذِبُونَ

Münafıklar sana geldiklerinde derler ki: “Biz şahidiz; gerçekten sen Allah'ın elçisisin." Allah, elbette senin elçisi olduğunu biliyor ama Allah şahit, münafıklar kesinlikle yalancıdır.

(Münafikun 63/4)

وَإِذَا رَأَيْتَهُمْ تُعْجِبُكَ أَجْسَامُهُمْ وَإِنْ يَقُولُوا تَسْمَعُ لِقَوْلِهِمْ كَانَتْهُمْ خَشَبٌ مُسْتَدَّةٌ يُحْسِبُونَ
كُلَّ صَيْحَةٍ عَلَيْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ قَاتَلَهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ

Onları gördüğünde, dış görünüşlerine imrenirsin. Konuşurlarsa sözlerine kulak verirsin. Oysa duvara dayalı kalas gibidirler. Her gürültüyü aleyhlerine sanırlar. Asıl düşman onlardır; onlara karşı dikkatli ol! Allah canlarını alsın! Nasıl sürükleniyorlar?

(Bakara 2/205)

وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ

Eline yetki geçince; yeryüzünde doğal düzeni bozmaya, kaynakları tüketmeye ve soykırım yapmaya çalışır. Allah doğal düzenin bozulmasını sevmez.

(Bakara 2/11)

وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ

Onlara: “Yeryüzünde doğal düzeni bozmayın!” denince: “Biz sadece düzeni sağlayan kimseleriz” derler.

(Bakara 2/12)

أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ

Dikkat edin, doğal düzeni bozanlar onlardır ama farkında olmazlar.

(Bakara 2/206)

وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلَبِئْسَ الْمِهَادُ

Ona: "Allah'tan korkarak kendini koru!" denince, günahıyla üste çıkmaya başlar. Ona cehennem yeter. O ne kötü yerleşim yeridir.

(Al-i İmran 3/188)

لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسَبَنَّهُمْ
بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

Yaptıklarına sevinen, yapmadıklarıyla da övülmek isteyen bu kişilerin azaptan kurtulacaklarını sanma; onların hak ettiği acıklı bir azaptır.

(Nisa 4/131)

وَلِلّٰهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْاَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِیْنَ اُوْتُوا الْكِتٰبَ مِنْ قَبْلِكُمْ
وَایَاكُمْ اَنْ اَتَّقُوا اللّٰهَ وَاِنْ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ مَا فِی السَّمٰوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ وَكَانَ اللّٰهُ
غَنِیًّا حَمِیْدًا

Göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Sizden önce kendilerine kitap verilenlere ve size tavsiyemiz:
“Allah korkusuyla kendinizi koruyun! Eğer inkâr ederseniz bilin ki, göklerde ne var, yerde ne varsa hepsi
Allah'ındır. Allah'ın hiçbir şeye ihtiyacı yoktur, her yaptığını mükemmel yapar.”

(Bakara 2/207)

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ یَّشْرِیْ نَفْسَهُۥ بِبَتَّةٍ رَّغْوًا مَّرَضَاتِ اللّٰهِ وَاللّٰهُ رَؤُفٌ بِالْعِبَادِ

İnsanlardan öylesi de var ki, Allah'ın rızasını kazanmak için canını verir. Allah böyle kullarına
karşı çok şefkatlidir.

(Ahzab 33/23)

مِنَ الْمُؤْمِنِیْنَ رَجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللّٰهَ عَلَیْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضٰی نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَنْ
یَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِیْلًا

Müminlerden Allah'a verdikleri söze sadık kalanlar vardır. Kimi, o uğurda canını vermiş, kimi de beklemektedir.
Onlar hiç bir şekilde sözlerini değiştirmemişlerdir.

(Ahzab 33/24)

لِیَجْزِیَ اللّٰهُ الصّٰدِقِیْنَ بِصِدْقِهِمْ وَّیُعَذِّبَ الْمُنَافِقِیْنَ اِنْ شَاءَ اَوْ یَتُوبَ عَلَیْهِمْ اِنَّ اللّٰهَ كَانَ
غَفُوْرًا رَّحِیْمًا

Bu, Allah'ın, doğrulara doğruluklarının karşılığını vermesi, münafıklara azap etmesi veya tevbe etmek
istediklerinde tevbelerini kabul etmesi içindir. Şüphesiz Allah çok bağışlayandır, merhameti boldur.

(Bakara 2/208)

یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوا ادْخُلُوْا فِی السَّلٰمِ کَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوٰتِ الشَّیْطٰنِ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ
مُّبِیْنٌ

Ey inanıp güvenenler, topluca tam bir teslimiyet içine girin! Şeytanın adımlarını takip etmeyin!
Çünkü o sizin için apaçık bir düşmandır.

(Nur 24/21)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطَوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ
بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ
اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

Ey inanıp güvenenler! Şeytanın izinden gitmeyin. Şeytan, izinden gidene utanç verici şeyler yapmasını ve kötülüğü emreder. Allah'ın lütfu ve rahmeti olmasaydı hiçbiriniz kendini arındırıp geliştiremezdi. Ama Allah, isteyeni arındırıp geliştirir. Her şeyi dinleyen ve bilen Allah'tır.

(Zuhruf 43/62)

وَلَا يَصُدَّتْكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ

Sakın şeytan sizi engellemesin çünkü o, sizin için apaçık bir düşmandır.

(Bakara 2/209)

فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ الْبَيِّنَاتُ فَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

Her şeyi açıkça ortaya koyan deliller geldikten sonra kayarsanız bilin ki; Allah daima en üstündür, en doğru hüküm verendir.

(Al-i İmran 3/86)

كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيْمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

Elçinin hak olduğuna ve her şeyi açıkça ortaya koyan belgeleri getirdiğine şahit olup imân ettikten sonra, bütün bunları inkâr ederek kâfir olan bir topluluğa, Allah nasıl rehberlik eder? Allah, zâlimler topluluğuna rehberlik etmez.

(Saf 61/5)

وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ تَتُذَوْنِنِي وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ فَلَمَّا
زَاغُوا آزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

Bir gün Musa halkına şöyle demişti: “Ey halkım! Ne diye beni üzüyorsunuz; çok iyi biliyorsunuz ki ben, Allah'ın size gönderdiği elçiyim.” Ne zaman kaydılar, Allah da onların kalplerini kaydırды. Allah sınırı aşanlar topluluğuna rehberlik etmez.

(Bakara 2/210)

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ وَإِلَى اللَّهِ
تَرْجَعُ الْأُمُورُ

Allah'ın bulut gölgeleri içinde gelmesini, meleklerin de birlikte gelip işin bitirilmesini mi bekliyorlar? Bütün işler Allah'a döner.

(Enam 6/158)

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ أَمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيْمَانِهَا خَيْرًا قُلِ انْتَضِرُوا إِنَّا مُنْتَظِرُونَ

Kendilerine meleklerin gelmesini mi, yoksa Rabbinin gelmesini mi ya da Rabbinden bazı işaretlerin gelmesini mi bekliyorlar? Rabbinden bazı işaretler geldiği gün, evvelce îmân etmemiş veya îmânlı olarak hayır işlememiş kimsenin îmânı kendisine fayda vermeyecektir. De ki: “Bekleyin, biz de bekliyoruz.”

(Nahl 16/33)

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ أَمْرُ رَبِّكَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

Bunlar meleklerin gelmesini veya Rablerinin emrinin gelmesini mi bekliyorlar? Onlardan öncekiler de böyle yaptılar. Allah onlara zulmetmedi ama onlar kendilerine zulmediyorlardı.

(Hicr 15/7)

لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَائِكَةِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ

Söylediğin doğruysa bize melekleri getirsene!”

(Hicr 15/8)

مَا نُنَزِّلُ الْمَلَائِكَةَ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كَانُوا إِذَا مُنْظَرِينَ

Biz melekleri sadece hak ettiklerinde göndeririz, o zaman onlara göz açtırılmaz.

(Furkan 25/21)

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَائِكَةُ أَوْ نَرَى رَبَّنَا لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًّا كَبِيرًا

Bizimle karşılaşmayı beklemeyenler: “Melekler bize de indirilse olmaz mı ya da Rabbimizi görsek!” derler. Onlar kendilerini büyük görürler de büyük bir azgınlıkla başkaldırırlar.

(Furkan 25/22)

يَوْمَ يَرَوْنَ الْمَلَائِكَةَ لَا بُشْرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حَجْرًا مَحْجُورًا

Melekleri görecekları gün suçluları sevindirecek hiçbir şey olmayacaktır. Melekler onlara daima: “Yasaktır! Yasaklanmıştır!” diyeceklerdir.

(Bakara 2/211)

سَلِّ بَنِي إِسْرَءِيلَ كَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ

İsrailoğullarına bir sor, onlara nice açık âyet/ mucize verdik! Kim kendisine geldikten sonra, Allah'ın nimetini, başka bir şeyle değiştirirse, elbette ki Allah'ın vereceği ceza şiddetlidir.

(Araf 7/161)

وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَاتِكُمْ سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ

Bir gün onlara şöyle denmişti: “Bu şehre yerleşin. İstedığınız yerden yiyin. “Hatalıyız!” deyin ve kapısından secde ederek girin ki, hatalarınızı bağışlayalım. Güzel davrananlara ikramımız artacaktır.”

(Araf 7/162)

فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ

İçlerinden zulmedenler, sözü kendilerine söylenenden başkasıyla değiştirdiler. Zulmetmelerine karşılık biz de onların üzerine gökten bir pislik gönderdik.

(Bakara 2/212)

زُيِّنَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ

Dünya hayatı, inkâr edenlere süslü gösterilir, îmân edenleri hor görürler. Ama kendilerini koruyanlar kıyamet günü onlardan üstün durumda olurlar. Allah istediğine hesapsız rızık verir.

(Nahl 16/63)

تَاللَّهِ لَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَى أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَهُمْ وَليُّهُمْ الْيَوْمَ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

Vallahi senden önceki ümmetlere de elçiler gönderdik. Şeytan onlara, yaptıkları işi süslü gösterdi. O, bugün de onların dostudur. Onların hak ettiği acıklı bir azaptır.

(Sad 38/62)

وَقَالُوا مَا لَنَا لَا نَرَى رِجَالًا كُنَّا نَعُدُّهُمْ مِنَ الْأَشْرَارِ

Birbirlerine: “Kötü ve tehlikeli saydığımız kimseler vardı; onları niye göremiyoruz?”

(Sad 38/63)

اتَّخَذْنَاهُمْ سِخْرِيًّا أَمْ زَاغَتْ عَنْهُمْ الْأَبْصَارُ

Onları hep alaya alırdık; yoksa onları gözden mi kaçırdık?”

(Mutaffifin 83/29)

إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ

Gerçekten de suçlular, inanıp güvenmiş olanlara gülüyorlardı.

(Mutaffifin 83/30)

وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ

Yanlarından geçerlerken birbirlerine kaş göz ediyorlardı.

(Mutaffifin 83/31)

وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ

Kendi çevrelerine döndüklerinde keyiflenerek dönüyorlardı.

(Mutaffifin 83/32)

وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ

Onları gördükleri zaman: “Bunların hepsi sapık!” diyorlardı.

(Mutaffifin 83/33)

وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ

Onların üzerine gözcü olarak gönderilmediler.

(Mutaffifin 83/34)

فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ

Bugün de müminler bu kâfirlere güleceklerdir.

(Mutaffifin 83/35)

عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ

Tahtların üzerinde onlara bakacaklardır.

(Bakara 2/213)

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّينَ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيُحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

İnsanlar tek bir ümmetti. Ardından Allah müjde veren ve uyarılarda bulunan nebîler görevlendirmiş; onlarla birlikte gerçekleri içeren kitap da indirmiştir ki, anlaşmazlığa düştükleri konularda insanlar arasında onunla hükmetsinler. Anlaşmazlığa düşenler kendilerine kitap verilenlerden başkası olmaz. Bu da açık âyetler geldikten sonra birbirlerine duydukları kıskançlık nedeniyle arzuladıkları aşırılıklardan kaynaklanır. Sonra Allah anlaşmazlığa düştükleri şey hakkında, inanıp güvenenleri izniyle gerçeğe ulaştırır. Allah isteyeniyi doğru yola iletir.

(Enbiya 21/92)

إِنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ

Gerçekten bu sizin ümmetiniz; tek bir ümmettir. Ben de Rabbinizim; o halde Bana kulluk edin!

(Enbiya 21/93)

وَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ كُلُّ إِلَهِنَا رَاجِعُونَ

İşlerini aralarında parçaladılar; hepsi bize döneceklerdir.

(Müminun 23/52)

وَأَنَّ هَذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاتَّقُونِ

Doğrusu sizin ümmetiniz, tek bir ümmettir. Ben de Rabbinizim; o halde kendinizi koruyun!

(Müminun 23/53)

فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلُّ حِزْبٍ بِمَا لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ

Kitaplarla işlerini aralarında parçaladılar. Her grup kendinde olanla sevinip şımarır.

(Al-i İmran 3/105)

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

Kendilerine açık belgeler geldikten sonra anlaşmazlığa düşerek bölünüp parçalananlar gibi olmayın. Dehşetli azabı hak edenler işte onlardır.

(Yunus 10/19)

وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

İnsanlar bir tek ümmetti, daha sonra anlaşmazlığa düştüler. Eğer Rabbinin daha önce geçmiş kelimesi olmasaydı, onların anlaşmazlığa düştükleri konuda aralarındaki hüküm yerine getirilirdi.

(Bakara 2/214)

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَزُلْزِلُوا حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصْرُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ نَصْرَ اللَّهِ قَرِيبٌ

Sizden öncekilerin başlarına gelenlerin bir benzeri sizin başınıza da gelmeden cennete girebileceğinizi mi sanıyorsunuz? Onlara zorluklar, sıkıntılar, zararlar dokunmuş ve öylesine sarsılmışlardı ki, Allah'ın elçisi ve beraberindekiler: "Allah'ın yardımı ne zaman?" diyecek hale gelmişlerdi. Bilin ki, Allah'ın yardımı yakındır.

(Bakara 2/155)

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ

Sizi mutlaka korku ve açlık türünden bir şeyle; mallardan, canlardan ve ürünlerden eksiltmekle yıpratıcı bir imtihana sokacağız. Sabredenleri müjdele!

(Al-i İmran 3/142)

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمِ الصَّابِرِينَ

Yoksa Allah içinizden, elinden gelen bütün gayreti gösterenleri bilmeden ve sabredenleri de bilmeden cennete gireceğinizi mi sanmıştınız?

(Tevbe 9/16)

أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُتْرَكُوا وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِيجَةً وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

Yoksa Allah içinizden, hem elinden gelen bütün gayreti gösterenleri hem de Allah'ı, elçisini ve müminler dışında birini sırdaş edinmeyenleri bilmeden bırakılacağınızı mı sandınız? Allah, ne yaptığınızdan haberdardır.

(Ankebut 29/2)

أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ

İnsanlar, sadece "İmân ettik" dediler diye zorlu imtihanlardan geçirilmeden bırakılacaklarını mı sanıyorlar?

(Ankebut 29/3)

وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ

Biz onlardan öncekileri de zorlu imtihanlardan geçirdik. Allah, özü sözü doğru olanları elbette bilecektir. Elbette yalancıları da bilecektir.

(Muhammed 47/31)

وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتَّى نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ وَنَبْلُوَنَّكُمْ أَخْبَارَكُمْ

Şurası kesin ki içinizden, elinden gelen bütün gayreti gösterenleri ve sabredenleri öğreninceye kadar ve gerçek yüzünüzü ortaya çıkarıncaya kadar sizi zorlu bir imtihandan geçireceğiz.

(Bakara 2/215)

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّهِ الدِّينُ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينَ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

Sana hayra neyi harcayacaklarını soruyorlar. De ki: “Hayır için ne harcarsanız; ana-baba, en yakınlar, yetimler, çaresizler ve yolcular için olsun.” Hayır için ne yaparsanız, kesinlikle Allah onu bilir.

(Bakara 2/219)

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ

Sana sarhoşluk vererek akli uyuşturan şeyleri ve şans oyunlarını soruyorlar. De ki: “Her ikisinde hem büyük günah hem de menfaatler vardır. Ama bunlardaki günah menfaatinden büyüktür. Sana hayra neyi harcayacaklarını da soruyorlar. De ki: Artan! Allah, âyetlerini size böyle açıklar ki düşünesiniz.”

(Bakara 2/267)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ

Ey inanıp güvenenler! Kazandıklarınızın temizlerinden ve yerden sizin için çıkardığımız şeylerden hayra harcayın! Gözünüzü yummadan almayacağınız kötü şeylerden vermeye kalkmayın! İyi bilin ki; Allah’ın hiçbir şeye ihtiyacı yoktur, her şeyi mükemmel yapar.

(Bakara 2/268)

الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

Şeytan sizi yoksul düşmekle korkutur ve size utanç verici şeyler yapmanızı emreder. Allah ise bağışlama ve ikramda bulunma sözü verir. Allah ilmiyle her şeyi kuşatandır.

(Bakara 2/270)

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهَا وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

Nafakadan hayra ne harcadınız veya adak olarak ne adadınız, kesinlikle Allah onu bilir. Zâlimlerin yardımcıları olmaz.

(Bakara 2/271)

إِنْ تُبْدُوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

Sadakaları açıkça verirsiniz ne güzel! Eğer ihtiyaç sahiplerine verirken gizlerseniz, sizin için daha hayırlıdır; kötülüklerinizden bir kısmını örter. Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

(Bakara 2/272)

لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَا تُنْفِسُكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ

Onları doğru yola iletmek senin görevin değildir ama Allah, isteyen doğru yola iletir. Hayra yapacağınız her harcamanın faydası kendinizdir. Harcamayı, sırf Allah'ın rızasını kazanmak amacıyla yapmalısınız. Hayra yapacağınız her harcamanın karşılığı size tam olarak verilir ve haksızlığa uğramazsınız.

(Bakara 2/273)

لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

O öyle ihtiyaç sahipleri içindir ki; onlar bütün vaktini Allah yoluna adamışlardır, yeryüzünde dolaşmaya fırsatları yoktur. Onurlu oldukları için de durumlarını bilmeyen onların ihtiyacı olmadığını sanır. Onları yüzlerinden tanır. Kimseden ısrarla bir şey istemezler. Allah hayra yaptığınız her harcamayı kesinlikle bilir.

(Bakara 2/274)

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Mallarını gece gündüz, gizli ya da açık hayra harcayanların ödülü, Rableri katındadır. Onların üzerinde bir korku olmaz ve onlar üzülmezler.

(Bakara 2/216)

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

Savaş, hoşunuza gitmediği halde üzerinize farz kılındı. Hoşunuza gitmeyen bir şeyde sizin için hayır olabilir. Hoşunuza giden bir şey de sizin için şer olabilir. Allah bilir, siz bilmezsiniz.

(Al-i İmran 3/145)

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا مُؤَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ

Allah'ın izni olmadan kimse ölmez. Ecelleri yazılıdır. Kim dünyalık isterse ona ondan veriz. Kim ahiretlik isterse ona da ondan veriz. Şükredenleri ödüllendireceğiz.

(Al-i İmran 3/146)

وَكَايَيْنَ مِنْ نَبِيِّ قَاتَلَ مَعَهُ رَبِّيُونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ

Kendilerini Rablerine adanmış birçok kişi, nice nebî ile birlikte savaştı. Onlar gevşemediler, Allah yolunda başlarına gelenden ötürü zayıflık göstermediler ve savaşa ara vermediler. Allah, sabredenleri sever.

(Al-i İmran 3/147)

وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

Onların söyledikleri sadece şuydu: "Rabbimiz! Günahlarımızı ve davranışlarımızdaki aşırılıkları bağışla. Ayaklarımızı sağlam tut. Kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et!"

(Al-i İmran 3/148)

فَاتَّيَهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

Allah onlara dünyadaki ödülleri verdi. Ahiretteki ödülleri daha güzeldir. Allah güzel davrananları sever.

(Bakara 2/217)

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنْ اسْتَطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Sana haram ayını, o ayda yapılan savaşı soruyorlar. De ki: "O ayda savaş büyük suçtur. Ama Allah yolundan engellemek, O'nu inkâr etmek ve Mescid-i Haram'ın halkını oradan çıkarmak, Allah katında daha büyük suçtur. O fitne adam öldürmekten beterdir. Güçleri yetse, dininizden döndürünceye kadar sizinle savaşırlar. Sizden kim dininden döner ve kâfir olarak ölürse, işte onların yaptıkları dünyada da ahirette de boşa gider. Onlar cehennem ahalisidir, orada ölümsüz olarak kalacaklardır."

(Enfal 8/34)

وَمَا لَهُمْ آلَا يُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنَّ أَوْلِيَاءَهُ
إِلَّا الْمُتَّقُونَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ

Yoksa ne diye Allah onlara azap etmesin? Onu korumaya yetkileri olmadığı halde sizi Mescid-i Haram'dan engelliyorlar. Onu korumaya yetkili olanlar sadece kendilerini koruyanlardır. Ama onların çoğu bilmez.

(Tevbe 9/36)

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا
يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

Doğrusu Allah katında ayların sayısı on ikidir; Allah'ın kitabında, gökleri ve yeri yarattığı günden beri bunlardan dördü haram aylardır. İşte doğru din budur. O halde bu aylarda sakın kendinize zulmetmeyin. O müşrikler, nasıl sizinde topyekûn savaşıyorlarsa siz de onlarla topyekûn savaşın. İyi bilin ki, Allah kendilerini koruyanlarla beraberdir.

(Tevbe 9/37)

إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحْلُونَهُ عَامًا وَيُحَرِّمُونَهُ عَامًا
لِيُؤْاطُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيَحْلُوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنَ لَهُمْ سَوْءَ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

Nesî, ancak küfürde ileri gitmektir. İnkâr edenler, onunla saptırılmıştır. Onu bir yıl helâl, bir yıl haram kılarlar ki hem Allah'ın haram kıldığının sayısına uygun getirsinler hem de Allah'ın haram kıldığını helâl kılsınlar. Kötü işleri onlara güzel gösterilmiştir. Allah kâfirler topluluğuna rehberlik etmez.

(Hac 22/25)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنِ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً
الْعَاقِبِ فِيهِ وَالْبَادِ وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِإِلْحَادٍ بِظُلْمٍ نُذِقْهُ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ

Şüphesiz ki inkâr edenlere, Allah'ın yolundan; orada yaşayan veya dışarıdan gelen her insan için eşit kıldığımız Mescid-i Haram'dan engelleyenlere ve kim ki orada zulmederek haktan uzaklaşmak isterse ona, acıklı bir azap tattıracağız.

(Bakara 2/218)

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ
غَفُورٌ رَحِيمٌ

İnanıp güvenenler, hicret edenler ve Allah yolunda elinden bütün gayreti gösterenler, elbette Allah'ın rahmetini umabilirler. Allah çok bağışlayandır, merhameti boldur.

(Nisa 4/100)

وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَاجِمًا كَثِيرًا وَسَعَةً^س وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

Kim Allah yolunda hicret ederse, yeryüzünde gidecek çok yer ve genişlik bulur. Kim Allah'a ve elçisine hicret eden biri olarak evinden çıkar sonra ölürse, onun ödülü Allah'a ait olur. Allah çok bağışlayandır, merhameti boldur.

(Tevbe 9/20)

الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ^س أَكْبَرُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ

İnanıp güvenen, hicret eden ve Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla elinden gelen bütün gayreti gösterenlerin Allah katındaki dereceleri pek yüksektir. Başarılı olanlar işte onlardır.

(Nahl 16/41)

وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا^س لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَا جُرْ الْأُخْرَى أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

Zulme uğradıktan sonra Allah yolunda hicret edenleri dünyada mutlaka güzel yerlere yerleştiririz. Bunun ahiretteki ödülü daha büyüktür. Keşke bilselerdi.

(Nahl 16/42)

الَّذِينَ صَبَرُوا^س وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ

Onlar sabreden ve Rablerine dayanan kimselerdir.

(Ankebut 29/69)

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا^س وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ

Uğrumuzda elinden gelen bütün gayreti gösterenleri mutlaka yollarımıza iletiriz. Allah elbette güzel davrananlarla beraberdir.

(Hucurat 49/15)

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ^س لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ^س أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ

Sadece ve sadece; Allah'a ve elçisine inanıp güvenen, sonra asla şüpheye düşmeyen, Allah yolunda mallarıyla, canlarıyla ellerinden gelen bütün gayreti gösterenler mümindir. Özü sözü doğru olanlar işte onlardır.

(Saf 61/10)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ

Ey inanıp güvenenler! Sizi acıklı azaptan kurtaracak bir ticaret göstereyim mi?

(Saf 61/11)

تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

Allah'a ve elçisine inanıp güvenmeniz, Allah yolunda mallarınızla ve canlarınızla elinizden gelen bütün gayreti göstermenizdir. Bilseniz sizin için hayırlı olan budur.

(Bakara 2/219)

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَاعٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ

Sana sarhoşluk vererek akli uyuşturan şeyleri ve şans oyunlarını soruyorlar. De ki: “Her ikisinde hem büyük günah hem de menfaatler vardır. Ama bunlardaki günah menfaattinden büyüktür. Sana hayra neyi harcayacaklarını da soruyorlar. De ki: Artanı! Allah, âyetlerini size böyle açıklar ki düşünesiniz.”

(Al-i İmran 3/92)

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

Sevdiğiniz şeylerden hayra harcamadıkça erdemli olamazsınız. Hayır için harcadığınız şeyi kesinlikle Allah bilir.

(Maide 5/90)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

Ey inanıp güvenenler! Kişiyi sarhoş edip aklını uyuşturan şeyler, şans oyunları, putlar ve çekilişle kısmet arama ya da karar alma, şeytan işi zararlılardır. Onlardan uzak durun ki kurtuluşa eresiniz.

(Maide 5/91)

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ

Şeytanın isteği, kişiyi sarhoş edip aklını uyuşturan şeyler ve şans oyunları ile aranızda düşmanlık ve nefret sokmak bir de sizi Allah'ı hatırlamaktan ve namazdan alıkoymaktır. Artık vazgeçersiniz değil mi?

(Nahl 16/67)

وَمِنْ ثَمَرَاتِ النَّخِيلِ وَالْأَعْنَابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَكَرًا وَرِزْقًا حَسَنًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

Hurma ağaçlarının ürünlerinden ve üzümlerden, hem sarhoşluk veren içki hem de güzel rızık elde edersiniz. Aklını kullanan bir topluluk için bunda mutlaka bir âyet vardır.

(Bakara 2/220)

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ قُلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ وَإِنْ تُخَالِطُوهُمْ فَآخَازُكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

Dünya ve ahiret hakkındaki âyetlerini... Sana yetimleri soruyorlar. De ki: “Onların durumunu düzeltmek hayırlıdır.” Eğer aranızda alırsanız, zaten kardeşlerinizdir. Allah onların durumlarını kimin bozup kimin düzelttiğini bilir. Allah istese sizi sıkıntıya sokardı. Şüphesiz ki Allah, daima en üstündür, en doğru hüküm verendir.

(Nisa 4/2)

وَأَثُوا الْيَتَامَىٰ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا الْحَبِيثَ بِالطَّبِيبِ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَهُمْ إِلَىٰ أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا

Yetimlere mallarını verin. Temizi, pis olanla değişmeyin; onların mallarıyla kendi mallarınızı karıştırarak yemeyin; çünkü bu, büyük bir vebaldir.

(Nisa 4/5)

وَلَا تُؤْثَرُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالُكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَامًا وَارْزُقُوهُمْ فِيهَا وَاكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا

Allah'ın ayakta kalmanıza vesile kıldığı mallarınızı, akli ermeyenlere vermeyin; kendilerini bunların geliriyle rızıklandırıp giydirin ve onlara dinen uygun örfen iyi sözler söyleyin.

(Nisa 4/6)

وَابْتَغُوا الْيَتَامَىٰ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغُوا النِّكَاحَ فَإِنْ آنَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْتَعْفِفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا

Yetimleri, evlenme çağına gelene kadar deneyin. Onlarda olgunlaşma görürseniz mallarını kendilerine verin; büyüyüp geri alacaklar diye onları israf ederek ve tez elden yemeyin. İhtiyacı olmayan, kendini engellesin; muhtaç olan da dinen iyiliğe uygun olan örfе göre yesin. Mallarını kendilerine verdiğiniz zaman, yanlarında şahit bulundurun. Hesap sorucu olarak Allah yeter.

(Nisa 4/10)

إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَىٰ ظُلْمًا إِنَّمَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ نَارًا وَسَيَصْلَوْنَ سَعِيرًا

Şüphesiz ki, yetimlerin mallarını haksız yere yiyenlerin yedikleri, ancak ve ancak karınlarında bir ateştir, onlar yakında alevli ateşe yaslanacaklardır.

(Bakara 2/221)

وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّى يُؤْمِنَ وَلَآمَةٌ مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّى يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ

Allah'a inanıp güveninceye kadar, Allah'a ortak koşan kadınlarla evlenmeyin. Allah'a inanıp güvenen esir kadın, Allah'a ortak koşan kadından hayırlıdır; isterse sizi çok etkilemiş olsun. Allah'a inanıp güveninceye kadar, Allah'a ortak koşan erkeklerle evlenmeyin. Allah'a inanıp güvenen esir erkek, Allah'a ortak koşan erkekten hayırlıdır; isterse sizi çok etkilemiş olsun. Onlar sizi ateşe davet ederler, Allah ise, kendi izniyle cennete ve bağışlanmaya davet eder. Âyetlerini insanlara açıklar ki, hatırlasınlar.

(Maide 5/5)

الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمُ الطَّيِّبَاتُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلَلٌ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلَلٌ لَهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ مُحْصِنِينَ غَيْرَ مُسَافِحِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

Bugün size, temiz olanlar helâl kılındı. Kendilerine kitap verilenlerin yiyeceği size helâl, sizin yiyeceğiniz de onlara helâldir. Mehirlerini verir, namuslu olur, gizli dost tutmazsanız, iffetli ve namuslu mümin kadınlar ile kendilerine kitap verilenlerin iffetli ve namusluları size helâldir. Kim îmânı inkâr ederse kesinlikle yaptıkları boşa gider, o ahirette de kaybedenlerden olur.

(Nur 24/3)

الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرِّمَ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ

Zina eden erkek, ancak zina eden veya Allah'a ortak koşan bir kadınla evlenebilir. Zina eden kadınla da, ancak zina eden veya Allah'a ortak koşan bir erkek evlenebilir. Bunlar müminlere haram kılınmıştır.

(Tahrim 66/10)

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتَ نُوحٍ وَامْرَأَتَ لُوطٍ كَانَتَا تَحْتَ عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحَيْنِ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يُغْنِيَا عَنْهُمَا مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّٰخِلِينَ

Allah, kâfirler için Nûh'un karısı ile Lût'un karısını örnek verir. Onlar, iyi kullarımızdan ikisinin nikâhı altında idiler. Kocalarına ihanet ettiler. Kocaları onlara, Allah'tan gelen hiçbir şeyi engelleyemeyecektir. Onlara: "Ateşe girenlerle birlikte siz de girin" denecektir.

(Tahrim 66/11)

وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتَ فِرْعَوْنَ إِذْ قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي
الْجَنَّةِ وَنَجِّنِي مِنَ فِرْعَوْنَ وَعَمَلِهِ وَنَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ

Allah, inanıp güvenenler için Firavun'un karısını örnek verir. O şöyle demişti: “Rabbim! Cennette, Senin katında benim için bir ev yap. Beni Firavun’dan ve yaptıklarından kurtar. Beni bu zâlimler topluluğundan kurtar.”

(Bakara 2/222)

وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى فَأَعْتَزِلُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرَبُوهُنَّ
حَتَّى يَطْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ
الْمُتَطَهِّرِينَ

Sana kadınlardaki âdet ve lohusalık hallerini soruyorlar. De ki: O haller bir eziyettir. Âdet ve lohusalık süresince kadınları rahat bırakın. Temizleninceye kadar da yakınlaşmayın. İyice temizlendiklerinde Allah’ın emrettiği yerden yakınlaşın. Allah tevbe edenleri sever, iyice temizlenenleri de sever.

(Bakara 2/223)

نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَكُمْ فَأْتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ وَقَدِّمُوا لِأَنفُسِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ
مُلَاقُوهُ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

Kadınlarınız sizin için ekim yeridir. Ekim yerinize nasıl isterseniz öyle gelin, kendiniz için ön hazırlık yapın. Allah’tan korkun ve O’nunla karşılaşacağınızı bilin. Müminleri müjdele!

(Bakara 2/224)

وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ
عَلِيمٌ

Ettiğiniz yeminlerle Allah’ı; erdemli olmaya, kendinizi korumaya ve insanların arasını düzeltmeye engel yapmayın. Her şeyi dinleyen ve bilen Allah’tır.

(Nahl 16/91)

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْفُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ
كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ

Sözleştiğiniz zaman Allah için verdiğiniz sözü yerine getirin ve bir de Allah’ı kendinize kefil ederek sağlamlaştırdığınız yeminlerinizi bozmayın. Şüphe yok ki, Allah ne yaptığınızı bilir.

(Nahl 16/94)

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا السُّوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

Yeminlerinizi, aranızı bozmaya aracı yapmayın; yoksa ayağınız sağlam basmışken kayıverir ve Allah yolundan uzaklaşmanızın kötülüğünü tadarsınız. Sizin için dehşetli bir azap da vardır.

(Bakara 2/225)

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ

Allah, bilinçsizce ettiğiniz yeminlerden dolayı sizi sorumlu tutmaz, ama bilinçli olarak kalplerinizin kazandığından sorumlu tutar. Allah, çok bağışlayan, çok yumuşak davranandır.

(Maide 5/89)

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَّارَتُهُ إِطْعَامُ عَشْرَةِ مَسَاكِينَ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ ذَلِكَ كَفَّارَةُ أَيْمَانِكُمْ إِذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوا أَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

Allah, bilinçsizce ettiğiniz yeminlerden sizi sorumlu tutmaz. Ama bilinçli olarak kendinizi bağladığınız yeminlerden dolayı sorumlu tutar. Onun kefareti, ailenize yedirdiğinizin ortalamasından on çaresizi doyurmak veya giydirmek ya da bir esiri hürriyetine kavuşturmadır. Bunları bulamayan üç gün oruç tutar. Bu, yemin bozmanın kefaretidir. Yeminlerinizi yerine getirin. Allah âyetlerini size böyle açıklar, belki şükredersiniz.

(Nahl 16/91)

وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلْتُمُ اللَّهَ عَلَيْكُمْ كَفِيلًا إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ

Sözleştiğiniz zaman Allah için verdiğiniz sözü yerine getirin ve bir de Allah'ı kendinize kefil ederek sağlamlaştırdığınız yeminlerinizi bozmayın. Şüphe yok ki, Allah ne yaptığınızı bilir.

(Nahl 16/94)

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا السُّوءَ بِمَا صَدَدْتُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

Yeminlerinizi, aranızı bozmaya aracı yapmayın; yoksa ayağınız sağlam basmışken kayıverir ve Allah yolundan uzaklaşmanızın kötülüğünü tadarsınız. Sizin için dehşetli bir azap da vardır.

(Nahl 16/95)

وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ حَيَّرُ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

Allah için verdiğiniz sözü geçici bir çıkara değiştirmeyin. Bilerseniz sizin için hayırlı olan, ancak Allah katında olandır.

(Tahrim 66/1)

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْتَغِي مَرْضَاتَ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

Ey nebî! Allah'ın sana helâl kıldığını, neden kendine haram kılıyorsun? Eşlerinin gönlünü etmeye çalışıyorsun. Allah çok bağışlayandır, merhameti boldur.

(Tahrim 66/2)

قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلِيكُمْ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ

Allah, bu tür yeminlerinizi bozmayı size farz kılmıştır. Allah sizin en yakınınızdır. Her şeyi bilen ve bütün kararları doğru olan O'dur.

(Bakara 2/226)

لِّلَّذِينَ يُؤْلُونَ مِن نِّسَائِهِمْ تَرَبُّصُ أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

Eşyle ilişkide bulunmamaya yemin edenler, onlardan en fazla dört ay uzak kalabilirler. Eğer dönerlerse, Allah bağışlar ve merhamet eder.

(Nisa 4/35)

وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ بَيْنِهِمَا فَابْعَثُوا حَكَمًا مِّنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِّنْ أَهْلِهَا إِنْ يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّقِ اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا خَبِيرًا

Eşlerin aralarının açılmasından korkarsanız, erkeğin ailesinden bir hakem, kadının ailesinden de bir hakem gönderin; durumu düzeltmek isterlerse, Allah aralarında uzlaşma meydana getirir. Şüphesiz Allah her şeyi bilen, her şeyden haberdar olandır.

(Nisa 4/130)

وَإِنْ يَتَفَرَّقَا يُغْنِ اللَّهُ كُلًّا مِّنْ سَعَتِهِ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا

Eğer ayrılacak olurlarsa Allah, her birine bir imkân vererek onu diğerine muhtaç olmaktan kurtarır. Allah'ın imkânları geniştir, daima en doğru hükmü verir.

(Bakara 2/227)

وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

Boşamaya kararlarsa, şüphesiz ki Allah her şeyi dinleyen ve her şeyi bilendir.

(Nisa 4/19)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرِثُوا النِّسَاءَ كَرِهًا وَلَا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ
مَا آتَيْنَهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ
فَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَيَجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا

Ey inanıp güvenenler! Kendilerinden hoşlanmadığınız halde kadınlara mirasçı olmaya kalkmanız size helâl değildir. Onlara verdiğinizden geri almak için baskı da yapmayın; ispatlanan bir fuhuşla gelirlerse o başka. Onlarla dinen iyiliğe uygun olan örfе göre geçinin. Eğer onlardan hoşlanmadıysanız umulur ki Allah hoşlanmadığınız şeyi çok hayırlı kılabilir.

(Talak 65/1)

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا
تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ مُبَيَّنَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ
يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا

Ey nebi! Eşlerinizi boşadığınızda iddetleri içinde boşayın ve iddetlerini sayın. Rabbiniz Allah'tan korkarak kendinizi koruyun da onları evlerinden çıkarmayın; onlar da çıkmasınlar, ispatlanan bir fuhuşla gelirlerse o başka. Bunlar Allah'ın koyduğu sınırlardır. Kim Allah'ın koyduğu sınırları çiğnerse kötülüğü kendine yapar. Bilemezsin, belki Allah bunun ardından yeni bir durum ortaya çıkarır.

(Talak 65/2)

فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهَدُوا ذَوِي عَدْلٍ
مِنْكُمْ وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكَ يُؤْخَذُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَتَّقِ
اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا

Sürelerinin sonuna geldiklerinde kadınları ya iyilikle ile tutun ya da iyilikle ayırın. İçinizden güvenilir iki kişiyi şahit tutun; şahitliği Allah için tam yapın. İşte bu size, sizden Allah'a ve ahiret gününe inanıp güvenen kimseye verilen öğüttür. Kim Allah'tan korkarsa, Allah ona bir çıkış yolu açar.

(Talak 65/3)

وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ بَالِغُ أَمْرِهِ قَدْ
جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا

Hesap etmediği yerden ona rızık verir. Kim Allah'a güvenirse O, ona yeter. İşini tam yapan Allah'tır. Allah her şey için mutlaka bir ölçü koymuştur.

(Bakara 2/228)

وَالْمُطَلَّاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِيهِ أَرْحَامَهُنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

Kocaları tarafından boşanmış kadınlar, kendi başlarına üç temizlik dönemi beklerler. Allah'a ve ahiret gününe inanıp güveniyorlarsa, Allah'ın rahimlerinde yarattığını gizlemeleri helâl değildir. Kocaları durumu düzeltmek isterse, bu süre içinde onlara dönme hakları vardır. Dinen belirlenen ölçüye göre kadınların erkekler üzerindeki hakkı, erkeklerin kadınlar üzerindeki hakkına denktir. Erkeklerin onlara karşı bir derece farkları vardır. Allah daima en üstündür, en doğru hüküm verendir.

(Nisa 4/34)

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَالَّتِي تَخَافُونَ نُشُورَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا

Erkekler, kadınların koruyucusudurlar. Bu, Allah'ın her birine diğerinden üstün şeyler vermesi ve erkeklerin mallarından eşleri için harcamaları sebebiyledir. Sâliha kadınlar, Allah'a itaat edenler ve Allah'ın korumasına karşılık başkaları bilmiyorken de kendilerini koruyanlardır. Boşanıp gitmesinden korktuğunuz kadınlarınıza öğüt verin, yataklarından ayrılın ve onları rahat bırakın. Sizi gönülden kabul ederlerse artık aleyhlerine bir yol aramayın. Şüphesiz Allah çok yücedir, çok büyüktür.

(Nisa 4/128)

وَإِنْ امْرَأَةٌ خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا نُشُورًا أَوْ إِعْرَاضًا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ الْأَنفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

Bir kadın kocasının kendisini boşamasından veya yüz çevirmesinden korkarsa aralarında uzlaşmaları, iki taraf içinde günah değildir. Uzlaşmak hayırlıdır. Nefisler ise kıskançlığa hazırdır. Eğer güzel davranır ve kendinizi korursanız bilin ki, Allah yapmakta olduklarınızdan haberdardır.

(Talak 65/4)

وَالَّذِي يَيْسُنَ مِنَ الْمَحِيضِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَالَّذِي لَمْ يَحِضْنَ وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا

Kadınlarınızdan âdetten kesilmiş olanlar hakkında şüpheye düşerseniz bekleme süreleri üç aydır; âdet görmeyenler de öyledir. Hamile olanların bekleme süreleri yapacakları doğumla biter. Kim Allah'tan korkarsa, Allah onun işini kolaylaştırır.

(Talak 65/5)

ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ إِلَيْكُمْ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَجْرًا

Bu, Allah'ın emridir, onu size indirmiştir. Kim Allah'tan korkarsa, Allah da onun kötülüklerini örter ve alacağı ödülü artırır.

(Bakara 2/229)

الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ فَإِمْسَاكَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٍ بِإِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ

Boşama, iki defa olur. Her birinden sonra kadını ya iyilikle tutmak ya da güzellikle ayırmak gerekir. İkinizin de Allah'ın koyduğu sınırlarda duramayacağınızdan korkmanız dışında kadınlara verdiklerinizden bir şey almanız size helâl olmaz. Siz de eşlerin, Allah'ın koyduğu sınırlarda duramayacaklarından korkarsanız, kadının fide verip kendini kurtarması, her ikisi için de günah olmaz. Bunlar Allah'ın koyduğu sınırlardır; sakın sınırları çiğnemeyin. Kim Allah'ın koyduğu sınırları çiğnerse, işte onlar zâlimlerdir.

(Nisa 4/20)

وَإِنْ أَرَدْتُمْ اسْتِبْدَالَ زَوْجٍ مَكَانَ زَوْجٍ وَآتَيْتُمْ إِحْدَاهُنَّ قِنْطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُونَهُ بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا

Bir eşi bırakıp bir başka eşle evlenmek isterseniz, bıraktığınıza yığınla mal vermiş olsanız bile ondan hiçbir şey almayın. İftira ederek ve apaçık bir günaha girerek mi alacaksınız!

(Nisa 4/21)

وَكَيْفَ تَأْخُذُونَهُ وَقَدْ أَفْضَىٰ بَعْضُكُم إِلَىٰ بَعْضٍ وَآخَذَ مِنْكُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا

Nasıl alabilirsiniz? Sizden sağlam bir söz almışken birbirinizle içli dışlı oldunuz.

(Bakara 2/230)

فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّىٰ تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

Erkek üçüncü defa boşarsa, artık boşadığı kadın ona helâl olmaz. Kadın başka bir eşle evlenir, o da boşarsa o zaman, eğer Allah'ın koyduğu sınırlarda duracakları kanaatine varırlarsa, tekrar birbirlerine dönmeleri günah olmaz. Bunlar Allah'ın koyduğu sınırlardır. Allah bunları, bilen bir topluluk için açıklamaktadır.

(Nisa 4/13)

تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

Bunlar Allah'ın koyduğu sınırlardır. Kim Allah'a ve elçisine itaat ederse onu, ölmek üzere kalacağı ve altlarından ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. Muhteşem başarı işte budur!

(Nisa 4/14)

وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ

Kim Allah'a ve elçisine isyan ederse, onu ölmek üzere kalacağı bir ateşe sokar. Onun için alçaltan bir azap vardır.

(Bakara 2/231)

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ أَوْ سِرِّخُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِنَعْتَدُوا وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ يَعِظُكُمْ بِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

Kadınları boşadığınızda bekleme sürelerinin sonuna varırlarsa, ya iyilikle tutun ya da iyilikle ayırın. Onları, saldırıp zarar vermek için tutmayın. Bunu yapan, ancak kendine zulmeder. Allah'ın âyetlerini alaya almayın. Allah'ın üzerinizdeki nimetini aklınızdan çıkarmayın. O, indirdiği kitap ve hikmet ile size öğüt vermektedir. Allah korkusuyla kendinizi koruyun! İyi bilin ki, Allah her şeyi bilir.

(Bakara 2/232)

وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَبَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُم بِالْمَعْرُوفِ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَمْ أَزْكَى لَكُمْ وَأَطْهَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

Kadınları boşadığınızda bekleme sürelerinin sonuna varırlarsa, koca adaylarıyla dinen iyiliğe uygun olan örf'e göre anlaştıkları takdirde evlenmelerine engel olmayın. Bu, içinizden Allah'a ve ahiret gününe inananlara verilen öğüttür. Sizin için maddi ve manevi bakımdan en temiz budur. Bunları bilen Allah'tır, siz bilmezsiniz.

(Bakara 2/233)

وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَادَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارَّ وَالِدَةٌ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَا فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ أَنْ تَسْتَرْضِعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا اتَّيْتُم بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

Analar çocuklarını tam iki yıl emzirsinler. Bu, emzirmeyi tamamlamak isteyen içindir. Anaların dinen iyiliğe uygun olan örfе göre yiyeceği ve giyeceği, çocuğun babasına aittir. Kimseye gücünün üzerinde yük yüklenmez. Çocuğu yüzünden ne ana ne de baba zarara sokulmaz. Mirasçının sorumluluğu da aynıdır. Anne ve baba, karşılıklı rıza ve fikir alışverişi ile çocuğu sütün kesmek isterlerse, ikisi için de günah olmaz. Çocuklarınıza sütünne tutmak isterseniz, ücretini dinen iyiliğe uygun olan örfе göre ödedikten sonra, size bir günahı olmaz. Allah korkusuyla kendinizi koruyun! İyi bilin ki Allah yaptığınız her şeyi görür.

(Talak 65/6)

اسْكُنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وَجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حَمْلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَأَتَمِرُوا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ تَعَاَسَرْتُمْ فِستَرْضِعْ لَهُ أُخْرَى

Boşadığınız kadınları gücünüze göre oturduğunuz yerin bir kısmında oturtun. Onlara evi dar etmek için zarar vermeye kalkmayın. Hamile iseler, doğum yapıncaya kadar ihtiyaçlarını karşılayın. Çocuğu sizin için emzirirlerse ücretlerini verin. İşleri aranızda dinen iyiliğe uygun olarak yürütün. Karşılıklı olarak zorlanırsanız çocuğu bir başkası emzirecektir.

(Talak 65/7)

لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا

Varlıklı olan, harcamayı varlığına göre yapsın. Darlıkta olan da Allah ne vermişse ondan yapsın. Allah kimseye gücünün üzerinde yük yüklemeyiz. Allah, zorluğun ardından bir kolaylık sağlayacaktır.

(Bakara 2/234)

وَالَّذِينَ يَتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

Erkeklerinizden ölenlerin geride bıraktıkları eşleri, kendi başlarına dört ay on gün beklesinler. Sürelerinin sonuna vardıklarında, kendileri için dinen iyiliğe uygun olan örf üzere yaptıkları şeyin size bir günahı olmaz. Allah yaptığınız her şeyden haberdardır.

(Bakara 2/240)

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لَّأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَّعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

Vefat ettiğinde geride eş bırakacak olan erkekleriniz, eşlerinin evden çıkarılmadan, bir yıla kadar geçimlerinin sağlanmasını vasiyet etsinler. Kendileri çıkarlarsa, dinen iyiliğe uygun olan örf üzere yaptıkları şeyden dolayı size bir günah olmaz. Allah daima en üstündür, en doğru hüküm verendir.

(Nisa 4/33)

وَلِكُلِّ جَعَلْنَا مَوَالِي مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ وَالْأَقْرَبُونَ وَلِلَّذِينَ عَقَدْتَ أَيْمَانُكُمْ فَأَتَوْهُمْ نَصِيبُهُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا

Herkese, ana baba ve akrabalarının bıraktıklarına mirasçı olma hakkı tanıdık. Kendileriyle güçlü sözleşme yaptığımız eşlerinize de paylarını verin. Şüphesiz ki, Allah her şeye şahittir.

(Bakara 2/235)

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْتَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلَكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ

Böyle kadınlara üstü kapalı evlenme teklifi yapmanız veya niyetinizi içinde saklamanız günah değildir. Allah bilir ki, siz bunu ileride onlara hatırlatacaksınız. Ama birbirinize gizlice söz vermeyin, dinen iyiliğe uygun bir söz söylerseniz başka. Bu kitapta belirlenmiş olan süre sona erinceye kadar, aranızda evlilik bağı kurma kararı almayın. İyi bilin ki, Allah içinde olanı bilir. Öyleyse, O'ndan çekinin. İyi bilin ki; Allah çok bağışlayandır, çok yumuşak davranandır.

(Bakara 2/228)

وَالْمُطَلَّاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

Kocaları tarafından boşanmış kadınlar, kendi başlarına üç temizlik dönemi beklerler. Allah'a ve ahiret gününe inanıp güveniyorlarsa, Allah'ın rahimlerinde yarattığını gizlemeleri helâl değildir. Kocaları durumu düzeltmek isterse, bu süre içinde onlara dönme hakları vardır. Dinen belirlenen ölçüye göre kadınların erkekler üzerindeki hakkı, erkeklerin kadınlar üzerindeki hakkına denktir. Erkeklerin onlara karşı bir derece farkları vardır. Allah daima en üstündür, en doğru hüküm verendir.

(Talak 65/4)

وَالَّذِي يَبْسُ مِنْ الْمَجِيزِ مِنْ نِسَائِكُمْ إِنْ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلَاثَةُ أَشْهُرٍ وَالَّذِي لَمْ يَحْضَنْ وَأُولَاتُ الْأَحْمَالِ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا

Kadınlarınızdan âdetten kesilmiş olanlar hakkında şüpheye düşerseniz bekleme süreleri üç aydır; âdet görmeyenler de öyledir. Hamile olanların bekleme süreleri yapacakları doğumla biter. Kim Allah'tan korkarsa, Allah onun işini kolaylaştırır.

(Bakara 2/236)

لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَى الْمَوْسِعِ قَدَرُهُ وَعَلَى الْمُقْتَرِ قَدَرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُحْسِنِينَ

Kadınları, mehirlerini kesinleştirmeden ve onlara dokunmadan boşamanızın size günahı olmaz. Onlara yararlanacakları şeyler verin. İmkânı olan gücü ölçüsünde, darlık içinde olan da gücü ölçüsünde, dinen iyiliğe uygun olan örf üzere versin. Bu, güzel davrananların üzerine bir sorumluluktur.

(Bakara 2/241)

وَالْمُطَلَّاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ

Kocaları tarafından boşanmış kadınların da dinen iyiliğe uygun olan örf'e göre geçindirilme hakları vardır. Bu, kendilerini koruyanların üzerine bir sorumluluktur.

(Ahzab 33/49)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَةٍ تَعْتَدُونَهَا فَمَتَّعُوهُنَّ وَسِرَّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا

Ey inanıp güvenenler! Mümin kadınlarla nikâhlıdır da onlara dokunmadan boşarsanız onların, sizden dolayı iddet beklemeleri gerekmez. Onlara yararlanacakları bir şey verin ve onları güzellikle serbest bırakın.

(Bakara 2/237)

وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

Mehirlerini kesinleştirdiğiniz kadınları onlara dokunmadan boşarsanız, kesinleşen mehrin yarısını vermelisiniz. Kadınlar veya nikâh bağı elinde olan eş, hakkından vazgeçerse başka. Erkeklerin vazgeçmesi, kendilerini korumak için daha uygundur. Aranızdaki derece farkını unutmayın. Allah yaptığımız her şeyi kesinlikle görür.

(Bakara 2/228)

وَالْمُطَلَّاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

Kocaları tarafından boşanmış kadınlar, kendi başlarına üç temizlik dönemi beklerler. Allah'a ve ahiret gününe inanıp güveniyorlarsa, Allah'ın rahimlerinde yarattığını gizlemeleri helâl değildir. Kocaları durumu düzeltmek isterse, bu süre içinde onlara dönme hakları vardır. Dinen belirlenen ölçüye göre kadınların erkekler üzerindeki hakkı, erkeklerin kadınlar üzerindeki hakkına denktir. Erkeklerin onlara karşı bir derece farkları vardır. Allah daima en üstündür, en doğru hüküm verendir.

(Nisa 4/34)

الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ فَالصَّالِحَاتُ قَانِتَاتٌ حَافِظَاتٌ لِّلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَالَّتِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ وَاضْرِبُوهُنَّ فَإِنْ أَطَعْنَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِنَّ سَبِيلًا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا

Erkekler, kadınların koruyucusudurlar. Bu, Allah'ın her birine diğerinden üstün şeyler vermesi ve erkeklerin mallarından eşleri için harcamaları sebebiyledir. Sâliha kadınlar, Allah'a itaat edenler ve Allah'ın korumasına karşılık başkaları bilmiyorken de kendilerini koruyanlardır. Boşanıp gitmesinden korktuğunuz kadınlarınıza öğüt verin, yataklarından ayırın ve onları rahat bırakın. Sizi gönülden kabul ederlerse artık aleyhlerine bir yol aramayın. Şüphesiz Allah çok yücedir, çok büyüktür.

(Bakara 2/238)

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ

Namazları ve orta namazı muhafaza edin ve Allah'a içten boyun eğenlerden olun!

(Al-i İmran 3/17)

الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ

Onlar sabreden, özü sözü doğru olan, Allah'a içten boyun eğen, mallarından hayra harcayan ve seher vakitlerinde bağışlanma dileyen kimselerdir.

(Hud 11/114)

وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفَا مِنْ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَى لِلذَّاكِرِينَ

Gündüzün iki bölümünde ve gecenin gündüze yakın zamanlarında namaz kıl. Çünkü iyilikler, kötülükleri giderir. Bu, hatırlayanlar için bir hatırlatmadır.

(İsra 17/78)

اقِمِ الصَّلَاةَ لِذُلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنِ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا

Güneşin zevalinden, gecenin karanlık ve serin vaktine kadar, bir de şafak ışıklarının kümeleştiği sırada namaz kıl. Şafak ışıklarındaki kümeleşme gözle görülür.

(Ta Ha 20/132)

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى

Ailene namazı emret, sen de sabırla namaza devam et. Senden rızık istemez, sana rızık veririz. Mutlu son, kendilerini koruyanlar içindir.

(Bakara 2/239)

فَإِنْ خِفْتُمْ فَرِجَالًا أَوْ رُكْبَانًا فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ

Korkarsanız yürüyerek yahut binek üzerinde, güvende olduğunuzda ise Allah'ı, siz bilmiyorken size öğrettiği gibi anın!

(Nisa 4/101)

وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا مِنَ الصَّلَاةِ إِنْ خِفْتُمْ أَنْ يَفْتِنَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا لَكُمْ عَدُوًّا مُبِينًا

Yolculuğa çıktığınızda, inkâr edenlerin sizi fitneye düşürmesinden korkarsanız, namazı kısaltmanızda bir günah yoktur. Şüphesiz ki kâfirler, sizin apaçık düşmanınızdır.

(Nisa 4/102)

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتَقُمْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا أَسْلِحَتَهُمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ وَدَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاحِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَدَى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرْضَى أَنْ تَضَعُوا أَسْلِحَتَكُمْ وَخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا

İçlerinde olur da onlarla namaz kılasan, onların bir kısmı seninle beraber namaza dursunlar ve silâhlarını kuşansınlar; onlar secde ettiklerinde diğerleri arkanızda olsunlar; bu defa diğerleri gelsinler, seninle namaz kılsınlar, tedbirli olsunlar ve silâhlarını kuşansınlar. Kâfirler çok ister ki, silâhlarınızdan ve eşyanızdan uzak kalasınız da üzerinize ani bir baskın yapsınlar. Yağmurdan zarar görür veya hasta olursanız, silâhlarınızı bir yere koymanızda bir günah yoktur ama tedbiri elden bırakmayın. Allah, kâfirler için alçaltıcı bir azap hazırlamıştır.

(Nisa 4/103)

فَإِذَا قُضِيَتْ الصَّلَاةُ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْقُوتًا

Namaz kılarken; ayakta, oturuşlarda ve yanlarınız üzerinde iken Allah'ı anın. Güvene kavuştuğunuzda namazı tam ve vaktinde kılın. Çünkü namaz, müminlere, vakitle sınırlı olarak farz kılınmıştır.

(Ta Ha 20/14)

إِنِّى أَنَا اللّٰهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِى وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِى

Benim! Evet, kesinlikle Allah Benim; Benden başka ilâh yoktur. Sadece Bana kulluk et ve Beni hatırlamak için namaz kıl!

(Rahman 55/1)

الرَّحْمٰنُ

Rahmeti sonsuz olan,

(Rahman 55/2)

عَلَّمَ الْقُرْآنَ

Kuran'ı öğretti.

(Alak 96/4)

الَّذِى عَلَّمَ بِالْقَلَمِ

Öyle ki, kalemle öğretmiştir.

(Alak 96/5)

عَلَّمَ الْإِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ

O insana, bilmediğini öğretmiştir.

(Bakara 2/240)

وَالَّذِينَ يَتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَعْرُوفٍ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

Vefat ettiğinde geride eş bırakacak olan erkekleriniz, eşlerinin evden çıkarılmadan, bir yıla kadar geçimlerinin sağlanmasını vasiyet etsinler. Kendileri çıkarlarsa, dinen iyiliğe uygun olan örf üzere yaptıkları şeyden dolayı size bir günah olmaz. Allah daima en üstündür, en doğru hüküm verendir.

(Bakara 2/234)

وَالَّذِينَ يَتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

Erkeklerinizden ölenlerin geride bıraktıkları eşleri, kendi başlarına dört ay on gün beklesinler. Sürelerinin sonuna vardıklarında, kendileri için dinen iyiliğe uygun olan örf üzere yaptıkları şeyin size bir günahı olmaz. Allah yaptığınız her şeyden haberdardır.

(Bakara 2/235)

وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُمْ بِهِ مِنْ خُطْبَةِ النِّسَاءِ أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلِمَ اللَّهُ أَنَّكُمْ سَتَذْكُرُونَهُنَّ وَلَكِنْ لَا تُوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا وَلَا تَعْزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ

Böyle kadınlara üstü kapalı evlenme teklifi yapmanız veya niyetinizi içinde saklamanız günah değildir. Allah bilir ki, siz bunu ileride onlara hatırlatacaksınız. Ama birbirinize gizlice söz vermeyin, dinen iyiliğe uygun bir söz söylerseniz başka. Bu kitapta belirlenmiş olan süre sona erinceye kadar, aranızda evlilik bağı kurma kararı almayın. İyi bilin ki, Allah içinde olanı bilir. Öyleyse, O'ndan çekinin. İyi bilin ki; Allah çok bağışlayandır, çok yumuşak davranandır.

(Bakara 2/241)

وَالْمُطَلَّاتِ مَتَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ

Kocaları tarafından boşanmış kadınların da dinen iyiliğe uygun olan örf'e göre geçindirilme hakları vardır. Bu, kendilerini koruyanların üzerine bir sorumluluktur.

(Talak 65/6)

أَسْكِنُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وُجْدِكُمْ وَلَا تُضَارُّوهُنَّ لِتُضَيِّقُوا عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنَّ أُولَاتٍ حَمْلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّى يَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَآتُوهُنَّ أُجُورَهُنَّ وَأَتَمِرُوا بَيْنَكُمْ بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ تَعَاَسَرْتُمْ فِستَرْضِعْ لَهُ أُخْرَى

Boşadığınız kadınları gücünüze göre oturduğunuz yerin bir kısmında oturtun. Onlara evi dar etmek için zarar vermeye kalkmayın. Hamile iseler, doğum yapıncaya kadar ihtiyaçlarını karşılayın. Çocuğu sizin için emzirirlerse ücretlerini verin. İşleri aranızda dinen iyiliğe uygun olarak yürütün. Karşılıklı olarak zorlanırsanız çocuğu bir başkası emzirecektir.

(Talak 65/7)

لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقُهُ فَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا آتَاهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا

Varlıklı olan, harcamayı varlığına göre yapsın. Darlıkta olan da Allah ne vermişse ondan yapsın. Allah kimseye gücünün üzerinde yük yüklemeyiz. Allah, zorluğun ardından bir kolaylık sağlayacaktır.

(Bakara 2/242)

كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

Allah size âyetlerini işte böyle açıklar; belki aklınızı kullanırsınız.

(Bakara 2/243)

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ

Ölüm korkusuyla yurtlarından çıkmış binlerce kişiyi görmedin mi? Allah onlara: “Ölün!” demiş sonra hayat vermişti. Doğrusu Allah insanlara karşı lütuf sahibidir. Ama insanların çoğu şükretmez.

(Bakara 2/56)

ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

Sonra ölümünüzün ardından sizi diriltmiştik, belki şükredersiniz.

(Nisa 4/66)

وَلَوْ أَنَّا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ أَنْ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوْ اخْرَجُوا مِنْ دِيَارِكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ تَثْبِيثًا

Şâyet onlara: “kendinizi öldürün!” veya “yurdunuzdan çıkın!” diye yazsaydık, pek azı dışındakiler bunu yapmazlardı. Ama kendilerine verilen öğüt ne olursa olsun, onu yapsalardı onlar için daha hayırlı ve daha sağlam olurdu.

(Nisa 4/67)

وَإِذَا لَا تَرَيْنَاهُمْ مِنْ لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا

O zaman biz de onlara katımızdan muhteşem bir ödül verirdik.

(Nisa 4/68)

وَلَهَدَيْنَاهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا

Ve onları doğru yola ilettik.

(Bakara 2/244)

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

Allah yolunda savaşın! İyi bilin ki, Allah her şeyi dinleyen ve her şeyi bilendir.

(Bakara 2/190)

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ

Allah yolunda, sizinle savaşanlarla savaşın ama saldırganlık etmeyin. Çünkü Allah saldırganlık edenleri sevmez.

(Bakara 2/191)

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ أَخْرَجُوكُمْ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يُقَاتِلُوكُمْ فِيهِ فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ

Savaş sırasında onları tespit ettiğiniz yerde öldürün. Sizi çıkardıkları yerden, siz de onları çıkarın. Fitne, adam öldürmekten ağır bir suçtur. Mescid-i Haram yanında onlarla savaşmayın, kendileri savaş açarlarsa başka. Eğer savaşlarsa, onları öldürün. O kâfirlerin cezası işte böyledir.

(Bakara 2/192)

فَإِنْ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ

Savaşmaya son verirlerse bilin ki; Allah çok bağışlayandır, merhameti boldur.

(Bakara 2/193)

وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنْ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ

Onlarla savaşın ki fitne yok olsun ve Allah'ın dini hâkim olsun. Savaşmaktan geri dururlarsa, zâlimlerden başkasına düşmanlık edilmez.

(Bakara 2/194)

الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ فَمَنْ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

Haram aya saygı, haram aya saygı duyanlarla karşılıklıdır. Size kim saldırırsa, o saldırıya denk bir saldırı yapın. Allah korkusuyla kendinizi koruyun! İyi bilin ki Allah kendilerini koruyanlarla beraberdir.

(Nisa 4/76)

الَّذِينَ آمَنُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَاتِلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا

İnanıp güvenenler Allah'ın yolunda savaşır, inkâr edenler ise azgınlara yolunda savaşır. Siz, şeytanın dostlarıyla savaşın. Şeytanın kurduğu düzen zayıftır.

(Tevbe 9/111)

إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنْ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِالَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

Kuşkusuz Allah, inanıp güvenenlerin canlarını ve mallarını cennete karşılık satın almıştır. Allah yolunda çarpışır; öldürürler ve öldürülürler. Bu, Allah'ın Tevrat'ta, İncil'de ve Kuran'da verdiği gerçek vaattir. Sözüni Allah'tan daha iyi tutan kimdir? Öyleyse O'nunla yaptığınız alışverişten dolayı sevinin. Bu, muhteşem bir başarıdır.

(Tevbe 9/112)

التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ الْآمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ

Onlar tevbe eden, ibadet eden, hamd eden, gezip gören, rükû eden, secde eden, iyiliği emreden, kötülükten meneden ve Allah'ın koyduğu sınırları özenle koruyanlardır. Müminleri müjdele!

(Hac 22/39)

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ

Kendilerine savaş açılanlara, zulme uğramaları sebebiyle savaş izni verildi. Elbette Allah, onlara yardımın ölçüsünü belirlemiştir.

(Hac 22/40)

الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ
بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفُتِنَتْ صَوَامِعُ وَبِيَاعٌ وَصَلَوَاتُ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا
وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ

Onlar sırf : “Rabbimiz Allah’tır” dedikleri için haksız yere yurtlarından çıkarılanlardır. Eğer Allah, insanların bir kısmını diğer bir kısmıyla engellemese; manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah’ın adı çokça anılan mescitler kesinlikle yerle bir edilirdi. Allah’a, yardım edene, Allah elbette yardım eder. Gerçek şu ki, Allah daima en güçlüdür, en üstündür.

(Hac 22/41)

الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَآمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا
عَنِ الْمُنْكَرِ وَاللَّهُ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ

Onlar öyle kimselerdir ki, onlara yeryüzünde imkân versek, namazı düzgün ve sürekli kılar, zekâtı verir, iyiliği emreder, kötülükten menederler. İşlerin sonu Allah’a varır.

(Saf 61/4)

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَانَتْهُمْ بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ

Allah, kendi yolunda kurşunla kenetlenmiş bir yapı gibi saf tutarak savaşanları sever.

(Bakara 2/245)

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصُطُ
وَالِيهِ تُرْجَعُونَ

Kim Allah’a güzel bir borç verirse, karşılığı ona kat kat fazlasıyla verilir. Daraltan ve genişleten Allah’tır. O’na döndürüleceksiniz.

(Hadid 57/11)

مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ

Kim Allah'a güzel bir borç verirse, karşılığı ona kat kat verilir. Onun için değerli bir ödül vardır.

(Hadid 57/18)

إِنَّ الْمُسْتَفِيقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ وَالْمُطِيعِينَ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ

Şüphesiz ki sadaka veren erkeklerle sadaka veren kadınlara ve Allah'a güzel bir borç verenlere karşılığı kat kat verilir. Onlar için değerli bir ödül vardır.

(Teğabün 64/16)

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَاسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِّأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

Öyleyse Allah korkusuyla kendinizi koruyun! Gücünüz yettiğince dinleyin ve itaat edin. Kendiniz için hayra harcama yapın. Kim kendini doyumsuzluktan korsa, işte onlar kurtuluşa erecek olanlardır.

(Teğabün 64/17)

إِنْ تُقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعِفْهُ لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ

Allah'a güzel bir borç verirsiniz O size, kat kat fazlasını verir ve sizi bağışlar. Allah şükredenlere karşılığını veren, çok yumuşak davranandır.

(Bakara 2/246)

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا لِنَبِيِّ لَهُمْ ابْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَاءِنَا فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ

Musa'dan sonra, İsrailoğullarının ileri gelenlerini görmedin mi? Onlar nebîlerine: “İçimizden bir yetkili çıkar da Allah yolunda savaşalım!” demişlerdi. Nebîleri: “Ya savaş emredilir de savaşmazsınız?” dedi. “Kaybedecek neyimiz kaldı ki, Allah yolunda savaşmayalım! Hem yurtlarımızdan çıkarılmışız hem çocuklarımızdan ayrı düşürülmüşüz” dediler. Savaş üzerlerine farz kılınıncı, pek azı dışında hepsi dönüverdi. O zâlimleri bilen Allah'tır.

(Nisa 4/77)

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كَتَبْتَ عَلَيْنَا الْقِتَالَ لَوْلَا أَخَّرْتَنَا إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَاعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَى وَلَا ت ظَلُمُونَ فِتْيَلًا

Kendilerine: "Ellerinizi savaştan çekin, namazı düzgün ve sürekli kılın, zekâtı verin" denen kişileri görmedin mi? Savaş farz kılınca da içlerinden bir takımı, Allah'tan çekinir gibi insanlardan çekinmiş, hatta çekinceleri daha da şiddetlenmişti. Dediler ki: "Rabbimiz! Bize savaşı niçin farz kıldın, azıcık daha süre tanısaydın olmaz mıydı?" De ki: "Dünya menfaati pek azdır. Kendilerini koruyanlar için ahiret daha hayırlıdır; size kıl kadar haksızlık yapılmayacaktır.

(Bakara 2/216)

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ

Savaş, hoşunuza gitmediği halde üzerinize farz kılındı. Hoşunuza gitmeyen bir şeyde sizin için hayır olabilir. Hoşunuza giden bir şey de sizin için şer olabilir. Allah bilir, siz bilmezsiniz.

(Bakara 2/247)

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَنْتَى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

Nebîleri onlara: "Allah, üzerinizde yetkili olarak Tâlut'u çıkardı" dedi. "Onun bizim üzerimizde nasıl yetkisi olabilir? O yetki ondan çok bizim hakkımızdır. Onun fazla bir malı da yok!" dediler. Nebî: "Onu, sizin üzerinize Allah seçti. Onun bilgi ve beden gücünü arttırdı. Allah yetkiyi istediğine verir. Allah ilmiyle her şeyi kuşatandır" dedi.

(Al-i İmran 3/26)

قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكُ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

De ki: "Ey tüm yetkilerin sahibi Allah'ım! İstedğin kişiye yetki verir, istediğinden yetkiyi alırsın. İstedğin kişiyi üstün kılar, istediğin kişiyi alçaltırsın. Hayrın tamamı Senin elindedir. Çünkü Sen, her şeye bir ölçü koyarsın.

(Enam 6/53)

وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنَا أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ

Böylece: "Allah, aramızdan şunlara mı lütuf ve ikramda bulundu?" desinler diye onlardan kimilerini kimileriyle imtihan ederiz. Şükredenleri en iyi bilen, Allah değil midir?

(Teğabün 64/5)

لَمْ يَأْتِكُمْ نَبُؤُا الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذَاقُوا وَبَالَ أَمْرِهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ

Sizden önceki kâfirlerin haberi size ulaşmadı mı? Onlar işlerinin vebalini tattılar. Onların hak ettikleri acıklı bir azaptır.

(Teğabün 64/6)

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشِّرْ يَهُدُونََنَا فَكَفَرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَغْنَى اللَّهُ وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَمِيدٌ

Böyledir; çünkü elçileri onlara açık belgelerle gelmişti. Onlar ise: “Bu adamlar mı bizi yola getirecek?” diyerek inkâr etmiş ve yüz çevirmişlerdi. Allah’ın kimseye ihtiyacı yoktur. Allah zengindir, her yaptığını mükemmel yapar.

(Bakara 2/248)

وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

Nebîleri onlara dedi ki: “Ona yetki verildiğinin işareti, size ‘Sandık’ın gelmesidir. İçinde Rabbinizden sizi rahatlatacak bir şey, Musa ve Harun ailelerinin bıraktığı hatıralar olacak ve onu melekler taşıyacaktır. Eğer müminseniz bunda sizin için mutlaka bir âyet vardır.”

(Bakara 2/249)

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرَبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا اللَّهِ كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ

Tâlut askerleriyle birlikte ayrılınca dedi ki: “Allah bir ırmakla sizi ağır imtihandan geçirecektir. Kim ondan içerse benden değildir, eliyle bir avuç alan alabilir. Kim de yiyeceğine bile katmazsa bendendir.” Sonra pek azı dışında hepsi ondan içtiler. O ve beraberindeki müminler ırmağı geçince dediler ki: “Bugün Câlut’a ve askerlerine karşı koymayı göze alacak durumda değiliz.”

Allah’a kavuşmayı bekleyenler ise dediler ki: “Nice küçük birlikler, Allah’ın izniyle büyük birlikleri yenmiştir. Allah sabredenlerle beraberdir.”

(Bakara 2/153)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ

Ey inanıp güvenenler! Sabırla ve namazla yardım isteyin! Allah sabredenlerle beraberdir.

(Al-i İmran 3/145)

وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا مُؤَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا
وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَنَجْزِي الشَّاكِرِينَ

Allah'ın izni olmadan kimse ölmez. Ecelleri yazılıdır. Kim dünyalık isterse ona ondan veriz. Kim ahiretlik isterse ona da ondan veriz. Şükredenleri ödüllendireceğiz.

(Al-i İmran 3/146)

وَكَايَيْنَ مِنْ نَبِيِّ قَاتِلٍ مَعَهُ رَبِّيُونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا
ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ

Kendilerini Rablerine adanmış birçok kişi, nice nebî ile birlikte savaştı. Onlar gevşemediler, Allah yolunda başlarına gelenden ötürü zayıflık göstermediler ve savaşa ara vermediler. Allah, sabredenleri sever.

(Enfal 8/46)

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ
الصَّابِرِينَ

Allah'a ve elçisine itaat edin. Birbirinizle çekişmeyin yoksa dağılırsınız ve rüzgârınız gider. Sabredin! Allah sabredenlerle beraberdir.

(Bakara 2/250)

وَلَمَّا بَرَزُوا لِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبَّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا
عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

Câlut ve ordusunun karşısına çıktıklarında dediler ki: "Ey Rabbimiz! Üzerimize sabır yağdır. Ayaklarımızı sağlam tut. Kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et."

(Al-i İmran 3/147)

وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبَّتْ أَقْدَامَنَا
وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

Onların söyledikleri sadece şuydu: "Rabbimiz! Günahlarımızı ve davranışlarımızdaki aşırılıkları bağışla. Ayaklarımızı sağlam tut. Kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et!"

(Al-i İmran 3/148)

فَاتَّيَهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

Allah onlara dünyadaki ödülleri verdi. Ahiretteki ödülleri daha güzeldir. Allah güzel davrananları sever.

(Bakara 2/251)

فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَآتَاهُ اللَّهُ الْمُلْكَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ
وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى
الْعَالَمِينَ

Ardından, Allah'ın izniyle onları yenilgiye uğrattılar. Dâvûd, Câlut'u öldürdü. Allah da ona hükümdarlık ve hikmet verdi, ona istediği her şeyi öğretti. Allah insanların bir kısmıyla diğerlerini engellemezse, doğal düzen bozulur. Ancak, Allah herkese karşı lütuf sahibidir.

(İsra 17/55)

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ وَآتَيْنَا
دَاوُدَ زَبُورًا

Senin Rabbin göklerde ve yerde olan herkesi en iyi bilendir. Biz, nebîlerin kimini kiminden üstün kıldık ve Davud'a bir zebur verdik.

(Hac 22/40)

الَّذِينَ أَخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَغِيرَ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ
بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهْذَمَتْ صَوَامِعُ وَبِيْعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا
وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ

Onlar sırf : “Rabbimiz Allah’tır” dedikleri için haksız yere yurtlarından çıkarılanlardır. Eğer Allah, insanların bir kısmını diğer bir kısmıyla engellemese; manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah’ın adı çokça anılan mescitler kesinlikle yerle bir edilirdi. Allah’a, yardım edene, Allah elbette yardım eder. Gerçek şu ki, Allah daima en güçlüdür, en üstündür.

(Bakara 2/252)

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

Bunlar Allah’ın âyetleridir. Onları gerçek bağlantılarıyla sana okuyoruz. Çünkü sen de gönderilen elçilerindensin.

(Al-i İmran 3/108)

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ

Bunlar Allah’ın âyetleridir. Onları gerçek bağlantılarıyla sana okuyoruz. Çünkü Allah, kimseye haksızlık etmek istemez.

(Yasin 36/1)

يَسْ

Yâ-Sîn!

(Yasin 36/2)

وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ

Hikmetli Kuran'a yemin olsun ki!

(Yasin 36/3)

إِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ

Sen kesinlikle gönderilen elçilerdensin.

(Yasin 36/4)

عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Doğru yol üzerindesin.

(Casiye 45/6)

تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ

Bunlar, sana bağlantılarıyla okuduğumuz, tümüyle gerçekleri içeren, Allah'ın âyetleridir. Allah'a ve âyetlerine inanıp güvenmedikten sonra artık hangi söze inanıp güvenecekler?

(Bakara 2/253)

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتَتَلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ

Bu elçilerden kimini kimine üstün kıldık. Allah kimiyle konuştu, kimini birkaç basamak yükseltti. Meryem'in oğlu İsa'ya da açık belgeler verdik ve onu Kutsal Ruh ile destekledik. Allah isteseydi, sonrakiler o açık deliller geldikten sonra birbirleriyle savaşırlardı. Ama anlaşmazlığa düştüler; onlardan kimi inanıp güvendi, kimi inkâr etti. Allah isteseydi, birbirleriyle savaşırlardı ama Allah dilediğini yapar.

(Bakara 2/213)

كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيُخَكِّمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

İnsanlar tek bir ümmetti. Ardından Allah müjde veren ve uyarılarda bulunan nebiler görevlendirmiş; onlarla birlikte gerçekleri içeren kitap da indirmiştir ki, anlaşmazlığa düştükleri konularda insanlar arasında onunla hükümler olsun. Anlaşmazlığa düşenler kendilerine kitap verilenlerden başkası olmaz. Bu da açık âyetler geldikten sonra birbirlerine duydukları kıskançlık nedeniyle arzuladıkları aşırılıklardan kaynaklanır. Sonra Allah anlaşmazlığa düştükleri şey hakkında, inanıp güvenenleri izniyle gerçeğe ulaştırır. Allah isteyen doğru yola iletir.

(Al-i İmran 3/105)

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ

Kendilerine açık belgeler geldikten sonra anlaşmazlığa düşerek bölünüp parçalanırlar gibi olmayın. Dehşetli azabı hak edenler işte onlardır.

(Maide 5/48)

وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَعَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَاجًا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِيَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَيْتُمْ فَاسْتَنْبِقُوا الْخَيْرَاتِ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ

Gerçekleri içeren bu kitabı sana, kendinden öncekileri doğrulayıcı ve koruyucu özellikte indirdik. O halde aralarında Allah'ın indirdiği ile hüküm ver. Sana gelen gerçekleri bırakıp onların arzularına uyma. Hepiniz için bir yol ve bir yöntem oluşturduk. Allah isteseydi, sizi tek bir ümmet yapardı. Böyle olması, verdiği şeylerle sizi yıpratıcı bir imtihandan geçirmek içindir. Siz hayırlarda yarışın. Hep birlikte dönüp geleceğiniz yer Allah'ın huzurudur. Anlaşmazlığa düştüğünüz konuları size bildirecektir.

(Zümer 39/46)

قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ

De ki: “Göklerin ve yerin yaratıcısı, gizli ve açık her şeyi bilen Allah'ım! Kullarının anlaşılmadıkları her konuda, aralarında hüküm verecek olan Sensin.”

(Bakara 2/254)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خُلَّةَ وَلَا شَفَاعَةَ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ

Ey inanıp güvenenler! Alışverişin, dostluğun ve şefaatin olmayacağı bir gün gelmeden önce sizi rızıklandığımız şeylerden hayra harcayın. İnkâr edenler, zâlimlerdir.

(İbrahim 14/31)

قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ آمَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خِلَالٌ

İnanıp güvenen kullarıma de ki; namazlarını düzgün ve sürekli kılsınlar ve onları rızıklandığımız şeylerden gizli ve açık hayra harcasınlar. Bunu alışveriş ve dostluğun olmayacağı gün gelmeden yapsınlar.

(Münafikun 63/10)

وَأَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ فَيَقُولَ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ

Sizi rızıklandırdığımız şeylerden hayra harcayın; yoksa ölüm gelip çatar da şöyle dersiniz: "Rabbim! Ne olur; beni kısa bir süre daha yaşat da sadaka verip sâlihlerden olayım."

(Bakara 2/255)

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ

Allah; O'ndan başka ilâh yoktur. O, daima diridir ve işinin başındadır. O'nu uyuklama tutmaz ve uyumaz. Göklerde ve yerde olan her şey O'nundur. O'nun izni olmadan O'nun katında kim şefaate edebilir? O, onların önlerinde olanı da arkalarında kalanı da bilir. Onlar, O'nun ilminden, O'nun istediğinden başka bir şey kavrayamazlar. Hâkimiyeti, gökleri de kapsar yeri de. O ikisini korumak O'na ağır gelmez. O yüceler yücesidir.

(Meryem 19/64)

وَمَا نَنْتَزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ لَهُ مَا بَيْنَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ ذَلِكَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا

Biz, Rabbinin emri olmadan inmeyiz. Önümüzde, arkamızda ve ikisinin arasında ne varsa hepsi O'nundur. Senin Rabbin unutkan değildir.

(Ta Ha 20/52)

قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى

Musa dedi ki: "Onun bilgisi Rabbinin katında bir kitaptadır. Benim Rabbim ne yanılır ne de unutur."

(Ta Ha 20/108)

يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَا عِوَجَ لَهُ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا

O gün, dosdoğru o davetçinin peşinden gideceklerdir ve bütün sesler Rahman için kısılacak, fısıltıdan başka bir şey duyamayacaksınız.

(Ta Ha 20/109)

يَوْمَئِذٍ لَا تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا

O gün şefaate, sadece Rahman'ın izin verdiği ve lehine söz söylenmesine razı olduğu kişiden başkasına fayda sağlamaz.

(Ta Ha 20/110)

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا

O onların önlerinde olanı ve arkalarında kalanı bilir. Onlar bilgiyle O'nu kavrayamazlar.

(Ta Ha 20/111)

وَعَنْتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا

Başlar, diri ve sürekli işinin başında olan Allah için eğilecek ve yükü zulüm olanlar kaybedeceklerdir.

(Ta Ha 20/112)

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا

Kim mümin olarak ıslah eden iyi işler yaparsa, artık ne haksızlıktan ne de hakkının yenmesinden korkmaz.

(Hac 22/76)

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

O onların önlerinde olanı da arkalarında kalanı da bilir. Bütün işler, Allah'a arz edilir.

(Bakara 2/256)

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

Dinde zorlama yoktur; olgunluk, azgınlıktan kesin delille ayrılmıştır. Kim azgınlık edenleri inkâr eder ve Allah'a inanıp güvenirse, artık kesinlikle kopması imkânsız en sağlam kulpa yapışmış olur. Allah, her şeyi dinleyen ve her şeyi bilendir.

(Bakara 2/185)

شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِّنْ أَيَّامٍ أُخَرَ يُرِيدُ اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِتُكْمِلُوا الْعِدَّةَ وَلِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَىٰ مَا هَدَيْكُم وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

Ramazan ayı; insanlar için bir rehber olan, Hüda'dan apaçık delillerle doğru ve yanlış birbirinden ayıran Kuran'ın indirildiği aydır. Sizden kim o aya şahit olursa, onu oruçlu geçirsin. Kim de hasta yahut yolculuk halinde olursa, o günlerin sayısı kadar diğer günlerde oruç tutsun. Allah sizin için kolaylık ister, zorluk istemez. Bunlar, sayıyı tamamlamanız, size rehberlik etmesine karşılık Allah'ın büyüklüğünü dile getirmeniz ve O'na şükretmeniz içindir.

(Bakara 2/186)

وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أَجِيبْ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ

Kullarım Beni sana sorarlarsa, kesinlikle Ben çok yakınımdır. Beni davet edenin davetini kabul ederim. Onlar da Benim davetimi kabul etsinler ve Bana inanıp güvensinler ki, olgunlaşabilsinler.

(Nisa 4/60)

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا نُزِّلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا

Hem sana indirilene hem de senden önce indirilenlere inandığını iddia edenleri görmedin mi? Kendilerine azgınları reddetme emri verildiği halde, aralarında hakemlik etsin diye azgınlara gitmek isterler. Şeytan ise onları derin bir sapma ile saptırmak ister.

(Nahl 16/36)

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ يَعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ

Gerçek şu ki, Allah’a kulluk etsinler ve azgınlardan uzak dursunlar diye her ümmetin içinden bir elçi çıkardık. Onların içinden, Allah’ın rehberlik ettiği kimseler de oldu, sapmayı hak edenler de. Yeryüzünü gezip dolaşın da yalancılardan sonunun nasıl olduğuna bir bakın.

(Lokman 31/22)

وَمَنْ يُسَلِّمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ

Kim güzel davranarak kendini Allah'a teslim ederse, en sağlam kulpa yapışmış demektir. İşlerin sonu Allah'a varır.

(Zümer 39/17)

وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فَبَشِّرْ عِبَادَ

Azgınlara kulluk etmekten uzak durarak, Allah’a yönelenler var ya; onlar için müjde vardır. Artık kullarımı müjdele!

(Bakara 2/257)

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَاؤُهُمُ
الطَّاغُوتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ

Allah inanıp güvenenlerin velisi/dostudur; onları karanlıklardan aydınlığa çıkarır. Kâfirlerin
evliyası/ dostları ise azgınlardır; onları aydınlıktan çıkarıp karanlıklara sokarlar. Onlar ateş
ahalisidir, orada ölümsüz olarak kalacaklardır.

(İbrahim 14/1)

الرَّ كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ
الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ

ELİF! LÂM! RÂ! Sana o kitabı, Rablerinin izniyle insanları karanlıklardan aydınlığa çıkarman için indirdik;
daima en üstün olan, her şeyi mükemmel yapanın yoluna.

(Maide 5/16)

يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ
وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ

Allah, rızasına uyanlara o kitapla güvenlik ve esenlik yollarını gösterir, izniyle onları karanlıklardan aydınlığa
çıkartıp doğru yola iletir.

(Hadid 57/9)

هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ
لَرؤُفٌ رَّحِيمٌ

Sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarması için kuluna birbirini açıklayan âyetleri indiren O'dur. Çünkü Allah size
karşı çok şefkatli, çok merhametlidir.

(Talak 65/11)

رَسُولًا يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِ اللَّهِ مُبَيِّنَاتٍ لِّيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ
الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ وَيَعْمَلْ صَالِحًا يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا قَدْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا

Bir de Allah'ın birbirini açıklayan âyetlerini size bağlantılarıyla okuyan bir elçi gönderdi ki inanıp güvenen ve
ıslah eden iyi işler yapanları karanlıklardan aydınlığa çıkarsın. Kim Allah'a inanıp güvenir ve ıslah eden iyi işler
yaparsa, Allah onu, ölümsüz olarak sonsuza kadar kalmak üzere, altlarından ırmaklar akan cennetlere yerleştirir.
Allah ona, rızkın en güzelini verir.

(Bakara 2/258)

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَيْهُ اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ قَالَ أَنَا أَحْيِي وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِي بِالشَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

Allah bir hükümdarlık vermiş diye, İbrahim'e karşı Rabbi hakkında delil getireni, görmedin mi? İbrahim: "Yaşatan da öldüren de benim Rabbimdir!" dediğinde o: "Ben de yaşatırım, ben de öldürürüm!" dedi. İbrahim: "Şüphesiz ki Allah güneşi doğudan getirir, haydi sen de batıdan getir!" deyince, inkâr eden o kişi dondu kaldı. Allah, zâlimler topluluğuna rehberlik etmez.

(Enam 6/80)

وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ أَتُحَاجُّونِي فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِ وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ

Halkı ona kanıt getirmeye çalıştı. İbrahim dedi ki: "Benimle Allah hakkında tartışıyorsunuz öyle mi? Hem de O bana doğru yolu göstermişken! O'na ortak koştuklarınızdan korkmam. Rabbim isterse başka. Rabbim, her şeyi ilmiyle kuşatır. Hiç hatırlamıyor musunuz?"

(Mümin 40/35)

الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتِيهِمْ كَبُرَ مَقَفًا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ آمَنُوا كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ

Onlar Allah'ın âyetleri hakkında, kendilerinde bir delil olmadan tartışanlardır. Bu hem Allah katında, hem de inanıp güvenenler katında nefreti büyütür. İşte böyle, Allah büyüklük taslayan her bir zorbanın kalbinde, yeni bir yapı oluşturur.

(Bakara 2/259)

أَوْ كَالَّذِي مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّى يُحْيِي هَذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِنتُ قَالَ لَبِنتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِنتُ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانْظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانْظُرْ إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنْشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Yahut şu kişi gibisini görmedin mi ki, tavanları üstüne çökmüş bir şehre uğramıştı da: "Allah burayı ölümünden sonra nasıl diriltecek?" demişti. Allah onu yüz yıl süreyle öldürdü, sonra diriltti. "Ne kadar kaldın?" diye sordu: "Bir gün kaldım, belki bir günden de az!" dedi. Allah dedi ki: "Yok, tam yüz yıl kaldın! Yiyeceğine ve içeceğine bak, hiç bozulmamış! Bir de eşeğine bak! Bu, seni insanlara bir âyet yapmak içindir. Şimdi de kemiklere bak, onu yerden nasıl kaldıracamız, sonra nasıl ete büründüreceğiz!" Bütün bunlar ona açıklanınca dedi ki: "Öğrendim, kesinlikle Allah her şeye bir ölçü koyandır."

(İsra 17/49)

وَقَالُوا ءِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا ءَإِنَّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقًا جَدِيدًا

Dediler ki: “Kemikler haline gelmiş ve paramparça olmuşken mi? Gerçekten biz yeni bir yaratılışla diriltilecek miyiz?”

(İsra 17/50)

قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا

De ki: “İster taş, ister demir olun.

(İsra 17/51)

أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ فَسَيَقُولُونَ مَنْ يُعِيدُنَا قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ وَيَقُولُونَ مَتَى هُوَ قُلْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَرِيبًا

Yahut içinde büyüttüğünüz bir yaratık olun.” Diyecekler ki: “Bizi hayata kim döndürecek?” De ki: “Sizi ilk defa yaratan.” Şaşkın bir biçimde baş sallayarak diyecekler ki: “Peki ne zaman?” De ki: “Umarım olması yakındır.”

(Müminun 23/12)

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ

Kuşkusuz, insanı çamurdan süzülen bir özden yarattık.

(Müminun 23/13)

ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَكِينٍ

Sonra onu, sağlam bir yerde döllenmiş yumurta haline getirdik.

(Müminun 23/14)

ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظَامًا فَكَسَوْنَا الْعِظَامَ لَحْمًا ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ فَبَارَكُ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ

Sonra döllenmiş yumurtayı, rahim duvarına asılı embriyo haline getirdik. O embriyoyu bir çiğnem et haline getirdik. O et parçasını kemikler haline getirdik ve kemiklere et giydirdik. Sonra da onu farklı bir yaratılışla yapılandırdık. Yaratanların en güzeli Allah, bereketin kaynağıdır!”

(Müminun 23/15)

ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ

Siz bundan sonra mutlaka öleceksiniz.

(Müminun 23/16)

ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ تُبْعَثُونَ

Sonra kesinlikle kıyamet günü diriltileceksiniz.

(Ankebut 29/19)

أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ

Allah'ın yaratılışı nasıl başlattığını görmediler mi? Sonra onu tekrarlar. Elbette bu, Allah'a kolaydır.

(Ankebut 29/20)

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

De ki: “Yeryüzünde dolaşın da Allah'ın yaratmaya nasıl başladığına bir bakın!” Sonra Allah, ahiretteki yapılandırmayı yapacaktır. Elbette Allah her şeye bir ölçü koyandır.

(Bakara 2/260)

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى قَالَ أَوَلَمْ تُؤْمِنْ قَالَ بَلَى وَلَكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَى كُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ

Bir gün İbrahim dedi ki: “Rabbim! Ölüleri nasıl dirilttiğini bana gösterir misin?” Allah: “Yoksa inanmadın mı?” dedi. İbrahim: “Evet inandım, lâkin kalbimin tatmin olması için” dedi. Allah: “Öyleyse dört kuş tut, kendine alıştır, sonra her dağın üzerine onlardan bir parça koy. Daha sonra onları çağır, bütün güçleriyle sana geleceklerdir. İyi bil ki; Allah daima en üstündür, en doğru hüküm verendir” dedi.

(Yasin 36/51)

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ

Sura üflenince bunlar; derhal kabirlerinden kalkar ve hızla Rablerine doğru akın ederler.

(Yasin 36/52)

قَالُوا يَا وَيْلَنَا مَنْ بَعَثَنَا مِنْ مَرْقَدِنَا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمَنُ وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ

“Eyvah! Yattığımız yerden bizi kim kaldırdı? İşte bu, Rahman'ın tehdit ettiği. Demek ki elçiler doğru söylemiş” derler.

(Yasin 36/53)

إِنْ كَانَتْ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدَيْنَا مُحْضَرُونَ

Tek bir seslenme olur, derhal hepsi huzurumuza çıkarılır.

(Kamer 54/6)

فَقَوْلَ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَىٰ شَيْءٍ نَّكُرٍ

Artık onlardan yüz çevir. O davetçinin görülmemiş bir şeye davet edeceği gün,

(Kamer 54/7)

خُشْعًا أَبْصَارُهُمْ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَجْدَاثِ كَأَنَّهُمْ جَرَادٌ مُنْتَشِرٌ

gözleri saygıyla öne eğilmiş olarak kabirlerinden çıkar, çekirge sürüleri gibi olurlar.

(Kamer 54/8)

مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَافِرُونَ هَذَا يَوْمٌ عَسِرٌ

Davetçiye odaklanırlar. Bütün kâfirler: “Bu ne çetin bir gün!” derler.

(Bakara 2/261)

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

Mallarını Allah yolunda harcayanların örneği, danesi yedi başak bitiren bir tohum gibidir. Her başağında yüz dane olur. İsteyene Allah, bunun kat kat fazlasını verir. Allah, ilmiyle her şeyi kuşatandır.

(Nisa 4/40)

إِنَّ اللَّهَ لَا يَظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكَ حَسَنَةً يُّضَاعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا

Allah, zerre kadar haksızlık yapmaz; bir iyilik olsa onu kat kat artırır ve katından ona muhteşem bir ödül verir.

(Rum 30/39)

وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ رَبٍّ لِيَرْبُؤُوا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُوا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ

İnsanların malları içinde artsın diye faizden verdikleriniz, Allah katında artmaz. Allah'ın rızasını isteyerek zekâtı verdikleriniz; işte onlar, kat kat artıranlardır.

(Bakara 2/262)

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذًى لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Mallarını Allah yolunda harcayan sonra da yaptıkları iyiliği başa kakmayan ve incitmeyenler var ya, onlara Rableri katında ödül vardır. Onların üzerinde bir korku olmaz ve onlar üzülmezler.

(Bakara 2/274)

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Mallarını gece gündüz, gizli ya da açık hayra harcayanların ödülü, Rableri katındadır. Onların üzerinde bir korku olmaz ve onlar üzülmezler.

(Bakara 2/277)

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Kuşkusuz inanıp güvenen, ıslah eden iyi işler yapan, namazı düzgün ve sürekli kılan ve zekâtı verenlerin ödülleri Rableri katındadır. Onların üzerinde bir korku olmaz ve onlar üzülmezler.

(Bakara 2/263)

قَوْلٌ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَدَّى وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ

Dinen iyiliğe uygun bir söz söylemek ve bağışlamak, başa kakılarak inciten bir sadakadan daha hayırlıdır. Allah en zengindir, en yumuşak davranandır.

(Bakara 2/264)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ ثَرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ

Ey inanıp güvenenler! Başa kakarak ve inciterek sadakalarınızı iptal etmeyin. İnsanlara gösteriş olsun diye malımı hayra harcayan, ama Allah'a ve ahiret gününe inanıp güvenmeyen kişi gibi davranmayın. Onun durumu, üzerinde toprak olan kayaya benzer. Bol yağmur yağar ve orayı çıplak bırakır. Kazandıklarından hiçbir şeye güç yetiremezler. Allah, kâfirler topluluğuna rehberlik etmez.

(Nisa 4/38)

وَالَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَهُ قَرِينًا فَسَاءَ قَرِينًا

Onlar mallarını insanlara gösteriş yapmak için harcarlar. Allah'a ve ahiret gününe de inanıp güvenmezler. Şeytan kime arkadaş olursa onun arkadaşlığı pek kötü olur.

(Nisa 4/39)

وَمَاذَا عَلَيْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقَهُمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا

Onlar Allah'a ve ahiret gününe inanıp güvenselerdi de Allah'ın verdiği rızıktan hayra harcasalardı ne olurdu? Allah, onların durumunu bilir.

(Bakara 2/265)

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَتَثْبِيتًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ فَانْتَأَتْ أَكْطُهَا ضِعْفَيْنِ فَإِنْ لَمْ يُصِبْهَا وَابِلٌ فَطُلٌّ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ

Allah'ın rızasını kazanmak ve kendilerini sağlama almak için mallarını harcayanlar, yüksekçe bir yerde bol yağmur alan ve iki kat ürün veren bir bahçenin sahibi gibidirler. Yağmur yağmasa bile çisenti yeter. Yaptığınız her şeyi gören Allah'tır.

(Bakara 2/195)

وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

Allah yolunda harcama yapın da kendi ellerinizle kendinizi tehlikeye atmayın. Güzel davranın. Şüphe yok ki Allah güzel davrananları sever.

(Al-i İmran 3/92)

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

Sevdiğiniz şeylerden hayra harcamadıkça erdemli olamazsınız. Hayır için harcadığınız şeyi kesinlikle Allah bilir.

(Bakara 2/266)

أَيُّدُ أَحَدِكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ

Sizden biriniz ister mi; alt tarafından ırmaklar akan, hurması ve üzümü olan ve her üründen veren bir bahçesi olsun, ama ihtiyarlık gelip çatsın, çocukları da korunmaya muhtaç olsun, derken ateşli bir kasırga isabet etsin de bahçeyi yakıp kavursun. Allah size âyetlerini böyle açıklar, belki düşünürsünüz.

(Yunus 10/24)

إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا أَتَيْهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَنْ لَمْ تَغْنِ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ

Dünya hayatının örneği; ancak gökten indirdiğimiz su gibidir. İnsanların ve hayvanların yediği yeryüzü bitkileri o su ile karışır. Derken toprak donanıp süslediği ve sahipleri oranın kendi kontrolleri altında olduğunu düşündükleri bir sırada gece veya gündüz bir emir verimiz, orayı hasat edilmiş gibi yaparız. Sanki bir gün önce orada herhangi bir ürün yokmuş gibi olur. İşte Biz, düşünen bir topluluğa âyetlerimizi böyle ayrıntılı olarak açıklarız.

(Hadid 57/20)

اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُوَ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ
وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَأُهُ ثُمَّ يَهِيْجُ فَتْرِيْهِ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُوْنُ حُطَامًا وَفِي
الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيْدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُوْرِ

Bilin ki dünya hayatı, bir oyun, bir eğlence, bir süs, aranızda malların ve çocukların çokluğu hakkında övünme yarışından ibarettir. Bu hayat, bitirdiği bitkilerle çiftçileri hayran bırakan, bereketli bir yağmura benzer. Sonra bitki kurur; onu sararmış görürsün, arkasından da çer-çöpe dönüşür. Ama ahirette hem ağır bir azap, hem de Allah'ın bağışlaması ve rızası vardır. Dünya hayatı, aldatıcı bir yararlanma dışında bir şey değildir.

(Bakara 2/267)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا
تَيَمَّمُوا الْخَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ بِآخِذِيْهِ إِلَّا أَنْ تُغْمِضُوا فِيْهِ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَنِ
حَمِيْدٍ

Ey inanıp güvenenler! Kazandıklarınızın temizlerinden ve yerden sizin için çıkardığımız şeylerden hayra harcadın! Gözünüzü yummadan almayacağınız kötü şeylerden vermeye kalkmayın! İyi bilin ki; Allah'ın hiçbir şeye ihtiyacı yoktur, ne yaparsa mükemmel yapar.

(Al-i İmran 3/92)

لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّوْنَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيْمٌ

Sevdiğiniz şeylerden hayra harcamadıkça erdemli olamazsınız. Hayır için harcadığınız şeyi kesinlikle Allah bilir.

(Al-i İmran 3/180)

وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا أَتَيْهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرٌ لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ
سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلِلَّهِ مِيرَاتُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَبِيْرٌ

Allah'ın lütfundan verdiği şeylerde cimrilik edenler, bunun onların hayrına olacağını sanmasınlar. Aksine, bu onların şerrinedir. Cimrilik ettikleri şeyler kıyamet günü boyunlarına dolandırılır. Göklerin ve yerin bütün mirası Allah'ındır. Allah ne yaptığınızdan haberdardır.

(Muhammed 47/36)

إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُوَ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أَجْرَكُمْ وَلَا يَسْأَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ

Dünya hayatı sadece bir oyun ve eğlencedir. Eğer inanıp güvenir ve kendinizi korursanız Allah, ödülünüzü verir ve sizden bütün mallarınızı da istemez.

(Muhammed 47/37)

إِنْ يَسْأَلْكُمْوَهَا فَيُخَفِّكُمْ تَبَخَّلُوا وَيُخْرِجْ أَضْعَانَكُمْ

Eğer onları istese ve hepsini vermek zorunda bırakırsanız, cimrilik edersiniz ve kinleriniz ortaya çıkarılır.

(Muhammed 47/38)

هَآ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تُدْعَوْنَ لِتُنفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخُلُ وَمَنْ يَبْخُلْ فَإِنَّمَا يَبْخُلْ
عَنْ نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا
أَمْثَالَكُمْ

Sizler, Allah yolunda harcama yapmaya davet edilen kimselersiniz ama cimrilik edenleriniz var. Kim cimrilik ederse cimriliği kendine eder. Allah'ın kimseye ihtiyacı yoktur, muhtaç olan sizsiniz. Yüz çevirseniz yerinize başka bir topluluk getiririz; onlar sizin gibi olmazlar.

(Hadid 57/24)

الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ

Onlar, cimrilik eden ve insanlara da cimrilik etmelerini emreden kimselerdir. Kim yüz çevirirse, bilsin ki Allah; kimseye ihtiyacı olmayan, her yaptığı mükemmel yapandır.

(Bakara 2/268)

الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَّغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ
عَلِيمٌ

Şeytan sizi yoksul düşmekle korkutur ve size utanç verici şeyler yapmanızı emreder. Allah ise bağışlama ve ikramda bulunma sözü verir. Allah ilmiyle her şeyi kuşatandır.

(İsra 17/30)

إِنَّ رَبَّكَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا

Doğrusu Rabbin, istediğinin önüne rızık yayar istediğine de ölçülü verir. Çünkü O, kullarından haberdardır, kullarını görendir.

(İsra 17/31)

وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةً إِمَّا لَكُمْ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَإِيَّاكُمْ إِنَّ قَتْلَهُمْ كَانَ خِطًا كَبِيرًا

Geçim endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin. Onların rızıkını da sizin rızıkınızı da biz veririz. Onları öldürmek büyük bir hatadır.

(Ta Ha 20/132)

وَأْمُرْ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى

Ailene namazı emret, sen de sabırla namaza devam et. Senden rızık istemez, sana rızık veririz. Mutlu son, kendilerini koruyanlar içindir.

(Nur 24/21)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوتَ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوتَ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ
بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَكِنَّ
اللَّهَ يُزَكِّي مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

Ey inanıp güvenenler! Şeytanın izinden gitmeyin. Şeytan, izinden gidene utanç verici şeyler yapmasını ve kötülüğü emreder. Allah'ın lütfu ve rahmeti olmasaydı hiçbiriniz kendini arındırıp geliştiremezdi. Ama Allah, isteyeniyi arındırıp geliştirir. Her şeyi dinleyen ve bilen Allah'tır.

(Bakara 2/269)

يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو
الْأَلْبَابِ

İsteyene Allah, hikmeti verir. Kime hikmet verilirse, kuşkusuz ona çok hayır verilmiştir. Bunu, aklıselim olanlardan başkası hatırlamaz.

(Hud 11/1)

الرَّ كِتَابٌ أَحْكَمْتُ آيَاتُهُ ثُمَّ فَصَّلْتُ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ

ELİF! LÂM! RÂ! Kitabın âyetleri hem hikmetle birbirine bağlanmış, hem de daima en doğru hükmü veren ve her şeyden haberdar olan tarafından ayrıntılı olarak açıklanmıştır.

(Hud 11/2)

إِلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ

Öyle ki, Allah'tan başkasına kulluk etmeyin! Ben de o kitapla sizi uyaran ve müjdeleyen kişiyim.

(Bakara 2/151)

كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ

Nitekim size içinizden bir elçi gönderdik. O size âyetlerimizi bağlantılarıyla okur, sizi geliştirir, size kitabı ve hikmeti öğretir, size bilmediklerinizi öğretir.

(Araf 7/52)

وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَصَّلْنَاهُ عَلَى عِلْمٍ هُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

Gerçekten onlara, bir ilme göre açıkladığımız bir kitap getirdik. O, inanıp güvenen bir topluluk için bir rehber ve bir rahmettir.

(Sad 38/29)

كِتَابُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَابِ

Bu, hem âyetlerini derinlemesine düşünmeleri hem de akliselim olanların hatırlamaları için sana indirdiğimiz bereketli bir kitaptır.

(Zümer 39/18)

الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ

Onlar, sözü dinleyip en güzeline uyanlardır. Onlar, Allah'ın rehberlik ettiği kimselerdir. İşte akliselim olanlar onlardır.

(Bakara 2/270)

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ

Nafakadan hayra ne harcadınız veya adak olarak ne adadınız, kesinlikle Allah onu bilir. Zâlimlerin yardımcıları olmaz.

(Bakara 2/215)

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ وَالْيَتَامَى وَالْمَسَاكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

Sana hayra neyi harcayacaklarını soruyorlar. De ki: “Hayır için ne harcarsanız; ana-baba, en yakınlar, yetimler, çaresizler ve yolcular için olsun.” Hayır için ne yaparsanız, kesinlikle Allah onu bilir.

(İnsan 76/5)

إِنَّ الْأَبْرَارَ يَشْرَبُونَ مِنْ كَأْسٍ كَانَ مِزَاجُهَا كَافُورًا

Şüphesiz erdemliler, kâfûr katkılı bir kâsedan içerler.

(İnsan 76/6)

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا عِبَادُ اللَّهِ يُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا

Bir pınardan ki ondan, Allah'ın iyi kulları içer, onu fişkirtarak akıttırlar.

(İnsan 76/7)

يُوفُونَ بِالنَّذْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا

Onlar, adaklarını yerine getiren ve dehşeti her yeri kaplayacak bir günden korkanlardır.

(Bakara 2/271)

إِنْ تَبَدُّوا الصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْتُوهَا الْفُقَرَاءَ فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرُ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ

Sadakaları açıkça verirsiniz ne güzel! Eğer ihtiyaç sahiplerine verirken gizlerseniz, sizin için daha hayırlıdır; kötülüklerinizden bir kısmını örter. Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

(Enfal 8/29)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ

Ey inanıp güvenenler! Allah'tan korkarak kendinizi korursanız, O sizde doğruyu yanlıştan ayırma yeteneği oluşturur, kötülüklerinizi örter ve sizi bağışlar. Allah muazzam lütuf sahibidir.

(Nur 24/22)

وَلَا يَأْتَلِ أُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولِي الْقُرْبَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْفُوا وَلْيَصْفَحُوا أَلَا تُحِبُّونَ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ

İçinizden ikram ve imkân sahibi olanlar; yakınlarına, çaresiz kalanlara, Allah yolunda hicret edenlere yardımı kesmesinler. Onları affetsinler ve yeni bir sayfa açsınlar. Allah'ın sizi bağışlamasını istemez misiniz? Allah çok bağışlayandır, merhameti boldur.

(Bakara 2/272)

لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَا تُنْفِسُكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ

Onları doğru yola iletmek senin görevin değildir ama Allah, isteyeni doğru yola iletir. Hayra yapacağınız her harcamanın faydası kendinizdir. Harcamayı, sırf Allah'ın rızasını kazanmak amacıyla yapmalısınız. Hayra yapacağınız her harcamanın karşılığı size tam olarak verilir ve haksızlığa uğramazsınız.

(Nahl 16/9)

وَعَلَى اللَّهِ قَصْدُ السَّبِيلِ وَمِنْهَا جَائِرٌ وَلَوْ شَاءَ لَهْدَاكُمْ أَجْمَعِينَ

Yolun doğrusu Allah'a aittir, eğri yollar da vardır. Allah isteseydi, hepinizi doğru yola iletirdi.

(Sebe 34/39)

قُلْ إِنْ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ

De ki: "Şüphesiz Rabbim, istediğinin önüne rızkı yayar, istediğine de ölçülü verir. Allah, hayra yaptığınız her harcamanın yerini doldurur. O, rızık verenlerin en hayırlısıdır."

(Hadid 57/18)

إِنَّ الْمُصَّدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يُضَاعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ

Şüphesiz ki sadaka veren erkeklerle sadaka veren kadınlara ve Allah'a güzel bir borç verenlere karşılığı kat kat verilir. Onlar için değerli bir ödül vardır.

(İnsan 76/8)

وَيُطْعَمُونَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا

Onlar, çaresizleri yetimleri ve esirleri seve seve doyururlar:

(İnsan 76/9)

إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ اللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنْكُمْ جَزَاءً وَلَا شُكْرًا

“Biz sizi, sırf Allah rızası için doyuruyoruz. Yoksa sizden bir karşılık da, teşekkür de beklemiyoruz.

(İnsan 76/10)

إِنَّا نَخَافُ مِنْ رَبَّنَا يَوْمًا عَبُوسًا قَمْطَرِيرًا

Biz zor ve insanı iyice bunaltacak bir günde, Rabbimizden gelecek cezadan korkuyoruz.”

(Zariyat 51/19)

وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ

Onların mallarında, isteyenler ve mahrumlar için bir hak vardır.

(Bakara 2/273)

لِّلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ
الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِلْحَافًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ
خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

O öyle ihtiyaç sahipleri içindir ki; onlar bütün vaktini Allah yoluna adanmışlardır, yeryüzünde dolaşmaya fırsatları yoktur. Onurlu oldukları için de durumlarını bilmeyen onların ihtiyacı olmadığını sanır. Onları yüzlerinden tanırın. Kimseden ısrarla bir şey istemezler. Allah hayra yaptığınız her harcamayı kesinlikle bilir.

(Bakara 2/215)

يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُ مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ وََالْيَتَامَىٰ وَالمَسَاكِينِ
وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ

Sana hayra neyi harcayacaklarını soruyorlar. De ki: “Hayır için ne harcarsanız; ana-baba, en yakınlar, yetimler, çaresizler ve yolcular için olsun.” Hayır için ne yaparsanız, kesinlikle Allah onu bilir.

(Tevbe 9/60)

إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ
وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

Sadakalar sadece muhtaçlar, çaresizler, sadakalarla ilgili çalışanlar ve kalpleri ısındırılanlar içindir. Bir de esirler, borçlular, Allah yolunda ve yolda kalanlar uğrunda harcanır. Bunlar Allah tarafından farz kılınmıştır. Allah her şeyi bilendir, daima en doğru hükmü verendir.

(Bakara 2/274)

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Mallarını gece gündüz, gizli ya da açık hayra harcayanların ödülü, Rableri katındadır. Onların üzerinde bir korku olmaz ve onlar üzülmezler.

(Bakara 2/261)

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ
مِائَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ

Mallarını Allah yolunda harcayanların örneği, danesi yedi başak bitiren bir tohum gibidir. Her başağında yüz dane olur. İsteyene Allah, bunun kat kat fazlasını verir. Allah, ilmiyle her şeyi kuşatandır.

(Bakara 2/262)

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتْبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَذًى لَهُمْ أَجْرُهُمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Mallarını Allah yolunda harcayan sonra da yaptıkları iyiliği başa kakmayan ve incitmeyenler var ya, onlara Rableri katında ödül vardır. Onların üzerinde bir korku olmaz ve onlar üzülmezler.

(Bakara 2/275)

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ
بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ
رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ

Faiz yiyenler, şeytanın çarptığı kimsenin duruşu gibi bir duruş sergilerler. Bunun sebebi, onların: “Alım satım da, faizli işlem gibidir” demeleridir. Allah, alım satımı helâl, faizli işlemi haram kılmıştır. Kime Rabbinden bir öğüt ulaşır da faize son verirse, geçmişi kendisine kalmıştır. Onun işi, Allah’a aittir. Kim de faize dönerse, onlar cehennem ahalisidir, orada ölümsüz olarak kalacaklardır.

(Araf 7/201)

إِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا فَإِذَا هُمْ مُبْصِرُونَ

Şüphesiz ki kendilerini koruyanlar, şeytandan bir grup onlara dokununca, âyetleri hatırlar, hemen gerçeği görürler.

(Araf 7/202)

وَإِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوهُمْ فِي الْغَيِّ ثُمَّ لَا يُقْصِرُونَ

Şeytanlarla kardeş olanları ise azgınlığa sürükler, sonra da peşlerini bırakmazlar.

(Bakara 2/276)

يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُزِيلُ الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ

Allah faizli işleri mahveder, sadakaları arttırır. Allah, nankörlük eden günahkârların hiçbirini sevmeyiz.

(Nisa 4/161)

وَآخِذْهُمْ الرَّبُّوَا وَقَدْ نُهُوا عَنْهُ وَأَكْلِهِمْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا

Kendilerine yasak edildiği halde faiz alırlar ve insanların mallarını uydurma yollarla yerler. Onlardan kâfir olanlar için acıklı bir azap hazırladık.

(Rum 30/39)

وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ رَبِّا لِيَرْبُؤَا فِي أَمْوَالِ النَّاسِ فَلَا يَرْبُؤَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا آتَيْتُمْ مِنْ زَكَاةٍ تُرِيدُونَ وَجْهَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُضْغَفُونَ

İnsanların malları içinde artsın diye faizden verdikleriniz, Allah katında artmaz. Allah'ın rızasını isteyerek zekâtı verdikleriniz; işte onlar, kat kat artıranlardır.

(Bakara 2/277)

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Kuşkusuz inanıp güvenen, ıslah eden iyi işler yapan, namazı düzgün ve sürekli kılan ve zekâtı verenlerin ödülleri Rableri katındadır. Onların üzerinde bir korku olmaz ve onlar üzülmezler.

(Bakara 2/112)

بَلَىٰ مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Evet! Kim güzel davranarak kendini Allah'a tam teslim ederse, alacağı karşılık Rabbinin katındadır. Onların üzerinde bir korku olmaz, onlar üzülmezler.

(Enam 6/48)

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ فَمَنْ آمَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Biz elçileri, sadece birer müjdecî ve uyarıcı olarak göndeririz. Kim inanıp güvenir ve kendini düzeltirse onların üzerinde bir korku olmaz ve onlar üzülmezler.

(Araf 7/35)

يَا بَنِي آدَمَ إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي فَمَنْ اتَّقَى وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Ey Âdemoğulları! İçinizden size âyetlerimi anlatan elçiler geldiğinde kim kendini korur ve düzeltirse, artık onların üzerinde bir korku olmaz ve onlar üzülmezler.

(Yunus 10/62)

أَلَا إِنَّ أَوْلِيَاءَ اللَّهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Bilin ki, Allah'ın dostlarının üzerinde bir korku olmaz, onlar üzülmezler.

(Yunus 10/63)

الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ

Onlar inanıp güvenen ve kendilerini koruyan kimselerdir.

(Yunus 10/64)

لَهُمُ الْبُشْرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا تَبْدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ

Dünya hayatındaki ve ahiretteki müjdeler onlar içindir. Allah'ın kelimelerinde değişme olmaz. Muhteşem başarı işte budur!

(Ahkaf 46/13)

إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ

Kuşkusuz “Rabbimiz Allah’tır” diyen, sonra o doğrultuda devam edenler, artık bir korku duymaz ve üzülmezler.

(Ahkaf 46/14)

أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ

İşte cennet ahalisi onlardır; yaptıklarına karşılık orada ölümsüz olacaklardır.

(Bakara 2/278)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ

Ey inanıp güvenenler, Allah korkusuyla kendinizi koruyun! Eğer müminseniz, kalan faiz alacaklarınızdan vazgeçin!

(Al-i İmran 3/130)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُضَاعَفَةً وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

Ey inanıp güvenenler! Değişmez özelliği katlanarak artmak olan faizi yemeyin. Allah korkusuyla kendinizi koruyun ki kurtuluşa eresiniz.

(Haşr 59/18)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ

Ey inanıp güvenenler! Allah korkusuyla kendinizi koruyun! Herkes yarın için ne hazırladığına baksın; Allah korkusuyla kendinizi koruyun! Şüphesiz ki Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

(Bakara 2/279)

فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ

Bunu yapmazsanız, Allah ve elçisi tarafından açılmış bir savaşın içinde olduğunuzu bilin. Tevbe ederseniz, ana mallarınız sizindir; böylece ne haksızlık edersiniz ne de haksızlığa uğrarsınız.

(Nisa 4/49)

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْكُونَ أَنْفُسَهُمْ بِاللَّهِ يَزْكِي مَنْ يَشَاءُ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا

Kendilerini temize çıkaranları görmez misin? Aksine, Allah istediğini temize çıkarır. Onlara kıl kadar haksızlık yapılmaz.

(Nisa 4/124)

وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا

İster erkek ister kadın olsun, kim mümin olarak ıslah eden iyi işler yaparsa, cennete işte onlar gireceklerdir. Onlara zerre kadar haksızlık yapılmayacaktır.

(Bakara 2/280)

وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

Borçlu darlık içinde ise, rahata çıkıncaya kadar beklemek gerekir. Alacağınızı sadakaya saymanız, sizin için daha hayırlıdır. Bunu bir bilseydiniz!

(Bakara 2/254)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعَ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ

Ey inanıp güvenenler! Alışverişin, dostluğun ve şefaatin olmayacağı bir gün gelmeden önce sizi rızıklandığımız şeylerden hayra harcayın. İnkâr edenler, zâlimlerdir.

(Tevbe 9/60)

إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

Sadakalar sadece muhtaçlar, çaresizler, sadakalarla ilgili çalışanlar ve kalpleri ısındırılanlar içindir. Bir de esirler, borçlular, Allah yolunda ve yolda kalanlar uğrunda harcanır. Bunlar Allah tarafından farz kılınmıştır. Allah her şeyi bilendir, daima en doğru hükmü verendir.

(Bakara 2/281)

وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

Öyle bir günden kendinizi koruyun ki; o gün Allah'a döndürüleceksiniz. Sonra herkese kazandığı tam olarak verilecek ve kimseye haksızlık yapılmayacaktır.

(Kehf 18/49)

وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَا لِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يَغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلُمُ رَبُّكَ أَحَدًا

Kitapları önlerine koyulur. Suçluların, kitapta olanlardan korkuya kapıldıklarını görürsün. Derler ki: "Eyvah! Bu nasıl kitap ki küçük büyük bırakmadan hepsini sayıp dökmüş." Yaptıkları her şeyi karşılarında hazır bulurlar. Senin Rabbin hiç kimseye haksızlık etmez.

(Mücadele 58/6)

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَنَسُوهُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ

Onların hepsini dirilteceği gün, Allah onlara neler yaptıklarını haber verecektir. Kendileri unutmuş olsalar bile, Allah onların hesabını tutar. Allah her şeye şahittir.

(Bakara 2/282)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدَيْنٍ إِلَى آجَلٍ مُّسَمًّى فَاكْتُبُوهُ وَلْيَكُنْ بِبَيْنِكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسْ مِنْهُ شَيْئًا فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَنْ يُمِلَّ هُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رَجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْمُوا أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَى آجَلٍ ذَلِكُمْ أَفْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَى أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَّ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفَعَّلُوا فَإِنَّهُ فَسُوقٌ بِكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيَعْلَمُكُمُ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ

Ey inanıp güvenenler! Birbirinize belli bir vadeye kadar borçlandığınızda borcunuzu yazın. Bir yazıcı, aranızda adaletli olarak yazsın. Yazıcı, Allah'ın öğrettiği gibi yazmaktan kaçınmasın. Yazıcı borçlu yazdırır. Rabbi Allah'tan korksun da borçtan bir şeyi eksiltmesin. Borçlu; akılsız, güçsüz veya söyleyip yazdıramayacak durumda ise onu velisi doğru olarak yazdırır. Erkeklerinizden iki kişiyi de şahit tutun. İki erkek yoksa bir erkek ile iki kadın da olur. Bunlar şahitliğini kabul edeceğiniz kişilerden olsunlar. Kadınlardan biri şaşırır veya yanılsın diğeri hatırlatır. Şâhitler çağrıldıklarında kaçmasınlar. Borç ister büyük ister küçük olsun vadesi ile birlikte yazmaya üşenmeyin. Bu; Allah katında hakka daha uygun, şahitlikte şüpheye düşmemeniz için daha sağlamdır. Aranızda alıp verdiğiniz peşin ticaret olursa onu yazmamanın size günahı olmaz. Alım satım yaptığınızda şahit tutun. Yazıcı da şahit de zarar görmesin; onlara zarar vermeniz, sınırı aşmaktır. Allah korkusuyla kendinizi koruyun! Allah size öğretiyor. Her şeyi bilen Allah'tır.

(Bakara 2/283)

وَإِنْ كُنْتُمْ عَلَى سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانٌ مَقْبُوضَةٌ فَإِنْ أَمِنَ بَعْضُكُم بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي أُؤْتِمِنَ أَمَانَتَهُ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ آثِمٌ قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ

Yolculukta olur da yazacak birini bulamazsanız, yapılacak olan rehin almaktır. Biriniz diğerine güvenir borcu yazmaz, rehin de almaz ise kendisine güvenilen kişi, Rabbi Allah'tan korksun da güveni kötüye kullanmasın. Şâhitliği gizlemeyin. Kim gizlerse kesinlikle kalbi günahkârdır. Yaptığınız her şeyi bilen Allah'tır.

(Nisa 4/135)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدَيْنِ
وَالْأَقْرَبِينَ إِن يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أُولَىٰ بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا وَإِنْ تَلَوْا
أَوْ تُعْرَضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا

Ey inanıp güvenenler! Allah için şahitlik yaparak adaleti ayakta tutan kişiler olun; ister kendiniz, ana babanız veya yakınlarınız aleyhine olsun; isterse zengin veya fakir olsunlar, Allah, onlara sizin yakınlığınızdan daha yakındır. Arzularınıza uymayın yoksa yasakları çiğnersiniz. Ağzınızı eğip bükerek veya şahitlikten kaçarsanız bilin ki, Allah yaptıklarınızdan haberdardır.

(Maide 5/106)

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا شَهَادَةُ بَيْنِكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدَكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ
مِنْكُمْ أَوْ أَحْرَانُ مِنْ غَيْرِكُمْ إِنْ أَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَأَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةُ الْمَوْتِ
تَحْبِسُونَهُمَا مِنْ بَعْدِ الصَّلَاةِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ إِنِ ارْتَبْتُمْ لَا نَشْتَرِي بِهِ ثَمَنًا وَلَوْ كَانَ ذَا
قُرْبَىٰ وَلَا نَكْتُمُ شَهَادَةَ اللَّهِ إِنَّا إِذَا لَمِنَ الْأَثِمِينَ

Ey inanıp güvenenler! Sizden birine ölüm hali gelir de vasiyet edecek olursa içinizden güvenilir iki kişi aranızda şahit olsun. Eğer yolculuk yaptığınız sırada ölüm gelip çatarsa sizin dışınızdan iki kişi de olabilir. Şahitlerden şüphelenirseniz namazdan sonra alıkoyar, şöyle yemin ettirirsiniz: “Vallahi bu işten bir kazancımız yoktur, isterse en yakınımız olsun. Allah için yapılan şahitliği de gizlemeyiz. O zaman elbette günahkârlardan oluruz.”

(Maide 5/107)

فَإِنْ عَثَرَ عَلَىٰ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا إِثْمًا فَأَحْرَانِ يَفُومَانِ مَقَامَهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ
الْأُولِيَّانِ فَيُقْسِمَانِ بِاللَّهِ لَشَهَادَتُنَا أَحَقُّ مِنْ شَهَادَتِهِمَا وَمَا اعْتَدَيْنَا إِنَّا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ

Eğer şahitlerin, onların günahına girdikleri anlaşılırsa, haklarını yemek istedikleri kişilerden ikisi onların yerine geçsin, şöyle yemin etsinler: “Vallahi, bizim şahitliğimiz onlarınkinden daha doğrudur, biz kimsenin hakkını istemiyoruz. Öyle yaparsak elbette zâlimlerden oluruz.”

(Maide 5/108)

ذَٰلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهَهَا أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدَّ آيْمَانُ بَعْدَ آيْمَانِهِمْ وَاتَّقُوا
اللَّهَ وَاسْمَعُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

Böylesi gereği gibi şahitlik açısından veya yeminlerinin daha sonra başka yeminlerle reddedilmesinden korkmaları açısından daha uygundur. Siz, Allah’tan korkarak kendinizi koruyun ve O’nu dinleyin! Allah, sınırı aşanlar topluluğuna rehberlik etmez.

(Bakara 2/284)

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبْذَرُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تَخْفَوْهُ يَحَاسِبِكُمْ بِهِ
اللَّهُ فَيَعْفُرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Göklerde ve yerde olan her şey Allah’ındır. İçinizde olanı, açıklasanız da gizleseniz de Allah sizi ondan hesaba çeker. Affını isteyen affeder, azabını hak edene de azap eder. Her şeye bir ölçü koyan Allah’tır.

(Mülk 67/13)

وَأَسِرُّوا قَوْلَكُمْ أَوِ اجْهَرُوا بِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ

Sözünüzü ister gizleyin, ister açıklayın; Çünkü O, sinelerin özünü bilir.

(Mülk 67/14)

أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ

Yaratan bilmez mi? O, en ince ayrıntısına kadar her şeyden haberdardır.

(Maide 5/18)

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبَّاؤُهُ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ

Yahudiler ve hristiyanlar: “Biz, Allah'ın oğulları ve sevdiği kimseleriz” dediler. De ki: “Madem öyle, Allah günahlarınızdan dolayı niçin size azap ediyor?” Hayır, siz de onun yarattığı birer beşersiniz. Allah, affedilmeyi isteyen affeder, azabını hak edene de azap eder. Göklerde, yerde ve bu ikisinin arasında tüm yetkiler Allah'ındır. Dönüp varılacak yer, O'nun huzurudur.

(Maide 5/19)

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى فَتْرَةٍ مِنَ الرُّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِنْ بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ

Ey kitaplarında uzman olanlar! Elçilerin arasının kesildiği bir dönemde, size her şeyi açıklayan elçimiz geldi. “Bize bir müjdeci ve uyarıcı gelmedi!” dersiniz diye, size bir müjdeci ve uyarıcı geldi. Allah her şeye bir ölçü koyandır.

(Fetih 48/13)

وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا

Kim, Allah'a ve elçisine inanıp güvenmezse bilsin ki, kâfırlar için alevli bir ateş hazırladık.

(Fetih 48/14)

وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

Göklerde ve yerde tüm yetkiler Allah'ındır. O, affını isteyen affeder, azabını hak edene de azap eder. Allah çok bağışlayandır, merhameti boldur.

(Bakara 2/285)

أَمَّنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَكَاتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ

Elçi, Rabbinden kendisine indirilene inanıp güvenmiştir, müminler de öyle! Her biri Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve elçilerine inanıp güvenir; "Onun elçileri arasında ayırım yapmayız" derler: "Dinledik ve itaat ettik! Bağışla bizi ey Rabbimiz! Dönüp varılacak yer Senin huzurundur."

(Al-i İmran 3/84)

قُلْ أَمَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

De ki: "Biz Allah'a imân ettik; bize indirilene, İbrahim'e, İsmail'e, İshak'a, Yakup'a ve torunlarına indirilene, Musa'ya ve İsa'ya verilmiş olana; nebilere Rableri tarafından verilenlerin hepsine inanıp güvendik. Onlardan hiçbirini diğerinden ayırmayız. Biz ona tam teslim olduk."

(Nisa 4/150)

إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا

Doğrusu, Allah'ı ve elçilerini inkâr eden, Allah ile elçilerinin arasını ayırmak isteyen, bazılarını inanır, bazılarını inkâr ederiz diyen ve ikisi arasında bir yol tutmak isteyenler...

(Nisa 4/151)

أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا

İşte gerçek kâfirler onlardır. O kâfirlere alçaltan bir azap hazırladık.

(Nisa 4/152)

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ يُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمُ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا

Allah'a ve elçilerine inanıp güvenen, Allah ile elçilerinin arasını ayırmayanlara gelince, işte onlara ödülleri verilecektir. Allah çok bağışlayandır, merhameti boldur.

(Araf 7/158)

قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ

De ki: "Ey insanlar! Ben sizin hepinize Allah'ın gönderdiği elçiyim. Göklerde ve yerde bütün yetkiler O'nundur. O'ndan başka ilâh yoktur. Hayat veren ve öldüren O'dur. Siz Allah'a ve nebî olan ümmî elçisine inanıp güvenin. O elçi de Allah'a ve O'nun kelimelerine inanıp güvenir, ona uyun ki doğru yolu bulasınız."

(Nur 24/47)

وَيَقُولُونَ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَئِكَ
بِالْمُؤْمِنِينَ

Kimileri: “Allah’a ve elçisine îmân ettik ve itaat ettik” derler. Sonra bunun arkasından onlardan bir takımı geri döner. Onlar mümin değildir.

(Nur 24/51)

إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا
وَأَطَعْنَا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

Müminler, aralarında hüküm versin diye Allah’a ve elçisine davet edildiklerinde, sadece şu sözü söylerler: “Dinledik ve itaat ettik!” Kurtuluşa erecek olanlar işte onlardır.

(Bakara 2/286)

لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ
نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا
تَحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى
الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

Allah kimseye gücünün üzerinde bir sorumluluk yüklemes. Kişinin kazancının bazısı lehine, bazısı da aleyhinedir. “Rabbimiz! Eğer unuttur veya hata edersek bizi sorumlu tutma! Rabbimiz! Bizden öncekilere yüklediğin ‘ısr’ yükünü bize de yükleme! Rabbimiz! Güç yetiremeyeceğimiz yükü bize yükleme! Bizi affet! Bizi bağışla! Bize merhamet et! Bizim Mevlamız Sensin! Kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et!”

(Al-i İmran 3/81)

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا
مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ
فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ

Allah nebilerden kesin söz aldığında: "Size kitap ve hikmet verdikten sonra, elinizde olanı doğrulayan bir elçi gelirse, kesinlikle ona inanacaksınız ve destek vereceksiniz. Bunu kabul ettiniz mi? Bu ‘ısr’ı yüklendiniz mi?" dedi. Onlar: "Kabul ettik." dediler. Allah: "Siz buna şahit olun, sizinle beraber ben de şahidim" dedi.

(Al-i İmran 3/146)

وَكَايَيْنَ مِنْ نَبِيِّ قَاتِلٍ مَعَهُ رَبِّيُونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا
ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ

Kendilerini Rablerine adanmış birçok kişi, nice nebî ile birlikte savaştı. Onlar gevşemediler, Allah yolunda başlarına gelenden ötürü zayıflık göstermediler ve savaşa ara vermediler. Allah, sabredenleri sever.

(Al-i İmran 3/147)

وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا
وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ

Onların söyledikleri sadece şuydu: "Rabbimiz! Günahlarımızı ve davranışlarımızdaki aşırılıkları bağışla.
Ayaklarımızı sağlam tut. Kâfirler topluluğuna karşı bize yardım et!"

(Al-i İmran 3/148)

فَاتَّيَهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

Allah onlara dünyadaki ödülleri verdi. Ahiretteki ödülleri daha güzeldir. Allah güzel davrananları sever.

(Araf 7/157)

الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ
يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ
وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ ۚ فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ
وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ ۙ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

Onlar, ümmî nebî olan bu elçiye uyan kimselerdir. Onun özelliğini yanlarındaki Tevrat'ta ve İncil'de yazılı bulurlar. O elçi onlara, iyiliği emreder ve kötülükten meneder. Temiz şeyleri helâl, pis şeyleri haram kılar. İsr'larını ve üzerlerindeki zincirleri kaldırır. Kim ona inanıp güvenir, onu destekler, ona yardım eder ve onunla birlikte indirilen nura uyarsa, işte onlar kurtuluşa erecek olanlardır."

(Müminun 23/62)

وَلَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

Kimseye, gücünün yetmediğini yüklemeyiz. Katımızda gerçeği söyleyen bir kitap vardır. Onlara haksızlık yapılmaz.